

F

MED
KUNSKAPER
VÄXER SVERIGE

Innehållsförteckning

MED KUNSKAPER VÄXER SVERIGE	3
UF1 Utlåtande förskola och barnomsorg	3
UF2 Utlåtande grundskola och gymnasieskola.....	66
UF3 Utlåtande högre utbildning och forskning	248

MED KUNSKAPER VÄXER SVERIGE

Partistyreliens utlåtande över motionerna D297:6, D298:4, F1:1, F2:1, F2:2, F3:1, F4:1, F5:1, F6:1, F6:2, F6:3, F6:4, F7:1, F7:2, F7:3, F7:4, F8:1, F8:2, F8:3, F8:4, F9:1, F9:2, F9:3, F9:4, F10:1, F10:2, F10:3, F10:4, F11:1, F11:2, F11:3, F11:4, F12:1, F12:2, F12:3, F12:4, F13:1, F13:2, F13:3, F13:4, F14:1, F14:2, F14:3, F14:4, F15:1, F15:2, F15:3, F15:4, F16:1, F16:2, F16:3, F16:4, F17:1, F17:2, F17:3, F17:4, F18:1, F18:2, F18:3, F18:4, F19:1, F19:2, F19:3, F19:4, F20:1, F20:2, F20:3, F20:4, F21:1, F21:2, F21:3, F21:4, F22:1, F22:2, F22:3, F22:4, F23:1, F23:2, F23:3, F23:4, F24:1, F24:2, F24:3, F24:4, F25:1, F25:2, F25:3, F25:4, F26:1, F26:2, F26:3, F27:1, F28:1, F29:1, F29:2, F29:3, F30:1, F31:1, F31:2, F32:1, F32:2, F33:1, F33:2, F33:3, F33:4, F33:5, F34:1, F35:1, F36:1, F37:1, F38:1, F39:1, F40:1, F41:1, F42:1, F43:1, F44:1, F45:1, F45:2, F46:1, F46:2, F47:1, F47:2, F48:1, F48:2, F50:4, F54:5, F56:6, F57:6, F58:6, F59:6, F60:6, F61:6, F62:6, F63:6, F64:6, F65:6, F66:6, F67:6, F68:6, F69:6, F70:6, F71:6, F72:6, F73:6, F74:6, F75:6, F76:6, H52:1, I13:1, I14:1, I15:1, I16:1, I17:1

UF1 Utlåtande förskola och barnomsorg

En förskola för alla barn med omsorg och lärande på lekens grund är starten på det livslånga lärandet. Förskolans roll måste stärkas för att nå en mer likvärdig skolstart för alla barn. Forskningen visar tydligt att barn som har gått i en förskola med hög kvalitet lyckas bättre i skolan. Detta gäller särskilt de barn som har föräldrar med en kort utbildning. Förskolans stora värde för barns utveckling är att den ger barn trygghet, utvecklar deras sociala samspel och förmåga att bygga relationer samt stimulerar deras nyfikenhet och lust till lärande. Alla barn har rätt till en bra start på sitt lärande och med en förskola med hög kvalitet kan det förverkligas. Förskolans centrala roll kräver ett ständigt pågående kvalitets- och utvecklingsarbete.

Förskolan och grundskolan är delar av en gemensam skola där olika yrkesgrupper samverkar med varandra. Många förskolor behöver fokusera mer på lärande och fördjupa arbetet med läroplanen. Inte minst det viktiga arbetet med barns språkutveckling, på såväl svenska som modersmål, behöver stärkas. Ett medvetet språkarbete är oerhört viktigt för att ge alla barn en bra start i sin skolgång. Det ska också finnas möjlighet att pröva på främmande språk redan i förskolan.

Förskolan är i första hand till för barnen och deras utveckling men är samtidigt en grundläggande förutsättning för att både kvinnor och män ska kunna arbeta och studera. En förskola av hög kvalitet har aktivt bidragit till sysselsättning och tillväxt. Tillsammans med en bra föräldraförsäkring är förskolan det viktigaste skälet till att andelen sysselsatta kvinnor i Sverige är bland de högsta i världen.

Att förskolan i första hand är till för barnen och deras utveckling medför att alla barn bör ha rätt till förskola oavsett vad deras föräldrar gör. Barnens behov av förskola blir inte mindre av att deras föräldrar är arbetslösa eller föräldralediga. Tvärtom kan det vara mycket viktigt för ett barn att få delta i förskolans verksamhet under dessa tider. Förutsättningarna för förskolans pedagogiska uppdrag försämras också när barn är frånvarande under stora delar av dagen. Partistyrelsen anser därför att skollagen bör ändras så att rätten till förskola successivt vidgas. Alla kommuner bör erbjuda förskola i samma omfattning till alla barn oavsett om deras vårdnadshavare är förvärvsarbetande, arbetslösa eller föräldralediga. Samma princip går att anföra för skolbarnomsorgen, då dess betydelse för pedagogiskt stöd efter skoltid ökat. Skolbarnomsorgen ska stödja elevernas kunskapsutveckling samt sociala utveckling. Kvaliteten i skolbarnomsorgen behöver öka, inte minst genom mer utbildad pedagogisk personal och mindre grupper.

Partistyrelsens syn är att förskolan är det första steget i det livslånga lärandet, och vår långsiktiga strävan är därför att den ska vara avgiftsfri. Ett första steg på vägen mot en avgiftsfri förskola är att införa allmän förskola från två års ålder, vilket innebär minst 525 avgiftsfria timmar per år. När ekonomin så tillåter bör ytterligare steg tas för att göra förskolan helt avgiftsfri.

Förskolan ska vara öppen och tillgänglig och svara mot familjers behov av omsorg, oavsett om det är en kommunal eller fristående förskola. Barnomsorg med flexibla tider och på kvällar, nätter och helger ska finnas tillgängligt för dem som behöver. Människor som arbetar på kvällar, nätter och helger har i dag inte möjlighet att i alla kommuner under trygga former få sitt behov av barnomsorg tillgodosett. Partistyrelsen noterar att antalet kommuner som erbjuder barnomsorg på kvällar, nätter och helger ökar. Det är bra men vi anser att möjligheten behöver finnas i alla kommuner i landet. Utvecklingen av barnomsorg kvällar, nätter och helger behöver nogta följas och verksamheten som växer fram kvalitetssäkras.

Även på sommaren bör tillgängligheten och öppettiderna i barnomsorgen och skolbarnomsorgen motsvara familjernas behov av omsorg och denna aspekt bör också ingå i Skolinspektionens tillsyn av samtliga förskolor och fritidshem.

Det finns flera mycket viktiga målsättningar för kommunerna att prioritera mellan när det gäller förskolan. Beslut om dessa avvägningar ska fattas så nära medborgarna som möjligt.

Enligt skollagen ska huvudmannen se till att barngrupperna har en lämplig sammansättning och storlek och att barnen även i övrigt erbjuds en god miljö. I Skolverkets allmänna råd för förskolan skriver Skolverket att riktmärket för en gruppstorlek om cirka 15 barn är att föredra. Man lyfter även fram att de yngsta barnen och barn i behov av särskilt stöd har behov av att ingå i mindre grupper än så för att få sina behov tillgodosedda. Skolverkets allmänna råd för förskolan som avser bland annat gruppstorlek och personalens kompetens är idag inte utformade utifrån syftet att vara tvingande minimikrav, och bör fortsätta att vara just allmänna råd till huvudmännen för förskoleverksamheten. Däremot ska förskoleverksamhet, såväl kommunal som fristående, utvärderas och kvalitetssäkras. Partistyrelsens uppfattning är därtill att kvalitetssäkringen, med inspektioner och tvingande förlägganden om bättringar, i

större omfattning och tydligare än idag måste göras utifrån gruppstorlek och god miljö för barn och anställda. All förskoleverksamhet måste följa skollag och läroplan samt ha utbildad personal.

I en jämställd förskola trivs, utvecklas och lär sig både flickor och pojkar på lika villkor. Förskolan ska motverka traditionella könsmönster och könsroller. Förskolans huvudmän ska prioritera arbetet för en jämställd förskola.

Kompetent personal i förskolan är den viktigaste faktorn för en förskola med hög kvalitet. Det ska enligt lag finnas utbildade förskollärare i förskolan som har det pedagogiska ansvaret. Men det får också finnas annan personal, till exempel barnskötare, som har en utbildning eller erfarenhet som kan främja barnens utveckling och lärande. Det är upp till kommunerna att avgöra hur sammansättningen av personal i förskolan ska vara. Vi vill utveckla personalens kompetens och investera mer i kompetensutveckling för förskolans personal. Personal inom förskolan ska omfattas av pedagogiska satsningar och stöd som riktar sig till såväl förskollärare som barnskötare. Kontinuerlig fortbildning och kompetensutveckling ska vara en självklarhet för förskolans personal och är en förutsättning för verksamhet av hög kvalitet där lärandeuppdraget ges ökat fokus.

Skattepengar ska gå till barnomsorg med hög kvalitet och välutbildad personal. Vårnadsbidraget ska avskaffas och kraven på pedagogisk omsorg – där den vanligaste formen är familjedaghem – skärpas, inte minst vad gäller personalens kompetens.

En utveckling av förskolan kräver också mer forskning om barns utveckling och lärare. Partistyrelsen anser att det bör avsättas större forskningsresurser för den utbildningsvetenskapliga forskningen, och att ett institut för lärande bör inrättas. Detta ska komma förskolan till gagn.

Förskolan är redan idag en egen skolform.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna D298:4, F6:1, F6:2, F6:3, F6:4, F7:1, F7:2, F7:3, F7:4, F8:1, F8:2, F8:3, F8:4, F9:1, F9:2, F9:3, F9:4, F10:1, F10:2, F10:3, F10:4, F11:1, F11:2, F11:3, F11:4, F12:1, F12:2, F12:3, F12:4, F13:1, F13:2, F13:3, F13:4, F14:1, F14:2, F14:3, F14:4, F15:1, F15:2, F15:3, F15:4, F16:1, F16:2, F16:3, F16:4, F17:1, F17:2, F17:3, F17:4, F18:1, F18:2, F18:3, F18:4, F19:1, F19:2, F19:3, F19:4, F20:1, F20:2, F20:3, F20:4, F21:1, F21:2, F21:3, F21:4, F22:1, F22:2, F22:3, F22:4, F23:1, F23:2, F23:3, F23:4, F24:1, F24:2, F24:3, F24:4, F25:1, F25:2, F25:3, F25:4, F28:1, F29:2, F31:1, F32:1, F50:4, F56:6, F57:6, F58:6, F59:6, F60:6, F61:6, F62:6, F63:6, F64:6, F65:6, F66:6, F67:6, F68:6, F69:6, F70:6, F71:6, F72:6, F73:6, F74:6, F75:6, F76:6

D298:4 (Skövde arbetarekommun - enskild) att partikongressen beslutar att verka för att förskolor och fritidshem har flexibla öppettider

- F6:1 (Lidingö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F6:2 (Lidingö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F6:3 (Lidingö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F6:4 (Lidingö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd
- F7:1 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F7:2 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F7:3 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F7:4 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd
- F8:1 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F8:2 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F8:3 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F8:4 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd
- F9:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F9:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F9:3 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F9:4 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd
- F10:1 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F10:2 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F10:3 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F10:4 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F11:1 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F11:2 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F11:3 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F11:4 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F12:1 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F12:2 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F12:3 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F12:4 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F13:1 (Kävlinge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F13:2 (Kävlinge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F13:3 (Kävlinge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F13:4 (Kävlinge arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F14:1 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F14:2 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F14:3 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F14:4 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F15:1 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F15:2 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F15:3 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F15:4 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F16:1 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F16:2 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F16:3 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F16:4 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F17:1 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F17:2 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F17:3 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F17:4 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F18:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F18:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F18:3 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F18:4 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F19:1 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F19:2 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F19:3 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F19:4 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F20:1 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F20:2 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F20:3 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F20:4 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F21:1 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F21:2 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F21:3 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F21:4 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F22:1 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F22:2 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F22:3 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F22:4 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F23:1 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F23:2 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F23:3 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F23:4 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F24:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F24:2 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F24:3 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F24:4 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F25:1 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

F25:2 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare

F25:3 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem

F25:4 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

F28:1 (Lidingö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F29:2 (Kristianstads arbetarekommun) att rätten till förskola ska vara knuten till barnet och inte vara beroende av om föräldrarna har ett arbete eller inte

F31:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att forsknings- och utredningsresurser avsätts för att förskolorna ska kunna möta framtidens utmaningar

F32:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att forsknings- och utredningsresurser avsätts för att förskolorna ska kunna möta framtidens utmaningar

F50:4 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att utöka rätten till förskola

F56:6 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F57:6 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F58:6 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F59:6 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F60:6 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F61:6 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F62:6 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F63:6 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F64:6 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F65:6 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F66:6 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F67:6 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F68:6 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F69:6 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F70:6 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F71:6 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F72:6 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F73:6 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F74:6 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F75:6 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

F76:6 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: D297:6, F1:1, F2:1, F2:2, F3:1, F4:1, F5:1, F26:1, F26:2, F26:3, F27:1, F29:1, F29:3, F30:1, F31:2, F32:2, F33:1, F33:2, F33:3, F33:4, F33:5, F34:1, F35:1, F36:1, F37:1, F38:1, F39:1, F40:1, F41:1, F42:1, F44:1, F45:1, F45:2, F46:1, F46:2, F47:1, F47:2, F48:1, F48:2, F54:5, H52:1, I13:1, I14:1, I15:1, I16:1, I17:1

D297:6 (Stockholms partidistrikt) att besluta att verka för att alla barn ha rätt till 30 timmar i förskolan, oavsett vad föräldrarnas sysselsättning är

F1:1 (Örebro arbetarekommun) att partiet skall verka för att lagstifta om rätten till barnomsorg oavsett tid på dygnet

F2:1 (Göteborgs partidistrikt) att vi arbetar för en lagstadgad barnomsorg på obekväm arbetstid

F2:2 (Göteborgs partidistrikt) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F3:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att barnomsorg på obekväm arbetstid ska lagstiftas utifrån beaktan av FN:s Barnkonvention

F4:1 (Umeå arbetarekommun) att partiet med kraft verkar för att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F5:1 (Västerbottens partidistrikt) att partiet med kraft verkar för att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F26:1 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna stärker välfärdstjänsterna för att stödja en arbetslinje som möjliggör för kvinnor och män i alla samhällsskikt att arbeta mer

F26:2 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver frågan om barnomsorg med hög kvalitet som har öppet när föräldrarna jobbar, det vill säga även tidig morgon, kväll, natt och sommar

F26:3 (Luleå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en strategi i motionens anda och utarbetar konkreta politiska krav till valet 2014

F27:1 (Kalmar läns partidistrikt) att vi ser över möjligheterna att lagstadga alla barns lika rätt till skolbarnomsorg/fritids

F29:1 (Kristianstads arbetarekommun) att den allmänna och avgiftsfria förskolan utökas till 30 timmar från 3 års ålder

F29:3 (Kristianstads arbetarekommun) att barngruppernas storlek i förskolan begränsas till maximalt 15 barn

F30:1 (Lunds arbetarekommun) att det ska anställas minst en genuspedagog på alla förskolor och skolor i Sverige

F31:2 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att förskolan och dess utveckling ska sättas i fokus under den kommande mandatperioden

F32:2 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att förskolan och dess utveckling ska sättas i fokus under den kommande mandatperioden

F33:1 (Lunds arbetarekommun) att förskolan skall i skollagen definieras som en egen skolform inom det offentliga skolväsendet

F33:2 (Lunds arbetarekommun) att förskolelärarna skall ha det pedagogiska ansvaret

F33:3 (Lunds arbetarekommun) att avgiftsfri förskola införs

F33:4 (Lunds arbetarekommun) att enskilda förskolor och privata skolors verksamhet utvärderas, i syfte att tillförsäkra alla barn och elever en skolgång som når de nationella målen

F33:5 (Lunds arbetarekommun) att kongressen beslutar att bifalla motionen och att verka för att motionens intentioner genomförs

F34:1 (Tomelilla arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F35:1 (Västerviks arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F36:1 (Mönsterås arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F37:1 (Södra Ölands arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F38:1 (Värgårda arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

F39:1 (Norra Ölands arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad
F40:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad
F41:1 (Söderköpings arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad
F42:1 (Norrköpings arbetarekommun) att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad
F44:1 (Tyresö arbetarekommun) att uppdra till socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för en lagstiftning om utbildningskrav inom offentligt finansierad barnomsorg
F45:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att 15-timmars regel slopas för att ge alla barn möjlighet till vistelse på förskolan under den tid de behöver
F45:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att utreda möjligheterna för en utökning av dagens maxgräns på 15 timmar till 30 timmar
F46:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att 15-timmars regel slopas för att ge alla barn möjlighet till vistelse på förskolan under den tid de behöver
F46:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att utreda möjligheterna för en utökning av dagens maxgräns på 15 timmar till 30 timmar
F47:1 (Göteborgs partidistrikt) att kvälls, helg och nattförskolor skall skrivas in i barnomsorgslagen och vara en lagstadgad rättighet över hela landet
F47:2 (Göteborgs partidistrikt) att man kan individanpassa tiderna efter det behov varje familj har
F48:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att se över förskolereglerna så att man kan utöka max-tiden för äldre barn i förskolorna
F48:2 (Lindesbergs arbetarekommun) att kommunerna ges ekonomiska möjligheter för att införa reformen
F54:5 (Simrishamns arbetarekommun) att kommunen håller alla Fritids öppna under sommaren
H52:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP driver frågan om barnomsorg med hög kvalitet och nog personbemannning som har öppet när föräldrarna jobbar, det vill säga även tidig morgon, kväll, natt och sommar
I13:1 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna åläggs att tillhandahålla barnomsorg på obekväm arbetstid där behov av sådan finns
I14:1 (Sala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna åläggs att tillhandahålla barnomsorg på obekväm arbetstid där behov av sådan finns
I15:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna åläggs att tillhandahålla barnomsorg på obekväm arbetstid där behov av sådan finns
I16:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna åläggs att tillhandahålla barnomsorg på obekväm arbetstid där behov av sådan finns
I17:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna åläggs att tillhandahålla barnomsorg på obekväm arbetstid där behov av sådan finns

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionen F43:1

F43:1 (Varbergs arbetarekommun) att ta fram ett nationellt regelverk som garanterar barngrupper i förskolan på max 12 barn för de yngsta och 15 för de äldre på tre heltidsanställda

MOTION F1

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg när det behövs

Arbeten inom sjukvård, äldreomsorg, handel, restaurang, transport och andra yrkesområden utförs ofta på kvällar, nätter och helger. Det innebär att de som arbetar inom dessa yrken också har behov av bra barnomsorg under dessa obekväma arbetstider.

Ett modernt arbetsliv som man ska förena med ett modernt familjeliv kräver att vi får en mer flexibel barnomsorg som har öppet för föräldrar som arbetar kvällar, nätter och helger. Dessutom är det viktigt för jämställdheten att båda föräldrarna kan arbeta heltid. Det finns i vissa kommuner möjlighet att få viss kommunal barnomsorg på obekväm arbetstid. Det är långt ifrån att det täcker det behov som finns. Speciellt svårt kan det förstås vara för dem som är ensamstående föräldrar.

I ett samhälle som vårt, som grundar sig på trygghet och välfärd, är det viktigt att barnomsorgen gäller alla, även om man inte följer mallen och arbetar vanlig dagtid. Det måste i första hand vara behovet av barnomsorg som styr, inte klockslagen. Förskolan måste vara så flexibel att den tillgodoser föräldrarnas behov, och därmed tillgodoser man även barnens behov.

Det är angeläget att kommunerna har möjlighet att erbjuda barnomsorg på kvällar, nätter och helger.

Partikongressen föreslås besluta:

F1:1 att partiet skall verka för att lagstifta om rätten till barnomsorg oavsett tid på dygnet

Handels s-förening, Kommunals s-förening och Stora Mellösa s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F2

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Barnomsorg på obekväm arbetstid

Lagstadga Barnomsorg på obekväm arbetstid

”Plats i förskola erbjuds barn från 1 år till dess de börjar förskoleklass, särskola eller grundskola i den omfattning som behövs med hänsyn till föräldrarnas förvärvsarbete eller studier, eller om barnet har ett eget behov på grund av familjens situation i övrigt. (se 8 kap. 5-7 §§ skollagen).

Fritidshem ska erbjudas till och med vårterminen det år då eleven fyller 13 år. Från och med höstterminen det år då eleven fyller 10 år får öppen fritidshemsverksamhet erbjudas istället för fritidshem, om eleven inte på grund av fysiska, psykiska eller andra skäl är i behov av sådant särskilt stöd i sin utveckling som endast kan erbjudas i fritidshem (se 14 kap 7 § skollagen).”

FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för barn på obekvämt arbetstid. Barnfattigdom kan ofta kopplas till föräldrar som är arbetslösa och vi har en stor arbetslöshet i Sverige vilket bidrar till den stora delen av barnfattigdomen.

Många arbetslösa föräldrar måste tacka nej när arbete erbjuds som är förlagd på denna tid och de som redan har arbete på obekvämt arbetstid får inte alltid pusslet att gå ihop. Detta leder till förlorad inkomst om man får sjukskriva sig på grund av stressen eller till och med att använder enstaka semesterdagar när det inte går ihop osv.

Forskning visar på att ensamstående föräldrar mår oftast mycket sämre eftersom livspusslet inte går ihop och värst är det för de som saknar barnomsorg när de ska arbeta. Idag har vi ett samhälle där man vid separation får man delad vårdnad och det är visat att dessa barn mår bäst av det, då de får ta lika mycket del av bägge föräldrarna, än de som har en varannan helg situation.

Idag råder stor arbetslöshet i hela landet och om vi ska ta tillbaka frågan om arbete från de borgerliga måste vi göra en stor satsning och ge människor möjlighet att tacka ja till arbete som erbjuds, även om den är på obekvämt arbetstid!

Partikongressen föreslår besluta:

F2:1 att vi arbetar för en lagstadgad barnomsorg på obekvämt arbetstid

F2:2 att rätten till barnomsorg på obekvämt arbetstid blir lagstadgad

Bergsjöns sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F3

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på obekvämt arbetstid

Barnomsorg på obekvämt arbetstid

I dagens samhälle är det många som arbetar och är i behov av barnomsorg på kvällar och nätter. Det kan vara ensamstående föräldrar eller så kan båda föräldrarna arbeta på så kallad obekvämt arbetstid. Yrken som väktare, tåg- och bussförare, de som arbetar inom vård och omsorg, handel, industrier med skiftarbete med många fler arbetar ofta natt.

Då är det helt nödvändigt att kunna lämna barnen i förskola/på fritids för att överhuvudtaget kunna arbeta. Mot den bakgrunden är det väldigt konstigt att det inte redan är lagstiftat att kommunerna är skyldiga att erbjuda barnomsorg på kvällar och nätter. Det borde ju det parti, (M), som driver arbetslinjen så hårt redan ha fixat. Att det finns barnomsorg på obekvämt arbetstid kan vara helt avgörande för att kunna arbeta.

Partikongressen föreslås besluta:

F3:1 att barnomsorg på obekväm arbetstid ska lagstiftas utifrån beaktan av FN:s Barnkonvention

Ulla Lindén, Falkenbergs socialdemokratiska kvinnoklubb

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F4

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på obekväm arbetstid

För ensamstående eller par där båda arbetar är ordnad barnomsorg på dagtid en självklarhet genom barnomsorgsgarantin.

För de föräldrar som arbetar på obekväm arbetstid är livspusslet nära nog omöjligt att få ihop. En del har rent av har tvingats ge upp sina yrken, för att barnomsorg saknas. Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga! Drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn har obekväm eller oregelbunden arbetstidsförläggning.

Idag har kommunerna ingen skyldighet att tillhandahålla omsorg på kvällar och helger. Istället beror det främst på den politiska viljan i den aktuella kommunen om barnomsorg på obekväm arbetstid, när så är befogat, överhuvudtaget erbjuds. Det som i en kommun anses som en självklar rättighet, utifrån barnkonventionens princip om ”barnets bästa”, gäller inte alls i en annan kommun.

I skuggbudgeten 2011 skriver partiet:

"Många arbeten idag kräver att man kan arbeta kvällar och nätter. För många, inte minst ensamstående, kan det vara väldigt svårt att förena arbetsliv med föräldraskap. Vi vill stimulera fler kommuner att tillhandahålla barnomsorg på obekväm tid och avsätter 200 hundra miljoner kronor för detta 2012."

Det är inte att inskränka det kommunala självstyret att ställa krav på att kommunerna ska vara skyldiga att tillhandahålla omsorg även på obekväma arbetstider. Tvärtom stärks arbetslinjen, jämställdheten ökar och livskvalitén förbättras. Om viljan är att alla ska kunna arbeta så måste naturligtvis en barnomsorgsgaranti, utifrån principen om barnets bästa, gälla alla barnfamiljer.

Partikongressen föreslås besluta:

F4:1 att partiet med kraft verkar för att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Birgitta Mukkavaara

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F5

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Barnomsorg på obekväm arbetstid

För ensamstående eller par där båda arbetar är ordnad barnomsorg på dagtid en självklarhet genom barnomsorgsgarantin.

För de föräldrar som arbetar på obekväm arbetstid är livspusslet nära nog omöjligt att få ihop. En del har rent av har tvingats ge upp sina yrken, för att barnomsorg saknas. Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga! Drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn har obekväm eller oregelbunden arbetstidsförläggning.

Idag har kommunerna ingen skyldighet att tillhandahålla omsorg på kvällar och helger. Istället beror det främst på den politiska viljan i den aktuella kommunen om barnomsorg på obekväm arbetstid, när så är befogat, överhuvudtaget erbjuds. Det som i en kommun anses som en självklar rättighet, utifrån barnkonventionens princip om ”barnets bästa”, gäller inte alls i en annan kommun.

I skuggbudgeten 2011 skriver partiet:

"Många arbeten idag kräver att man kan arbeta kvällar och nätter. För många, inte minst ensamstående, kan det vara väldigt svårt att förena arbetsliv med föräldraskap. Vi vill stimulera fler kommuner att tillhandahålla barnomsorg på obekväm tid och avsätter 200 hundra miljoner kronor för detta 2012."

Det är inte att inskränka det kommunala självstyret att ställa krav på att kommunerna ska vara skyldiga att tillhandahålla omsorg även på obekväma arbetstider. Tvärtom stärks arbetslinjen, jämställdheten ökar och livskvalitén förbättras. Om viljan är att alla ska kunna arbeta så måste naturligtvis en barnomsorgsgaranti, utifrån principen om barnets bästa, gälla alla barnfamiljer.

Partikongressen föreslår besluta:

F5:1 att partiet med kraft verkar för att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Umeå s-kvinnoklubb gm Birgitta Mukkavaara

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F6

LIDINGÖ ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli. Arbetslivet

stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut. De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner. Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

- F6:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F6:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F6:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F6:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Daniel Larson

Lidingö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F7

ÖSTRA GÖINGE ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F7:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F7:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F7:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F7:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Östra Göinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F8

ÖSTERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F8:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F8:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F8:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F8:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Britt Wikman

Östersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F9

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7

procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F9:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F9:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F9:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F9:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Kommunal S-sösk, Yvonne Nilsson

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F10

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F10:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F10:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F10:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F10:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Magnus Pettersson

Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F11

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F11:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F11:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F11:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F11:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Renée Solstad

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F12

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7

procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F12:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F12:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F12:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F12:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Ulrika Lundgren

Finspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F13

KÄVLINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F13:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F13:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F13:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F13:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Jimmy Runesson

Kävlinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F14

SÖDRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F14:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F14:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F14:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F14:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Malin Bergman

Södra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F15

EKERÖ ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7

procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F15:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F15:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F15:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F15:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Ekerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F16

GÄLLIVARE ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F16:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F16:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F16:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F16:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Fackliga utskottet för Gällivare Arbetarekommun
Gällivare arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F17

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

- F17:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F17:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F17:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F17:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F18

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har

chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F18:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F18:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F18:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F18:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Kommunals S-fackklubb Falkenberg, Christina Johansson ordförande
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F19

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F19:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F19:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F19:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F19:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Bo-Charister Österberg

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F20

VANSBRO ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F20:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F20:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F20:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F20:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Kommunal Vansbro

Vansbro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F21

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7

procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F21:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F21:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F21:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F21:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Ingvar Ståhl, Siwert Millerud och Johan Andersson

Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F22

RÄTTVIK ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F22:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F22:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F22:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F22:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Kommunal Bergslagen/styrelsen sektion Rättvik, ordförande Erja Eloranta
Rättvik arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F23

VELLINGE ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.

- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F23:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F23:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F23:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F23:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Willy Olsson

Vellinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F24

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7

procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslås besluta:

- F24:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov
- F24:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F24:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F24:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Åsa Forsell

Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F25

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg på sommaren

Ett långt, härligt sommarlov. Det är en dröm för många. Men livet stannar inte upp för att det är sommar. Sjukhus tar emot patienter, bussar och tåg måste rulla och hotell, restauranger och affärer är öppna även på sommaren. Inte ens de som jobbar inom industrin kan vara säkra på att få semester i juli.

Arbetslivet stannar alltså inte upp på sommaren, men många förskolor och fritidshem stänger. Hur går det ihop? Föräldrarna upplever en omöjlig ekvation med ett långt sommarlov och ett begränsat antal semesterveckor, som många föräldrar inte själva kan bestämma när de ska ta ut.

De som ändå får ett erbjudande om alternativ barnomsorg när den ordinarie förskolan eller fritids stänger känner ofta en otrygghet då den alternativa omsorgen finns längre bort och bemannas av personal som barnet inte känner.

Dessutom har otryggheten på arbetsmarknaden ökat. Att ha en tillsvidareanställning med planerad semester är långt ifrån en självklarhet. Sedan början av 1990-talet har visstidsanställningarna ökat, liksom arbetslösheten. 2011 hade 14,3 procent av de anställda en visstidsanställning och arbetslösheten låg på 7 procent i juli 2012, enligt SCB. För visstidsanställda och arbetslösa är sommaren den period då de har chans att arbeta mer – tacka ja till fler erbjudna timmar eller gå in på ett vikariat. Den som är arbetslös måste också stå till arbetsmarknadens förfogande för att få arbetslöshetsersättning. Det blir svårt för en förälder när barnens omsorg är stängd eller inte är lika tillgänglig.

Kommunals rapport ”Sommarlovshetsen” från 2011 visar att:

- Endast vart fjärde barn erbjuds sommaromsorg i sin ordinarie förskola eller fritidshem.
- Fyra av fem förskolor stänger på sommaren. Det vanligaste är fyra veckors sommarstängt.
- Många kommuner bryter mot lagen om att föräldrar som förvärvsarbetar, studerar, är arbetslösa eller föräldralediga ska erbjudas barnomsorg, även på sommaren.
- Var femte förälder har inte fått något rimligt erbjudande om sommaromsorg när den ordinarie omsorgen är stängd.
- Fyra av tio av dem som har fått ett erbjudande om alternativ sommaromsorg erbjuds ett alternativ som inte uppfyller lagens krav på kontinuitet och trygghet.
- Hälften av föräldrarna känner press att begränsa antalet veckor som barnet går i omsorg på sommaren.
- Tillsynen brister. Var sjunde kommun vet inte om de privata och kooperativa förskolorna i kommunen har stängt eller öppet på sommaren, fast kommunen är ansvarig för tillsyn av att verksamheten i privata och kooperativa förskolor följer lagar och läroplan.

Partikongressen föreslår besluta:

F25:1 att Socialdemokraterna ska verka för att öppettider i barnomsorg och skolbarnomsorg under sommaren ska motsvara föräldrarnas behov

- F25:2 att Socialdemokraterna ska verka för att alla föräldrar ska få ett rimligt erbjudande om barnomsorg och skolbarnomsorg på sommaren, oavsett utförare
- F25:3 att Socialdemokraterna ska verka för att frågor om öppettider och vilka alternativ som erbjuds under sommaren måste ingå i kommunens och Skolinspektionens tillsyn av fristående förskolor och fritidshem
- F25:4 att Socialdemokraterna ska verka för att ge alla barn tillgång till förskola och fritidshem – även barn till föräldrar som tar emot försörjningsstöd

Leif Nordin

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F26

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Barnomsorg veckans alla dagar dygnet runt

Förskolan är i väldigt hög grad en förutsättning för att föräldrarna ska kunna arbeta när de behöver det. I Sverige anger var fjärde förälder att de inte kan arbeta heltid utifrån öppettiderna i förskolan. Mammorna upplever det som ett större problem än pappor och arbetare har större problem än tjänstemän.

30 % av människorna i Sverige arbetar kvällar eller helger, men ändå erbjuder endast 118 av Sveriges 290 kommuner någon form av barnomsorg på obekvämt arbetstid. Många av de föräldrar som upplever ett behov av OB dagis arbetar inom hotell och restaurang, polisen, hälso- och sjukvård men också inom industri och handel.

Ett arbetarparti borde verka för att alla kommuner ska erbjuda omsorg på obekvämt tid. Så att även föräldrar har möjlighet att tacka ja till heltid och kunna arbeta de tider jobben finns.

Partikongressen föreslår besluta:

- F26:1 att Socialdemokraterna stärker välfärdstjänsterna för att stödja en arbetslinje som möjliggör för kvinnor och män i alla samhällsskikt att arbeta mer
- F26:2 att Socialdemokraterna driver frågan om barnomsorg med hög kvalitet som har öppet när föräldrarna jobbar, det vill säga även tidig morgon, kväll, natt och sommar
- F26:3 att Socialdemokraterna verkar för en strategi i motionens anda och utarbetar konkreta politiska krav till valet 2014

Kommunals S-fackklubb Luleå

Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F27

KALMAR LÄNS PARTIDISTRIKT

Barns rätt till skola, barnomsorg/fritids

I dag medger bara 28 procent (81 kommuner av 290) av Sveriges kommuner att barn till arbetssökande föräldrar får behålla sin plats inom skolbarnomsorg/fritids. I takt med att de arbetssökande blir allt flera, drabbas troligen även flera och flera barn.

Kommunerna är i dag inte skyldiga att erbjuda plats till barn vars föräldrar är arbetssökande. Det finns några olika varianter i landet, det finns kommuner som valt att maximera tiden till exempelvis fem timmar i veckan (Vimmerby). Sedan finns det kommuner som helt utestänger barnen till arbetssökande, och kommuner som tillåter full tillgång till skolbarnomsorg. Skillnaderna är inte acceptabla. Barnen ska inte straffas för att föräldrarna drabbas av arbetslöshet. Skolbarnomsorgen är en viktig verksamhet för barnen. Samhället ska inte medverka till att peka ut barn till arbetssökande föräldrar genom att stänga dem ute.

Partikongressen föreslås besluta:

F27:1 att vi ser över möjligheterna att lagstadga alla barns lika rätt till skolbarnomsorg/fritids

Annika Högberg

Kalmar läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F28

LIDINGÖ ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan. Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier. Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet

- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov. Med hänvisning till ovanstående föreslås den socialdemokratiska kongressen besluta att partiet ska verka för att se över fritidsverksamhetens ställning, innehåll och kvalitet utifrån det pedagogiska uppdraget,

Partikongressen föreslås besluta:

- F28:1 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga
- F28:2 att partiet ska verka för att se över fritidsverksamhetens ställning, innehåll och kvalitet utifrån det pedagogiska uppdraget

Daniel Larson

Lidingö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F29

KRISTIANSTADS ARBETAREKOMMUN

En utbildning för jämlikhet och livslångt lärande

Klasskillnader kan ta sig många uttryck och utbildningsbakgrund är idag en av de allra tydligaste markörerna för människors olika villkor. Vi socialdemokrater är väl medvetna om utbildningens roll för att stödja utvecklingen mot ett jämlikt samhälle. Därför har vi också under devisen ”Det livslånga lärandet” byggt ut förskolan, skapat en nioårig grundskola för alla och byggt ut en gymnasieskola där målet är att alla ungdomar ska få en hög och bred bas som öppnar vägar för framtida studier. Vi har byggt ut vuxenutbildningen så att det ska finnas goda möjligheter att i vuxen ålder finna sig nya vägar när förutsättningar på arbetsmarknaden förändras eller för att man är redo att ta nya steg i livet. Vi har byggt

ut den högre utbildningen med högskolor i hela landet för att skapa så goda villkor som möjligt till högre studier var man än bor.

Allt det här syftar till att främja lika chanser, lika möjligheter till helt och rikt liv, där möjligheten att utbilda sig är fundamental. Vi har gjort det för att jämlika villkor också är bra för samhället och samhällets utveckling.

Utbildningens uppgift kan sammanfattas i följande tre punkter:

- Den ger unga människor goda förutsättningar att själva äga makten över sina liv och sina livsval.
- Med en hög kunskaps- och bildningsnivå stärks demokratiska synsätt och därmed samhällets demokratiska utveckling.
- Med välutbildade unga förbättras förutsättningarna för framsteg och utveckling inom forskning och näringsliv.

Hjalmar Brantings bevingade svar på frågan, i tidningen Stormklockan 1912, om varför han var socialist kan upprepas igen, och igen. Han svarade: ”Därför att min känsla revolterar mot sakernas ordning, som dömer de ojämförligt flesta att stanna i växten och kväva sina bästa stämningars längtan”. Det var precis etthundra år sedan och vi kan se idag att vi är på väg mot fel håll. De ojämlika livschanserna, de ojämlika möjligheterna till utbildning kväver nu allt fler människors möjligheter att nå sina bästa stämningars längtan. Det är förfärligt, det som nu sker!

En snabb skiss över den nuvarande regeringens politik säger oss att:

- Barngrupperna i förskolan blir större.
- Barngrupperna på fritidshemmen blir större.
- Val i femte eller sjätte klass kan vara avgörande för utbildningsval till universitet/högskola.
- Spetsutbildningar nu inrättas på högstadiet.
- Skolsegregationen ökar, enligt rapporter från Skolverket.
- Allt fler samtidigt lämnar grundskolan utan fullständiga betyg.
- Den som har råd numera kan få köpa läxläsningshjälp och beviljas RUT- avdrag för det.
- Gymnasieskolan rustas ner och utbildningsambitionerna sänks för de som går på yrkesprogram.
- Kortare kurser planeras istället för hela gymnasieprogram, för de som utbildningsminister Björklund kallar ”skoltrötta”.
- Systemet med friskolor håller på att fullständigt slå sönder möjligheterna till en vettig planering för kommunerna och en effektiv användning av resurser.
- Friskolorna i sig ökar skillnaderna mellan skolor på ett negativt sätt.
- Den borgerliga regeringen nu målmedvetet försöker att undergräva förutsättningarna för de små högskolorna att verka och utvecklas.
- 25:4- regeln, som tillkom för att motverka snedrekrytering till högre studier, togs bort.
- Den kommunala vuxenutbildningen och yrkesvux skärs ner.
- Lärarkyrket avprofessionaliseras när detaljstyrningen ökar allt mer.

Vägen tycks utstakad mot ett samhälle där klasskillnaderna befästs, där vi snart har en fattig och lågutbildad underklass med otrygga anställningsvillkor som betjänar de som har det gott ställt med billiga tjänster, förstärkta av så kallade jobbskatteavdrag och RUT- avdrag.

Skolans utveckling i Sverige under 2000- talet beskrivs väl i såväl Skolverkets rapporter som i PISA-undersökningar. Trenden är tydlig; svenska ungdomar halkar efter i läsförståelse, matematik och

naturvetenskapliga ämnen. Skolverket levererar rena larmrapporter om den bristande likvärdigheten i skolan. En bristande likvärdighet som leder till ojämlika utbildningschanser och sämre resultat i skolan.

Vi saknar idag inte kunskap om vad det är som kan ge oss en bättre skola och om vad det är som gör att den svenska skolan halkar efter. Det handlar nu bara om att dra rätt slutsatser av det vi vet.

Skolverket visar i sin rapport "Likvärdig utbildning i svensk grundskola?", från maj 2012, hur likvärdigheten har försämrats. Så här skriver man om den försämrade likvärdigheten i grundskolan: "De ökande skolskillnaderna drivs sannolikt fram av en ökad sortering av elever mellan skolor utifrån dolda egenskaper som exempelvis studiemotivation och föräldraengagemang." Positiva kamrateffekter uteblir och lärares förväntningar anpassas till en grupps generella prestationsnivå och förstärker skillnaderna mellan skolor. Valfrihets- och decentraliseringsreformerna har bidragit till den här utvecklingen. Skolan har inte lyckats med sitt kompensatoriska uppdrag och därmed inte lyckats motverka den negativa utvecklingen för likvärdigheten. Det kompensatoriska uppdraget handlar om att se till så att alla elever får lika förutsättningar även om de har olika socioekonomisk bakgrund. Här spelar sättet att fördela resurser stor roll. Skolsegregationens effekter kan också bli en bristande tolerans mellan olika grupper i samhället och att det blir svårare att förmedla en gemensam värdegrund. Att blanda elever med olika social och kulturell bakgrund har alltså ett samhälleligt värde i sig.

John Hattie ger i sin stora studie andra viktiga ledtrådar för en framgångsrik skola. Inte minst pekar han på lärarnas roll i klassrummen. Det är i mötet mellan lärare och elev som kvalitet uppstår. Engagerade och kunniga lärare är det som slutligen kanske betyder allra mest för att den likvärdiga skolan ska bli en realitet. Även här ser vi nu dessvärre en motsatt riktning. Även om det nu införs lärarlegitimationer så håller läraryrket på att avprofessionaliseras. Detaljregleringen av läraryrket blir allt mer påtaglig och kraven på dokumentation blir allt större. De utbyggda nationella proven innebär att man allt mer måste förhålla sig till prov, snarare än att lita på sin professionella förmåga att utveckla undervisningen. Det är självklart så att de individuella utvecklingsplanerna och en noggrann formativ bedömning kräver en viss dokumentation, men strävan efter enkelhet och tilliten till lärarnas professionalism måste hela tiden vara vägledande.

Den kunskap vi har säger alltså en hel del om vad vi bör göra för att förbättra likvärdigheten i den svenska skolan. Det tillsammans med högt ställda mål för allas medverkan i bygget av ett modernt välfärdsland; det vill säga att var och en äger makten över sin livsval, att vi stärker demokrati, tolerans och öppenhet, att vi ökar våra kunskaper inom såväl humaniora, teknik och naturvetenskap, kan bygga den hållbara frihet som vår partiordförande Stefan Löfven talar om.

Socialdemokratins ambitioner med utbildning ser radikalt annorlunda ut än det vi nu ser hända i den svenska skolan.

Partikongressen föreslår besluta:

- F29:1 att den allmänna och avgiftsfria förskolan utökas till 30 timmar från 3 års ålder
- F29:2 att rätten till förskola ska vara knuten till barnet och inte vara beroende av om föräldrarna har ett arbete eller inte
- F29:3 att barngruppernas storlek i förskolan begränsas till maximalt 15 barn
- F29:4 att ge fritidshemmen bättre förutsättningar att arbeta med skolans kompensatoriska uppdrag, till exempel hjälp med läsläsning

- F29:5 att ge kommunerna bättre verktyg för en kompensatorisk resursfördelning
- F29:6 att öka insatserna i grundskolan med syftena att förbättra stödet till de som behöver extra stöd, att förbättra modersmålsundervisning och studiehandledning samt att kunna ge mer resurser till skolor där det behövs särskilda insatser för att förbättra resultaten
- F29:7 att undanröja tidiga val i grundskolan som kan få negativa konsekvenser för möjligheten att söka till högskola/universitet
- F29:8 att avskaffa elitklasser med nationellt intag på grundskolan, men samtidigt ge Skolverket i uppdrag att arbeta fram metoder för ämnesfördjupning inom den ordinarie grundskolans ram
- F29:9 att ge kommunerna ett avgörande inflytande över friskoleetableringar
- F29:10 att de nationella provens funktion i första hand ska vara att följa kunskapsutvecklingen i riket och inte ha som fokus individuell betygsättning
- F29:11 att återupprätta höga kunskapsambitioner för gymnasieskolan så att alla program ger allmän behörighet till högre studier
- F29:12 att ge möjligheter för en individuell planering på gymnasieskolan som garanterar alla rätten till kompletterande studier före 25 års ålder, för att nå fullständig gymnasieexamen
- F29:13 att återinföra 25:4- regeln som grund för intag till högskola/universitet
- F29:14 att stödja de mindre högskolornas utveckling
- F29:15 att bygga ut grundläggande vuxenutbildning och att aktivt verka för att alla når gymnasiekompetens och att bygga ut yrkeshögskolan
- F29:16 att ge Skolverket i uppdrag att ta fram metoder som gör dokumentation så enkel som möjligt
- F29:17 att ge Skolverket i uppdrag att ta fram verktyg och metoder som stödjer lärarnas professionella utveckling
- F29:18 att ge en kommande socialdemokratisk regering i uppdrag att, med riktade statsbidrag och åtgärder på det nationella planet, prioritera insatserna till utbildningssektorn enligt ovanstående förslag

Den socialdemokratiska gruppen i barn- och utbildningsnämnden i Kristianstads kommun; Anders Tell, Emma Bruce, Qazim Hasanaj, Malin Emilson, Peter Isacson, Lena Fantenberg, Jens Nordwander och Anne Wågström Johnsson

Kristianstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F30

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Fler genuspedagoger behövs för barnens bästa

Våra barn behandlas idag olika beroende på vilket kön de har, de lär sig redan tidigt på förskolan hur en pojke ska leka våldsamma lekar medans flickor ska vara lugna och leka med dockor. Detta är något som

präglar dem i resten av deras liv och gör att de kommer falla in i det heteronormativa mönstersamhälle som vi har idag. Även om man påstår sig på skolor och förskolor behandla alla lika så gör man ändå oftast tvärt om, vi skapar själva klyftor och motsättningar mellan barnen på grund av vårt sätt att behandla barnen.

Genom att istället behandla barnen utifrån samma grund med ett genusperspektiv redan tidigt på förskolan och sedan genom hela skolgången skulle man kunna få fram den fulla potentialen hos varje individ, detta genom att man behandlar barnen efter person och inte efter kön.

Det görs redan idag en del insatser för att få med ett större genusperspektiv bland barn och unga men det måste ske något mer drastiskt för att vi ska kunna se resultat. Undersökningar visar att barn som har gått på genusinspirerade förskolor väldigt snabbt hamnar tillbaka i de mönster som finns på andra skolor och förskolor så fort de integreras eller går från förskola till skola.

Det ska inte spela någon roll vart man bor, alla barn är lika mycket värda och borde därför få samma chans att behandlas utifrån sin person och kunna nå sin fulla potential. Om alla barn får samma genomsyrande genusperspektiv kommer de kunna möta varandra på lika villkor när de sen börjar skolan.

Samhället kommer också att utvecklas annorlunda då alla människor utvecklas utifrån sin personlighet och inte enbart ses först efter sitt kön.

Partikongressen föreslås besluta:

F30:1 att det ska anställas minst en genuspedagog på alla förskolor och skolor i Sverige

Elin Gustafsson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F31

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Flexiblere barnomsorg, en framtidsutmaning

Förskolan har en dubbel uppgift, dels ska den vara en säker och trygg plats där föräldrarna kan lämna sina barn när de själva ska arbeta, dels en miljö där barnen kan starta sin process med det livslånga lärandet. Detta genom ett pedagogiskt och lekfullt arbetssätt som stimulerar deras nyfikenhet och kunskapslust. Samtidigt ersätter inte förskolan föräldrarnas roll som uppfostrare, förskolan ska ses som ett komplement och ytterligare en resurs i barnens utveckling. Sverige har en av de mest väl utbyggda formerna av förskola och barnomsorg i världen, men ändå når vi inte ända fram och kan erbjuda alla föräldrar och barn en trygg tillvaro när de som bäst behöver den.

Ett steg på vägen är barnomsorg på kvällar, nätter och helger. Många kommuner, framförallt på Socialdemokratiskt initiativ erbjuder nu förskolor som är öppna 24 timmar i veckan, 7 dagar i veckan. Nästa steg blir att erbjuda barnen till de föräldrar som är arbetslösa eller sjukskrivna längre vistelsetider i

förskolan, då förskolan ska ses som något som stödjer barnens utveckling, och inte bara en förvaringsform när föräldrarna arbetar.

Men det finns också situationer när förskolan i dag inte räcker till. Det handlar bland annat om tillfällen då barnen blir sjuka, eller av annat skäl inte kan vara på förskolan. Det finns exempel på barnomsorg/förskolor internationellt och nationellt som har flexibilitet att lösa så att barnen kan få vara på plats, men isolerat från andra barn. Det är naturligtvis vår instinkt att när ett barn är sjukt så ska föräldrarna möta upp och ta hand om det. Men det är inte alltid så enkelt, frekventa uttag av VAB-dagar är till exempel enligt forskningen ett av skälen till att kvinnor halkar efter i löneutvecklingen. Det finns också en hel del jobb där det inte är möjligt att vara ledig för VAB, trots den lagstadgade rättigheten.

Barnens utveckling måste sättas i första rummet, många förskolor kämpar idag med begränsade resurser och barn som behöver mer stödinsatser än vad förskolan kan klara av. Dessutom kommer framtiden att föra med sig ännu större utmaningar när det gäller flexibilitet och att kunna möta alla barns behov.

Partikongressen föreslår besluta:

F31:1 att Socialdemokraterna verkar för att forsknings- och utredningsresurser avsätts för att förskolorna ska kunna möta framtidens utmaningar

F31:2 att Socialdemokraterna verkar för att förskolan och dess utveckling ska sättas i fokus under den kommande mandatperioden

Helen Johansson Kokkonen

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F32

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Flexibla barnomsorg, en framtidsutmaning

Förskolan har en dubbel uppgift, dels ska den vara en säker och trygg plats där föräldrarna kan lämna sina barn när de själva ska arbeta, dels en miljö där barnen kan starta sin process med det livslånga lärandet. Detta genom ett pedagogiskt och lekfullt arbetssätt som stimulerar deras nyfikenhet och kunskapslust. Samtidigt ersätter inte förskolan föräldrarnas roll som uppfostrare, förskolan ska ses som ett komplement och ytterligare en resurs i barnens utveckling. Sverige har en av de mest väl utbyggda formerna av förskola och barnomsorg i världen, men ändå når vi inte ända fram och kan erbjuda alla föräldrar och barn en trygg tillvaro när de som bäst behöver den.

Ett steg på vägen är barnomsorg på kvällar, nätter och helger. Många kommuner, framförallt på Socialdemokratiskt initiativ erbjuder nu förskolor som är öppna 24 timmar om dygnet, 7 dagar i veckan. Nästa steg blir att erbjuda barnen till de föräldrar som är arbetslösa eller sjukskrivna längre vistelsetider i

förskolan, då förskolan ska ses som något som stödjer barnens utveckling, och inte bara en förvaringsform när föräldrarna arbetar.

Men det finns också situationer när förskolan i dag inte räcker till. Det handlar bland annat om tillfällen då barnen blir sjuka, eller av annat skäl inte kan vara på förskolan. Det finns exempel på barnomsorg/förskolor internationellt och nationellt som har flexibilitet att lösa så att barnen kan få vara på plats, men isolerat från andra barn. Det är naturligtvis vår instinkt att när ett barn är sjukt så ska föräldrarna möta upp och ta hand om det. Men det är inte alltid så enkelt, frekventa uttag av VAB-dagar är till exempel enligt forskningen ett av skälen till att kvinnor halkar efter i löneutvecklingen. Det finns också en hel del jobb där det inte är möjligt att vara ledig för VAB, trots den lagstadgade rättigheten.

Barnens utveckling måste sättas i första rummet, många förskolor kämpar idag med begränsade resurser och barn som behöver mer stödinsatser än vad förskolan kan klara av. Dessutom kommer framtiden att föra med sig ännu större utmaningar när det gäller flexibilitet och att kunna möta alla barns behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F32:1 att Socialdemokraterna verkar för att forsknings- och utredningsresurser avsätts för att förskolorna ska kunna möta framtidens utmaningar

F32:2 att Socialdemokraterna verkar för att förskolan och dess utveckling ska sättas i fokus under den kommande mandatperioden

Mattias Ravander

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F33

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Ge vår förskola det fulla erkännandet

Beslutet 1998 om en egen läroplan för förskolan innebar en bekräftelse på en utomordentligt värdefull verksamhet. Detta beslut har haft en stor positiv inverkan. Men förskolan s ställning måste stärkas ytterligare så att den slutgiltigt fullt ut blir en del av det offentliga skolväsendet i likhet med förskoleklassen, grund och gymnasieskolan.

Förskolan skall vara avgiftsfri och en rättighet för alla barn oavsett föräldrarnas situation. Utvecklingen av elevernas lärande inom förskolan kommer att påverka arbetet även inom förskoleklass och grundskola. Barn som gått i förskola klarar sig bättre i grundskolan än barn som inte gjort det. Det är här grunden för det livslånga lärandet läggs. Det är viktigt att förskolan innebär täta vuxenkontakter, men där förskoleläraren har det pedagogiska ansvaret.

Utvecklingen på senare år mot allt fler enskilda förskolor och privata skolor är ytterst negativ. Dessa finansieras genom kommunala medel. I många fall förekommer överkompensation. Det finns till och med

skolor/förskolor som drivs i aktiebolagsform. Denna verksamhet måste samtidigt som ytterligare satsningar görs utvärderas, då allt tyder på att de så kallade privata förskolorna/skolorna medverkar till att skapa en segregerad skola. Vissa av dessa alternativ är dessutom tveksamma i sin inriktning i jämförelse med de nationella målen.

Partikongressen föreslås besluta:

- F33:1 att förskolan skall i skollagen definieras som en egen skolform inom det offentliga skolväsendet
- F33:2 att förskolelärarna skall ha det pedagogiska ansvaret
- F33:3 att avgiftsfri förskola införs
- F33:4 att enskilda förskolor och privata skolors verksamhet utvärderas, i syfte att tillförsäkra alla barn och elever en skolgång som når de nationella målen
- F33:5 att kongressen beslutar att bifalla motionen och att verka för att motionens intentioner genomförs

Tord Persson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F34

TOMELILLA ARBETAREKOMMUN

Lagstadgad barnomsorg

Förskolan har flera uppdrag. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrar arbetar eller studerar. Dels ska den ge en pedagogisk verksamhet för barnen när de är där. Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn som är tillsammans med andra barn och vuxna pedagoger utvecklas.

FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men barnkonventionen tolkas olika från kommun till kommun. Det är idag upp till den enskilda kommunen om man erbjuder barnomsorg på alla de tider föräldrar behöver det. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på sk obekväma arbetstid eller har oregelbunden arbetstid. Idag tvingas föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete eller lita på släkt och/eller vänners goda vilja för att kunna sköta sitt arbete. Ett arbete som ofta finns hos den kommun som inte ordnar den barnomsorg deras anställda inom t. ex. Vård och omsorg behöver.

Partikongressen föreslås besluta:

- F34:1 att rätten till barnomsorg på obekväma arbetstid blir lagstadgad

Sara Anheden och Ida Bornlykke

Tomelilla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F35

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om barnomsorg på obekväm arbetstid

Förskolans uppdrag är tudelat. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrarna arbetar. Dels ska de ge en pedagogisk verksamhet för barnen under den tid de är på förskolan.

Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på obekväm arbetstid eller har oregelbunden arbetstidsförläggning. Idag får föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete för att barnomsorg saknas.

Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga. Det är också en fråga om jämlika livsvillkor för alla barn.

Partikongressen föreslås besluta:

F35:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Västerviks Socialdemokratiska Kvinnoklubb

Västerviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F36

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om barnomsorg på obekväm arbetstid

Förskolans uppdrag är tudelat. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrarna arbetar. Dels ska de ge en pedagogisk verksamhet för barnen under den tid de är på förskolan.

Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på obekväm arbetstid eller har oregelbunden arbetstidsförläggning. Idag får föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete för att barnomsorg saknas.

Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga. Det är också en fråga om jämlika villkor för alla barn.

Partikongressen föreslås besluta:

F36:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Ewa Klase

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F37

SÖDRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om barnomsorg på obekväm arbetstid

Förskolans uppdrag är tudelat. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrarna arbetar. Dels ska de ge en pedagogisk verksamhet för barnen under den tid de är på förskolan.

Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på obekväm arbetstid eller har oregelbunden arbetstidsförläggning. Idag får föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete för att barnomsorg saknas.

Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga. Det är också en fråga om jämlika livsvillkor för alla barn.

Partikongressen föreslås besluta:

F37:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Anna Hedh

Södra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F38

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om barnomsorg på obekväm arbetstid

Förskolans uppdrag är tudelat. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrarna arbetar. Dels ska de ge en pedagogisk verksamhet för barnen under den tid de är på förskolan.

Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om

man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på obekväm arbetstid eller har oregelbunden arbetstidsförläggning. Idag får föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete för att barnomsorg saknas.

Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga. Det är också en fråga om jämlika livsvillkor för alla barn.

Partikongressen föreslår besluta:

F38:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F39

NORRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om barnomsorg på obekväm arbetstid

Förskolans uppdrag är tudelat. Dels ska förskolan ta hand om barnen under den tid som föräldrarna arbetar. Dels ska de ge en pedagogisk verksamhet för barnen under den tid de är på förskolan. Alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället.

FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner. Det är idag en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid. Detta är ett stort problem, eftersom drygt hälften av LO-kollektivets kvinnor med barn arbetar på obekväm arbetstid eller har oregelbunden arbetstidsförläggning. Idag får föräldrar, främst kvinnor, tacka nej till arbete för att barnomsorg saknas.

Barnomsorg på obekväm arbetstid är en jämställdhetsfråga. Det är också en fråga om jämlika livsvillkor för alla barn.

Partikongressen föreslår besluta:

F39:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Röda bönor - S-kvinnor i Borgholms kommun

Norra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F40

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om utbyggd barnomsorg på dygnets alla timmar

Dagens arbetsmarknad ställer högre krav på den service som vi medborgare kan förvänta oss och behöver av samhället. För oss S-kvinnor är det självklart att alla kommuner skall kunna erbjuda barnomsorg på obekväm arbetstid vardagar och över helger. Ingen förälder skall behöva tacka nej till skiftarbete eller till arbete på obekväm arbetstid, på grund av att kommunen inte kan erbjuda denna service och trygghet.

Långt ifrån alla har ett arbete som enbart sträcker sig dagtid emellan kl 07-17 och långt ifrån alla har en partner eller annan anhörig som kan ta hand om barnen när man arbetar de tider då den kommunala barnomsorgen är stängd.

Vi S-kvinnor anser att brist på barnomsorg på obekväm arbetstid först och främst hindrar kvinnor att få en trygghet för sina barn, när man förvärvsarbetar i kvinnodominerade yrken såsom handel, service och vård men också inom viss industri pågår produktionen på kvällar och helger. Därmed är utbyggnad av Barnomsorg på dygnets alla timmar ett starkt rättvise- och jämställdhetskrav

FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner trots att alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt, vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. Det är dock idag ännu en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid.

Vi anser också att utbyggd barnomsorg på alla dygnets timmar ger alla kommuner en fördel att konkurrera om den kompetenta arbetskraft, som idag bland annat bemannar Sveriges industri, vårdinrättningar, vårt brandförsvaret, polisen och alla sjukhus. En sådan utbyggnad underlättar också i många familjers vardag och ensammas föräldrars arbetsliv och ger hela familjen en högre livskvalitet.

Listan av argument kan göras lång.

Partikongressen föreslår besluta:

F40:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Inga Andersson

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F41

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om utbyggd barnomsorg på dygnets alla timmar

Dagens arbetsmarknad ställer högre krav på den service som vi medborgare kan förvänta oss och behöver av samhället. För oss S-kvinnor är det självklart att alla kommuner skall kunna erbjuda barnomsorg på obekväm arbetstid vardagar och över helger. Ingen förälder skall behöva tacka nej till skiftarbete eller till arbete på obekväm arbetstid, på grund av att kommunen inte kan erbjuda denna service och trygghet.

Långt ifrån alla har ett arbete som enbart sträcker sig dagtid emellan kl 07-17 och långt ifrån alla har en partner eller annan anhörig som kan ta hand om barnen när man arbetar de tider då den kommunala barnomsorgen är stängd.

Vi S-kvinnor anser att brist på barnomsorg på obekväm arbetstid först och främst hindrar kvinnor att få en trygghet för sina barn, när man förvärvsarbetar i kvinnodominerade yrken såsom handel, service och vård men också inom viss industri pågår produktionen på kvällar och helger. Därmed är utbyggnad av Barnomsorg på dygnets alla timmar ett starkt rättvise- och jämställdhetskrav

FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner trots att alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt, vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället Det är dock idag ännu en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid

Vi anser också att utbyggd barnomsorg på alla dygnets timmar ger alla kommuner en fördel att konkurrera om den kompetenta arbetskraft, som idag bland annat bemannar Sveriges industri, vårdinrättningar, vårt brandförsvaret, polisen och alla sjukhus. En sådan utbyggnad underlättar också i många familjers vardag och ensamma föräldrars arbetsliv och ger hela familjen en högre livskvalitet.

Listan av argument kan göras lång.

Partikongressen föreslår besluta:

F41:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Anne-Louise Kroon, Söderköpings S-kvinnor

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F42

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om utbyggd barnomsorg på dygnets alla timmar

Dagens arbetsmarknad ställer högre krav på den service som vi medborgare kan förvänta oss och behöver av samhället.

För oss S-kvinnor är det självklart att alla kommuner skall kunna erbjuda barnomsorg på obekväm arbetstid vardagar och över helger. Ingen förälder skall behöva tacka nej till skiftarbete eller till arbete på obekväm arbetstid, på grund av att kommunen inte kan erbjuda denna service och trygghet.

Långt ifrån alla har ett arbete som enbart sträcker sig dagtid emellan kl 07-17 och långt ifrån alla har en partner eller annan anhörig som kan ta hand om barnen när man arbetar de tider då den kommunala barnomsorgen är stängd.

Vi S-kvinnor anser att brist på barnomsorg på obekväm arbetstid först och främst hindrar kvinnor att få en trygghet för sina barn, när man förvärvsarbetar i kvinnodominerade yrken såsom handel, service och vård men också inom viss industri pågår produktionen på kvällar och helger.

Därmed är utbyggnad av Barnomsorg på dygnets alla timmar ett starkt rättvise- och jämställdhetskrav FN:s barnkonvention säger att principen ”Barnens bästa” ska råda. Men den konventionen tolkas olika av olika kommuner trots att alla barn ska ha rätt till en barnomsorgsplats. Barn utvecklas tillsammans med andra på alla sätt, vilket gynnar inte bara barnen utan hela samhället. Det är dock idag ännu en fråga för varje kommun om man erbjuder barnomsorg för förskolebarn på obekväm arbetstid

Vi anser också att utbyggd barnomsorg på alla dygnets timmar ger alla kommuner en fördel att konkurrera om den kompetenta arbetskraft, som idag bland annat bemannar alla vårdinrättningar, vårt brandförsvaret, polisen och alla sjukhus. En sådan utbyggnad underlättar också i många familjers vardag och ensamma föräldrars arbetsliv och ger en hela familjen en högre livskvalitet.

Listan av argument kan göras lång.

Partikongressen föreslås besluta:

F42:1 att rätten till barnomsorg på obekväm arbetstid blir lagstadgad

Inger Petersson och Anna-Lena Tzelepi

Norrköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F43

VARBERGS ARBETAREKOMMUN

Minska barngruppernas storlek

Utvecklingen kring barngruppernas storlek i förskolan har de senaste 20 åren ökat markant för att fastna på en hög nivå de senaste åren och som idag har blivit en norm. Då fler barn än någonsin går på förskolan så har även antalet grupper blivit fler. I Skolverkets rapport från 2011-03-15 så redovisas att av totalt 28 100 grupper (avdelningar) så hade 44 % av dessa mellan 16 och 20 barn året 2010. Året 2011 var det ca 4 900 avdelningar (18 %) som hade 21 barn eller fler.

Drygt hälften av alla inskrivna barn i förskolan är 0–3 år och den andelen följer den demografiska utvecklingen och har varit stabil sedan 2003. Småbarnsgrupper tar emot barn i åldern 0–3 år. Det fanns 9 400 småbarnsgrupper 2011. Det betyder att var tredje grupp är en småbarnsgrupp. Nästan hälften (47 procent) av småbarnsgrupperna har mellan 14 och 16 barn. År 2011 hade 13 procent av alla småbarnsgrupper 17 barn eller fler medan andelen var 15 procent 2010. År 2003 hade 8 procent av alla småbarnsgrupper 17 barn eller fler.

Tabell 2. Genomsnittliga gruppstorlekar i förskolan 1990–2011

År	Antal barn per grupp	Antal barn per årsarbetaregrupp
1990	14,4	4,2
1995	16,6	5,5
1998	16,5	5,7
2001	17,5	5,4
2004	17,2	5,4
2007	16,7	5,2
2010	16,9	5,4
2011	16,8	5,3

(Källa: All statistik är hämtad från Skolverket, PM, Enheten för utbildningsstatistik 2011-03-15, Dnr 71-2012:33)

I Skolverkets allmänna råd från 2005 om barngruppernas storlek står det tydligt att barngrupperna inte ska vara mer än 12 barn för de yngsta och 15 för de äldre på tre heltidsanställda.

”Låg personaltäthet och stora grupper har negativa effekter framför allt när det gäller de yngsta barnen i förskolan som är beroende av täta och stabila vuxenkontakter som de kan knyta an till. Det är därför nödvändigt att grupper, där flertalet av barnen är under tre år, är mindre än grupper med äldre barn.”

Källa: Skolverkets allmänna råd (2005)

Dagens nationella och internationella forskning visar att samspelet mellan barn och vuxna är det viktigaste för små barns utveckling och att gruppstorleken har stor betydelse för verksamhetens förutsättningar att kunna möta barnens behov. Forskningen anser att barngruppernas storlek och personaltäthet är de viktigaste faktorerna för kvalitén i förskolan. Det är av avgörande betydelse för barns

språkutveckling, samspel mellan barn och vuxna och för barns välbefinnande vad gäller stress, buller och konflikter. (Kihlbom M, 2009, Förskola för de allra minsta.)

I takt med att antalet barn i förskolan har ökat så har grupperna ökat pga bl a tillväxt i kommuner och att då inte utbyggnadstakten av nya förskolor hunnits med, dålig markberedskap, många kommuners hårt ansträngda ekonomi men också pga annan politisk prioritering. Föräldrar, barnskötare, förskollärare, fackliga organisationer har reagerat i många kommuner de senaste åren och många namnlistor har lämnats till politiker av olika färg för att få en förändring med bl a krav på lagstiftning, nationella riktlinjer mm kring barngruppernas storlek. Ett tydligt budskap har varit att kommunerna inte själva kan få ha denna makt då den missbrukas alltför ofta pga ovan nämnda skäl.

I Skollagen står det att barngrupperna ska ha en lämplig sammansättning och storlek och att barnen i övrigt ska erbjudas en god miljö. Med andra ord är det upp till varje kommun att ta ansvar för verksamhetens kvalitét och följa upp den genom tillsyn. Ca hälften av landets kommuner har uttalade ambitionsnivåer kring personaltätthet och barngruppernas storlek, och som oftast inte kan uppnås pga annan prioritering, svårigheter att klara platsgarantin och ansträngd ekonomi. De som får betala detta pris är barnen, föräldrarna och förskolans personal.

Förutom att våra barn far illa av de stora barngrupperna så är personalen hårt utsatta med högre sjukskrivningar och enligt Arbetsmiljöverket så riskerar en tredjedel av personalen att drabbas av utmattningsdepression. Det är också en fråga om en likvärd förskola i hela landet som kan ge alla barn och föräldrar en förskola som inte kan påverkas av kommunernas olika prioriteringar, ekonomi mm.

Dessutom har den tid barnen är på förskolan ökat tydligt de senaste åren, den sk vistelsetiden, vilket ställer ytterligare krav på förskolan och dess personal för att se till att barnen får en god och trygg omsorg under fler timmar.

I debatten kring att införa begränsningar av barngruppernas storlek och personaltätthet så sägs det att det är många faktorer som avgör kvalitén på förskolan och att det är fel att stirra sig blind på barngruppernas storlek och personaltättheten. Dessa faktorer är bl a barnens ålder, etnicitet, barn med speciella behov, personalens utbildningsnivå och utemiljö. Detta håller jag med om men då det under så lång tid har tillåtits att barngrupperna blivit större och att forskningen pekar på att det inte kan kompenseras med duktiga pedagoger eller bra utemiljö om inte de hinner se och finnas till för alla barn i de stora grupperna, så krävs det ett tydligt regelverk som reglerar barngruppernas storlek och personaltätthet.

Nu måste vi socialdemokrater visa att vi menar allvar att vi vill ha en förskola som är likvärdig, ger trygg omsorg och är starten på det livslånga lärandet.

Partikongressen föreslås besluta:

F43:1 att ta fram ett nationellt regelverk som garanterar barngrupper i förskolan på max 12 barn för de yngsta och 15 för de äldre på tre heltidsanställda

Jeanette Qvist

Varbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F44

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN

Motion angående utbildningskrav inom barnomsorgen

Den övervägande majoriteten av de anställda inom barnomsorgen är utbildade, antingen som barnskötare eller förskollärare. Och de flesta arbetsgivare – åtminstone de, som öppet redovisar – verkar ha en uttalad målsättning att personalen ska vara utbildad.

Några formella utbildningskrav för dem, som jobbar inom barnomsorgen finns dock inte för att kommunerna ska finansiera verksamheten. Vem som helst som bedöms ha lämplig utbildning eller erfarenhet (och som inte återfinns i belastningsregistret) kan få anställning inom förskoleverksamhet eller skolbarnomsorgen.

Utbildad personal måste vara en prioriterad fråga både avseende den pedagogiska verksamheten och barnens dagliga säkerhet. All personal inom förskolan fattar många beslut under en dag i olika situationer som uppkommer. Man kan utgå ifrån att all personal inom förskolan ibland kommer att vara ensam med en barngrupp, kortare eller längre stunder. All personal inom förskolan måste därför vara väl förberedd och utbildad för att på ett bra sätt kunna hantera en eventuell incident eller olycka.

Som förälder ska man kunna känna sig trygg i att lämna sitt barn på förskolan. Idag lämnar ingen bilen på reparation till någon som inte har utbildning för att reparera bilar. Vi går inte till en frisör som inte är utbildad. När vi ringer en elektriker vill vi att han ska vara behörig. Utbildningen leder till att vi känner oss trygga.

Förutom säkerhet och trygghet handlar det också om rättvisa. Vi kan inte göra skillnad på vem det är som driver förskolan. Alla barn och föräldrar har rätt till likabehandling vad gäller säkerhet, trygghet och daglig pedagogisk verksamhet. Utbildad personal eller inte ska inte behöva vara faktorer när man väljer förskola (i den mån man verkligen kan välja.)

Vi måste kunna garantera föräldrarna att de som är anställda – främst barnskötare och förskollärare - har en adekvat utbildning. Och att den ska gälla för all kommunalt finansierad verksamhet inom barnomsorgen.

Partikongressen föreslås besluta:

F44:1 att uppdra till socialdemokratiska riksdagsgruppen att verka för en lagstiftning om utbildningskrav inom offentligt finansierad barnomsorg

Anita Mattsson

Tyresö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F45

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Slopa 15-timmars regeln för förskolebarnen

De allra flesta kommuner i landet har infört en 15-timmars regel inom förskolan. Den innebär att barn som fått syskon eller barn vars föräldrar är arbetslösa inte får vara på förskolan längre än 15 timmar per vecka.

Alla barn har ett behov av att leka och utvecklas vilket främjas på förskolan. Språkutvecklingen är ett exempel där barn som får leka med andra barn snabbare lär sig att uttrycka sig på svenska. Många invandrarbarn skulle snabbare komma in i samhället om de fick vara tillsammans med andra barn på förskolan under längre tid än de 15 timmar som gäller idag. Barn som fått syskon kan också behöva stimulans i form av att vara längre tid på förskolan.

Självklart ska de föräldrar som önskar få lämna och hämta sina barn när de behöver, men de som anser att det är bra för barnen att vistas lite mer på förskolan ska ha den möjligheten.

Partikongressen föreslår besluta:

F45:1 att 15-timmars regel slopas för att ge alla barn möjlighet till vistelse på förskolan under den tid de behöver

F45:2 att utreda möjligheterna för en utökning av dagens maxgräns på 15 timmar till 30 timmar

Lars Nilsson och Inga-Lill Röhr

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F46

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Slopa 15-timmars regeln för förskolebarnen

De allra flesta kommuner i landet har infört en 15-timmars regel inom förskolan. Den innebär att barn som fått syskon eller barn vars föräldrar är arbetslösa inte får vara på förskolan längre än 15 timmar per vecka.

Alla barn har ett behov av att leka och utvecklas vilket främjas på förskolan. Språkutvecklingen är ett exempel där barn som får leka med andra barn snabbare lär sig att uttrycka sig på svenska. Många invandrarbarn skulle snabbare komma in i samhället om de fick vara tillsammans med andra barn på förskolan under längre tid än de 15 timmar som gäller idag. Barn som fått syskon kan också behöva stimulans i form av att vara längre tid på förskolan.

Självklart ska de föräldrar som önskar få lämna och hämta sina barn när de behöver, men de som anser att det är bra för barnen att vistas lite mer på förskolan ska ha den möjligheten.

Partikongressen föreslår besluta:

F46:1 att 15-timmars regel slopas för att ge alla barn möjlighet till vistelse på förskolan under den tid de behöver

F46:2 att utreda möjligheterna för en utökning av dagens maxgräns på 15 timmar till 30 timmar

Inga-Lill Röhr

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F47

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Ökade öppettider på förskolor

Barnomsorgen bygger idag till största delen på att man är en familj där båda föräldrarna är dagtidsarbetande och därmed är barnomsorgen anpassad efter det. I dagsläget öppnar förskolorna för sent och stänger för tidigt för den heltidsarbetande föräldern som arbetar skift eller obekväma arbetstider.

Det är idag lag på att kommuner ska tillhandahålla förskola men detta gäller bara dagtid. För de barn vars föräldrar arbetar kväll, natt eller helger är utbudet av barnomsorg i det närmaste obefintlig. Detta gör att många människor har svårt att klara av sin familjesituation.

För en stad som Göteborg så skulle det behövas skiftarbete på förskolor som följer de flesta arbetstider som finns i staden. Dessa tider för öppning och stängning borde också anpassas efter individen så att föräldrarna hinner till sina jobb.

Partikongressen föreslår besluta:

F47:1 att kvälls, helg och nattförskolor skall skrivas in i barnomsorgslagen och vara en lagstadgad rättighet över hela landet

F47:2 att man kan individanpassa tiderna efter det behov varje familj har

Volvo sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F48

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Översyn av 15-timmars regeln inom barnomsorgen

Idag är reglerna för de kommunala förskolorna så att barn till arbetslösa eller föräldralediga har rätt till barnomsorg i 15 timmar per vecka. Detta oavsett hur gammal barnet är.

Vi tycker att ett barn som är t ex 5 år har mer behov utav förskoletid utifrån ett socialt och pedagogiskt perspektiv. Vi tycker att ett erbjudande till familjer som befinner sig i den ovanstående fasen skulle kunna gynna barnen.

Partikongressen föreslås besluta:

F48:1 att se över förskolereglerna så att man kan utöka max-tiden för äldre barn i förskolorna

F48:2 att kommunerna ges ekonomiska möjligheter för att införa reformen

John Omoomian och Linda Svahn

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna A114:4, C62:7, C63:7, C64:7, C65:7, C66:7, C67:7, C68:7, C69:7, C70:7, C71:7, C72:7, C73:7, C74:7, D75:11, D134:2, D172:8, D172:9, D172:10, F28:2, F29:4, F29:5, F29:6, F29:7, F29:8, F29:10, F29:11, F29:12, F29:16, F29:17, F29:18, F49:1, F50:1, F50:2, F50:3, F50:6, F50:7, F50:8, F50:9, F50:10, F51:1, F51:2, F52:1, F52:3, F53:1, F54:1, F54:2, F54:6, F55:1, F56:1, F56:2, F56:3, F56:4, F56:5, F57:1, F57:2, F57:3, F57:4, F57:5, F58:1, F58:2, F58:3, F58:4, F58:5, F59:1, F59:2, F59:3, F59:4, F59:5, F60:1, F60:2, F60:3, F60:4, F60:5, F61:1, F61:2, F61:3, F61:4, F61:5, F62:1, F62:2, F62:3, F62:4, F62:5, F63:1, F63:2, F63:3, F63:4, F63:5, F64:1, F64:2, F64:3, F64:4, F64:5, F65:1, F65:2, F65:3, F65:4, F65:5, F66:1, F66:2, F66:3, F66:4, F66:5, F67:1, F67:2, F67:3, F67:4, F67:5, F68:1, F68:2, F68:3, F68:4, F68:5, F69:1, F69:2, F69:3, F69:4, F69:5, F70:1, F70:2, F70:3, F70:4, F70:5, F71:1, F71:2, F71:3, F71:4, F71:5, F72:1, F72:2, F72:3, F72:4, F72:5, F73:1, F73:2, F73:3, F73:4, F73:5, F74:1, F74:2, F74:3, F74:4, F74:5, F75:1, F75:2, F75:3, F75:4, F75:5, F76:1, F76:2, F76:3, F76:4, F76:5, F77:1, F78:1, F79:1, F80:1, F81:1, F81:2, F82:1, F82:2, F82:3, F83:1, F83:2, F83:3, F83:4, F83:5, F83:6, F84:1, F84:2, F85:1, F85:2, F85:3, F86:1, F86:2, F87:1, F87:2, F87:3, F87:4, F87:5, F87:6, F87:7, F87:8, F87:9, F87:10, F87:11, F88:3, F88:4, F88:5, F89:1, F89:2, F90:1, F90:2, F91:1, F92:1, F93:1, F94:1, F94:3, F94:4, F94:5, F95:1, F95:2, F95:3, F96:1, F97:1, F98:1, F99:1, F100:1, F101:1,

F101:2, F102:1, F102:2, F103:1, F103:2, F104:1, F105:1, F105:2, F106:1, F107:1, F107:2, F108:1, F109:1, F109:2, F109:3, F109:4, F110:1, F111:1, F112:1, F112:2, F113:1, F113:2, F113:3, F113:4, F113:5, F114:1, F115:1, F116:1, F116:2, F116:3, F117:1, F118:1, F119:1, F120:1, F121:1, F121:3, F121:4, F121:5, F121:6, F122:1, F122:2, F122:3, F123:1, F123:2, F123:3, F123:4, F124:2, F125:2, F126:1, F126:2, F126:3, F126:4, F126:5, F127:1, F128:1, F129:1, F129:2, F130:1, F130:2, F131:1, F131:2, F132:1, F133:1, F133:2, F133:3, F133:4, F133:5, F133:6, F134:1, F134:2, F135:1, F135:2, F136:1, F136:2, F137:1, F138:1, F139:1, F139:2, F139:3, F140:1, F140:2, F141:1, F141:2, F142:1, F143:1, F144:1, F145:1, F146:1, F147:1, F147:2, F147:3, F147:4, F147:5, F147:6, F148:1, F149:1, F150:1, F151:1, F152:1, F153:1, F153:2, F154:1, F154:2, F155:1, F156:1, F157:1, F157:2, F157:3, F158:1, F159:1, F160:1, F161:1, F161:2, F162:1, F162:2, F163:1, F164:1, F164:2, F165:1, F166:1, F166:2, F167:1, F168:1, F168:2, F169:1, F169:2, F169:3, F170:1, F171:1, F172:1, F173:1, F173:2, F173:3, F173:4, F174:1, F174:2, F174:3, F174:4, F175:1, F176:1, F177:1, F178:1, F178:2, F179:1, F179:2, F205:1, F205:3, G46:2, I5:1, I5:2, I5:6, I56:2, I76:5, I87:3, I97:2, I97:3, I97:4, K35:2, M6:2

UF2 Utlåtande grundskola och gymnasieskola

Det finns inget viktigare mål i skolan än kunskapsmålet. Skolans centrala uppgift är att ge alla elever gedigna kunskaper, en fostran i demokratiska värderingar, och en lust att ständigt vilja lära mer. Vi socialdemokrater vill skapa en modern kunskapsskola med kvalitet och kreativitet i centrum. Alla skolor ska vara bra skolor och det kräver ett skolsystem där den enskilde elevens utveckling står i centrum.

Tyvärr har utvecklingen i den svenska skolan under en lång följd av år gått åt fel håll. För sjätte året i rad är det en lägre andel av eleverna i grundskolan som når målen i grundskolan och som är behöriga att komma in på gymnasieskolans nationella program.

Sverige har även tappat sin tidigare tättposition vad gäller en likvärdig skola. I Sverige spelar elevers socioekonomiska bakgrund numera lika stor roll för vilka resultat de når i läsning som i Tyskland och USA. Den ökande skolsegregationen är en av huvudförklaringarna till de sjunkande kunskapsresultaten. Detta är djupt allvarligt och ett stort misslyckande för skolpolitiken vars mål är att stödja varje elev att nå sin fulla potential.

För att vända den negativa utvecklingen och i stället nå framgång med skolan prioriterar vi tre områden; investeringar i lärarna och bättre undervisning, ökad likvärdighet och minskade sociala klyftor i skolan samt fokus på de framtidskompetenser som eleverna behöver som medborgare och löntagare/företagare.

En skola som har ett bristande samhälleligt förtroende kommer att ha mycket svårt att vända en negativ utveckling. Skolpolitiken ska därför utformas så att det samhälleliga förtroendet för skolan successivt stärks.

Vårt mål är att alla elever ska nå målen i grundskolan. Som ett mål på vägen vill vi till år 2020 halvera andelen elever i grundskolan som inte är behöriga att börja på något av gymnasiets nationella program, från idag drygt tolv till sex procent.

Fokus på de viktigaste framgångsfaktorerna

Det enskilt viktigaste för elevernas resultat är att de möter skickliga lärare. Ökande kunskapsresultat i den svenska skolan kräver att många ambitiösa och duktiga studenter väljer att utbilda sig till lärare. Då måste det också löna sig bra att utbilda sig till och arbeta som lärare. Lärarutbildningen behöver göras mer attraktiv. Lämplighetstest vid antagningen till lärarutbildningen bör prövas.

Vi socialdemokrater vill se en ökad professionalisering av läraryrket med legitimerade lärare som har goda möjligheter till kompetensutveckling, har gott om tid för undervisning, bra arbetsmiljö och villkor samt möjlighet till karriärutveckling. Rektorer och skolledare ska vara välutbildade och ha tid till sitt pedagogiska ledaruppdrag.

För att höja resultaten i skolan för alla elever behöver skolan ha höga positiva förväntningar på alla elever. Såväl kunskapsresultat och mål som insatser för en likvärdig och sammanhållen skola måste stärkas. Genom att satsa på alla elever ökar också förutsättningarna för att fler ska nå toppresultat i skolan.

Såväl internationella som svenska studier visar att klasstorlek har betydelse för elevernas resultat. Studierna visar att effekterna varierar beroende på elevernas ålder och bakgrund. Mindre klasser har störst effekt för de yngsta eleverna. För att varje elev ska ges verkliga förutsättningar att nå sin fulla potential i skolan måste stora klasser i de lägre åldrarna bli mindre. Lärarna behöver ges tid att ge varje elev en stabil grund att stå på i sitt fortsatta lärande.

I skolan finns betydande skillnader i prestationer, upplevelser och preferenser mellan flickor och pojkar. Pojkar presterar i genomsnitt sämre än flickor, och får därför sämre betyg. Programvalen till gymnasiet är könsstereotypa – särskilt valen till de yrkesförberedande programmen. Flickor är mer stressade i skolan och mår generellt sämre i tonåren.

Det är en viktig utmaning för skolan att bryta de könsnormer som grundläggs utanför skolans väggar. Om jämställdhetsarbetet i skolan och i utbildningssystemet i övrigt ska bli effektivt måste det bedrivas kontinuerligt enligt principen om jämställdhetsintegrering.

Socialdemokraterna har år efter år i riksdagen föreslagit större statliga investeringar i skolan. Partistyrelsen ser att skolan behöver tillföras större resurser under de kommande åren för att vända den negativa utvecklingen i skolan.

Tillsättandet av utredningar, arbetsgrupper och eventuellt kommissioner för att utveckla skolpolitiken kommer att vara nödvändigt för att vända den negativa utvecklingen i skolan. Partistyrelsen vill dock inte låsa sig vid vilken del av skolpolitiken dessa ska behandla. Socialdemokraterna har i riksdagen aktivt drivit på och fått gehör för att det ska tillsättas en sammanhållen statlig utvärdering av de stora skolreformerna så som kommunaliseringen, det fria skolvalet och de fristående skolorna.

En likvärdig skola

Skolan är vårt samhälles centrala mötesplats där barn och unga med olika kön, social, etnisk och religiös bakgrund träffar varandra. En skola där barn och unga får möjlighet att mötas och utveckla sin förståelse och respekt för varandras likheter och olikheter är centralt för att uppnå ett sammanhållet samhälle. Ett sammanhållet skolsystem har också visat sig effektivt och framgångsrikt. Skolsystem som tidigt sorterar eleverna efter bakgrund når i internationella jämförelser sämre resultat för alla elever. Tidiga val som försvårar möjligheten till vidare studier ska inte finnas.

Skillnaderna mellan olika elevgrupper är oerhört stora. År 2012 var det 95 procent av eleverna med minst en högskoleutbildad förälder som blev behöriga till gymnasieskolan. Motsvarande andel för elever vars föräldrars högsta utbildningsnivå är gymnasieskola respektive grundskola var 85 respektive 59 procent. Vi ser samtidigt att skillnader mellan skolor ökar. Alla elever har rätt att gå i en bra skola, och alla elever har rätt att behandlas likvärdigt. Skolan ska ha som ett tydligt mål att utjämna skillnader och kompensera de barn som inte kommer från hem med studietradition.

Resurser till skolan och skolbarnomsorgen ska fördelas efter elevernas förutsättningar och behov. Skollagen bör ändras så att kommunerna åläggs att fördela resurserna efter elevsammansättning och elevernas behov. Skolor som når mycket låga resultat ska också erbjudas särskilt statligt stöd för att lyckas höja resultaten i dessa skolor. Vi socialdemokrater har höga ambitioner på detta område.

Ska skolan fungera som ett redskap för ökad jämlikhet, måste vi satsa mer på tidiga insatser och en systematisk uppföljning så att brister upptäcks i tid. Det behövs en översyn av hur tidiga insatser och hur särskilt stöd till elever som är i behov ska komma eleverna till del. Varje barn ska ha rätt till det stöd han eller hon behöver för att nå kunskapsmålen. De individuella utvecklingsplanerna ska utvecklas till ett kontrakt mellan skolan, eleven och hemmet.

För att utjämna förutsättningarna vid skolstarten ska förskoleklassen göras obligatorisk.

Skolsegregationen och det fria skolvalets avigsidor ska aktivt motarbetas. Samhällsplanering och bostadsbyggande ska kopplas till skolpolitiken och bidra till att minska skolsegregationen och skapa bättre förutsättningar för en social och etniskt blandad skola.

Om det i en klass saknas elever som motiveras av sin familj att satsa hårt på studierna så kommer det att påverka studieklimatet i klassen till det sämre, så kallade kamrateffekter. Det behövs därför insatser för att skapa blandade skolor och elevgrupper. Liksom högskolelagen ger högskolor och universitet i uppdrag att främja en breddad rekrytering, anser partistyrelsen att skolans huvudmän i skollagen ska få ett sådant uppdrag. Detta strävansmål ska följas upp i granskningen av skolan. Vid ansökan om att etablera en ny skola ska elevgruppens sammansättning vägas in och nyetableringar som leder till ökad segregation ska inte ges tillstånd av Skolinspektionen att starta.

De skolor som har de tuffaste förutsättningarna för att alla elever ska nå målen kräver störst investeringar. De skickligaste lärarna och rektorerna ska attraheras till skolorna med störst utmaningar.

Skolan ska ha höga positiva förväntningar på alla elever. Skolan bör eftersträva ett inkluderande arbetssätt där elever som riskerar att inte nå målen inte sorteras permanent ut i mindre grupper där förväntningarna sänks.

Skolan ska följa elevernas utveckling utifrån målen i läroplanen under hela skoltiden för att kunna ge eleven det stöd som eleven behöver. Partistyrelsens grundläggande hållning är att de nationella spetsklasserna ska avvecklas. Ett arbete för att utveckla stödet till duktiga elever som behöver mer stimulans i skolan ska initieras.

Socialdemokraternas syn på gedigna kunskaper handlar inte enbart om det som krävs för individens framtida yrkesval. Bildning har ett värde i sig. Bildning ger den enskilde ökad frihet och nya möjligheter, att ta del av kultur och upptäcka nya intressen, samt delta i såväl samhällsdebatten som i nya sociala sammanhang och därmed utvecklas som människa tillsammans med andra. Skolan har en viktig del i att ge sådana kunskaper.

Skollagen bör tydligt ange att elever som huvudregel ska garanteras en plats i en grundskola nära bostaden. Närhetsprincipen ska gälla enligt samma regler för alla huvudmän, oavsett om de är offentliga eller enskilda. Elev ska dock fortfarande kunna välja en annan skola. Etableringen av nya skolor får inte gå ut över elevernas rätt att gå i en skola nära hemmet.

Lika villkor ska gälla för de fristående som för de kommunala skolorna. Resursfördelning ska ske på ett sätt som säkerställer alla barns rätt till en likvärdig skola.

Ett tydligare regelverk för hur skolor får informera vid val av skola behöver utarbetas. Resurserna till skolan ska inte gå till kraftig marknadsföring av skolan och skolan ska tillhandahålla saklig information till eleverna och deras vårdnadshavare.

Dagens lagstiftning avseende avgifter i skolan innebär att det får förekomma enstaka inslag i skolan som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleverna. Partistyrelsen ser med oro på den tolkning som skolor och kommuner kan göra utifrån begreppet ”obetydliga kostnader”. Vissa skolor arrangerar verksamhet som innebär kostnader som kan kännas betungande för elever och föräldrar. Dyra alternativ på till exempel friluftsdagar kan göra att elever känner sig pressade att delta i denna verksamhet trots att föräldrarna egentligen inte har råd, och dessa föräldrar upplever säkert att utbildningen inte är kostnadsfri. Undervisningens upplägg får aldrig innebära att elever och föräldrar känner sig ekonomiskt pressade, eller att elever sorteras utifrån deras föräldrars ekonomi. Partistyrelsen kommer noga att bevaka frågan vidare.

Ett 20-tal kommuner tar ut en avgift för skolmåltiderna i gymnasieskolan. Partistyrelsen anser att skolmåltider i gymnasieskolan ska vara avgiftsfria.

Bristerna i utbildningen för nyanlända elever gör att eleverna inte får likvärdiga möjligheter. Mottagandet av nyanlända elever behöver kraftigt förbättras för att dessa elever ska få möjlighet att snabbt påbörja undervisning på rätt nivå och ges möjlighet att slutföra skolan med godkända betyg. Studiehjälper på modersmålet är viktigt för att förbättra resultaten. Extra undervisningstimmar och fler studieår ska vara möjligt för elever som anländer till Sverige i sena skolår och har behov av det.

Modersmålsundervisningen är viktig, inte minst då goda språkkunskaper i modersmålet underlättar inlärning av fler språk. Modersmålsundervisningen i skolan behöver utvecklas och kvaliteten höjas. Modersmålslärarna ska ha lärarutbildning och lärarlegitimation såsom andra lärare. Det innebär att modersmålslärare också kan undervisa andra elever i språket inom ramen för moderna språk.

Lärare och skolläring

För att Sverige ska ha en högkvalitativ förskola, skola, vuxenutbildning och högre utbildning krävs också att undervisningen och de pedagogiska metoderna står på solid vetenskaplig grund. En starkt utbildningsvetenskaplig forskning av högsta vetenskapliga kvalitet är därför av stor strategisk betydelse. Anslag till forskning och forskarutbildning i utbildningsvetenskap ska utökas. Detta har också föreslagits i Socialdemokraternas forskningsmotion i riksdagen. För att främja att resultat från forskning tillämpas i skolan och att skolor ges stöd i sin skolutveckling ska ett nytt forskningsinstitut för lärande byggas upp. Skolorna behöver utvecklas som lärande organisation som ständigt tar till sig den senaste forskningen om lärande och där professionerna i skolan tillsammans utvecklar verksamheten. Kunskaper och undervisningsmetoder måste hela tiden uppdateras och förfinas. Lärare behöver lära av varandra och duktiga lärare coacha andra. Goda praktiker kan på så sätt få spridning.

Kontinuerlig fortbildning och kompetensutveckling ska vara naturliga inslag i lärarrollen, och stödjas genom gemensamma satsningar från staten och skolhuvudmännen. Dagens system för kompetensutveckling för lärare behöver utvecklas och stärkas.

Enligt skollagen får som rektor bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har pedagogisk insikt. Hur denna reglering har tolkats och om den kompetens som rektorer besitter är tillräcklig för det centrala uppdrag som rektorer har ska noga följas. En skärpning av skollagen så att rektorer ska ha genomgått del av rektorsutbildning före tillträdet kan övervägas.

Hälsa och studiero

Elevhälsan ska omfatta medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser. Elevhälsan ska främst vara förebyggande och hälsofrämjande. Elevernas utveckling mot utbildningens mål ska stödjas. För medicinska, psykologiska och psykosociala insatser ska det finnas tillgång till skolläkare, skolsköterska, psykolog och kurator samt personal med sådan kompetens att elevernas behov av specialpedagogiska insatser kan tillgodoses. Elevhälsan behöver på många ställen stärkas. Hur skolhuvudmännen väljer att organisera tjänsterna inom elevhälsan är upp till dem att besluta. Elevhälsan är en viktig del när skolan granskas.

Eleverna ska erbjudas goda och näringsriktiga skolmåltider. Det bör finnas nyttiga alternativ också i skolkaféerna. Beslut om köttfria dagar är upp till skolans huvudman eller skolan att besluta. Huruvida frukost kostnadsfritt ska serveras eleverna är också upp till skolans huvudman eller skolan att besluta kring.

Fysisk aktivitet i skolan är utvecklande, uppskattat och viktigt för elevernas hälsa. Den fysiska aktiviteten bör därför öka, eleverna ska erbjudas fysisk aktivitet varje dag i skolan. Eleverna ska enligt läroplanen få kunskap om hur livsstilen påverkar hälsan, något som också ska följas upp när skolan granskas.

Alla elever ska ha rätt till studie- och yrkesvägledning på sin skola. Alla elever ska stödjas att finna sin väg mot ett framgångsrikt framtida arbetsliv. Alla elever ska informeras om hur de kan studera vidare på högskola och yrkeshögskola. Studie- och yrkesvägledningen behöver tydliga nationella riktlinjer som definierar verksamheten och hur den ska bedrivas. Varje kommun ska ha en plan för studie- och yrkesvägledningsverksamheten. Det behövs också professionella nätverk för erfarenhetsutbyte och gemensamma initiativ.

Lärares administrativa börda är tung och tar tid från utveckling av undervisningen. Den måste minska. Lärares administrativa börda utreds nu och partistyrelsen kommer att följa denna utredning och föreslå förändringar av lärares administrativa börda efter att utredningen avlämnats.

Hur skolans inre organisation ska se ut och lärarna ska organisera sig i skolan, i arbetslag, lärarråd eller på annat sätt är upp till skolans huvudman och skolan att besluta kring.

Studiero är en avgörande faktor för elevernas trivsel och kunskapsinhämtning. Trygghet är en förutsättning för studieglädje. Att kunna gå till skolan utan oro och studera i lugn och ro är en rättighet för alla elever. Skolan ska vara fri från kränkande behandling. Skolans huvudman ska enligt skollagen ha en

plan mot kränkande behandling och ordningsregler. Dessa samt skolans värdegrund bör diskuteras aktivt på varje skola. För att det arbetet ska få verkligt genomslag, måste elever och föräldrar involveras i arbetet – regler och förhållningssätt som inte förstås och som saknar förankring ger föga effekt. Det är av stor vikt att skolan kommunicerar skolans värdegrund, och att detta inte bara sker i termer av ordning och reda. Skolans värdegrund är en central del i elevernas medborgerliga fostran.

Elevernas hemmiljö ska inte påverka om de har möjlighet att göra sina läxor. Skolor som ger eleverna läxor bör därför också ge alla elever möjlighet till läxläsning. Det ska inte gå att göra skatteavdrag för läxhjälp. Skattemedel bör istället användas för att höja kvaliteten i skolan och ge alla elever läxhjälp som är i behov av det.

Moderna kunskaper och perspektiv i undervisningen

Skolan består av många ämnen och perspektiv, och flera skulle behöva betonas än tydligare eller få ännu mera tid till sitt förfogande. Samtidigt är tiden begränsad. Förändringar av skolans innehåll ska främst utgå från de nya kunskaper våra elever behöver för framtiden, för att kunna utföra arbetsuppgifter och förstå samhället bättre. Undervisning om media är viktigt men partistyrelsen ställer sig i detta läge avvaktande till att utöka undervisningen om media på något annat områdes bekostnad. Att eleverna ges kunskap om mänskliga rättigheter är ytterst centralt. Skolan ska enligt läroplanen undervisa kring mänskliga rättigheter.

En genusmedveten pedagogik bör få ett större utrymme i förskola och skola och lärarna ska ha kunskap om genuspedagogik så att invanda ojämställda normsystem kan motverkas och flickor och pojkar ges lika möjligheter. Kunskap om genus ska finnas i lärarutbildningen men hur det organiseras är upp till lärosätet att besluta. Lärarutbildningen ska också ge de blivande lärarna kunskap om olika lärstilar.

Digital kompetens är en nyckelkompetens och arbetet med informations- och kommunikationsteknologi behöver förstärkas i skolan. Sverige är ett av världens mest teknikutvecklade länder och ska fortsatt vara en framstående IT-nation. Därför är det oroande att Sverige halkat efter jämfört med andra länder när det gäller utvecklandet av lärandet med stöd av digital teknik. Skolverkets uppföljning visar att tillgången till it i skolan ökar men att det finns betydande skillnader mellan skolorna. Skolan ska vara modern och elevernas tillgång till it är en central del av detta. Staten har ett ansvar och detta måste tydliggöras i en nationell it-strategi för skolan.

Arbetet för hållbar utveckling ska genomsyra såväl förskolans som skolans arbete. Detta har fastslagits i flera läroplaner och bland andra Skolverket har till uppdrag att stödja huvudmännen i detta arbete. Partistyrelsen menar att förskolans och skolans roll för hållbar utveckling och miljöarbete ska fortsatt betonas kraftfullt. Frågan ska drivas av partiets företrädare i relevanta nationella och internationella organ.

Det är viktigt att unga människor som ska ut i arbetslivet har kunskap om hur svensk arbetsmarknad fungerar och vilka rättigheter och skyldigheter arbetstagare har. Skolan ska ge dessa kunskaper och arbetsmarknadens parter ska ges möjlighet att informera eleverna.

Sommarskola har visat sig effektivt och för de elever i årskurs 6-9 som inte når, eller riskerar att inte nå, målen i grundskolan ska utökad undervisningstid ges under sommaren. Sommarskola är en av flera åtgärder för att se till att skolan klarar av att möjliggöra för fler elever att nå målen. De goda insikter som görs i arbetet med sommarskola ska tas till vara i skolan i stort.

Skolan behöver långsiktiga förutsättningar för sin verksamhet vilket i sin tur kräver ansträngningar för att nå blocköverskridande överenskommelser i skolans grundläggande frågor. År 2010 gjorde Socialdemokraterna en överenskommelse med den borgerliga regeringen om betygssystemet. Partistyrelsen vill inte på länge se några förändringar av betygssystemet då skolan behöver arbetsro. Partistyrelsen värnar den lokala insynen och inflytandet över skolan, och anser inte heller att en stor strukturförändring i skolan i form av förändrad huvudman för skolan från kommunal till statlig eller att lärarnas arbetsgivare blir staten skulle gagna skola och dess utveckling.

Det är huvudsakligen upp till lärarna att kvalitetsgranska och välja lämpliga läromedel för sin undervisning och det bör så förbli.

Skolans organisation och skolans relation till samhället

Det är viktigt att föräldrar har nära kontakt med och engagerar sig i skolan, och skolan ska aktivt arbeta för det. Att föräldrarna besöker sina barn i skolan är en viktig del. Huruvida skolan organiserar särskilda kontaktdagar bör vara upp till skolans huvudman och skolan att besluta.

Det krävs synnerliga skäl för att en elev ska få en lång ledighet från skolan beviljad. Inför ett beslut om längre ledighet ska det göras en samlad bedömning av elevens skolsituation och partistyrelsen anser att det är en rimlig avvägning mellan skolplikten och elevers behov av ledighet.

År 2010 presenterades en statlig utredning om flexibel skolstart och partistyrelsen ser därför inget behov av en ny utredning i ämnet.

De huvudsakliga syftena med de nationella proven är att stödja en likvärdig och rättvis bedömning och betygssättning samt ge underlag för en analys av i vilken utsträckning kunskapskraven uppfylls på skolnivå, på huvudmannanivå och på nationell nivå. Dessa två huvudsakliga syften ter sig väl avvägda.

Elever i den svenska skolan, oavsett huvudman för skolan, ska garanteras en undervisning som står fri från religiös eller politisk påverkan. Alla barn och unga ska själva få välja religiös och politisk inriktning, inte påtvingas detta via föräldrar eller skola. All undervisning i skolan ska vara ickekonfessionell. Vid tillståndsprövningen av fristående skolor med konfessionell inriktning ska det göras en helhetsbedömning huruvida huvudmannen har förutsättningar att leva upp till kraven om att undervisningen ska vara ickekonfessionell, vila på vetenskaplig grund och om skolans huvudman kommer att följa läroplanens värdegrund, annars ska den inte få tillstånd att starta. Alla skolor som vid inspektion inte uppfyller kvalitetskraven ska kunna tilldelas sanktioner samt vid grova överträdelser kunna stängas omedelbart.

Skolbarnomsorg

Partistyrelsen ser med oro på utvecklingen inom skolbarnomsorgen. Skolbarnomsorgen är populär, vilket är glädjande. Men antalet barn i grupperna i fritidshemmen har ökat kraftigt, och personaltätheten minskat betydligt. Gruppstorleken skiljer sig också markant beroende på var i landet man bor. Skolbarnomsorgen stödjer barn generellt och ger vettig fritidssysselsättning. Partistyrelsen anser att skolbarnomsorgen behöver få ett ökat utrymme i arbetet för barns och ungdomars välmående och för en meningsfull fritid. Partistyrelsen anser också att fritidshemmen ska bli en tydlig del av skoldagen och vill stärka deras roll för att stödja elevernas kunskapsutveckling samt sociala utveckling. På så vis kan fritidshemmen vara en viktig del i det kompensatoriska uppdraget. Fritidshemmen behöver mer utbildad pedagogisk personal och mindre grupper. Personalen inom fritidshemmen behöver få en betydligt bättre arbetssituation för att fritidshemmen ska kunna leva upp till sin potential. Partistyrelsen anser det också angeläget att föreningslivet samverkar nära med skolbarnomsorgen så att barnen kan få ägna sig åt olika föreningsaktiviteter. Det kan röra sig om till exempel fotboll, dans och scouterna. På det sättet får de barn som idag inte har möjlighet att ägna sig åt dessa aktiviteter en chans att göra det. Detta kan också vara ett sätt att minska trycket på föräldrarnas tid och ekonomi.

När beslut om legitimation för lärare och förskollärare fattades i riksdagen var Socialdemokraterna tydliga med att vi såg det som ett viktigt första steg. Fler steg bör övervägas och man bör se till fler grupper, däribland fritidspedagogerna.

Gymnasieskolan

Dagens gymnasieskola står inför helt andra utmaningar än vad som gällde för bara några årtionden sedan. I dag krävs en gymnasieutbildning för att få ett jobb och för att klara sig i ett allt mer komplext och kunskapsintensivt samhälle. Det blir tydligt inte minst när man studerar ungdomars arbetslöshet och då i synnerhet långtidsarbetslöshet. Den viktigaste orsaken till att ungdomar är långvarigt arbetslösa är just bristande utbildning. Dagens och framtidens arbetsliv och samhälle kräver gedigna kunskaper av alla, och utbildning och bildning i ett livslångt lärande.

Det är därför ett naturligt nästa steg att gymnasieskolan blir en del av den obligatoriska skolutbildning i Sverige som alla ungdomar går. Alla gymnasieutbildningar ska ha en bred och gemensam kunskapsbas. Alla elever ska kunna välja mellan tydliga inriktningar som syftar till vidare studier eller direkt till ett yrke. Alla yrkesprogram ska ha en tydlig koppling till relevant bransch på arbetsmarknaden. Gymnasiets yrkesprogram ska göras om till yrkescollege i en nära samverkan med arbetslivet. Samtliga utbildningar ska ge gedigna kunskaper och leda till en gymnasieexamen som ger behörighet att gå vidare till studier vid högskola och universitet.

Vårt mål är att alla före 25 års ålder ska ha en fullständig gymnasieexamen. Så många elever som möjligt ska nå en gymnasieexamen inom ramen för gymnasieskolan. Eleverna ska få det stöd de behöver för att nå det. Som ett mål på vägen vill vi till år 2020 halvera andelen unga mellan 18 och 24 år som inte har en gymnasieexamen eller studerar för att få det.

Alla elever på gymnasiet ska erbjudas en utbildning med gedigen arbetslivsanknytning. Alla elever på gymnasiets yrkesprogram ska garanteras en högkvalitativ arbetsplatsförlagd utbildning. Med detta och en yrkesutbildning som utformas i nära samverkan med arbetslivet ser partistyrelsen inte behov av ett fjärde frivilligt arbetslivsintroduktionsår på gymnasiet och inte heller ett behov av att arbeta för att fler unga ska arbeta mellan grundskolan och gymnasieskolan.

Det är självklart att alla gymnasieelever ska utveckla och använda sin fantasi och kreativitet samt förmågan att kommunicera genom att delta i estetisk verksamhet. Det krävs också kunskaper för att ta del av och tolka det kulturella utbudet. Kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer är dessutom en av de åtta nyckelkompetenser för livslångt lärande som fastställts av EU, och som Sverige ställt sig bakom. Estetik, kreativitet och förmåga att uttrycka sig konstnärligt är vidare en tillgång i många yrken och bör därför ingå som ett gymnasiegemensamt ämne i de nationella programmen i gymnasieskolan.

Konstruktionen av meritpoängssystemet i gymnasieskolan innebär att språkval som eleven gör i mellanstadiet kan bli avgörande för om eleven senare kan komma in på ett efterlängtat högskoleprogram. Intagningssystemet till högre studier behöver ses över i sin helhet då det blivit alltför komplicerat och kommer leda till ökad social snedrekrytering till högre studier. Fokus i grund- och gymnasieskolan måste vara att höja kvaliteten på undervisningen och därigenom höja resultaten i skolan jämte att skapa en mer likvärdig skola. De kostnader som ett ökat samhälleligt åtagande i fråga om körkortsutbildning skulle medföra, måste ställas mot andra, och mer, angelägna behov inom skolans område. En utökad undervisning om trafik kunskap måste ställas också mot andra angelägna ämnen.

Studiesociala villkor

När en elev går i gymnasiet i en annan kommun ska hemkommunen ersätta kommunen som anordnar utbildningen. Ersättningen ska högst uppgå till den kostnad som hemkommunen själv har för motsvarande utbildning. Är anordnarens kostnad lägre, ska hemkommunen i stället ersätta den lägre kostnaden. Partistyrelsen anser det vara en väl avvägd kostnadsfördelning.

Studerande ungdomar i åldern 16–20 år får studiebidrag. I takt med att statens ekonomi förbättrades höjde den socialdemokratiska regeringen studiebidraget i samma omfattning som barnbidraget – från 640 kronor i månaden 1997 till 1 050 kronor i månaden idag. I den senaste budgetmotionen föreslog Socialdemokraterna en höjning av barn- och studiebidraget till 1150 kr.

Den studerande kan få ett extra bidrag på maximalt 855 kronor i månaden, beroende på familjens inkomst. Enligt Socialstyrelsen ska inte det extra bidraget ses som inkomst när försörjningsstöd beräknas. Partistyrelsen ser för närvarande inget utrymme för förändringar av det extra bidraget.

Den gymnasiestuderande som läser på en kommunal gymnasieskola och ska bo och studera på en annan ort än hemorten kan söka bidrag för boende och resor hos hemkommunen. Den som läser på en fristående gymnasieskola ska i stället söka inackorderingsstillägg hos CSN. Det ekonomiska stödet för att

läsa på en kommunal eller fristående gymnasieskola bör vara detsamma och sökas och betalas ut på samma sätt. Inackorderingstillägget är beroende av avståndet mellan föräldrahemmet och skolan där man går. Inackorderingstillägget räknas årligen upp med prisbasbeloppet. Partistyrelsen ser för närvarande inget utrymme för förändringar av inackorderingsstödet.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna C62:7, C63:7, C64:7, C65:7, C66:7, C67:7, C68:7, C69:7, C70:7, C71:7, C72:7, C73:7, C74:7, D134:2, D172:8, D172:9, F29:11, F49:1, F50:3, F50:10, F52:1, F82:1, F83:1, F83:3, F87:5, F87:6, F88:3, F89:1, F90:2, F92:1, F94:1, F94:3, F94:4, F94:5, F95:3, F101:1, F101:2, F107:2, F108:1, F109:3, F121:5, F122:1, F124:2, F125:2, F139:2, F139:3, F140:1, F140:2, F141:1, F152:1, F154:1, F157:1, F158:1, F169:1, F171:1, F172:1, F173:4, F174:1, F174:2, F175:1, I76:5

C62:7 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C63:7 (Umeå arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C64:7 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C65:7 (Piteå arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C66:7 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C67:7 (Södertälje arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C68:7 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C69:7 (Stockholms partidistrikt) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C70:7 (Luleå arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C71:7 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C72:7 (Landskrona arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C73:7 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

C74:7 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

D134:2 (Kristianstads arbetarekommun) att personer med funktionsnedsättning verkligen får det stöd och den hjälp de har rätt till enligt skollagen

D172:8 (Jönköpings arbetarekommun) att yrkesprogrammen på gymnasieskolan utformas i nära samarbete med arbetsmarknadens parter

D172:9 (Jönköpings arbetarekommun) att alla gymnasieprogram ger allmän behörighet till högskolan

F29:11 (Kristianstads arbetarekommun) att återupprätta höga kunskapsambitioner för gymnasieskolan så att alla program ger allmän behörighet till högre studier

F49:1 (Västerås arbetarekommun) att alla gymnasieprogram återigen ska ge grundläggande behörighet till fortsatta högskolestudier

F50:3 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att skolan redan från första årskursen följer upp elevernas kunskaper i läsning och matematik för att se vilka kunskaper de har med sig och vilket stöd de behöver framöver

F50:10 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att alla elever ska bli informerade om hur valmöjligheterna för vidare studier på högskolan ser ut

F52:1 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna öppnar upp för en reformering av GY-11

F82:1 (Jönköpings arbetarekommun) att till skapa en aktiv socialdemokratisk skolpolitik där elevernas kunskapsutveckling, en likvärdig skola och jämlikheten ställs i centrum

F83:1 (Botkyrka arbetarekommun) att den svenska skolans kompensatoriska uppdrag vidmakthålls och stärks

F83:3 (Botkyrka arbetarekommun) att en nationell strategi för digitaliseringen av skolan tas fram

F87:5 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att de yrkesförberedande gymnasieprogrammen ska ge allmän högskolebehörighet

F87:6 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att alla lärare ska erbjudas möjlighet till en kontinuerlig kompetensutveckling och fortbildning

F88:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att alla nationella gymnasieprogram ska vara högskoleförberedande

F89:1 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att utökade utbildningspolitiska resurser till segregerade samhällsområden

F90:2 (Söderhamns arbetarekommun) att uppdra till partistyrelsen att ta initiativ till ett forum med uppdrag att, bl. a. utifrån ovan berörda frågor, arbeta fram förslag till ny skolpolitik

F92:1 (Värnamo arbetarekommun) att skolluncherna i gymnasieskolan ska vara utan avgift för alla elever som genomför studierna

F94:1 (Malmö arbetarekommun) att likvärdighet och sammanhållning sätts som tydliga mål i den socialdemokratiska skolpolitiken

F94:3 (Malmö arbetarekommun) att staten satsar på utbildning och forskningsstödd skolutveckling, på ett sådant sätt att det offensivt främjar en god skolutveckling i hela landet

F94:4 (Malmö arbetarekommun) att resursfördelningen till skolor ska utformas efter elevsammansättning och behov

F94:5 (Malmö arbetarekommun) att den samlade socialdemokratiska skolpolitiken utformas så att alla skolor lever upp till högt ställda krav på ett sådant sätt att alla föräldrar och elever kan känna sig trygga med skolan i närområdet

F95:3 (Huddinge arbetarekommun) att Skolinspektionen vid tillståndsgivning för fristående verksamhet ska ta i beaktande hur väl en skola kommer att kunna spegla i elevsammansättningen med kommunens befolkningssammansättning i stort. (Förutsättningar för att blanda elever ska finnas)

F101:1 (Skurups arbetarekommun) att partiet verkar för att en genusmedveten pedagogik får ett större utrymme i förskola och skola

F101:2 (Skurups arbetarekommun) att lärarna får en sådan utbildning i genuspedagogik så att invanda normsystem kan brytas på sikt

F107:2 (Sandvikens arbetarekommun) att alla gymnasieprogram ska ge grundläggande högskolebehörighet

F108:1 (Örebro arbetarekommun) att nationella gymnasieprogram ska ge allmän högskolebehörighet

F109:3 (Simrishamns arbetarekommun) att partiet verkar för att läxhjälp erbjuds genom skolan till elever som så önskar

F121:5 (Lunds arbetarekommun) att företrädare för det Socialdemokratiska partiet, på både statlig och kommunal nivå, signalerar partiets positiva syn på betydelsen av kunskaper som en förändrande kraft både för individen och samhällen i stort

F122:1 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att fritidspedagoger ska ha en legitimation samt innefattas i skollagen

F124:2 (Hässleholms arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

F125:2 (Perstorps arbetarekommun) att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

F139:2 (Bjuvs arbetarekommun - enskild) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att motarbeta de negativa konsekvenserna av det fria skolvalet

F139:3 (Bjuvs arbetarekommun - enskild) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att resurserna till grundskolorna fördelas på ett rättvist sätt

F140:1 (Skellefteå arbetarekommun) att den fysiska aktiviteten i skolan ska öka

F140:2 (Skellefteå arbetarekommun) att nyttiga alternativ ska erbjudas i skolmat och skolcaféer

F141:1 (Lunds arbetarekommun) att det geografiska upptagningsområdet ska vara utgångspunkten för elevernas skolplacering

F152:1 (Järfälla arbetarekommun) att skolan tilldelas mer resurser för utveckling att bli en lärande organisation

F154:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att gymnasieförordningen ändras så att alla gymnasieutbildningar ger grundläggande behörighet att söka till högskolor och universitet

F157:1 (Lysekils arbetarekommun) att sommarskola inrättas/erbjuds för de elever i skolan som inte når målen

F158:1 (Finspångs arbetarekommun) att verka för att elever ges möjlighet att ta del av de positiva effekterna med sommarskola under ordinarie läsår

F169:1 (Smedjebackens arbetarekommun) att alla elever, även de som läser på yrkesförberedande program, ska ges grundläggande högskolebehörighet efter avslutat gymnasium

F171:1 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet driver en skolpolitik som ger väl utbildade, engagerade lärare och rektorer möjlighet att med sin professionalitet utveckla en framgångsrik svensk skola för alla barn

F172:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna driver en skolpolitik som ger välutbildade, engagerade lärare och rektorer som med sin professionalitet utvecklar en framgångsrik svensk skola för alla barn

F173:4 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att lärarna i det svenska skolsystemet ska kunna utföra sin profession i en lugn och säker miljö

F174:1 (Haninge arbetarekommun) att alla elever skall beredas möjlighet att läsa in högskolebehörighet på gymnasiet alternativt på komvux

F174:2 (Haninge arbetarekommun) att vi socialdemokrater arbetar mot de av alliansen införda klasskillnaderna i skolan

F175:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att yrkesprogrammen ska ge allmän högskolebehörighet

I76:5 (Helsingborgs arbetarekommun) att staten och kommunerna vid fördelning av resurser till skolan i kommunerna fördelar resurserna efter behov

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A114:4, D172:10, F28:2, F29:4, F29:5, F29:6, F29:7, F29:8, F29:10, F29:12, F29:16, F29:17, F29:18, F50:1, F50:2, F50:6, F50:7, F50:8, F50:9, F51:1, F51:2, F52:3, F53:1, F54:1, F54:2, F54:6, F55:1, F56:1, F56:2, F56:3, F56:4, F56:5, F57:1, F57:2, F57:3, F57:4, F57:5, F58:1, F58:2, F58:3, F58:4, F58:5, F59:1, F59:2, F59:3, F59:4, F59:5, F60:1, F60:2, F60:3, F60:4, F60:5, F61:1, F61:2, F61:3, F61:4, F61:5, F62:1, F62:2, F62:3, F62:4, F62:5, F63:1, F63:2, F63:3, F63:4, F63:5, F64:1, F64:2, F64:3, F64:4, F64:5, F65:1, F65:2, F65:3, F65:4, F65:5, F66:1, F66:2, F66:3, F66:4, F66:5, F67:1, F67:2, F67:3, F67:4, F67:5, F68:1, F68:2, F68:3, F68:4, F68:5, F69:1, F69:2, F69:3, F69:4, F69:5, F70:1, F70:2, F70:3, F70:4, F70:5, F71:1, F71:2, F71:3, F71:4, F71:5, F72:1, F72:2, F72:3, F72:4, F72:5, F73:1, F73:2, F73:3, F73:4, F73:5, F74:1, F74:2, F74:3, F74:4, F74:5, F75:1, F75:2, F75:3, F75:4, F75:5, F76:1, F76:2, F76:3, F76:4, F76:5, F77:1, F78:1, F79:1, F80:1, F81:1, F81:2, F82:2, F82:3, F83:2, F83:4, F83:5, F83:6, F84:1, F84:2, F85:1, F85:2, F85:3, F86:1, F86:2, F87:3, F87:4, F87:10, F87:11, F88:4, F89:2, F90:1, F91:1, F93:1, F95:1, F95:2, F96:1, F97:1, F99:1, F102:1, F102:2, F104:1, F105:1, F105:2, F106:1, F107:1, F109:1, F109:2, F109:4, F110:1, F111:1, F112:1, F112:2, F113:1, F113:2, F113:3, F113:4, F113:5, F114:1, F115:1, F116:1, F116:2, F116:3, F117:1, F118:1, F119:1,

F120:1, F121:1, F121:3, F121:4, F121:6, F122:2, F122:3, F123:1, F123:2, F123:3, F123:4, F126:1, F126:2, F126:3, F126:5, F127:1, F128:1, F129:1, F129:2, F130:1, F130:2, F131:1, F131:2, F132:1, F133:1, F133:2, F133:3, F133:4, F133:5, F133:6, F134:1, F134:2, F135:1, F135:2, F136:1, F136:2, F137:1, F138:1, F141:2, F142:1, F143:1, F144:1, F145:1, F146:1, F147:1, F147:2, F147:3, F147:4, F147:5, F147:6, F148:1, F149:1, F150:1, F151:1, F153:1, F153:2, F154:2, F155:1, F156:1, F157:2, F157:3, F160:1, F161:1, F162:1, F162:2, F163:1, F164:1, F164:2, F165:1, F166:1, F166:2, F167:1, F168:1, F168:2, F169:2, F169:3, F170:1, F173:3, F174:3, F174:4, F176:1, F177:1, F178:1, F178:2, F179:1, F179:2, F205:1, F205:3, G46:2, I5:2, I56:2, I97:3, I97:4, K35:2, M6:2

A114:4 (Landskrona arbetarekommun) att socialdemokratin verkar för att avskaffa avgifter (även dolda) i skolan och avveckla dem

D172:10 (Jönköpings arbetarekommun) att utreda hur marknads konkurrens inom gymnasieskolan påverkar framtidens kompetensförsörjning inom arbetslivet. Samt presentera ett åtgärdsprogram för att bryta den allt mer tilltagande skolsegregationen

F28:2 (Lidingö arbetarekommun) att partiet ska verka för att se över fritidsverksamhetens ställning, innehåll och kvalitet utifrån det pedagogiska uppdraget

F29:4 (Kristianstads arbetarekommun) att ge fritidshemmen bättre förutsättningar att arbeta med skolans kompensatoriska uppdrag, till exempel hjälp med läxläsning

F29:5 (Kristianstads arbetarekommun) att ge kommunerna bättre verktyg för en kompensatorisk resursfördelning

F29:6 (Kristianstads arbetarekommun) att öka insatserna i grundskolan med syftena att förbättra stödet till de som behöver extra stöd, att förbättra modersmålsundervisning och studiehandledning samt att kunna ge mer resurser till skolor där det behövs särskilda insatser för att förbättra resultaten

F29:7 (Kristianstads arbetarekommun) att undanröja tidiga val i grundskolan som kan få negativa konsekvenser för möjligheten att söka till högskola/universitet

F29:8 (Kristianstads arbetarekommun) att avskaffa elitklasser med nationellt intag på grundskolan, men samtidigt ge Skolverket i uppdrag att arbeta fram metoder för ämnesfördjupning inom den ordinarie grundskolans ram

F29:10 (Kristianstads arbetarekommun) att de nationella provens funktion i första hand ska vara att följa kunskapsutvecklingen i riket och inte ha som fokus individuell betygsättning

F29:12 (Kristianstads arbetarekommun) att ge möjligheter för en individuell planering på gymnasieskolan som garanterar alla rätten till kompletterande studier före 25 års ålder, för att nå fullständig gymnasieexamen

F29:16 (Kristianstads arbetarekommun) att ge Skolverket i uppdrag att ta fram metoder som gör dokumentation så enkel som möjligt

F29:17 (Kristianstads arbetarekommun) att ge Skolverket i uppdrag att ta fram verktyg och metoder som stödjer lärarnas professionella utveckling

F29:18 (Kristianstads arbetarekommun) att ge en kommande socialdemokratisk regering i uppdrag att, med riktade statsbidrag och åtgärder på det nationella planet, prioritera insatserna till utbildningssektorn enligt ovanstående förslag

- F50:1 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att den socialdemokratiska skolpolitiken tydligt och klart ska bygga på att skolans huvudsakliga fokus är kunskapsuppdraget
- F50:2 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att måluppfyllelsen ska vara det obligatoriska i grundskolan
- F50:6 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att varje skola ska ha en konkret handlingsplan för att skapa arbetsro och en god studiemiljö samt innehålla en tydlig rättighets- och skyldighetskatalog för elever och föräldrar
- F50:7 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att ordningsproblem i skolan alltid ska hanteras snabbt och handlingskraftigt och sanktioner och konsekvenser alltid klart framgå
- F50:8 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att erbjuda obehöriga lärare större möjligheter komplettera sin utbildning med en lärarexamen
- F50:9 (Örebro läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt) att införa lämplighetstest i samband med intag till lärarutbildningen
- F51:1 (Söderhamns arbetarekommun) att det anställs fler inom skolans värld för elevhälsan såsom elevassistenter
- F51:2 (Söderhamns arbetarekommun) att skolan öppnas mer för att få fler föräldrar att engagera sig och hålla kontakt
- F52:3 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för fler studie- och yrkesvägledare, kuratorer och psykologer i skolan
- F53:1 (Lunds arbetarekommun) att förändra skollagen så att ett totalt avgiftsförbud/avgiftsstopp i skolan införs
- F54:1 (Simrishamns arbetarekommun) att det ej ska finnas dolda avgifter för aktiviteter i skolan
- F54:2 (Simrishamns arbetarekommun) att skolan alltid bekostar matsäck under skoltid
- F54:6 (Simrishamns arbetarekommun) att eleverna i grundskolan får en dator som de också får ta med sig hem
- F55:1 (Sandvikens arbetarekommun) att dessa kurser är obligatoriska för alla som läser på lärarutbildningen
- F56:1 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F56:2 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F56:3 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F56:4 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F56:5 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F57:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F57:2 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F57:3 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F57:4 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F57:5 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F58:1 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F58:2 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F58:3 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F58:4 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F58:5 (Östersunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F59:1 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F59:2 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F59:3 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F59:4 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F59:5 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F60:1 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F60:2 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F60:3 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F60:4 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F60:5 (Avesta arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F61:1 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F61:2 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F61:3 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F61:4 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F61:5 (Ronneby arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F62:1 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F62:2 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F62:3 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F62:4 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F62:5 (Östra Göinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F63:1 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F63:2 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F63:3 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F63:4 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F63:5 (Åstorps arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F64:1 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F64:2 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F64:3 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F64:4 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F64:5 (Kävlinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F65:1 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F65:2 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F65:3 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F65:4 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F65:5 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F66:1 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F66:2 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F66:3 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F66:4 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F66:5 (Gällivare arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F67:1 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F67:2 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F67:3 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F67:4 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F67:5 (Simrishamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F68:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F68:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F68:3 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F68:4 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F68:5 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F69:1 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F69:2 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F69:3 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F69:4 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F69:5 (Finspångs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F70:1 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F70:2 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F70:3 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F70:4 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F70:5 (Vansbro arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F71:1 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F71:2 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F71:3 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F71:4 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F71:5 (Motala arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F72:1 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F72:2 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F72:3 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F72:4 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F72:5 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F73:1 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F73:2 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F73:3 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F73:4 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F73:5 (Rättvik arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F74:1 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F74:2 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F74:3 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F74:4 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F74:5 (Vellinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F75:1 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F75:2 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F75:3 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F75:4 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F75:5 (Vindelns arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F76:1 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

F76:2 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att arbetsituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid

F76:3 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft

F76:4 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen

F76:5 (Hässleholms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F77:1 (Krokoms arbetarekommun) att Socialdemokraterna ser över möjligheterna till ett bidragssystem för gymnasiestuderande som tvingas bo på annan ort och även har med resor till studieort i kommande förslag

F78:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att alla skolor ska ha resurser nog att uppfylla rätten till särskilt stöd

F79:1 (Lunds arbetarekommun) att alla gymnasieelever läser en grundkurs om 50 poäng i något av de estetiska ämnena, bild, musik eller drama

F80:1 (Växjö arbetarekommun) att våra representanter i Sveriges riksdag arbetar för en helt avgiftsfri skola, där det inte är tillåtet att ta ut avgifter över huvud taget

F81:1 (Arvika arbetarekommun) att partiet beaktar dessa synpunkter och intensifierar arbetet för en ny skolpolitik

F81:2 (Arvika arbetarekommun) att en skolpolitisk arbetsgrupp inrättas i partiet

F82:2 (Jönköpings arbetarekommun) att ersätta det befintliga betygssystemet med ett nytt system för att följa upp barn och ungdomars kunskapsutveckling

F82:3 (Jönköpings arbetarekommun) att tillskapa ett åtgärdsprogram som ska bryta dagens skolsegregation

F83:2 (Botkyrka arbetarekommun) att en nationell resursfördelningsmodell som tar hänsyn till elevernas behov utarbetas

F83:4 (Botkyrka arbetarekommun) att ökade resurser för att beforska den pedagogiska utveckling som nu sker i och med att läsplattor, datorer och smartphones blir vardagliga verktyg i den svenska skolan

F83:5 (Botkyrka arbetarekommun) att alla skolor åläggs att ta ansvar för elevens hela läroprocess

F83:6 (Botkyrka arbetarekommun) att kravet på att den svenska skolan ska vara avgiftsfri återinförs

F84:1 (Skellefteå arbetarekommun) att Socialdemokraterna satsar mer resurser till skolan från staten

F84:2 (Skellefteå arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer krav på att lärarutbildningen innehåller större inslag av olika lärtilar

F85:1 (Stockholms partidistrikt) att en nationell skolkommision tillsätts för att utvärdera de senaste årtiondenas skolreformer

F85:2 (Stockholms partidistrikt) att lägga fast principerna för utbildningspolitiken enligt ovan

F85:3 (Stockholms partidistrikt) att komplettera den socialdemokratiska utbildningspolitiken enligt ovan

F86:1 (Lunds arbetarekommun - enskild) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska driva att förutsättningarna för en sammanhållen skoldag utreds

F86:2 (Lunds arbetarekommun - enskild) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska driva att en sammanhållen skoldag genomförs om utredningen visar att så är möjligt

F87:3 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att skolans regelverk ska säkerställa ett likvärdigt kursinnehåll med tydliga timplan, såväl för grundskolan som för gymnasieskolan

F87:4 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att blandade program i gymnasieskolan, såväl yrkesförberedande som studieförberedande, ska stå i skollagen

F87:10 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarepartiet ska ta tydlig ställning i frågan om höjda lärarlöner

F87:11 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att staten ska bidra kommunerna med skolfinansieringen

F88:4 (Malmö arbetarekommun - enskild) att alla gymnasieelever (inte bara 98 procent) ges laglig rätt att få gå den nationella gymnasieprogram de vill

F89:2 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna som en del i ovanstående punkt ska verka för stärkta lärarresurser och utbyggd fritidsgårdsverksamhet i segregerade områden

F90:1 (Söderhamns arbetarekommun) att vid utarbetandet av valmanifestet inför 2014 års val beakta dessa frågor om ett pedagogiskt paradigmskifte

F91:1 (Enköpings arbetarekommun) att partistyrelsen verkar för att införa en årlig dagskurs i neuropsykiatriska funktionsnedsättningar för alla lärare i grundskolan

F93:1 (Värnamo arbetarekommun) att partiet antar motionen och att partiet ska arbeta för, att liksom skolluncherna i grundskolan som är fria, ska skolan erbjuda alla elever möjlighet till frukost under förmiddagen på skoldagar

F95:1 (Huddinge arbetarekommun) att kommunen ska åläggas att med aktiva åtgärder arbeta för att alla skolor inom kommunen ska spegla befolkningssammansättningen i kommunen i stort. (Ett strävansmål)

F95:2 (Huddinge arbetarekommun) att Skolinspektionen/Skolverket ska ha/skapa ett mätetal, som för varje kommun indikerar hur väl kommuner lyckas med att skapa skolor som speglar befolkningssammansättningen i kommunen i stort. (Att strävansmålet ska kunna mätas och inspekteras)

F96:1 (Gotlands partidistrikt) att det införs en högre personaltäthet i skolan för att förebygga mobbning och kriminalitet

F97:1 (Krokoms arbetarekommun) att kongressen uppdrar till partistyrelsen att verka för en helt avgiftsfri för- och grundskola utan tolkningsmöjligheter om vad som är tillåten avgift eller inte en sådan

F99:1 (Karlskrona arbetarekommun) att partiet vid ett maktskifte omedelbart återställer alla elevers rätt till högskolegrundande utbildning

F102:1 (Umeå arbetarekommun) att partiet verkar för att genusvetenskap ska genomsyra hela lärarutbildningen

F102:2 (Umeå arbetarekommun) att partiet verkar för att införa genusvetenskap som egen obligatorisk kurs på lärarutbildningen

F104:1 (Uppsala arbetarekommun) att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att med beaktande av det aktuella forskningsläget och internationella erfarenheter, utreda frågan om hur valfrihet inom skolan ska kunna kombineras med en minskad segregation

F105:1 (Stockholms partidistrikt) att det ska ställas samma krav på alla skolor att verka på ett hälsofrämjande sätt

F105:2 (Stockholms partidistrikt) att det ska finnas mätbara krav på tillgång till god mat, fysisk aktivitet, idrottslokaler, tillgänglighet för elever med en funktionsnedsättning och elevhälsovård

F106:1 (Kalix arbetarekommun) att alla gymnasieprogram ger behörighet till fortsatta studier vid högskola och universitet, med en möjlighet att välja bort i stället för att välja till

F107:1 (Sandvikens arbetarekommun) att alla skall ha rätt till högskolebehörighet

F109:1 (Simrishamns arbetarekommun) att partiet verkar för en förstärkning inom elevhälsans personalgrupper och av specialpedagoger

F109:2 (Simrishamns arbetarekommun) att partiet verkar för att elever med invandrarbakgrund erbjuds extra svenskundervisning utöver den som ges i dag

- F109:4 (Simrishamns arbetarekommun) att partiet verkar för målet att en mobbningsfri skola införs som allmän lag
- F110:1 (Örebro arbetarekommun) att ett regelverk för skolvalsinformation utarbetas
- F111:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna inför en avgiftsfri skola i den meningen att ingen verksamhet som utförs på skoltid finansieras med avgifter som tas ut av föräldrar/förälder/vårdnadshavare
- F112:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa en köttfri dag i den svenska skolan
- F112:2 (Lunds arbetarekommun) att motionen skickas till den socialdemokratiska riksdagsgruppen
- F113:1 (Ljungby arbetarekommun) att socialdemokratin skyndsamt verkar för att följande rättigheter för skolinformation skyndsamt införs i läroplanerna för grund och gymnasieskola
- F113:2 (Ljungby arbetarekommun) att LO, TCO, och Saco skall tillåtas en skolinformation per klass per läsår på grundskolan
- F113:3 (Ljungby arbetarekommun) att LO, TCO och Saco skall tillåtas en skolinformation per klass per läsår på gymnasieskolans studieförberedande program
- F113:4 (Ljungby arbetarekommun) att respektive fackförbund skall tillåtas en skolinformation per läsår på gymnasieskolans yrkesförberedande program
- F113:5 (Ljungby arbetarekommun) att det i lagstiftningen klargörs vad som skall vara laga förfall (ex friluftsdag, aulaskrivning eller skolresa) för att neka skolinformatörer tillträde till skolorna
- F114:1 (Umeå arbetarekommun) att frukost införs på samtliga skolor i Sverige
- F115:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att införa ett rekommenderat maxantal på 22 elever i varje klass på 6-9
- F116:1 (Halmstads arbetarekommun) att kongressen uttalar ett stöd för att ge ett antal kommuner i Sverige möjlighet att vara försökskommuner som vi sedan utvärderar
- F116:2 (Halmstads arbetarekommun) att kongressen uttalar att ett inkluderat arbetssätt skall eftersträvas
- F116:3 (Halmstads arbetarekommun) att kongressen klart uttalar att det är viktigt med en sammanhållen skola där barn och ungdomar får möjlighet att mötas och utveckla sin förståelse för och tolerans mot olikheter
- F117:1 (Årjängs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg
- F118:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg
- F119:1 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg
- F120:1 (Sala arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet ger riksdagsgruppen i uppdrag att verka för att införa ett ersättningssystem till externa utbildningsanordnare som undanröjer olikheten i kostnader kommunerna emellan
- F121:1 (Lunds arbetarekommun) att det Socialdemokratiska partiet tillsätter en arbetsgrupp med uppdraget att, inom en begränsad tid, utreda och analysera de missförhållanden som motionen pekar på och komma med förslag till hur partiets politik kan utformas för att motverka dessa. Exempel på sådant

som måste utredas är konsekvenserna av skolans kommunalisering, det fria skolvalet, de fristående skolorna och avsaknaden av en behovsorienterad resursfördelning

F121:3 (Lunds arbetarekommun) att det Socialdemokratiska partiet, i opposition och i regeringsställning, verkar för att den av regeringen tillsatta utredningen med Leif Lewin som ordförande får tilläggsdirektiv. Förutom effekterna av kommunaliseringen bör utredningen också analysera konsekvenserna av friskoleverksamheten och det fria skolvalet i förhållande till de av regering och riksdag uppsatta målen för skolan

F121:4 (Lunds arbetarekommun) att det Socialdemokratiska partiet genom sina företrädare på central och kommunal nivå verkar för att all samhällsplanering och allt bostadsbyggande kopplas till skolpolitiken för att skapa en reell grund för en minskad skolegregation

F121:6 (Lunds arbetarekommun) att partiet tydliggör vilka ytterligare ekonomiska satsningar som krävs för att göra Sveriges sammantaget största arbetsplats - skolan - till en trygg, lockande och utvecklande plats att vara på för både elever och personal. Detta innebär såväl kraftiga satsningar på löner som på personal till stöd för både elever och lärare. Partiet ska också undersöka vilka ekonomiska åtgärder som behöver vidtas för att höja lärarutbildningens kvalitet och göra den mer attraktiv för studenter med bra betyg

F122:2 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att utbildad personal ska anställas i skolan

F122:3 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna ska ställa hårdare krav på rektorerna när de gäller vilka som får anställas

F123:1 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska arbeta för att inackorderingslägget ses över och höjs

F123:2 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att detta belopp värdesäkras genom att knyta det till prisbasbeloppet eller dylikt

F123:3 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska arbeta för att inkomstgränsen för det extra tillägget ses över och höjs

F123:4 (Uppvidinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att det extra tillägget inte räknas som inkomst då det kommunala försörjningsstödet beräknas

F126:1 (Kristianstads arbetarekommun) att den teoretiska undervisningen för körkort genomförs inom skolans ram

F126:2 (Kristianstads arbetarekommun) att man i förskolan inför anpassad trafikundervisning som avslutas i gymnasieskolan med ett teoriprov för körkort

F126:3 (Kristianstads arbetarekommun) att teoriundervisningen är kostnadsfri för den studerande

F126:5 (Kristianstads arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet utreder möjligheter och finansiering av den praktiska körutbildningen

F127:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna undersöker möjligheten att kunna genomföra sina körkortsstudier inom gymnasieskolans ram

F128:1 (Bjuvs arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetarparti verkar för att körkortsutbildning blir ett kostnadsfritt tillval i gymnasieskolan

F129:1 (Årjängs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor

- F129:2 (Årjängs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor
- F130:1 (Karlstads arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor
- F130:2 (Karlstads arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor
- F131:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor
- F131:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor
- F132:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Norrbottens partidistrikt) att grund- och gymnasieskolan utvecklas bland annat genom höjda statsbidrag, bättre samverkan med omgivande arbetsmarknad, och att all gymnasieutbildning ger tillträde till högre studier
- F133:1 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i riksdag och i kommunala beslutande församlingar kraftfullt stöder ambitionen att det svenska utbildningssystemet skall präglas av perspektivet hållbar utveckling och att nödvändiga resurser avsätts för detta
- F133:2 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i landets kommunala beslutande församlingar verkar för att dess förskolor och skolorna arbetar för att erhålla Skolverkets utmärkelse ”Skola för hållbar utveckling”
- F133:3 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att i valmanifestet inför valet år 2014 särskilt uppmärksamma utbildningens roll i arbetet för en hållbar utveckling
- F133:4 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i en efter valet 2014 kommande regering kraftfullt driver frågan om utbildning för hållbar utveckling i alla relevanta internationella organ t ex EU, Nordiska Rådet, Nordiska Ministerrådet, Unesco och Europarådet
- F133:5 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i EU-parlamentet kraftfullt driver frågan om utbildning för hållbar utveckling både under och efter FNs årtionde, 2005 – 2014, för utbildning för hållbar utveckling
- F133:6 (Uppsala arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att verka för att alla samhällets större utbildningsinsatser ska ha hållbar utveckling som övergripande syfte
- F134:1 (Årjängs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter
- F134:2 (Årjängs arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå
- F135:1 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter
- F135:2 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå
- F136:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter

F136:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå

F137:1 (Hässelholms arbetarekommun) att verka för skärpning av skollagen genom att införa läxhjälp åt alla på schemalagd tid, med för detta behörlig personal. Vid behov skall skolans ramar utökas för detta ändamål, detsamma gäller för hjälpmedel till eleverna

F138:1 (Uppsala läns partidistrikt) att partiet och deras aktiva i partiprogram/skolpolitiska målsättningar verkar i motionens anda och för en ökad media undervisning i det svenska skolsystemet, på kommunal såväl som på nationell nivå

F141:2 (Lunds arbetarekommun) att skolförvaltningar aktivt använder upptagningsområdenas utformning för att motverka boendesegregationen

F142:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att partiet verkar för att så snart som möjligt starta en utredning på statlig nivå i syfte att förändra och förnya vårt skolsystem

F143:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att den socialdemokratiska ledningen snarast påbörjar arbetet med att ta fram en skolpolitik som syftar till en jämlik skola och därmed ett jämlikt samhälle

F144:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till ett partnerskap mellan staten, Sveriges kommuner och landsting, elevorganisationer samt de fackliga organisationerna för skolledare och lärare arbeta fram en tydlig avgränsning av vilken dokumentation som ska krävas av en lärare, skola och redovisas till vilken nivå

F145:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till ett partnerskap mellan staten, Sveriges kommuner och landsting, elevorganisationer samt fackliga organisationer, i syfte att arbeta fram en tydlig avgränsning av vilken dokumentation som ska krävas av en lärare/skola och till vilken nivå den ska redovisas

F146:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för tydliga regler kring förberedelseklassens verksamhet och innehåll i syfte att skapa mer likvärdighet i den svenska skolan

F147:1 (Botkyrka arbetarekommun) att kommunerna får statliga resurser specialdestinerade till grundskolan

F147:2 (Botkyrka arbetarekommun) att kommunerna är tvingade att använda dessa resurser till grundskolan

F147:3 (Botkyrka arbetarekommun) att stödet har en fast del och en del grundad på de särskilda behoven i varje enskild kommun

F147:4 (Botkyrka arbetarekommun) att riksdagen utvecklar en mer förfinad modell för stöd enligt behov än den som hittills använts av Skolverket

F147:5 (Botkyrka arbetarekommun) att kommunerna måste fullfölja fördelningen efter behov av stöd till varje enskild skola i kommunen

F147:6 (Botkyrka arbetarekommun) att kommunerna även kan ge egna resurser till grundskolan och förfina fördelningen

F148:1 (Umeå arbetarekommun) att riktlinjer om max 15 elever/klass införs i grundskolan

F149:1 (Värgårda arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet tar initiativ till en grundläggande utredning av fritidshemmen och möjligheten att utveckla fritidshemmen inom ramen för den generella familjepolitiken

F150:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en grundläggande utredning av fritidshemmen och möjligheten att utveckla fritidshemmen inom ramen för den generella familjepolitiken

F151:1 (Ystads arbetarekommun) att partiet tillsätter en skolkommision/utbildningsprogramgrupp eller motsvarande med uppgift att göra en genomlysning av dagens utbildningssystem och dess villkor

F153:1 (Klippans arbetarekommun) att arbeta för att en partiöverskridande och forskningsbaserad utredning utifrån motionens intentioner kommer till stånd

F153:2 (Klippans arbetarekommun) att i direktiven till utredningen ge uppdraget att finna lösningar som syftar till att elever som riskerar att inte klara målen, ska kunna få ytterligare vägar till utbildning och i sin längd försörjning

F154:2 (Umeå arbetarekommun) att SAP verkar för att riktade satsningar genomförs mot gymnasieskolan så att de elever som behöver stöd och hjälp verkligen får det

F155:1 (Lunds arbetarekommun) att meritpoängssystemet i gymnasieskolan avskaffas

F156:1 (Göteborgs partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att ge partistyrelsen i uppdrag att utifrån problembeskrivningarna i denna motion inrätta en kommission för att med sakkunskap och reformistisk fantasi utarbeta en social investeringsstrategi med barnperspektiv för att över tid utjämna skillnader i kognitiv förmåga i befolkningen, främja social rörlighet mellan generationer och motverka segregering och polarisering i kunskapssamhället

F157:2 (Lysekils arbetarekommun) att dessa elever ska ges utökad undervisningstid om upp till 20 dagar under sommaren

F157:3 (Lysekils arbetarekommun) att den utökade undervisningstiden under sommaren ska gälla elever i årskurserna 6-9 samt gymnasieelever som inte blivit godkända i en eller flera kurser i årskurs 1, 2 och i mån av plats årskurs 3

F160:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att vi tittar på verkan av detta användande av de s.k smartphones under skolpliktstidens dag för låg/mellanstadiet eleverna och alternativt högstadiet eleverna

F161:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att partiet verkar för att stoppa möjligheten till att starta nya religiösa friskolor

F162:1 (Halmstads arbetarekommun) att nationella åtgärder vidtas för att generellt öka kompetensen hos lärare och skolledare om neuropsykiatrisk problematik hos barn

F162:2 (Halmstads arbetarekommun) att en översyn görs av lärares möjligheter att föreslå stödbehov till enskilda elever

F163:1 (Bodens arbetarekommun) att SAP verkar för schemalagd läxläsning med pedagogisk personal

F164:1 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att skolan tillförs mer resurser av staten för att fler elever ska nå målen i grundskolan

F164:2 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att det tillförs mer resurser till grund- och gymnasieskolans elevhälsa

F165:1 (Ödeshögs arbetarekommun) att skolan erbjuder ungdomarna utbildning i trafik kunskap under ämnet fritt valt arbete som leder till att de erhåller, körkortstillstånd för de olika mopedklasserna och därmed kunskap om den moderna trafikmiljön

F166:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att innebörden av ”alla elever har rätt till stimulans och nivå-anpassad undervisning motsvarande sin förmåga till inläring” verkställs genom ett regelverk (skollag och läroplan) som bejakar och följer upp detta, enligt motiveringen

F166:2 (Eskilstuna arbetarekommun) att man gör en satsning på att redan tidigt i grundskolan stimulera de som har lätt för att lära sig, utöver det som görs för att hjälpa alla elever att nå målen, så att skolorna både tar till sig och kommer igång med detta, enligt motiveringen

F167:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att arbeta för att utreda behörighetskraven för lärare

F168:1 (Botkyrka arbetarekommun) att en utredning tillsätts för att få till stånd inskrivning till grundskolan såväl hösttermin som vårtermin

F168:2 (Botkyrka arbetarekommun) att utredningen i första hand gör det ur ett barnperspektiv och inte ekonomiskt, administrativt

F169:2 (Smedjebackens arbetarekommun) att yrkesprogrammen, i samverkan med arbetsgivare, utvecklas så att de i så stor utsträckning som möjligt leder till ett yrke

F169:3 (Smedjebackens arbetarekommun) att elever på yrkesprogrammen garanteras en högkvalitativ praktik ute på en arbetsplats

F170:1 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att en räddningsplan för den havererade skolpolitiken tas fram. En sorts haverikommission med målsättning att dels minimera utslagningsmekanismerna i skolan till en nivå av nolltolerans, dels också att införa en grundskola som ”en skola för alla” med undervisning utifrån vars och ens förutsättningar

F173:3 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att elever i det svenska skolsystemet får tillräcklig tid med yrkesvalslärare

F174:3 (Haninge arbetarekommun) att på olika sätt synliggöra det faktum att de yrkesförberedande programmets elever snabbt börjar arbeta och i och med det betalar skatt

F174:4 (Haninge arbetarekommun) att även yrkeskunniga medborgare i vårt land ska kunna hålla möjligheterna öppna för vidare studier

F176:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att besluta om att organiserade kontaktdagar inom skolan återinförs

F177:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att arbeta för att ändra Skollagen 7 kap. § 18 ang. ledighet för elever så att den anpassas till dagens samhälle och de möjligheter till lärande som finns

F178:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att S ska verka för att alla elever i Sverige, oavsett skolform, skall ha 30 minuters schemalagd motion per skoldag

F178:2 (Lindesbergs arbetarekommun) att S ska verka för att alla elever i Sverige, oavsett skolform, skall ha minst två idrottslektioner per vecka

F179:1 (Västerås arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för en ändring av skollagen så att det blir obligatoriskt med en kurator per grundskola

F179:2 (Västerås arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för en ändring av skollagen så att det blir obligatoriskt med en psykolog per grundskola

F205:1 (Härjedalens arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag utveckla utbildningspolitik för att öka förutsättningar för att studierna ger lika möjligheter i utbildningsresultat oavsett socioekonomisk bakgrund

F205:3 (Härjedalens arbetarekommun) att yrkesvägledning byggs ut för bättre rådgivning kring möjliga studier och yrkesval. För att hinna stödja och inspirera fler elever att våga satsa på sina framtidsfunderingar

G46:2 (Värnamo arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att det införs undervisning i förskola och skolor i ämnet var rädd om din miljö

I5:2 (Örebro arbetarekommun) att fristående skolor kan fungera som anvisningsskola

I56:2 (Östra Göinge arbetarekommun) att en blocköverskridande uppgörelse om det svenska skolsystemet kommer till stånd

I97:3 (Järfälla arbetarekommun) att mer resurser satsas på skolan för mindre klasser och fler lärare

I97:4 (Järfälla arbetarekommun) att höja lärarnas löner för att rekrytera fler lärarstuderande

K35:2 (Borås arbetarekommun) att all personal inom förskola, skolbarnomsorg och skola ska ha hbt-kompetens

M6:2 (Norrbottens partidistrikt) att grundskolor och gymnasieskolor i Sverige får skyldighet att undervisa i "de mänskliga rättigheterna och respekten för dem"

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna D75:11, F87:1, F87:2, F87:7, F87:8, F87:9, F88:5, F98:1, F100:1, F103:1, F103:2, F126:4, F139:1, F159:1, F161:2, F173:1, F173:2, I5:1, I5:6, I87:3, I97:2

D75:11 (Malmö arbetarekommun) att utreda möjligheten att införa ett fjärde, frivilligt, arbetsintroduktionsår på gymnasiet

F87:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att det ska skrivas in i skollagen hur många elever högst får vara i en klass i grundskolan

F87:2 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att det ska skrivas in i skollagen hur många elever högst får vara i en klass i gymnasieskolan

F87:7 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att det ska införas obligatoriska lärarråd både i grundskolan och i gymnasieskolan, som ska ha syftet att skapa möjligheter för lärare, kuratorer, skolpsykologer och andra skolpersonal som har en omedelbar kontakt med eleverna att träffas och diskutera såväl det pedagogiska arbetet i klassrummet som elevernas psykosociala hälsa

F87:8 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att det ska utredas på vilket sätt lärarrådet kan utformas och vilka grundläggande funktioner det bör ha

F87:9 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att lärarrådet ska få mandat att fastställa vilka eventuella behov, samt vilket extra stöd olika elever har och skolan ska vara skyldig att tillhandahålla det stöd, både pedagogiskt och praktiskt, som lärarrådet anser att eleverna behöver

F88:5 (Malmö arbetarekommun - enskild) att ämnesbetyget återinförs i gymnasieskolan, inom ramen för ett kursutformat betygssystem

F98:1 (Gotlands arbetarekommun - enskild) att återta läraryrket i statlig tjänst

F100:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att partikongressen uppdrar åt våra riksdagsledamöter motionera i riksdagen, om att utreda ökade möjligheter för ungdomar att efter grundskolan få upp till ett års arbetslivserfarenhet istället för att studera på gymnasiet

F103:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att skolverket får i uppdrag att ta fram kriterier för granskning och godkännande av läromedel

F103:2 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att en rådgivande organisation för granskning och kvalitetsbedömning av läromedel skapas under Skolverket

F126:4 (Kristianstads arbetarekommun) att de ungdomar som inte valt en gymnasial utbildning skall erbjudas samma i ett annat forum

F139:1 (Bjuv arbetarekommun - enskild) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att grundskolan förstärkas

F159:1 (Orsa arbetarekommun) att statliga pengar ska finnas att söka för kommuner för dessa utsatta fall och att partiet driver denna fråga

F161:2 (Linköping arbetarekommun - enskild) att befintliga religiösa friskolor inte beviljas skattemedel för nya elever och att verksamheten avslutas när antal befintliga elever understiger erforderlig nivå

F173:1 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarpartiet bibehåller kravet på högskolebehörighet på de yrkesförberedande gymnasieprogrammen

F173:2 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för en uppdelning av de yrkesförberedande gymnasieprogrammen i ett 2-årigt yrkesförberedande gymnasieprogram för de elever som bara vill läsa nödvändig yrkesteori, men där man har tredje året tillgodo den dag man känner sig mogen att läsa vidare, och ett treårigt yrkesförberedande gymnasieprogram för de elever som vill läsa in högskolebehörigheten

I5:1 (Örebro arbetarekommun) att konfessionella skolor inte tillåts

I5:6 (Örebro arbetarekommun) att reglerna för lika villkor i resursfördelningen mellan kommunala och fristående skolor gäller över en treårsperiod istället för per kalenderår

I87:3 (Lunds arbetarekommun) att fristående skolor som drivs utifrån religiösa, etniska eller politiska värderingar inte ska ha rätt till offentlig finansiering

I97:2 (Järfälla arbetarekommun) att religiöst inriktade skolor inte skattefinansieras

MOTION F49

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Alla gymnasieelever har rätt till högskolebehörighet

Sedan den nya gymnasieskolan infördes 2011 har antalet sökande till de yrkesinriktade programmen minskat. Detta är oroväckande men förståeligt. När man är 16 år är man för ung för att bestämma sig för vad man ska ägna sig åt resten av livet. De flesta vill hålla så många vägar öppna som möjligt. Kanske vill man börja jobba efter gymnasiet, eller kanske vill man studera vidare på högskolan. Eller kanske vill man jobba ett tag och sedan söka vidare till högskolan.

Med den nya gymnasieskolan är det inte längre möjligt. Därför väljer många ungdomar som egentligen hellre skulle vilja gå ett yrkesinriktat program ett teoretiskt program för att inte dörren till högre utbildning ska vara stängd.

Många gymnasieskolor erbjuder eleverna på de yrkesinriktade gymnasieprogrammen att läsa utökad kurs för att nå högskolebehörighet, men det är något som för de allra flesta inte är ett alternativ.

Den nya gymnasieskolan som infördes under alliansregeringen stänger vägar för framtidens undersköterskor och industriarbetare att söka in på högskolan efter några år i yrket för att vidareutbilda sig

till sjuksköterskor eller ingenjörer. Den begränsar människors framtid och är ett hot mot att Sverige i framtiden ska få arbetskraft med rätt utbildning.

Partikongressen föreslår besluta:

F49:1 att alla gymnasieprogram återigen ska ge grundläggande behörighet till fortsatta högskolestudier

Carin Lidman och Anders Teljebäck

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F50

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Alla ska nå målen i skolan – strategi för ökad kunskap och måluppfyllelse i grundskola och gymnasieskola

Skolan är ett kommunalt ansvar och har varit det i över tjugo års tid. Det är kommunerna och vi som är politiskt aktiva i kommunerna som har ansvar för att våra unga får den utbildning och når den kunskapsnivå som motsvarar kraven i arbetslivet. Vi har länge sett att resultaten sjunker i den svenska skolan. Det finns stora brister i den statliga styrningen och många reformer som den sittande Alliansregeringen gjort har ökat fragmentiseringen och splittringen i det svenska skolsystemet. Men det är inte där som den största utmaningen ligger. Det ligger istället i synen på skolan som ett av de viktigaste strategiska politikområdena. Vi måste inse att det är bara genom att höja kunskapsnivån hos våra unga som vi kan skapa den kompetens och tillväxt vi måste nå för att vara konkurrenskraftiga på den globala marknaden. Därför måste skolfrågorna lyftas till en strategisk nivå i kommunernas verksamhet. Det handlar inte enbart om att fördela resurser i en ansträngd budget, utan att långsiktigt verka för att öka kunskapsnivån och kompetensen för kommunens befolkning. Samma långsiktighet som när det handlar om investeringar av infrastruktur och bostadsbyggande.

Skolans huvudsakliga fokus måste vara kunskapsuppdraget. Skolan ska ge unga människor färdigheter och erfarenheter som gör dem rustade för att bygga morgondagens samhälle. Skolan ska föra kunskaper vidare generationer emellan. Skolan ska utmana eleverna och tänja gränserna för vad som är möjligt.

När den socialdemokratiska skolpolitiken utformas bör vi alltjämt utgå ifrån den självklara inställningen att alla barn kan lära sig. Det är bara förutsättningarna som skiljer sig åt. Skolan har en avgörande betydelse för om eleverna når målen eller inte. Att förändra partiets skolpolitik får inte innebära en tillbakagång där man konstaterar att vissa elever lär med händerna och andra med huvudet. En förnyad

socialdemokratisk skolpolitik ska absolut inte sänka skolans höga ambitioner på kunskapsområdet. Alla elever ska ha gott om möjligheter att studera vidare efter skolan.

Det finns mycket positivt i de svenska skolorna. Där finns fantastiska lärare och skolledare. Många elever lämnar skolan med höga betyg och goda framtidsutsikter. Men man måste också våga kritisera skolans brister där de finns.

De nedanstående problembeskrivningarna och förslagen är framtagna utifrån elevernas och föräldrarnas perspektiv och vår politiska vardag. Gemensamt för förslagen är att de innehåller höga förväntningar på eleverna och en tydlig fokusering på skolans kunskapsuppdrag. Dessa kan förhoppningsvis ligga till grund för den framtida Socialdemokratiska skolpolitiken.

Styrning

Skolan är uppdelad på för många skolformer vilket försvårar övergångar. Styrningen är ofta detaljreglerad när det gäller skolans arbetssätt, samtidigt som den övergripande kunskapsstyrningen är otydlig.

Det måste bli tydligt att skolans huvudsakliga uppdrag är att utveckla och bidra till elevernas kunskapsutveckling. Skolorna behöver få mer tid för undervisning och kunskapsutveckling. Mål-och styrdokument ska bli färre och mätbara mål för lärandet införs. Socialdemokraterna ska gå i fronten för att mer av lärarnas arbetstid används till det som den egentligen är avsedd för; undervisning och kunskapsbyggande – inte till dokumentation som är irrelevant för elevens kunskapsutveckling och rättssäkerhet.

Vi kan på längre sikt tänka oss en sammanhållen skola där dagens frivilliga skolformer förskoleklass och gymnasium tas bort och istället omvandlas till obligatoriska delar av grundskolan. På sätt stärks skolans kunskapsuppdrag och själva måluppfyllelsen blir det obligatoriska i skolan. Det innebär att ingen elev får lämna grundskolan utan fullständiga betyg och att det kan få ta lite olika lång tid att komma dit.

Kunskaper

Eleverna får inte den kunskap de har rätt till. Alldeles för många lämnar idag skolan utan godkända betyg. Man gör ofta eleverna en björntjänst genom att flytta dem vidare i skolsystemet trots att de inte har tillräckliga kunskaper. I förlängningen innebär detta att det ska införas begränsningar för skolan att kunna skicka elever som inte nått målen vidare inom skolsystemet. Precis som idag ska skolorna i första hand försöka med åtgärdsplaner, mer resurser och extra undervisning. Men om det inte hjälper kommer vissa elever att behöva gå extra skolår. Andra kan alltså slutföra sin skolgång på kortare tid än normalt.

Uppföljningar och insatser ska genomföras tidigare än idag. Redan från start i första årskursen behöver skolan kontrollera elevernas kunskaper i läsning och matematik för att se vilka kunskaper de har med sig och vilket stöd de behöver framöver. Genom omfattande nationella uppföljningar åtminstone vart tredje år ges en god bild av hur skolan lyckas i sitt viktiga uppdrag.

Rätten till förskola, som idag uppgår till 15 timmar per vecka, bör utökas. Förskolan spelar en mycket viktig roll i barnens utveckling.

Bedömning och betyg

Förväntningar och mål för lärandet är för låga. Likvärdigheten i bedömningen av kunskaperna och återkopplingen brister på alltför många skolor. Alla elever har rätt till en god, tydlig och skriftlig

återkoppling om sin kunskapsutveckling samt behov av stöd när det behövs. De kunskapskrav som samhället ställer ska formuleras som uttryckliga kontrakt mellan eleven, läraren och föräldrarna. Kunskapskontrakten ska innehålla konkreta mål för eleven så att han eller hon kan uppnå de nationella målen, följaktligen en konkretisering av dagens individuella utvecklingsplaner. På så sätt ställs höga förväntningar på alla elever. Skolans och elevens ansvar för resultaten förtydligas. I låg ålder är kunskapsuppföljningen det viktigaste och under senare år kan sedan betygen vara ett komplement. Eleverna har rätt till en likvärdig bedömning och att de betyg som ges verkligen motsvarar kunskapskraven. Genom att klargöra kunskapskraven och ha fler nationella uppföljningar kan detta säkerställas.

Skolverkets granskningar måste förändras till att i större utsträckning granska likvärdigheten i skolornas bedömningar. Varje skola och kommun måste också ingå i bedömningsnätverk för samtliga ämnen.

Kvalitet

Det finns för många skolor med bristande kvalitet och måluppfyllelse. Eleverna når därför sämre resultat än de borde göra. Ofta saknas rättvisande bilder om huruvida de enskilda skolorna är bra eller dåliga.

Elever och föräldrar måste kunna bedöma skolor genom överskådliga och användarvänliga sammanställningar av skolornas kvalitet. Skolverkets granskningar ska också förändras till att i större utsträckning granska likvärdigheten i skolornas bedömningar. Varje skola ska ha ett fungerande system för systematisk utvärdering och analys av sina resultat. Skolans kvalitet är klart viktigare än vem som driver skolan. Därför bör det införas likvärdiga regler för friskolor som för kommunala skolor såväl när det gäller skyldigheter och rättigheter, insyn och uppföljningar.

Anslagen till skolornas och lärarnas metodutveckling måste mångdubblas. Skolornas samarbete med forskare bör kraftigt utökas. Utvecklingsarbetet i alla skolor ska ha en vetenskaplig grund och vara forskningsanknutet. I förskolan är det viktigt med utbildade pedagoger och små barngrupper. Genom att betona förskolans pedagogiska betydelse stärks barnens framtida kunskapsutveckling.

Trygghet och studiegädje

En alltför stor andel av eleverna upplever att de inte har tillräcklig arbetsro och studiegädje i skolan. Därför har de inte heller möjlighet att ta in kunskaper på bästa sätt. Trygghet och studiegädje är viktigt för att nå skolans kunskapsmål. Varje skola ska arbeta förebyggande och ha en konkret handlingsplan för att skapa arbetsro och goda relationer. Planen ska även innehålla en tydlig rättighets- och skyldighetskatalog för elever och föräldrar. Ordningsproblem ska hanteras snabbt och handlingskraftigt. Sanktioner och konsekvenser för olika otillåtna handlingar måste klart framgå. Enskilda skolor måste få rätt att varna eller stänga av elever under kortare tid.

En samma-dag-garanti ska införas. Skolan ska samma dag rapportera till föräldrarna om till exempel skolk, mobbning och ordningsproblem. Men skolan ska också själv vidta konkreta åtgärder under samma dygn.

Personalens förutsättningar

Vissa av dem som arbetar i skolan är tyvärr dåligt rustade för det ledarskap och de krav som ställs. Om inte lärarna och skolledningen klarar sitt uppdrag blir det förstas mycket svårare för eleverna att nå sina mål.

Rektorer ska ges den utbildning som krävs för uppdraget. Behörighetskrav och tidsbegränsade förordnanden för rektorstjänster bör införas. En ny, längre utbildning ska stärka rektorns pedagogiska roll och ge behörighet till forskning. Lärarutbildningen ska också förändras så att den svarar upp mot de krav som ställs. Lämplighetstest i samband med intag till lärarutbildningen bör övervägas liksom att studenter som är uppenbart olämpliga för läraryrket bör hjälpas till andra studieinriktningar. Ökade krav på praktiskt arbete ute på skolorna under utbildningen är en självklarhet. Varje lärare ska garanteras en rätt till ordentligt fortbildning motsvarande ett halvt års högskolestudier var tionde termin. Kompetenta lärare måste erbjudas möjligheter till forskning inom den egna skolan. Lärarnas prestationer är viktiga för att nå måluppfyllelsen. Det finns därför flera anledningar till att den förmågan också mäts och utvärderas, bland annat av eleverna.

Arbetssätt och flexibilitet

Lärare och elever träffas för lite och rektor ägnar sig för lite åt sitt pedagogiska ledarskap. Skolan har behov av nytänkande i bland annat pedagogik och arbetsformer. Genom att uppmuntra intendenttjänster eller liknande kan rektor få tid att i första hand vara en pedagogisk ledare och avlastas frågor om ekonomi, lokaler och administration. Det ska också ligga i rektors uppdrag att se till att samtliga pedagoger får tid att planera, utvärdera och analysera sitt arbete.

Nya metoder och alternativa inlärningsstilar bör uppmuntras mycket mer än idag. Med färre styrdokument och fokus på kunskapsmålen ges större frihet till bland annat ämnes- och årskursintegrering. Alla barn och elever lär olika och i olika takt. Den detaljerade styrningen som finns i dagens skola kring kurser, ämnen och timmar måste förändras. Vi vill ge professionen, lärare och skolledare, ett tydligt ansvar att välja pedagogik, metoder och arbetssätt. Politikens roll ska vara att sätta mål, utvärdera resultat och fördela resurser efter behov, inte detaljstyra professionen. Ett levande och funktionellt språk skapar kreativa och ifrågasättande barn och ungdomar. Den skolpolitiska debatten har en tendens att enbart fokusera på att eleverna ska läsa och skriva bättre. Men eleverna måste även ges bättre chanser att tala för sig, bli kritiskt ifrågasättande och hänga med i samhällsutvecklingen. Det är en viktig del av skolans demokratiska samhällsuppdrag, liksom att skolor utvecklar en levande elevdemokrati där eleverna finns med i skolans beslutsforum och ges möjligheter att påverka sin skola.

Studiemiljö

Det behövs en nationell satsning för att åstadkomma kreativa, trygga, nytänkande och kvalitativa skollokaler. Ett antal skolor ska troligen rivas och byggas upp på nytt från grunden. Lärare och elever ska vara synliga för varandra. Otrygga punkter, korridorer och skåphallar ska kartläggas och byggas bort. Arbetsmiljölagen, som även måste utvidgas att gälla förskolebarnen, bör användas mer offensivt.

En investering i spännande och kreativa miljöer får inte stanna vid skoldörren. En större del av skolans undervisning och verksamhet bör ske utomhus. Även trafikmiljöerna runt skolorna måste i många fall förbättras. Barn och elevers hälsa måste förbättras, bland annat eftersom de presterar bättre i skolan.

Skolan är en del av samhället

Kunskap förvärvas inte bara i klassrummet. Trots detta saknar många skolor organiserade samarbeten med till exempel föreningslivet eller högskolorna.

Skolan måste utveckla samarbete med samhällets alla lärandemiljöer; arbetsliv, högskola och föreningsliv. Till exempel kan samarbetet med kultur-, förenings- och idrottsrörelserna utökas genom mer specifika handslag där organisationerna konkret deltar i skolan genom anti-mobbningsarbete, fadderskap och liknande verksamhet. Alla elever ska känna sig informerade om hur valmöjligheterna för vidare studier på högskolan ser ut. Varje skola med studieförberedande program ska ha högskolan som samarbetspartner.

Partikongressen föreslår besluta:

- F50:1 att den socialdemokratiska skolpolitiken tydligt och klart ska bygga på att skolans huvudsakliga fokus är kunskapsuppdraget
- F50:2 att måluppfyllelsen ska vara det obligatoriska i grundskolan
- F50:3 att skolan redan från första årskursen följer upp elevernas kunskaper i läsning och matematik för att se vilka kunskaper de har med sig och vilket stöd de behöver framöver
- F50:4 att utöka rätten till förskola
- F50:5 att införa likvärdiga regler för friskolor som för kommunala skolor såväl när det gäller skyldigheter och rättigheter, insyn och uppföljningar
- F50:6 att varje skola ska ha en konkret handlingsplan för att skapa arbetsro och en god studiemiljö samt innehålla en tydlig rättighets- och skyldighetskatalog för elever och föräldrar
- F50:7 att ordningsproblem i skolan alltid ska hanteras snabbt och handlingskraftigt och sanktioner och konsekvenser alltid klart framgå
- F50:8 att erbjuda obehöriga lärare större möjligheter komplettera sin utbildning med en lärarexamen
- F50:9 att införa lämplighetstest i samband med intag till lärarutbildningen
- F50:10 att alla elever ska bli informerade om hur valmöjligheterna för vidare studier på högskolan ser ut

Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt och Östergötlands partidistrikt

MOTION F51

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Att ramla igenom

I dag räknas ca 15 % av alla skolelever som fattiga. Det kommer att inverka på skolresultatet. Det måste uppmärksammas tidigare än vad som görs i dag för det kan vara avgörande för all framtid. Därför krävs mer resurser till stöd för de elever som saknar socialtrygghet. Vi kräver att det görs en omfördelning av resurserna för att uppmärksamma och åtgärda problemet i tid.

Partikongressen föreslås besluta:

F51:1 att det anställs fler inom skolans värld för elevhälsan såsom elevassistenter

F51:2 att skolan öppnas mer för att få fler föräldrar att engagera sig och hålla kontakt

Barbro Ytterström och Ove Ericsson

Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F52

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Att stärka möjligheterna för dagens studenter

Den nya gymnasieskolan GY-11 har nyligen trätt i kraft och skapat diverse konsekvenser för dagens studenter. Många tidigare högskoleförberedande program har blivit till yrkesförberedande och det finns nu två gymnasiala examensformer. De yrkesförberedande programmen sägs göra det lättare för eleverna att få in en fot på arbetsmarknaden, men samtidigt minskar möjligheterna för vidarestudier. Sorterar man in elever i olika fack skapas en labil skola där dörrar stängs för många ungdomar och det blir på sikt problematiskt för arbetsmarknaden.

Enligt statistik från Skolverkets hemsida började 133 550 elever i gymnasieskolan hösten 2011, jämfört med nästan 142 300 förra året. Det har skett en minskning i elevantalet på de yrkesrelaterade programmen medan antal elever på de högskoleförberedande står oförändrat. Kombinationen av de två gymnasiala examensformerna saknas dock. Alla program bör ge högskolebehörighet, även de yrkesförberedande. Det skulle underlätta vid ett eventuellt byte av yrkesbana. Få 16-åringar har helt klara framtidsutsikter och därtill också förmågan att välja rätt gymnasieprogram. Regeringen har dessutom minskat antal utbildningsplatser på Komvux och därav möjligheterna att läsa upp betyg i efterhand.

Sverige är i behov av en välutbildad mångsidig befolkning för att klara av den globala konkurrensen. Genom att kompetensstärka utbildningssystemen kan vi öka jobbmöjligheter och på så sätt bilda en stark välfärdsstat för morgondagens politiska utmaningar.

Partikongressen föreslås besluta:

F52:1 att Socialdemokraterna öppnar upp för en reformering av GY-11

F52:2 att Socialdemokraterna aktivt verkar för att stärka vuxenutbildningen i landet. Detta skall främst ske genom ökade ekonomiska resurserna till Komvux

F52:3 att Socialdemokraterna verkar för fler studie- och yrkesvägledare, kuratorer och psykologer i skolan

Robin Mashallah

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F53

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Avgiftsfri skola

Den svenska skolan står sig fortfarande väl i internationella jämförelser. Men de senaste åren har segregationen och ojämlikheten ökat i skolorna. Elevernas sociala bakgrund har fått en allt större inverkan på resultaten, vilket bland annat visar sig i försämringar av skolresultaten och minskad trivsel bland eleverna. För Socialdemokratin har det alltid varit av yttersta vikt att behålla och utveckla den avgiftsfria och jämlika skolan. Efterkrigstidens skolpolitik har inneburit att hundratusentals barn och ungdomar har fått tillgång till kunskaper och färdigheter som har gett dem möjligheter att få ett liv som deras föräldrar och mor- och farföräldrar bara hade kunnat drömma om.

En avgiftsfri skola är en av de bärande principerna i gällande skollag. En likvärdig utbildning av god kvalitet får aldrig vara beroende av en enskild individs ekonomiska förutsättningar. För grundskolans del gäller att eleven ska ha tillgång till böcker och andra läroverktyg som behövs för en tidsenlig utbildning. Det får dock förekomma enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleverna. Det kan röra sig om kostnaden för en bussbiljett, en entrébiljett till ett museum eller liknande. I samband med skolresor eller liknande aktiviteter är det möjligt för föräldrarna att lämna ett frivilligt bidrag. Trots att studieresor ska ses som en naturlig och värdefull del av utbildningen. För den elev som aldrig kan lämna något bidrag blir förödmjukelsen stor och klyftan mellan eleven och övriga kamrater i klassen ökar ännu mer. I gymnasieskolan kan eleven själv få bekosta enstaka hjälpmedel och det är upp till hemkommunen att besluta huruvida skolmaten ska vara gratis eller inte.

Från dem som förespråkat att avgifterna ska kunna tas ut har framförallt framförts argumentet att vissa typer av skolresor annars inte hade kunnat genomföras. Kritikerna har framförallt återfunnits inom delar av den svenska turism- och besöksnäringen. Det finns självklart en risk att ett avgiftsförbud skulle få en negativ inverkan för exempelvis skidanläggningar, men i rena samhällsekonomiska termer måste det handla om försumbara belopp. Forskning visar också att det finns ett direkt samband mellan en högkvalitativ skolan och ett lands långsiktiga välbefinnande. Detta gör framtida investeringar i skolan av än mer avgörande betydelse.

En av de framgångsfaktorer som ofta lyfts fram inom det svenska skolsystemet är just avsaknaden av avgifter. Genom att all utbildning från grundskole- till universitetsnivå är gratis så kan arbetarens dotter och direktörens son dela klassrum. Utbildningskvaliteten förbättras och samhällsutvecklingen gynnas. I förarbetena till lagen konstateras också att även en obetydlig kostnad kan upplevas som betungande för hushåll med svag ekonomi om de förekommer vid upprepande tillfällen varför skolan ska överväga noga hur ofta möjligheten att ta ut avgifter ska utnyttjas. Bättre vore istället att konstatera att en kostnad som är betungande för den som lever i ett hushåll med låga inkomster knappast kan anses som obetydlig. Det som är obetydligt för en person behöver inte vara det för en annan, varför det också blir svårt att utgå från generella normer och riktlinjer från skolinspektionen i de här fallen.

Partikongressen föreslås besluta:

F53:1 att förändra skollagen så att ett totalt avgiftsförbud/avgiftsstopp i skolan införs

Daniel Pettersson och Anna-Lena Hogerud

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F54

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Bekämpa barnfattigdomen – ge alla barn en jämlik uppväxt

Inkomstklyftorna ökar alltmer i Sverige. De rika har blivit rikare, och de fattiga har blivit fattigare. År 2010 har den fattigaste tiondelen av vår befolkning 2 700 kr mindre efter skatt, jämfört med 2006. Samtidigt har den rikaste tiondelen av befolkningen fått 53 800 kronor mer år 2010, jämfört med år 2006.

<http://www.socialdemokraterna.se/upload/Central/dokument/pdf/2012/Barnfattigdom>.

Den ökade ekonomiska utsattheten drabbar barnen särskilt hårt.

Mellan åren 2008 och 2009 steg andelen barn i ekonomiskt utsatta hushåll i Sverige från 11,5 till 13,0 procent. Räknat i antal barn ökade denna barnfattigdom från 220 000 till 248 000 barn.

Den ekonomiska utsattheten har blivit mest uttalad bland barn till ensamstående föräldrar, från 24,7 till 28,2 procent, eller, från 97 000 till 110 000 barn.

Störst risk för ekonomisk utsatthet för barn återfinns alltså i hushåll med en ensamstående förälder, och särskilt ofta med en ensamstående utlandsfödd förälder. Barnfattigdomen i denna senare kategori är 53 procent. (Data från professor Tapio Salonen. Barns ekonomiska utsatthet 2012. Rädda Barnen. ISBN 978-91-7321-431-5)

Ett barn som växer upp i ekonomisk utsatthet har inte möjlighet till fritidssysselsättningar, som idrott, kulturaktiviteter eller nöjen, kan inte ta med matsäck på skolutflykten och inte heller spara till klassresor, får inte ordentliga vinterkläder och har inte andra barns tillgång till leksaker, böcker eller dator i hemmet, inte heller till skidor, skridskor eller cykel, och kan inte åka på semesterresor, för att nämna några exempel.

Det säger sig självt, att självförtroendet och tilltron till den egna förmågan blir låga när barnen jämför sig med sina mer lyckligt lottade kamrater. Därmed riskerar skolresultaten också att bli sämre.

Sedan flera decennier har den svenska skolan rustats ner. Särskilda insatser, som speciallärare, elevassistenter, hemspråksundervisning, kuratorer och psykologer - allt detta har skurits ned på. Dessutom, mer välbärgade föräldrar kan välja en bättre skola till sina barn och de kan också bekosta läxhjälp. Så blir också skolan ojämlig för barn med olika ekonomiska förutsättningar.

Många kommuner har redan vidtagit betydelsefulla åtgärder för att utjämna de olika ekonomiska levnadsvillkoren för barn är, som att det ej ska finnas dolda avgifter för aktiviteter i skolan (regel i dag i 24 av 290 kommuner), eller att skolan alltid bekostar matsäck under skoltid (idag i 25 av 290 kommuner), vidare att kommunerna låter alla barn åka gratis på kollektivtrafiken obegränsad tid under dygnet (i dag i sex av 290 kommuner).

Andra åtgärder består i att gratis sommarlovsaktiviteter erbjuds alla barn (i dag i 39 av 290 kommuner) och att kommunerna håller alla Fritids öppna under sommaren (i dag i 11 av 290 kommuner) samt att eleverna i grundskolan får en dator som de också får ta med sig hem (i dag i 35 av 290 kommuner).

Kommundata från Majblommans kommunundersökning 2012.

http://www.majblomman.se/PageFiles/258/Lista_2012_Kommuner_som_foredomen.pdf

Skillnaderna i levnadsvillkor gör att utanförskapet hos de fattiga barnen behålls under uppväxten och riskerar att permanentas. För invandrarfamiljer bibehålls segregationen från resten av samhället.

Socialdemokratin vill värna om ett samhälle som är rättvist, jämlikt och solidariskt. Nu har klasskillnaderna ökat i Sverige. Vi socialdemokrater vill minska klassklyftorna. Vi vill bryta den negativa utvecklingen för barn i ekonomisk utsatthet. Därför vill vi ge alla barn i vårt land lika möjligheter till ett bra liv.

Partikongressen föreslås besluta:

- F54:1 att det ej ska finnas dolda avgifter för aktiviteter i skolan
- F54:2 att skolan alltid bekostar matsäck under skoltid
- F54:3 att kommunerna låter alla barn åka gratis på kollektivtrafiken obegränsad tid under dygnet
- F54:4 att gratis sommarlovsaktiviteter erbjuds alla barn
- F54:5 att kommunen håller alla Fritids öppna under sommaren
- F54:6 att eleverna i grundskolan får en dator som de också får ta med sig hem

Susanne Ringskog Vagnhammar

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F55

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Breda lärarutbildningen

Vi ser idag en brist på kompetens bland lärare gällande att arbeta med elever som har neurologiska funktionsnedsättningar. I dagens lärarutbildning är det för få kurser i kring detta. Som lärarutbildningen ser ut i dag finns det två valbara kurser"-Barn-ungdomars behov av särskilt stöd". Om jag idag utbildar mig till lärare så behöver jag inte läsa dessa kurser om jag inte vill.

Partikongressen föreslås besluta:

- F55:1 att dessa kurser är obligatoriska för alla som läser på lärarutbildningen

Lena Erixon och Annika Lindroth

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F56

SÖDRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritids för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till: Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål

- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F56:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

- F56:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F56:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F56:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F56:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F56:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Malin Bergman

Södra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F57

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i

arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

- F57:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F57:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F57:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F57:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F57:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F57:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Kommunal S-sösk och Yvonne Nilsson

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F58

ÖSTERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskränningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F58:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F58:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F58:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F58:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F58:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F58:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Britt Wikman

Östersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F59

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb

och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F59:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F59:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F59:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F59:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F59:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F59:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Renée och Richard Berkeby

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F60

AVESTA ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet

- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F60:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F60:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F60:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F60:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F60:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F60:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Kommunals S-Fack Klubb Avesta

Avesta arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F61

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F61:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

- F61:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F61:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F61:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F61:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F61:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Magnus Pettersson

Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F62

ÖSTRA GÖINGE ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i

arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

- F62:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F62:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F62:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F62:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F62:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F62:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Östra Göinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F63

ÅSTORPS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskränningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F63:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F63:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F63:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F63:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F63:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F63:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Ann Strand Fransson

Åstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F64

KÄVLINGE ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb

och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F64:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F64:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F64:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F64:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F64:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F64:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Jimmy Runesson

Kävlinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F65

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet

- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F65:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F65:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F65:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F65:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F65:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F65:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Bo-Charister Österberg

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F66

GÄLLIVARE ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F66:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

- F66:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F66:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F66:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F66:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F66:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Fackliga utskottet Gällivare Arbetarekommun

Gällivare arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F67

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i

arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

- F67:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F67:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F67:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F67:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F67:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F67:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F68

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F68:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F68:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F68:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F68:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F68:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F68:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Kommunals S-fackklubb Falkenberg, Christina Johansson ordförande
Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F69

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb

och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F69:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F69:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F69:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F69:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F69:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F69:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Ulrika Lundgren

Finspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F70

VANSBRO ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet

- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F70:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F70:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F70:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F70:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F70:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F70:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Kommunal Vansbro

Vansbro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F71

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

F71:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

- F71:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F71:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F71:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F71:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F71:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Ingvar Ståhl, Siwert Millerud och Johan Andersson
Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F72

EKERÖ ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i

arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

- F72:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F72:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F72:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F72:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F72:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F72:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Ekerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F73

RÄTTVIK ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskränningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmens ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F73:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F73:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F73:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F73:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F73:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov

F73:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Kommunal Bergslagen/styrelsen sektion Rättvik ordförande Erja Eloranta
Rättvik arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F74

VELLINGE ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb

och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F74:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F74:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F74:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F74:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F74:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F74:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Willy Olsson

Vellinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F75

VINDELNS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet

- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslår besluta:

- F75:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka
- F75:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F75:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F75:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F75:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F75:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Erik Persson

Vindelns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F76

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Bättre fritidshem för alla

Nedskärningarna av resurserna till fritidshem har varit dramatiska. Barngrupperna är drygt dubbelt så stora jämfört med 1980. Det går nästan tre gånger så många barn per vuxen på fritids i dag som för trettio år sedan.

Fritidshem har både ett omsorgsuppdrag och ett lärandeuppdrag. Verksamheten ska dels bidra till goda uppväxtvillkor genom att stimulera barns utveckling och lärande samt erbjuda dem en meningsfull fritid, dels möjliggöra för föräldrar att förena föräldraskap med förvärvsarbete och studier.

Dagens fritidshem når inte sina mål. Fokusgrupper och intervjuer med barnskötare som arbetar på fritidshem, gjorda på uppdrag av Kommunal, bekräftar och fördjupar den bild som visats i flera utvärderingar. Nedskärningarna drabbar barnen och personalen, men också föräldrarna och samhället i stort.

Konsekvenserna är:

- Fritidshemmen har svårt att garantera barnens säkerhet
- Barn och personal utsätts för trängsel, hög ljudnivå och konflikter
- Fritids blir förvaring snarare än en utvecklande verksamhet
- Föräldrar kan känna stress att hämta tidigt och själv ordna aktiviteter så att deras barn får en meningsfull fritid

Samhället förlorar på att yngre skolbarn inte får det stöd de behöver, i synnerhet barn med särskilda behov samt från socioekonomiskt utsatta familjer. Om föräldrarna känner sig tvungna att gå ned i arbetstid för att kompensera bristande verksamhet på fritidshemmen försämras barnfamiljernas ekonomi samtidigt som antalet arbetade timmar i hela samhället minskar.

Satsningar på fritidshem är lönsamma investeringar för samhället. Bra fritidshemsverksamhet bidrar till:

- Ökad måluppfyllelse i skolan, främst gällande sociala mål men även kunskapsmål
- Mindre mobbning
- Mer likvärdig skola genom att bättre kompensera för barns olika behov och uppväxtvillkor
- Bättre möjligheter för föräldrar att kombinera förvärvsarbete med ansvar för skolbarn

För att fritidshemmen ska kunna nå sina mål krävs insatser inom olika områden. De handlar om mindre barngrupper och högre personaltäthet, bättre förutsättningar för personalen att göra ett bra jobb och förstärkning av fritidshemmens möjlighet att kompensera för barns olika bakgrund och särskilda behov.

Partikongressen föreslås besluta:

F76:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för mindre barngrupper och högre personaltäthet genom ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka

- F76:2 att Socialdemokraterna ska verka för att arbetssituationen för personalen inom fritidshemsverksamheten förbättras. Det måste bland annat införas mer planerings- och omställningstid
- F76:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att det ska genomföras ett rejält kunskapslyft om fritidshemmens uppdrag och roll, särskilt i relation till skolan. Framförallt skolledare och politiker måste vara en del i detta kunskapslyft
- F76:4 att Socialdemokraterna ska verka för att en utredning tillsätts om barns säkerhet i fritidshemmen
- F76:5 att Socialdemokraterna ska verka för att tilläggsresurser i fritidshemmen ska öronmärkas för barn med särskilda behov
- F76:6 att Socialdemokraterna ska verka för att alla barn ska ha rätt till fritidshemsplats. Även barn till föräldrar som är arbetslösa, har försörjningsstöd eller är föräldralediga

Leif Nordin

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F77

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Ekonomiska stödsystem under gymnasietiden

Ungdomar som bor i glesbygden och börjar i gymnasiet får stora kostnader. Inte nog med att det skall vara bussbiljett, om det finns någon busslinje. Många gånger skall det även vara bostad under studietiden. Som det är idag blir det ofta så att en bostad måste köpas på studieorten till stora kostnader. Pengar till denna bostad gör stora hål i familjeekonomin. Alla familjer har inte denna ekonomi.

Den tid är förbi när det var möjligt att dela ett rum med någon kurskamrat och på det sättet minska kostnaderna. En gång i tiden kanske Faster Agda bodde nära gymnasiet och hon hade ett rum över till den studerande.

Det som behövs är ett bostadsbidrag som kan ges till den som måste bo på annan ort under gymnasietiden. Kan även konstateras att hyresnivån på studieorter är betydligt högre än på andra orter ofta beroende på bostadsbrist. Kanske även resebidrag, kontakten med familjen är en viktig del för den som måste bo på annan ort under studietiden.

I glesbygden och även i riket i övrigt anser jag och vi att Socialdemokraterna skall medverka till att så många unga som möjligt går vidare i sina studier för att utveckla sig själva men även få ökade möjligheter till arbete.

Partikongressen föreslås besluta:

- F77:1 att Socialdemokraterna ser över möjligheterna till ett bidragssystem för gymnasiestuderande som tvingas bo på annan ort och även har med resor till studieort i kommande förslag

Peter Grundström

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F78

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

En bra skola för alla

De sjunkande kunskapsresultaten i Sverige idag hotar den framtida tillväxten och utvecklingen. För att Sverige i framtiden ska växa och stärka sin konkurrenskraft krävs goda resultat i skolan och att fler väljer högre studier. Idag påverkas elevers skolresultat av bristande resurser för stödundervisning, svag motivation och deras socioekonomiska bakgrund vilket leder till att den sociala rörligheten begränsas. Riktade insatser krävs i grund- och gymnasieskola för att kraftigt lyfta kunskapsresultaten och ta tillvara på alla unga talanger. Skolans kompensatoriska roll måste stärkas och avgifter elimineras.

Barn och elever ska utvecklas allsidigt såväl socialt och emotionellt som kunskapsmässigt. Varje barns och varje elevs unika utveckling ska stödjas och stärkas genom varierade arbetssätt och hög grad av delaktighet och inflytande. Stöd och förstärkning måste sättas in i ett tidigt stadium för barn med särskilda behov.

Skollagen skärper rätten till särskilt stöd men kommunerna har inte råd att efterleva den rätten. När pengarna tryter är det de svagaste som får stryka på foten. Detta kan vi inte låta fortgå. Alla elever bör få bästa möjliga förutsättningar för att kunna gå ut skolan med självförtroende, självkänsla, maximala kunskaper och en lust till fortsatt lärande.

Partikongressen föreslår besluta:

F78:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att alla skolor ska ha resurser nog att uppfylla rätten till särskilt stöd

Avanti S-förening

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F79

LUNDS ARBETAREKOMMUN

En gymnasieskola med bredare pedagogisk förståelse

De mest populära gymnasieutbildningarna i Sverige har länge varit samhällsvetenskapligt och naturvetenskapligt inriktade. När elever går dessa utbildningar så är de utformade för att vara förberedelse

inför högskolestudier och är därför dominerade av väldigt mycket teoretisk inläring. Detta är bra då det efterliknar de studier man senare möter på högskolan men det kan gå för långt och bli en för ensidig inläring.

På grundskolan så finns det mycket mer av praktiska ämnen som har en helt annan inläringstradition och detta innebär att eleverna får möta olika typer av pedagogik och känna på olika sätt som man lär sig själv. De estetiska ämnena, bild, musik och drama är tre ämnen som kräver att man övar sin praktiska förmåga att utföra vissa moment och inte bara lära in dom i teorin vilket för med sig att eleverna får prova andra typer av inläring. De elever som senare kommer att välja en teoretisk utbildning t.ex. statsvetare, läkare eller ekonom kommer aldrig mer att komma i kontakt med en mer praktisk inläring under sin skoltid.

För att elever ska kunna få en bättre förståelse för pedagogik och inläring så ska alla elever på gymnasieskolan läsa en grundkurs av 50 poäng i något av de estetiska ämnena, bild, musik eller drama. Detta kommer att ge perspektiv på den teoretiska inläringen som gör att elever och lärare får en större pedagogisk medvetenhet vilket i förlängningen förbättrar inläringen generellt.

Partikongressen föreslås besluta:

F79:1 att alla gymnasieelever läser en grundkurs om 50 poäng i något av de estetiska ämnena, bild, musik eller drama

Olof Nyman

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F80

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

En helt avgiftsfri skola

I Skollagen står det klart och tydligt att vi ska ha en avgiftsfri skola. Samtidigt tillåts ”enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleverna”. Det gör att det tas ut så kallade frivilliga avgifter för skolresor etc. på många skolor runt om i landet. Med den borgerliga regeringen har vi sett ett samhälle med ökade klyftor växa fram, ett ojämnt samhälle där alltför många barn lever i fattigdom. Avgifter inom skolan – om än ”obetydliga” (vem som nu ska bedöma det...) förstärker klyftorna ytterligare.

Partikongressen föreslås besluta:

F80:1 att våra representanter i Sveriges riksdag arbetar för en helt avgiftsfri skola, där det inte är tillåtet att ta ut avgifter över huvud taget

Charlotta Svanberg

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F81

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

En kunskapsskola för alla

Dagens skola har alltmer utvecklats till en urvals- och sorteringsverksamhet där stora resurser läggs på att få likartade och rättvisa betyg i hela landet. Utredningar visar att man hittills inte lyckats särskilt väl. Totalt objektiva bedömningar är heller inte möjliga att uppnå då betygen givetvis är en spegling av den relation en lärare och elev lyckas skapa - positiv relation skapar intresse och engagemang för ett ämne.

Betygen bör inte utgöra enda urvalsgrunden till högre studier utan kan kompletteras med antagningsprov och intervjuer liksom konstnärliga utbildningar och läkarutbildningar m fl gör redan idag. Arbetsgivare anställer heller inte sökande bara på betyg.

En socialdemokratisk skolpolitik bör satsa resurserna främst på en kunskapsskola där varje individ stimuleras till att utveckla sina kunskaper och färdigheter så långt som möjligt. Kunniga och engagerade medarbetare i skolan är en viktig förutsättning liksom möjligheten att inom skoldagens ramar göra de uppgifter som krävs för att man ska nå de uppsatta målen. Dagens utveckling mot skattesubventionerad läxhjälp bidrar till ökad ojämlikhet och dessa pengar borde istället läggas till skolans resurser.

Vi behöver välutbildade och kreativa ungdomar inom alla yrkesområden i vårt land för att möta den internationella konkurrensen och bibehålla vårt välbefinnande. En skola som tar tillvara alla ungdomars intressen och förmågor är avgörande för hur vi ska lyckas.

Partikongressen föreslås besluta:

F81:1 att partiet beaktar dessa synpunkter och intensifierar arbetet för en ny skolpolitik

F81:2 att en skolpolitisk arbetsgrupp inrättas i partiet

Nils-Gunnar Andersson och Arvika Broderskapsgrupp

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F82

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

En likvärdig skola

Skolan ska vara en förändrade kraft och en språngbräda till det jämlika samhället. I Sverige finns en bred enighet om att det krävs en välfungerade skola för att vi ska kunna möta framtidens utmaningar. För att bli det måste skolan vara likvärdig. Alla barn och ungdomar ska ha samma möjligheter till kunskap och utveckling. Det betyder inte att allt ska vara lika. Snarast förutsätter det en undervisning som är anpassad efter varje individ.

I dag kan vi konstatera att den likvärdiga skolan är mer avlägsen än någonsin. Tidigare förmådde den svenska skolan att på ett bra sätt kompensera elevernas bakgrund, det vill säga föräldrarnas utbildningsnivå. Den förmågan har upphört. Den kompensatoriska skolan har försvunnit. Att olikheterna ökar och den likvärdiga skolan undermineras bekräftas i många rapporter, bland annat av Skolverket. Vilken skola en elev går i spelar större roll i dag än för tjugo år sedan. Skolverket menar att det fria skolvalet bidragit till skillnaden och på så sätt förstärker elevernas socioekonomiska bakgrund. Därmed har klassamhället på nytt klivit in i klassrummet.

Grundfundamentet i det socialdemokratiska skolbygget har handlat om att skolan är till för hela befolkningen och att "en skola för alla" är till gagn både för den enskilde och för samhället i stort. Socialdemokraterna måste på ett betydligt kraftfullare sätt än vad som sker i dag återta skolan som ett samhällsbyggande projekt och med stor tydlighet understryka betydelsen av en sammanhållen, likvärdig skola och förståelsen för att skola och demokrati hänger samman. Socialdemokraterna får inte glömma bort att en utjämnande utbildning är en av de viktigaste faktorerna när det gäller att minska klyftorna i samhället.

Utbildningspolitiken har varit central inom socialdemokratien. Partiet insåg tidigt att om man skulle kunna förändra samhället och utjämna klasskillnaderna så måste man satsa på en stark skola som hade förutsättningar att möta varje barn utifrån dess specifika förutsättningar. Skolans två uppdrag, kunskapsuppdraget och det demokratiska uppdraget, är mycket nära sammanknutna. Kunskapsresultatet är avgörande för hur skolan kan fungera klassutjämnande, för kunskapsuppdraget går hand i hand med att hjälpa elever med sämre förutsättningar att få verktyg så man kan förverkliga sina livsdrömmar.

Vissa valstudier tyder på att skolfrågan varit en av de viktigaste frågorna för väljarna i såväl valet 2006 som 2010. Detta har tyvärr inte avspeglats i den socialdemokratiska politiken. Den har varit passiv och följsam i förhållande till regeringens skolpolitik. Det är nu hög tid att skolan på nytt blir ett prioriterat område i den socialdemokratiska politiken. Målet måste vara att bryta sociala orättvisor och ge alla elever samma möjligheter oavsett bakgrund. Medlen måste anpassas efter detta.

Partikongressen föreslår besluta:

- F82:1 att tillskapa en aktiv socialdemokratisk skolpolitik där elevernas kunskapsutveckling, en likvärdig skola och jämlikheten ställs i centrum
- F82:2 att ersätta det befintliga betygssystemet med ett nytt system för att följa upp barn och ungdomars kunskapsutveckling
- F82:3 att tillskapa ett åtgärdsprogram som ska bryta dagens skolegregation
- F82:4 att stärka det kommunala inflyandet gällande friskolor

Styrelsen för Jönköpings arbetarekommun

Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F83

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

En likvärdig skola

Kunskapsresultaten sjunker för varje år i den svenska skolan. Samtidigt genomför den borgerliga regeringen stora reformer i skolan. Reformerna som har ringa eller ingen förankring i vad forskningen visar på är de viktigaste åtgärderna om man vill utveckla och höja elevernas resultat. För oss som socialdemokrater är skolans roll att ge alla barn, oberoende föräldrarnas yrke eller utbildningsnivå, möjligheten att lyckas i skolan och därmed få makten över sina egna livsvägar en grundpelare. Den svenska skolan har tidigare legat i den internationella toppen gällande likvärdighet men numera är vi omsprungna av många länder. Skolans kompensatoriska roll är därmed ringa idag. Förändringen inleddes redan under mandatperioden 2002-2006 men har accelererat under det borgerliga styret.

Professor Bo Vinnerljung har i sin forskning visat att den absolut viktigaste faktorn för om det ska gå bra för en ung människa i livet är om hen klarar och går ut grundskolan med godkända betyg. Riskfaktorer som svåra hemförhållanden med psykisk sjukdom eller missbruk kan vägas upp av skolframgång. I detta sammanhang definieras skolframgång som just att man går ut årskurs nio och är godkänd i alla ämnen. Dagens situation där fler och fler unga människor ramlar ur och inte blir godkända är därmed mycket allvarlig och kommer om inget görs att leda till stort personligt lidande men också på sikt generera stora kostnader för samhället.

För att säkra en likvärdig skola krävs en nationell utbildningspolitik som istället för att diskutera kepsar, hur många steg betygssystemet ska ha osv fokusera på mötet mellan lärare och elev i syfte att höja kunskapsresultaten. Att skillnaderna mellan flickor och pojkar, olika skolor och olika kommuner ökar för varje år är oacceptabelt. Den svenska skolan måste klara av att både utmana de bästa att nå sin fulla potential och samtidigt ge alla de grundläggande kunskaper som krävs för att kunna ta en aktiv del i samhällsutvecklingen. Det behövs ett tydligare nationellt ansvarstagande för att säkra en hög lägsta nivå i alla våra skolor i Sverige så att alla elever ges goda förutsättningar att lyckas. Skillnaden mellan olika skolor ska inte handla om kvalitén i undervisningen utan om olika pedagogiska inriktningar. Utifrån de erfarenheter vi har i Botkyrka vill vi lyfta fram behovet av ett antal fundamentala komponenter som måste förändras om vi tillsammans ska kunna bryta den neråtgående kunskapstrenden. Och säkra högstanivån.

Ökad nationell styrning av resurserna utifrån elevernas förutsättningar

De två mest avgörande faktorerna som påverkar hur bra det kommer gå för en enskild elev i skolan är dels föräldrarnas utbildningsnivå och dels hur många år man gått i det svenska skolsystemet. (Den sistnämnda påverkas givetvis av vilket utbildningssystem du gått i innan du kom till Sverige.) Trots denna kunskap är det inte ens en majoritet av landets kommuner som styr resurserna inom skolan utifrån elevernas faktiska förutsättningar. I Botkyrka har vi en resurstilldelningsmodell där 25 % av resurserna styrs utifrån behov men det räcker inte. En kommun är en för liten enhet för att kunna omfördela resurserna, här krävs ett nationellt ansvarstagande. Den behovsstyrda delen skulle kunna erbjudas

kommunerna mot motprestationen att de låter den slå direkt igenom i deras egna fördelningssystem. Eller så utformar man en differentierad skolpeng utifrån socioekonomiska parametrar, exempelvis föräldrarnas utbildningsnivå. Hur man rent praktiskt utformar resurstilldelningssystemet är inte det intressanta, det viktiga är att resurserna styrs utifrån de faktorer som vi idag känner till påverkar elevernas förutsättningar att nå målen i skolan.

En nationell strategi för att digitalisera skolan

Runt om i världen sker just nu en digitalisering av utbildningssektorn. Fler och fler länder inser behovet av en nationell strategi men Sveriges nuvarande borgliga regering är långt efter. Läsplattor, datorer och smartphones intåg i skolans värld öppnar upp nya möjligheter när det gäller att möta och utmana varje barn där eleven befinner sig i sin kunskapsutveckling. Digitaliseringen handlar lite om teknik och mycket om pedagogik. Det är när lärandet och undervisningen omdefinieras som den stora pedagogiska vinsten kommer och vi kan se en enorm kunskapsutveckling hos eleverna. En årkurs åtta i Botkyrka uttryckte sig så här: ”Numera handlar det inte om att göra en uppgift för att lärare ska bli nöjd. Det vi gör är liksom mer på riktig och därför kommer jag ihåg det jag lärt mig”. En åttande klassares sätt att säga att man ska lära för livet inte för skolan. Men denna möjlighet är ojämnt fördelad i vårt land och därför behövs det en nationell strategi. Idag sker den stora kunskapsutvecklingen inom detta område inom ett antal företag och organisationer. Detta utvecklingsarbete behöver kompletteras med skolnära forskning för att fler elever ska kunna dra nytta av de nya pedagogiska metoderna.

Skolans ansvar för elevernas hela lärande

Läroplanen 1994 var en milstolpe i den svenska skolan. Tidigare skulle 33 % av alla elever i alla ämnen inte bli godkända dvs. få en ett eller en två i betyg. Från och med 1994 höjdes ambitionen och utgångspunkten är nu att alla elever har förutsättningar att bli godkända. Det åligger lärarna, skolorna, kommunerna och ytterst staten att säkerställa att eleverna får de förutsättningarna som krävs för att de ska bli godkända. Krisåren och LpO-94 har också lett till en ökad privatisering av kunskapsinhämtningen skett. Ett exempel på detta är läxor där föräldrarnas utbildningsbakgrund, intresse och möjlighet att delta aktivt i sina barns skolgång blir avgörande för om eleven ska bli godkänd alternativt få högre betyg. För oss socialdemokrater är skolans kompensatoriska uppgift en grundprincip och vi vänder oss därför emot denna typ av läxor. Samtidigt ger den nya tekniken med en dator per elev nya möjligheter för lärande både för de svaga eleverna och för dem som har det lätt i skolan då uppgifterna kan utformas så att de utmanar eleverna precis där de just nu är i sin kunskapsutveckling. Men med datorn som verktyg suddas också gränsen för lärandet i tid och rum till viss del ut. Framtidens skola ska också förutom lärandet vara en väg in i yrkeslivet och där kämpar vi för en reglerad arbetstid och där det är viktigt att skilja på arbete och fritid. Så borde också elevernas vardag se ut. Sedan är det självklart så att ny teknik, precis som för oss vuxna, öppnar oanade möjligheter till lärande och utveckling alla dygnets vakna timmar och utifrån individens egna förutsättningar. I Botkyrka kommun jobbar flera skolor sedan många år tillbaka utifrån konceptet att skolan ska ta ansvar för elevens hela läroprocess. Det innebär att skolan om den ger läxor som kräver vuxenstöd måste säkra att det stödet ges professionellt exempelvis under eftermiddagen på fritidshemmet, via organiserad läxhjälp eller att läraren är tillgänglig digitalt. Borgligheten inför nu ökade möjligheter för föräldrar att kunna köpa läxhjälp till sina barn. Vi anser att det är helt orimligt att hävda att

vi har en jämlik skola om föräldrars ekonomiska situation ska avgöra om eleverna får stöd i sin läroprocess (läs RUT-avdrag). Nya resurserna bör istället satsas i en jämlik skola som ger alla elever samma förutsättningar till kunskap.

Den avgiftsfria skolan

Den nya skollagen öppnar upp för mindre avgifter i skolan. Vad mindre avgifter är blir alltid en glidande fråga. För oss som socialdemokrater är det faktum att skolan ska finansieras via skattemedel och därmed vara avgiftsfri en självklarhet. Inget barn ska behöva avstå från en idrottsdag för att familjen inte har råd.

Partikongressen föreslår besluta:

- F83:1 att den svenska skolans kompensatoriska uppdrag vidmakthålls och stärks
- F83:2 att en nationell resursfördelningsmodell som tar hänsyn till elevernas behov utarbetas
- F83:3 att en nationell strategi för digitaliseringen av skolan tas fram
- F83:4 att ökade resurser för att beforska den pedagogiska utveckling som nu sker i och med att läsplattor, datorer och smartphones blir vardagliga verktyg i den svenska skolan
- F83:5 att alla skolor åläggs att ta ansvar för elevens hela läroprocess
- F83:6 att kravet på att den svenska skolan ska vara avgiftsfri återinförs

Ebba Östlin och Inger Ros

Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F84

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

En långsiktig plan och en flexiblare skola för alla

Vi måste på ett kraftfullare sätt säkerhetsställa att alla elever som har olika skolmiljöer och är i olika åldrar får möjlighet att ta till sig kunskap på sitt personliga sätt – sin personliga läroprocess.

Vi kan inte acceptera att elever inte når upp till skolans mål – vi måste ha en långsiktig plan.

Skolan är en av kunskapsbankerna som ska utbilda framtidens vuxna som ska vara med och se till att Sverige fortsätter snurra, därför måste vi börja göra något nu – helst igår.

När man talar om läroprocesser så betyder det att man lär sig bäst på olika sätt som t.ex. via hörseln, via synen, via att använda händerna samt via kroppen och känslorna. De flesta individer äger möjligheten att använda flera eller alla läroprocesser men det är oftast en som är mer dominant än de andra. Fast skolan är medveten om detta är det många lektioner som mest inriktas på att lära ut kunskap via hörsel och via synen. I de lägre årskurserna varierar läroprocesserna oftare, men i de högre årskurserna blir det svårare och det kan vara en av orsakerna till att en del elever tappar sugen.

När man i olika läroprocesser har valt att utforma lektionerna efter personliga läroprocesser så blir det också lättare för eleven att hitta sin egen studieteknik, och då blir det också roligt att lära sig ämnen som först

kunde kännas svåra. Vi öppnar också upp tidigt för ett ”tänk” att alla människor är lika värda fast vi fungerar olika och det leder också till en större förståelse till varandra när vi kommer ut i arbetslivet.

Men lärandet är livslång resa så därför måste vi ha möjlighet att börja om när så livet kräver, och arbeta för att även vuxna får möjlighet att lära sig på sitt personliga sätt. Många lärare har inte förutsättningar att arbeta mer flexibelt på grund av hög arbetsbelastning och för mycket administrativt arbete.

Partikongressen föreslås besluta:

- F84:1 att Socialdemokraterna satsar mer resurser till skolan från staten
- F84:2 att Socialdemokraterna ställer krav på att lärarutbildningen innehåller större inslag av olika lärstilar
- F84:3 att Socialdemokraterna satsar på fler utbildningsplatser inom vuxenutbildningen

Susanne Dufvenberg

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F85

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

En mer offensiv utbildningspolitik

Under årtionden var svensk utbildning en av världens bästa. Svenska elever hade en hög kunskapsnivå och Sverige hamnade högt i internationella jämförelser. Skolan hade ett socialt uppdrag där stor vikt lades vid demokratisk fostran och elevernas trygghet. Sverige hade kommit längre med att bryta den sociala segregationen vid högskolor och universitet än de flesta andra länder. Individerna gavs en andra chans via olika former av vuxenutbildning. Den positiva utvecklingen var resultat av skolreformer under framför allt 50-, 60 och 70-talen. Under 90-talet gjordes stora organisatoriska förändringar i skolväsendet. Efter de stora skolreformerna i början på 90-talet har utvecklingen gått åt fel håll. Kunskapsnivån har sjunkit. Segregationen i hela skolväsendet har ökat. Den sociala snedrekryteringen till högskolan har förstärkts. Möjligheterna till en andra chans har försämrats. Bilden är dock inte fullständig om inte också de positiva förändringarna lyfts fram. Förskolans utveckling är i huvudsak positiv. Yrkeshögskolans tillkomst och utökningen av antalet platser är också positiv. Ökade valmöjligheter har gett föräldrar och elever nya möjligheter till inflytande över utbildningen. Under den tidigare socialdemokratiska regeringen gjordes viktiga satsningar på vuxenutbildningen – kunskapslyftet. Målet om att hälften av alla elever skulle läsa vidare efter gymnasiet lades fast.

Tillkortakommandena i skolan har många orsaker. Ökande ekonomiska klyftor och en tilltagande bostadssegregation gör det svårare för skolan att fylla sin kompensatoriska roll. Lärarnas löneläge och urholkade samhällsposition kan också vara en förklaring. Ledande skolpolitikernas negativa bild av det interna arbetet i skolan har bidragit till en försämrad status och minskat självförtroende bland lärare och annan skolpersonal.

Vi måste konstatera att det systemskifte som genomfördes åren 1990 - 94, alltså för ungefär 20 år sedan utan ordentliga analyser och utredningar, har varit misslyckat. Socialdemokratin som ett reformistiskt parti måste vara beredd att med fakta i handen i grunden ompröva systemet. Grundläggande är att avveckla skolpengen och konkurrenssystemet i dess nuvarande utformning inklusive rätten att starta friskolor och återge samhället, dvs den demokratiska politiska makten, kontroll över skolans dimensionering, lokalisering och verksamhet. Vi menar också att de brister som kan konstateras till del beror på alltför litet av central styrning. Vi vill understryka att ett nytt styrsystem mycket väl kan ge utrymme för frihet att välja skola; det förutsätter alls inte marknader. Det är dags att ta ett samlat grepp över de senaste årtiondenas skolreformer och att samlat utvärdera dem. Den borgerliga regeringen har varit ointresserade av enighet och velat använda skolfrågor på det politiska slagfältet. Det finns anledning att tvivla på att den nuvarande regeringen har intresse av en nationell skolkommision. Socialdemokraterna bör dock kunna lova att en nationell skolkommision tillsätts efter nästa val vid en socialdemokratisk valseger.

Den socialdemokratiska utbildningspolitiken har en stolt historia och tradition. ”En skola för alla” är den sammanfattande principen för socialdemokratisk utbildningspolitiken. Den grundläggande principen behöver utvecklas och preciseras. Vi föreslår att den socialdemokratiska partikongressen uttalar att syftet med skolan och utbildningen ska vara:

- att förmedla kunskap och färdigheter för vuxenlivet. Kunskaper ska ge individen förutsättningar att hantera en allt mer komplicerad och föränderlig värld.
- att förbereda elever och studenter för framtidens arbetsmarknad,
- att bidra till att varje individ får möjligheter att utvecklas utifrån sina intressen, förutsättningar och drömmar.
- att barns och ungdomars uppväxtvillkor inte ska styra deras möjligheter att välja inriktning på studier och framtida yrke. Likvärdigheten ska garanteras oavsett socioekonomisk bakgrund, kön och bostadsort.
- att ge elever och föräldrar möjligheter att påverka utformningen och inriktningen av utbildningen,
- att förmedla demokratiska värderingar samt stödja och uppmuntra elever till kritiskt tänkande, personlig utveckling och samhällsengagemang

Den socialdemokratiska utbildningspolitiken utformas efter dessa principer. Socialdemokraterna i Stockholm menar dock att det finns anledning att utveckla och förtydliga den socialdemokratiska politiken på vissa områden.

Kultur och bibliotek

Skolan har stor betydelse för elevernas kontakt med och kunskap om kulturens olika uttryck och former. Kulturen får allt mindre utrymme i skolans värld. Läsförståelsen bland elever minskar. Den socialdemokratiska skolpolitiken måste bidra till en förstärkning av kulturens roll för barn och ungdomar – oavsett bakgrund och ekonomisk ställning. Vid förra partikongressen beslutades att tillföra en miljard till kulturområdet. Vi menar att delar av denna miljard bör användas för en förstärkning av kulturen i skolan och för att anlita kulturarbetare i skolan. Skolan behöver ett kulturlyft.

En viktig del i det kulturlyftet är att stärka skolbiblioteken. Den lagstiftning som finns kringgås allt för ofta. För att rätten till skolbibliotek ska garanteras krävs en förstärkt lagstiftning. En sådan förstärkning

sker bäst genom att tillgången till kompetent personal garanteras. Elevernas rätt till skolbibliotekarie bör skivas in i skollagen.

Segregation och barn med behov av särskilt stöd

Inte bara skolor, utan även elever selekteras allt mer när olika aktörer riktar sig till elever med de bästa förutsättningarna. När segregationen ökar leder det inte bara till att kontakterna mellan människor med olika bakgrund minskar, föräldrarnas sociala bakgrund får också större betydelse för inläringen och kunskapsresultaten sjunker för skolsystemet i sin helhet. Detta drabbar särskilt elever med behov av särskilt stöd, och deras behov behöver uppmärksammas mer. De behöver bland annat garanteras samma möjligheter som andra barn att välja skola. När elever nu får allt mindre likvärdiga möjligheter i skolan slår det ut i växande ojämlikhet i samhället. Att bryta den utvecklingen är en av skolpolitikens största utmaningar. Vi menar att skolans regelverk och ersättningssystem utformas utifrån uppdraget att ge alla elever likvärdiga möjligheter.

De destruktiva krafterna i det nuvarande styrsystemet för skolan bör brytas. Det bör vara en kommunal uppgift att vikta och fördela resurser så att det blir möjligt att styra dem efter behov. Socialdemokraterna i Stockholm menar att kommunerna bör ha beslutanderätten i frågor som rör etablering av fristående skolor.

Folkbildning och livslångt lärande

Det är viktigt att samhället erbjuder fler möjligheter för de elever som av olika skäl misslyckats med att nå grundskole- eller gymnasiebehörighet, som vill fördjupa sig i sitt intresse eller omskola sig. Det upplägg och den pedagogik som folkhögskolor och studieförbund använder har visat stor framgång för flera studerandegrupper, såväl när det gäller att förmedla kunskap som att stärka individens utveckling, kreativitet och initiativkraft. Det finns därför stor potential i att låta folkbildningens olika aktörer få bidra till vuxenutbildning och arbetsmarknadsutbildning i större omfattning än idag. Socialdemokraterna i Stockholm menar att folkhögskolor och studieförbund bör få en större roll i vuxenutbildning och arbetsmarknadsutbildning.

Partikongressen föreslås besluta:

- F85:1 att en nationell skolkommision tillsätts för att utvärdera de senaste årtiondenas skolreformer
- F85:2 att lägga fast principerna för utbildningspolitiken enligt ovan
- F85:3 att komplettera den socialdemokratiska utbildningspolitiken enligt ovan

Stockholms partidistrikt

MOTION F86

LUNDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En sammanhållen skoldag

Mycket av dagens politik kretsar kring det av TCO ursprungligen myntade begreppet "livspusslet". Genom att hänvisa till barnfamiljers problem med att få livspusslet att gå ihop driver den moderatledda regeringen igenom skattesänkningar och Rut-avdrag. Socialdemokraterna har haft oerhört svårt att komma på egna förslag på området.

Ett förslag som man definitivt borde satsa på är sänkt arbetstid. Sänkt arbetstid skulle leda till större frihet, mindre sjukskrivningar och en makt- och kapitalförskjutning från kapitalisterna till arbetarna. SSU Skåne kämpar redan för detta. Sänkt arbetstid skulle också innebära enormt mycket för att lösa livspusslet, mycket mer än vad Rut-avdraget någonsin kommer att göra. Men den sänkta arbetstiden borde kombineras med en annan reform. En reform som dessutom kan införas innan en arbetstidsförkortning och ändå ge resultat. Det handlar om en sammanhållen skoldag.

Idag går barn och ungdomar först ett antal timmar i skolan. De slutar innan föräldrarna slutat sitt arbete. Sedan kommer de hem och det ska stressas med mat och läxor innan barnen ska iväg till fotbollsträningen, musikskolan eller SSU.

En sammanhållen skoldag handlar om att föreningslivsaktiviteter och andra aktiviteter för barn och ungdomar läggs i anslutning till skoldagen. På så sätt hålls dagen ihop både för eleven och föräldern. När barnen kommer hem, eller hämtas av föräldern så är hela familjen klar med sina aktiviteter för dagen.

I USA och England står många skolor för aktiviteterna och den sammanhållna skoldagen är naturlig. Det finns dock ett värde av att bevara Sveriges rika förenings- och folkrörelseliv. Därför bör den sammanhållna skoldagen utformas tillsammans med föreningslivet.

Partikongressen föreslås besluta:

- F86:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska driva att förutsättningarna för en sammanhållen skoldag utreds
- F86:2 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska driva att en sammanhållen skoldag genomförs om utredningen visar att så är möjligt

Jesper Lissmark

Lunds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F87

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En skola för alla

Den svenska skolan står inför stora utmaningar idag. Under de senaste tio åren har skolsegregationen kraftigt ökat, sociala bakgrundsfaktorer har fått ett större genomslag och differentieringen i skolan har lett till sämre genomsnittresultat. År 2000 låg Sverige klart över genomsnittsvärdet när det gällde såväl läsning som matematik och naturvetenskap, jämfört med de andra OECD – länderna, enligt Pisa – undersökningar. Mellan 2006 och 2009 skedde en kraftig försämring och Sverige ligger nu under OECD:s genomsnittsnivå i samtliga ämnen. Ett faktum är också att 12 % av alla grundskoleelever inte klarar intagningskraven till gymnasiet och den motsvarande siffran för elever som inte klarar gymnasiet är 20 % idag.

Under den senare tidsperioden har genomförts flera olika skolreformer, bl.a. införandet av fristående skolor och det fria skolvalet, som sammanlagt har resulterat den utvecklingen. Ett faktum är att det fria skolvalet utnyttjas i mycket mindre utsträckning av de socialt utsatta grupperna. Det är oftast barn med hög utbildade föräldrar som slussas till de bästa skolorna, medan socialt utsatta samt utlandsfödda barnen hamnar oftast i skolor där ambitionsnivån är lägre.

Avskaffandet av det fria skolvalet skulle dock inte lösa det redan befintliga problemet främst på grund av den stora bostadssegregationen. Inte heller avskaffandet av fristående skolor kan leda till något positivt. Som resultat kommer vi enbart att få arga föräldrar och besvikna elever, samtidigt som många kommer att bli arbetslösa om kommunerna inte har tillräckligt mycket resurser för att köpa alla fristående skolor och driva dem i egen regi.

Politikens största utmaning idag är att skapa en skolmodell som åstadkommer en likvärdig skola för alla och därmed även högre resultat, samtidigt som möjligheten till valfrihet bevaras.

Det finns tre huvudsakliga faktorer som förutsätter likvärdighet och höga elevresultat både i grundskolan och på gymnasiet: kompetenta lärare, en likvärdig och väl kvalificerad undervisning, samt mångfald i skolan och därmed även i klassrummet. Idag ser undervisningsinnehållet väldigt olika ut i olika skolor, även om målen är definierade av skolverket och är detsamma för alla, till exempel använder olika skolor olika svåra böcker för att undervisa i en och samma kurs. Man kan såväl hävda att det huvudsakligen beror på just den stora elevsegregationen som att det är det fenomenet som har resulterat elevsegregation i skolan.

Det är väldigt viktigt att undervisningen i skolan ska vara individanpassad. Det betyder dock inte att undervisningskvaliteten och ambitionsnivån måste anpassas till elevernas förmågor utan att det bör finnas förutsättningar för elever med olika behov för att klara de högt satta målen. Exempelvis, mindre elevgrupper i klassrummet och lärartäthet i skolan är två av de främsta och viktigaste förutsättningarna. Enligt en ny statistik från arbetsförmedlingen har antalet lediga lärarjobb i landet ökat med tre procent jämfört med förra året och lärarförbundet talar om en nationell lärarkris. Färre och färre väljer idag att utbilda sig till lärare, samtidigt som fler och fler väljer att lämna yrket. Det är en oroväckande utveckling.

För att göra läraryrket mer attraktivt måste vi först och främst höja lärarlönerna, men vi måste också förbättra och utveckla lärarnas arbetsvillkor.

Minst lika stor betydelse har även lärarkompetensen. Därför är det viktigt att de lärare som inte har den kompetens som behövs ska få möjlighet att genomgå en kompetensutveckling för att vi ska kunna garantera alla elever en väl kvalificerad undervisning. Samtidigt som den kontinuerliga kompetensutvecklingen och fortbildningen skapar förutsättningar för läraryrkets fortsatta utveckling. Även mångfalden såväl i skolan som i klassrummet påverkar elevresultaten. Mindre studiemotiverade elever kan påverkas av ett positivt gruppträck när de befinner sig bland andra ambitiösa elever. Stämningen i skolan kan ha avgörande betydelse för elevernas studievana.

Ett stort problem på gymnasiet idag är dock att vissa gymnasieskolor väljer att enbart ha studieförberedande program medan de skolor som har lägre ambitionsnivå blir tvungna att i stort sätt ha yrkesförberedande program – någonting som ökar segregationen i gymnasieskolan rejält. För att barn med olika sociala, ekonomiska och även etniska bakgrund ska kunna möta varandra, är det viktigt att alla skolor ska ha en stor blandning av olika gymnasieprogram, både yrkesförberedande och studieförberedande. Vi måste även höja ambitionsnivån för de yrkesförberedande programmen. Färre och färre elever söker nu de yrkesförberedande programmen, av den enkla anledningen att de inte längre ger högskolebehörighet. Ungdomar som exempelvis skulle vilja jobba inom barn- och äldreomsorgen avstår från att läsa omvårdnadsprogrammet eftersom det inte ger dem möjlighet till en eventuell vidareutbildning i framtiden. Det är också någonting som på sikt kommer att leda till en attitydförändring i samhället. Man ska inte välja de yrkesförberedande programmen för att man inte har förmågan att klara de studieförberedande programmen – man ska välja något yrkesförberedande program för att man är intresserad och vill arbeta med ett visst yrke. Den medvetet ökade kunskapsklyftan kommer att lägga en djup grund till ett allt mer segregerat samhälle. Men det är också ett faktum som kommer att missgynna arbetsmarknaden eftersom rörligheten och flexibiliteten på arbetsmarknaden kommer att begränsas kraftigt.

Dock, för att arbetet i skolan ska vara effektivt och vi ska verkligen kunna garantera alla elever en likvärdig och väl kvalificerad undervisning är det viktigt att lärarna ska ha tid och möjlighet att diskutera med varandra vilka eventuella behov olika elever har, på vilket sätt man kan individualisera undervisningen i klassrummet och ge varje elev det stöd och stimulans som han/hon behöver. Det är även viktigt att kuratorer, skolpsykologer och andra elevvårdande personal ska ha möjlighet att samtala med olika lärare. Vi får inte glömma att även elevernas psykosociala hälsa har väldigt stor betydelse för deras skolresultat. Vissa elever har väldigt svåra familjesituationer hemma, vissa blir utsatta för mobbning, andra fastnar i olika kretsar och utses för negativt gruppträck. Det är naturligtvis faktorer som påverkar barnens liv i stort och även deras skolresultat. Vi måste stärka samarbetet mellan lärarna, kuratorerna, skolpsykologerna och föräldrarna. Det förutsätter att skolan snabbare ska kunna upptäcka dessa problem hos eleverna och åtgärda dem. Hela skolan måste enas för att kunna ge elever med olika behov den hjälp som de verkligen behöver för att må bra och för att kunna klara skolans mål.

Därför anser vi att det bör införas obligatoriska lärarråd i skola som ska bestå av olika pedagoger och elevvårdande personal. Lärarrådets huvudsakliga uppgift bör vara att organisera lärarna, samt kuratorerna och andra skolpersonal som har en omedelbar kontakt med eleverna. Det grundläggande syftet bör vara att anordna möten där det pedagogiska arbetet i klassrummet ska diskuteras, samt elevernas psykosociala hälsa och de eventuella behov och extra stöd som olika elever kan ha.

Skolans misslyckande är samhällets misslyckande. Vi kan inte acceptera den fruktansvärda utveckling som pågår idag – politiken måste agera!

Partikongressen föreslår besluta:

- F87:1 att det ska skrivas in i skollagen hur många elever högst får vara i en klass i grundskolan
- F87:2 att det ska skrivas in i skollagen hur många elever högst får vara i en klass i gymnasieskolan
- F87:3 att skolans regelverk ska säkerställa ett likvärdigt kursinnehåll med tydliga timplan, såväl för grundskolan som för gymnasieskolan
- F87:4 att blandade program i gymnasieskolan, såväl yrkesförberedande som studieförberedande, ska stå i skollagen
- F87:5 att de yrkesförberedande gymnasieprogrammen ska ge allmän högskolebehörighet
- F87:6 att alla lärare ska erbjudas möjlighet till en kontinuerlig kompetensutveckling och fortbildning
- F87:7 att det ska införas obligatoriska lärarråd både i grundskolan och i gymnasieskolan, som ska ha syftet att skapa möjligheter för lärare, kuratorer, skolpsykologer och andra skolpersonal som har en omedelbar kontakt med eleverna att träffas och diskutera såväl det pedagogiska arbetet i klassrummet som elevernas psykosociala hälsa
- F87:8 att det ska utredas på vilket sätt lärarrådet kan utformas och vilka grundläggande funktioner det bör ha
- F87:9 att lärarrådet ska få mandat att fastställa vilka eventuella behov, samt vilket extra stöd olika elever har och skolan ska vara skyldig att tillhandahålla det stöd, både pedagogiskt och praktiskt, som lärarrådet anser att eleverna behöver
- F87:10 att Socialdemokratiska arbetarepartiet ska ta tydlig ställning i frågan om höjda lärarlöner
- F87:11 att staten ska bidra kommunerna med skolfinansieringen

Ermine Gacharian, Polat Akgül, Anna Tryblom, Niki Karanika och Rahma Yacin
Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F88

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

En vidareutbildning för folket

Socialdemokratin har alltid velat förbättra samhället, se framåt, ge möjligheter, åt alla människor, inte endast de besuttna. Sakta men säkert flyttar vi fram våra positioner, reformerar vi Sverige. Byggandet av den gemensamma sektorn, skapandet av allmännyttan och stärkandet av arbetsrätten är några exempel härpå. Utbildningssektorn är inget undantag. Tvärtom. Det är viktigt att vi fortsätter att utveckla vår skolpolitik så att hela Sverige och alla svenskar ges möjligheten att stå starkare rustade inför den framtida arbetsmarknadens allt hårde krav.

Det är därför viktigt att vi fortsätter där vi slutade vårt utbildningspolitiska reformarbete 2006, och fortsätter skapa en öppnare, bredare och generösare skol- och utbildningssektor, en skola för alla, inte bara för några. Saker vi måste komma till rätta med inom skolan är då saker som den sociala snedrekryteringen, återvändsgränder och betygshets.

Partikongressen föreslår besluta:

- F88:1 att man stärker komvux position i det svenska samhället
- F88:2 att högskolan byggs ut
- F88:3 att alla nationella gymnasieprogram ska vara högskoleförberedande
- F88:4 att alla gymnasieelever (inte bara 98 procent) ges laglig rätt att få gå den nationella gymnasieprogram de vill
- F88:5 att ämnesbetyget återinförs i gymnasieskolan, inom ramen för ett kursutformat betygssystem

Sorgenfri S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F89

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Ett inkluderande samhälle för alla medborgare

Den politik som nu förs från borgerlighetens sida ådrar sig allvarliga konsekvenser för Sverige, vilket vi nu ser prov på i dagens politiska klimat. Grundat på jobbskatteavdrag för de redan välbärgade och urholkning av den svenska modellen ökar klassklyftorna, utanförskapet och segregationen i vårt samhälle. Följaktligen öppnar den här problematiken upp för ickevälkomna politiska gestalter, som får möjlighet att ta sig in i riksdagen och ställa till med politiskt kaos.

Fördomar, främlingsfientlighet, smygrasism och ren rasism frodas dagligen i vårt samhälle och gör det instabilt och otryggt. Vi ser hur högerextremismen breder ut sig längs hela Europa. Ibland annat Sverige, Danmark, Nederländerna och Frankrike har de lyckats komma in i parlamenten och ställa till med elände. Ett mångkulturellt samhälle är därför grundläggande för uppbyggandet av ett samhälle grundat på solidaritet, jämlikhet och mångfald. Stänger man ute mångkulturalismen särskiljs människor och samhällsklimatet destabiliseras. En del har skapat sig en förvrängd världsbild och när de får ökat inflytande i samhällsdebatten ger det partier som Sverigedemokraterna fritt spelrum.

Sverige är ett land som ska vara öppet för alla och kommer man hit som flykting ska man exempelvis ha precis lika mycket rätt att uttrycka sin religion och sina kulturella högtider som svenskar. Att sedan, utan en statistisk källhänvisning, anklaga invandrare för att vara mer kriminella än svenskar är en av de vaneförställningar som frambringas. Enligt statistik från SCB var det mestadels unga män som röstade på Sverigedemokraterna i valet 2010. Det är framförallt dessa vi måste ta debatten med. Sverigedemokraterna är en del av den politiska vardagen och för att undvika dess framväxt krävs det en öppen dialog.

Det är här vi Socialdemokrater kommer in i bilden. Vi måste föra fram vår politik på ett tydligt sätt och bland annat syna Sd:s intelligens i politisk sakkunskap. För att inkludera alla medborgare är det viktigt att nu ut till segregerade områden och utsatta målgrupper. Då skapas också en förståelse människor emellan och ett harmoniserat samhällsklimat. Här krävs det initiativtagande på både stat-och individnivå i arbetet för ett Sverige grundat på frihet, solidaritet och jämlikhet.

Partikongressen föreslås besluta:

- F89:1 att Socialdemokraterna verkar för att utökade utbildningspolitiska resurser till segregerade samhällsområden
- F89:2 att Socialdemokraterna som en del i ovanstående punkt ska verka för stärkta lärarresurser och utbyggd fritidsgårdsverksamhet i segregerade områden
- F89:3 att Socialdemokraterna verkar för en utbyggd kollektivtrafik som inkluderar segregerade områden i samhället

Robin Mashallah

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F90

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Ett pedagogiskt paradigmskifte

Kortutbildades svårigheter att etablera sig på arbetsmarknaden har inte med regler kring anställningstrygghet eller lönenivåer att göra. Vad som behövs är ett pedagogiskt paradigmskifte som ger alla möjlighet att under ordinarie studietid fullborda sin gymnasieutbildning som i sin tur ger förutsättningar för goda anställningsförhållanden, utvecklingsmöjligheter och bra ingångslöner.

En stor andel unga klarar inte utbildningsmålen i grundskola och gymnasium samtidigt som de krav som ställs på arbetsmarknaden gör att de riskerar hamna i långsiktiga försörjningsproblem. Det mönster vi kan se är att den socioekonomiska bakgrunden, dvs. föräldrarnas utbildnings- och inkomstnivå tillsammans med den sociogeografiska situationen, kön, etnicitet och klass har avgörande betydelse (OECD 2005; Skolverket 2008; Ungdomsstyrelsen Fokus08). Det oroväckande är att effekterna av kort utbildning hänger med livet ut (OECD 2000 & 2005). Det blir besvärligt att etablera sig på arbetsmarknaden och risken är stor att unga fastnar i en svår social situation med marginalisering och socialt utanförskap. Från arbetsgivarhåll anställer man hellre unga med fullbordad gymnasial utbildning då efterfrågan på lågutbildad arbetskraft minskat under de tre senaste decennierna pga. datorisering, globalisering och förändrad arbetsorganisation.

Kort utbildning leder till stora ekonomiska förluster för den enskilde men också förluster för samhället. Vi får minskad skattekraft, försvagad välfärd, lägre efterfrågan och en ökad polarisering på arbetsmarknaden som leder till ökade sociala skillnader och svagare social sammanhållning. Det vi drömde

om på 80- och 90-talen med en utveckling mot det goda arbetet för alla med högt kunskapsinnehåll, höga löner och hög produktivitet fungerade inte fullt ut. Frågan är mer komplicerad.

Historiskt har utbildning skapat en omställningsförmåga hos arbetskraften som innebar en effektiv anpassning till nya konkurrensförhållanden, teknikutveckling och utvecklad produktionsteknik. Det var de breda utbildningsinvesteringarna som gjorde det möjligt att förena hög ekonomisk tillväxt med jämn inkomstfördelning och social sammanhållning (Abramowitz 2003). En utveckling som bröts mot slutet av 1900-talet. Det som nu behövs är insatser som ger alla möjlighet att under ordinarie studietid fullborda sin gymnasieutbildning då det ger möjlighet till goda anställningsförhållanden, utvecklingsmöjligheter och bra ingångslöner. Det kräver ett pedagogiskt nytänkande som syftar till att främja den enskildes personliga utveckling och anställningsbarhet. Vidare krävs ett paradigmskifte vad gäller de yrkesinriktade utbildningarna, med ett yrkesbaserat lärande som ökar utbildningens verklighetsanknytning och ger utbildningsdeltagaren möjlighet att få fotfäste på arbetsmarknaden (Höghielm red. 2000, 2005, 2008 samt Hansson 2009).

Källor: Robert Höghielm. Yrkesbaserat Lärande, Erfarenheter från PEOPLE delprojekt i Söderhamn 2002 till 2005. Centrum för flexibelt lärande (CFL)– Söderhamns kommun.

Jonas Olofsson. Livslångt lärande, rapport till TCO 2011 06 30.

Partikongressen föreslås besluta:

- F90:1 att vid utarbetandet av valmanifestet inför 2014 års val beakta dessa frågor om ett pedagogiskt paradigmskifte
- F90:2 att uppdra till partistyrelsen att ta initiativ till ett forum med uppdrag att, bl. a. utifrån ovan berörda frågor, arbeta fram förslag till ny skolpolitik

Sven-Olof Larsson, Ove Ericsson och Xenia Hildén

Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F91

ENKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Fortbildning av grundskolans lärare i specialdiagnoser

Flera barn per klass har dyslexi, ADHD, ADD, Aspergers syndrom eller andra neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Ibland utredda diagnoser och ibland inte. Drygt vart tjugonde barn har ADHD. Utan hjälp och förståelse av lärarna minskar förtroende och viljan att lära. Många halkar snett i tonåren och kan bli en stor belastning och kostnad för samhället under resten av sina liv.

Dessa barn måste få den hjälp de har rätt till. Lärarna och skolan måste därför ha den kunskap som krävs för att se problemen och kunna arbeta på ett sådant sätt för barnen att de klarar skolan. Inför därför en obligatorisk kursdag om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar på skolorna för alla lärare i

grundskolan årligen. I dagsläget finns inte en tillräcklig kännedom i ämnet i skolorna. Att engagera barn och föräldrar ökar också insikten om dessa diagnoser och förebygger på bästa sätt.

Partikongressen föreslår besluta:

F91:1 att partistyrelsen verkar för att införa en årlig dagskurs i neuropsykiatriska funktionsnedsättningar för alla lärare i grundskolan

Tess Enarsson

Enköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F92

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Fria skolluncher

En genomgången gymnasieskola är en av nycklarna för att komma in på arbetsmarknaden i dagens samhälle. Gymnasiet är förvisso en frivillig del i resan mot vuxenlivet. Ändå är det så att flertalet av eleverna fortfarande bor hemma under studietiden. För att lyckas i sina studier måste växande ungdomar äta flera gånger under en dag, utan energi, inget resultat. Att då lägga avgift på skollunchen är ett sätt att öka segregationen i samhället och försvåra för ungdomar från hem med sämre ekonomi att genomföra gymnasiestudierna.

Partikongressen föreslår besluta:

F92:1 att skolluncherna i gymnasieskolan ska vara utan avgift för alla elever som genomför studierna

Björn Dahlbäck

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F93

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

Fri skolfrukost

Växande barn och ungdomar behöver energi för att orka med vistelsen i skolan under dagen. På många håll reser barnen till skolan. Deras dagar blir långa. Många barn klarar idag inte att tidigt på morgonen äta den näringsrika frukost som sedan ska lägga grunden för goda studier under resten av dagen. Med vuxna som tidigt måste gå till jobbet hinner dessa kanske inte hjälpa barnen med en bra frukost. I värsta fall finns inte tillräckligt med pengar i familjen till frukostmat.

Många vuxna äter en begränsad frukost för att sedan vid förmiddagsrasten, då ”man vaknat” äta en fullkornssmörgås med sallad, ost och kanske skinka. Ungdomarna i skolan väljer en chokladdboll eller en läsk. Det ger inte hjärnan energi till tankekraft inläring.

Att ge barnen och ungdomarna möjlighet till en talrik yoghurt med müsli eller en smörgås med thé skulle ge lugnare skola och bättre inläring. Det skulle också ge möjligheten att servera lunch lite senare vilket ger bättre ork under skoldagens eftermiddag.

Partikongressen föreslår besluta:

F93:1 att partiet antar motionen och att partiet ska arbeta för, att liksom skolluncherna i grundskolan som är fria, ska skolan erbjuda alla elever möjlighet till frukost under förmiddagen på skoldagar

Björn Dahlbäck

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F94

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

För alla elevers rätt till god utbildning - fokus på likvärdighet, sammanhållning och skolutveckling

Så sent som i slutet av 90-talet låg svensk skola i topp i internationella jämförelser. Sedan dess, i allt snabbare takt, har likvärdigheten mellan skolorna sjunkit dramatiskt och med den kvaliteten och resultaten.

I den senaste av OECD:s PISA-studier (Programme for International Student Assessment) slås det fast att: Skolsystem där elever differentieras tidigt till olika studieprogram uppvisar lägre grad av likvärdighet utan att visa högre resultat jämfört med länder där differentieringen sker i senare skolår.

Länder med hög grad av konkurrens mellan skolor och elever uppvisar inte högre resultat. Däremot innebär högre grad av konkurrens mellan skolor att likvärdigheten påverkas negativt genom högre grad av segregation.

Elever i fristående skolor (privata skolor i vissa länder) presterar bättre än elever än i offentligt drivna skolor, men när hänsyn tas till elevernas socioekonomiska bakgrund så försvinner skillnaderna. Detta mönster gäller både i OECD-länderna i stort och i Sverige.

Likvärdigheten i den svenska skolan har tidigare varit hög i ett internationellt perspektiv. Men under 2000-talet har likvärdigheten försämrats markant och med den också kunskapsresultaten. Tittar vi på de svenska resultaten ser vi att skillnaderna mellan skolornas resultat har ökat kraftigt och betydelsen av en elevs socioekonomiska bakgrund har ökat och numera är högre än genomsnittet i OECD-länderna.

Den totala variationen i elevernas resultat har också ökat. Det innebär att skillnaden mellan hög- och lågpresterande elever har tilltagit och skillnaderna har blivit större än genomsnittet för OECD-länderna. Enkelt uttryckt så har den svenska skolan blivit sämre på att jämna ut klassklyftor.

I Skolverkets rapport "Vad påverkar resultaten i svensk grundskola?" visar forskningen vidare att likvärdigheten också sänks i skolan när eleverna i allt större utsträckning grupperas i olika nivåer utifrån behov av särskilt stöd eller kunskapsnivå. Denna utveckling riskerar nämligen att leda till ökade skillnader dels på grund av kamrateffekten (elevernas resultat påverkas av hur eleverna i deras omgivning presterar) och av att lärare tenderar att sänka sina förväntningar på elever i grupper med låg presterande elever.

Tanken med 90-talets friskolereform var att nya skolor skulle etableras för att genom konkurrens driva fram högre kvalitet i utbildningen och erbjuda en bredd av pedagogiska inriktningar. Men med facit i hand ser vi tydligt på flera håll i landet att vi har fått ett överutbud av skolor, som inte primärt konkurrerar med kvalitet och pedagogik, utan snarare med klasskamrater, betyg och aggressiv marknadsföring. Skolornas rätt att etablera sig på den lönsamma skolmarknaden har blivit överordnad alla elevers rätt till bra utbildning. Inte minst i städerna ser vi också att det rådande systemet, med ett överutbud av skolor, oundvikligen innebär att utbildningsresurserna smetas ut på halvfulla lokaler och fasta kostnader, i stället för att användas till faktiskt skolutveckling.

Det fria skolsöket, och utformandet av elevpengssystem, i kombination med ett växande antal skolor som konkurrerar om eleverna har lett till en hög rörlighet mellan skolorna. Rörligheten är hög både mellan fristående och kommunala skolor. I första hand är det de resursstarka elever som väljer bort skolor i närområdet vilket har lett till att skolorna blivit allt mer homogena, då de mer studiemotiverade tenderar att gå tillsammans och de med tuffare sociala villkor går tillsammans. Den så kallade kamrateffekten går förlorad och förväntningarna på elevernas möjligheter att prestera sjunker – och där med resultaten, enligt flera olika forskningsstudier.

Den bärande principen i vår socialdemokratiska politik måste vara att alla skolor ska hålla samma höga kvalitet. Vi ska inte tillåta att skolor konkurrerar på ett sådant sätt att kvaliteten urholkas och resurserna används på ett ineffektivt sätt.

En förutsättning för en likvärdig skola är att det finns en generell tilltro till att alla skolor lever upp till högt ställda krav och att alla erbjuder god undervisning och utbildning. När alla föräldrar, och elever kan känna sig trygga med att kvaliteten på undervisningen i närområdet är god så försvinner incitamenten att välja bort skolor. Vi måste därför formulera vår politik och utforma förutsättningar för skolutveckling så att inga föräldrar ska känna att detta val behöver göras. När vi införde den sammanhållna skolan på 60-talet var det möjligt på grund av att man lyckades utfärda ett löfte om att de som gått i privilegieskolan skulle få fortsatt lika bra utbildning och goda förutsättningar som tidigare, trots att utbildningen blev allmän.

Vi Socialdemokrater måste utforma en tydlig skol- och utbildningspolitik som utgår ifrån att alla elever är individer med rätt till god utbildning, och inte i första hand kunder på en skolmarknad. Vi måste ta fasta på de studier och den forskning som finns.

Partikongressen föreslår besluta:

F94:1 att likvärdighet och sammanhållning sätts som tydliga mål i den socialdemokratiska skolpolitiken

- F94:2 att kommunerna som skolhuvudmän ges rätt att styra etableringen av nya skolor efter behov, på ett sådant sätt så att alla elevers rätt till god utbildning går före skolföretagares rätt till etablering
- F94:3 att staten satsar på utbildning och forskningsstödd skolutveckling, på ett sådant sätt att det offensivt främjar en god skolutveckling i hela landet
- F94:4 att resursfördelningen till skolor ska utformas efter elevsammansättning och behov
- F94:5 att den samlade socialdemokratiska skolpolitiken utformas så att alla skolor lever upp till högt ställda krav på ett sådant sätt att alla föräldrar och elever kan känna sig trygga med skolan i närområdet

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F95

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

För ökad måluppfyllelse i grundskolan

Varje enskild skolas elevsammansättning ska spegla befolkningssammansättningen i kommunen i stort. Skolforskning visar att bäst måluppfyllelse, för samtliga elevgrupper, nås i klasser där det finns en blandning av socioekonomisk/etnisk bakgrund hos eleverna. Detta till trots har skolvalet, samhällssegregering etc. urholkat synergieffekterna som naturligt blandade klasser ger. Kommuner har ofta svårt att motverka segregering i skolan effektivt genom kommunala beslut. Risken att inte bli omvald är stor om man styr mot att blanda elever. Nationell skollagstiftning bör därför stödja kommunernas strävanden att minska segregering i kommunen.

Partikongressen föreslås besluta:

- F95:1 att kommunen ska åläggas att med aktiva åtgärder arbeta för att alla skolor inom kommunen ska spegla befolkningssammansättningen i kommunen i stort. (Ett strävansmål)
- F95:2 att Skolinspektionen/Skolverket ska ha/skapa ett måtetal, som för varje kommun indikerar hur väl kommuner lyckas med att skapa skolor som speglar befolkningssammansättningen i kommunen i stort. (Att strävansmålet ska kunna mätas och inspekteras)
- F95:3 att Skolinspektionen vid tillståndsgivning för fristående verksamhet ska ta i beaktande hur väl en skola kommer att kunna spegla i elevsammansättningen med kommunens befolkningssammansättning i stort. (Förutsättningar för att blanda elever ska finnas)

Lina Axelsson Kihlblom

Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F96

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Förebyggande av mobbing och kriminalitet

Om vi skall komma tillrätta med kriminalitet och mobbing i Sverige, så kommer det att krävas att det redan från dagis och förskola finns tillräckligt med utbildad och motiverad personal.

Barn med en trygg och stabil start i livet är en av de bästa satsningar samhället kan göra för att förebygga mobbing. Vi vet att 2-3 barn av 20 har ledaregenskaper som de kommer att utveckla under sin uppväxt. Det är viktigt att förebilder finns för att kunna kanalisera dessa barn, och leda dem i rätt riktning.

Vi kan se hur illa det går, när barn och ungdomar blir lockade att följa socialt misslyckade gruppleddare. I ett större sammanhang är ledaregenskaper en mycket viktig egenskap för att på ett positivt sett utveckla samhällen. Eftersom det sociala banden i grupper många gånger är starkare än familjeband, vill det till att ledarna har en bra och kärleksfull uppväxt. Vi kan arbeta förebyggande, mot dåliga livsmönster, redan i skolorna. Låt oss föregå med goda exempel och på det sättet ge barn och ungdomar en bättre framtid, till nytta för barnen själva, deras omgivning och samhället i stort.

Partikongressen föreslås besluta:

F96:1 att det införs en högre personaltäthet i skolan för att förebygga mobbing och kriminalitet

Linus Gränsmark och Bengt Blomberg

Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F97

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Förskola - grundskolan – gymnasium skall vara avgiftsfri

Det är dags att Socialdemokratiska partiet sätter ned foten och slår fast att för- och grundskola skall vara avgiftsfri!

Jag kan konstatera att meningarna går isär när det gäller avgifter i förskola och grundskola. Tolkningen av vad som är en skälig avgift är tämligen flytande:

- 150:- till en utflykt anses skäligt i vissa skolor
- 75:- till en evenemangsbiljett betraktas som rimligt i vissa skolor.
- 0:- anses rätt i andra skolor.

Är då skolan avgiftsfri när undervisning pågår?

Den familj som inte har dessa pengar drabbas av att barnet inte kommer med på t ex en resa. Barnet blir utpekad för att familjen inte har ekonomiska resurser. För den som har flera barn i skolan kan det bli betydande summor varje år som skall läggas ut.

Skolverket har givit ut rekommendationer om vad som skall betraktas som frivillig avgift. Dessa rekommendationer är inte på något sätt bindande och det blir upp till varje klass/skola att avgöra skäligheten i avgiften.

Vi Socialdemokrater värnar om familjen och barnen i alla lägen och skall även göra det i dessa fall.

- Barn i så kallade ”fattiga familjer” skall inte utpekas,
- Barn i så kallade ”fattiga familjer” skall ha samma möjligheter som andra barn,
- Barn i så kallade ”fattiga familjer” skall kunna delta på lika villkor i skolan.

Partikongressen föreslår besluta:

F97:1 att kongressen uppdrar till partistyrelsen att verka för en helt avgiftsfri för- och grundskola utan tolkningsmöjligheter om vad som är tillåten avgift eller inte en sådan

Katarina Rosberg

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F98

GOTLANDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förstatliga läraryrket

Bengt Göransson och hans efterträdare Göran Persson genomförde en stor reform i och med kommunaliseringen av läraryrket. Intentionen var säkert god, men med facit i hand kan man konstatera att det inte fallit väl ut för vare sig lärare eller elever.

Läraryrket har blivit ett förhållandevis lågt avlönat yrke om man ser till den mängd utbildning som krävs för att anses behörig. En nedgång i rekryteringen har börjat göra sig gällande och en kommande lärarbrist närmar sig med stormsteg.

Eleverna blir drabbade genom en ojämn fördelning av kvalificerade lärare då hög utbildningsgrad och stark ambition hos läraren gör att dessa söker sig till kommuner med högre löneläge. Detta är inte längre försvarbart. Segregation och utanförskap blir resultatet. Det räcker att titta på många kranskommuner för att se detta mönster.

Socialdemokraterna står inte för segregation och utanförskap. Återförstatliga läraryrket för att skapa en jämn och stark yrkeskår som kan bära uppgiften att utbilda våra unga.

Partikongressen föreslår besluta:

F98:1 att återta läraryrket i statlig tjänst

Linus Gränsmark

Gotlands arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F99

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Ge alla gymnasieelever högskolebehörighet

När regeringen genomförde Gymnasiereformen 2011 valde de att ”förenkla” vissa utbildningar på gymnasie-nivå. Den moderata regeringen vill särskilja människor och gömmer sig bakom fasaden att de vill hjälpa unga till en bättre arbetsmarknad. De menar att alla inte måste bli högskolestudenter och har därför sänkt studiemöjligheten för elever som väljer praktiska program.

Med den nya gymnasiereformen har man förvägrat unga möjligheten att välja senare i livet. Man har förminskat ungas möjlighet på en arbetsmarknad som kräver att de kan såväl läsa som uttrycka sig på svenska och engelska. De har förvägrat unga möjligheten att utvecklas som samhällsmedborgare i ett kompetent välfärdsland.

Vårt lands unga protesteterar mot reformen genom att allt färre söker sig till de praktiska programmen på gymnasiet. På sikt kan detta bli förödande inte bara för individerna utan också för den arbetsmarknad som elever från praktiska program.

Partikongressen föreslås besluta:

F99:1 att partiet vid ett maktskifte omedelbart återställer alla elevers rätt till högskolegrundande utbildning

S-föreningen Avanti

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F100

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ge ungdomar möjlighet till arbetslivserfarenhet efter grundskolan

Samhället ställer stora krav på våra ungdomar då det kräver att de skall veta vad de skall syssla med efter gymnasiet. Redan under sista året i grundskolan skall de välja gymnasieprogram, som syftar till deras framtida yrkesval. Därefter förväntar vi oss att de skall med stort engagemang gå på gymnasiet. Många är skoltrötta efter att ha gått i skola i 9 år. Alltför många med misslyckade studier i bagaget. Flera saknar självförtroende för att studera och vet inte vad de skall satsa på. Många saknar den mognad som behövs

för att ge järnet i sina studier. En möjlighet att mogna och byta miljö från skolvärlden är att ge ungdomarna möjlighet, att vistas i miljöer där andra värden premieras än studier.

På de flesta arbetsplatser finns arbetsuppgifter som inte kräver studie- eller yrkeskompetens och där ungdomar kan göra en god insats och hjälpa de anställda med allehanda göromål. Dessa göromål belastar de hårt arbetande anställda och upplevs enerverande, då de hellre vill syssla med andra arbetsuppgifter. Ungdomarna får möta människor utanför skolvärlden, få vägledning av dels arbetsledare men också arbetskamrater. På detta sätt kan de få bekräftelse, få möjlighet att veta vad de vill göra i framtiden och mogna som individer. När de sedan återvänder till gymnasiet kommer de vara mer vuxna och engagera sig i sina studier. Ersättningen skall t.ex. vara bibehållet studiebidrag eller motsvarande ersättning.

Partikongressen föreslås besluta:

F100:1 att partikongressen uppdrar åt våra riksdagsledamöter motionera i riksdagen, om att utreda ökade möjligheter för ungdomar att efter grundskolan få upp till ett års arbetslivserfarenhet istället för att studera på gymnasiet

Arne Nordesjö

Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F101

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Genuspedagogik i förskola och skola

Frågor som berör våra uppfattningar om kvinnligt och manligt är ofta känsliga. En hel del missförstånd finns om vad genus är. Genusperspektiv är inte detsamma som att sätta fokus på kön eller att studera kön eller könsskillnader utan att sätta fokus på våra föreställningar om män/manligt och kvinnor/ kvinnligt och på det sättet förstå samhället på ett nytt sätt.

Genusforskare förnekar inte biologiska skillnader mellan män och kvinnor utan undersöker föreställningar som finns och betydelsen som knyts till dessa skillnader. Vad och vem definierar våra normer? Genusmedveten pedagogik handlar också om vilka normer vi har om klasstillhörighet, etnicitet och funktionsnedsättning.

En vanlig uppfattning är att könsnormerna har spelat ut sin roll, att män och kvinnor idag behandlas och bemöts lika. Att så inte är fallet finns det många exempel på inom forskningen. Villkoren för män och kvinnor är inte lika, inte heller för pojkar och flickor. Jämställdhet och andra frågor som berör genus finns med i kursplanerna för skolan. Lärare måste ha kunskap för att kunna diskutera dessa frågor med sina elever och inte bara utgå från sina egna värderingar. Risker är stora att skolans jämställdhetsmål motverkas om sådant som rör kön fokuseras utan att de sätts in i ett större sammanhang.

Genusmedveten pedagogik i skolan är ett viktigt instrument för att öka jämställdheten mellan könen, men också för att bryta invanda normsystem så tidigt som möjligt i livet. Lärarna måste få ta del av den

forskning som finns på området för att ha instrument att förmedla kunskapen och bryta normproblemet i tidig ålder.

Partikongressen föreslår besluta:

F101:1 att partiet verkar för att en genusmedveten pedagogik får ett större utrymme i förskola och skola

F101:2 att lärarna får en sådan utbildning i genuspedagogik så att invanda normsystem kan brytas på sikt

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F102

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Genusvetenskap i lärarutbildningen

Det är till stor del i förskolan och skolan som många av våra könsroller cementeras. Där har våra lärare det oerhört viktiga uppdraget att motverka traditionella könsroller och att lägga grunden för framtidens jämställda samhälle. De är, precis som andra, inga supermänniskor som med lätthet kan ställa sig utanför den samhällsstruktur som de vuxit upp i. Därför behöver lärarna ordentliga verktyg att använda sig av. De behöver utbildning i genusvetenskap. Detta genustänk ska inte bara genomsyra hela lärarutbildningen utan genusvetenskap ska också ligga som en egen obligatorisk kurs för alla lärare.

Partikongressen föreslår besluta:

F102:1 att partiet verkar för att genusvetenskap ska genomsyra hela lärarutbildningen

F102:2 att partiet verkar för att införa genusvetenskap som egen obligatorisk kurs på lärarutbildningen

Birgitta Mukkavaara

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F103

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Granskning av skolans läromedel

I vårt land finns ingen nationell granskning av läromedel. Det innebär att varje enskild skola själv måste granska alla läromedel som ska köpas in. Idag säljer förlagen skolböckerna direkt till läraren. Många böcker är skrivna av ungdomsboks författare med historier byggt på en tonårsproblematik och ett tonårsspråk (slang) som inte borde vara förenligt med läs och skrivpedagogiken hos en elev från årskurs ett till tre. Många gånger händer det att granskningen på grund av tidsbrist eller av annat skäl inte blir ordentligt genomförd. Ett läromedel kan ha tendentiöst, främlingsfientligt eller könsdiskriminerande innehåll eller på annat sätt avvika från läroplanen. Det finns då risk att en enskild skola får ”dras med” ett olämpligt läromedel under flera år, då det normalt inte finns tillräckliga resurser för att ersätta ett läromedel. Det finns från flera håll stark kritik mot vissa läromedel som används i skolan i dag. I ett pressmeddelande från Skolverket (<http://www.skolverket.se/sb/d/1271/a/7509>) sägs bland annat: ”Skolverkets granskning av läroböcker visar att det förekommer onyanserade och stereotypa beskrivningar i läroböckerna som kan upplevas som kränkande eller diskriminerande av olika grupper av elever.” Det kan tyckas naturligt att varje skola före ett inköp gör en noggrann kontroll av de läromedel som ska inhandlas. Detta skulle då utföras av enskilda personer eller grupper på varje skola i landet. Det antal timmar som det allmänna då skulle betala för att få detta genomfört är stort, vilket gör att kostnaderna för detta är stora. Det finns ett behov av en nationell granskning och en kvalitetsstämpling av läromedel. Det gäller till exempel böcker, film och material som distribueras via webb, gratis eller mot betalning.

Partikongressen föreslås besluta:

- F103:1 att skolverket får i uppdrag att ta fram kriterier för granskning och godkännande av läromedel
F103:2 att en rådgivande organisation för granskning och kvalitetsbedömning av läromedel skapas under Skolverket

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F104

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Hur motverka valfrihetens baksida med den ökande segregeringen bland skolorna?

Den svenska skolan har under en rad av år uppvisat sjunkande resultat i PISA-mätningarna, samtidigt med att det blir ökade skillnader mellan skolorna. Många andra studier visar även detta – att det blir en ökad

segregation bland skolorna. Detta visar bland annat Skolverkets rapport 374, 2012 Likvärdig utbildning i svensk grundskola? Även det stora forsknings-projektet ”Den svenska skolans nya geografi” visar detta. Se t ex följande inlägg på DN debatt 2012-05-20:

<http://www.dn.se/debatt/skolvalet-anvands-for-att-undvika-underprivilegierade>

Tidsperioden med de sjunkande kunskapsresultaten i PISA-mätningarna sammanfaller med den strukturella förändring som gjordes av skolsystemet med införande av det fria skolvalet och friskolereformen.

Vad forskningsprojektet ”Den svenska skolans nya geografi” kan visa är att det fria skolvalet används av resursstarka elever från hem med studievana att söka sig bort från skolor med många resurssvaga elever. Det är således det fria skolvalet som driver denna utveckling av ökande segregation, och inte bostadssegregationen vilket förs fram som förklaring av många. Detta har projektet kunnat visa genom en omfattande totalstudie på individnivå.

Vad vi ser är vad som inom segregationsforskningen kallas för ”white flight”. Privilegierade grupper söker sig bort och det urholkar de positiva kamrateffekter som en sammanhållen skola kan bidra till. I stället skapas det en negativ spiral med negativa kamrateffekter som riskerar att sluta i undervisningssammanbrott. Det är vad vi kan avläsa i de sjunkande kunskapsresultaten i PISA-mätningarna där det framför allt är de lågpresterande pojkarna som ökar i omfattning.

Detta är en oerhörd utmaning för hela vårt samhälle att kunna vända denna negativa utveckling som riskerar att slita isär samhället med ökade klyftor, samtidigt som vi riskerar att halka efter som kunskapsnation.

Här krävs en helt ny politik för att kunna kombinera valfriheten vid val av skola samtidigt som valfrihetens negativa sida med en ökande segregation kan undvikas. En lösning kan vara det som kallas ”kontrollerade val” och som tillämpas på olika håll i USA. Ett förslag som den amerikanske skolforskaren Richard Kahlenberg för fram i boken All Together Now.

Den metod Kahlenberg förespråkar kallas kontrollerat val och målet är att uppnå en socioekonomiskt jämn fördelning i kombination med så mycket valfrihet som möjligt.

För att motverka att fria val förstärker klassegregation gäller det att se till att ingen skola får mer än 40-45 % socioekonomiskt svaga elever. I ett system för kontrollerat val kan detta uppnås genom att man förlägger attraktiva utbildningar till skolor i resurssvaga områden. Genom att mer resursstarka elever söker till de attraktiva utbildningarna kan man uppnå en bättre socioekonomisk sammansättning.

Kontrollerat skolval används idag med framgång på flera håll i USA. Det är ett system som på inget sätt utesluter existensen av friskolor. Dock måste dessa skolor naturligtvis inordnas under det kontrollerade valet. Eftersom segregation har så starka negativa effekter på skolprestationer finns det inte några skäl att med offentliga medel subventionera skolor som har socioekonomisk segregation som affärsidé.

Se vidare på följande blogg:

<http://bomelkermalmberg.blogspot.se/2006/09/vad-ar-det-for-fel-pa-den-svenska.html>

Partikongressen föreslås besluta:

F104:1 att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att med beaktande av det aktuella forskningsläget och internationella erfarenheter, utreda frågan om hur valfrihet inom skolan ska kunna kombineras med en minskad segregation

Ulrik Wärnsberg

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F105

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Hälsofrämjande skolor

De största hälso- och livslängdsskillnaderna finns idag mellan de människor som har en lång utbildning jämfört med dem som har en kort. Orsaken är bland annat att en bra utbildning ger möjlighet till jobb man kan trivas med och till bättre inkomster.

Skolan har därför en mycket viktig roll för individens framtida hälsa. Det handlar om att kunna möta eleven på hennes villkor, anpassa undervisningen så att det fungerar för individen. Idag är det ofta projektarbeten under eget ansvar, som inte passar barn som behöver tydlig struktur. Det är helt uppenbart att många barn och ungdomar inte ”passar in” i det system som råder— alltför många har svårigheter att klara godkänt, tappar lusten och hoppar av skolan i förtid. Skolan måste helt enkelt bli bättre på att anpassa undervisningen efter de förutsättningar varje elev har.

Schemaläggning och studieupplägg ska göras på ett sådant sätt att skolan gör allt som är möjligt att göra för att minska stressen bland eleverna. Idag har en del privata skolor minimerat undervisningstiden för att minska lärarkostnaderna och lokalkostnaderna. Man kallar det för att förbereda eleverna för arbetslivet genom att ge dem större ansvar för studierna själva. I själva verket är det många elever som därmed inte klarar studierna. Därför bör man se över om det finns behov av att höja gränsen för minsta möjliga undervisningstid. I princip ska alla elever kunna erhålla betyget godkänt, men det är skolans ansvar att erbjuda ett sådant stöd för den enskilde eleven att det är möjligt.

Ett gammalt problem är att det finns behöriga lärare som ändå inte passar för sitt yrke, här måste arbetsgivaren ges större möjlighet att erbjuda annan sysselsättning.

Stämningen i en skola är också avgörande för den framtida hälsan. Om mobbning indirekt accepteras så kan det sätta spår i form av ohälsa för resten av livet för de barn som blir utsatta. Forskning visar att diskriminering och mobbning kan påverka individen negativt långt efter att trakasserierna upphört. Mobbning måste aktivt motverkas och likabehandlingsplanen ska vara utarbetad i samråd med eleverna och vara ett aktivt använt dokument.

En förutsättning för att eleverna ska trivas är att skolan är en bra arbetsmiljö. Eleverna måste själva ha goda förutsättningar för att kunna vara med och påverka arbetsmiljön i skolan. Arbetsmiljölagen bör skärpas och ge alla barn inom förskola, skola och skolbarnsomsorg en lika skarp möjlighet att kräva en god arbetsmiljö som vuxna. Arbetsmiljön för våra barn i skolan bör ha samma höga prioritet som

arbetsmiljön på vuxnas arbetsplatser, t.ex. måste toaletter, omklädningsrum och matsalar granskas ur ett arbetsmiljöperspektiv.

Skolan bör också ha ett absolut ansvar för att stimulera fysisk aktivitet, servera god och hälsosam mat i en trivsamt miljö och ha tillgång till bra elevhälsovård. Att servera frukost kan vara ett enkelt men effektivt sätt att förbättra inlärningsförmågan hos de elever som annars skulle hoppa över frukost. Mellanmål och tillgång till frukt är en annan insats som kan stimulera eleverna både fysiskt och inlärningsmässigt. Det är viktigt att eleverna får påverka skolmaten. Alla skolor ska erbjuda eleverna möjlighet till fysisk aktivitet i form av en kreativ skolgård och idrottssal. Tillgång till skolgård och idrottssal ska vara en förutsättning för att få tillstånd att bedriva en grundskola eller gymnasieskola. Idag skiljer sig skolorna mycket på de här punkterna. Vissa friskolor avstår från en del av dessa viktiga hälsofrämjande aktiviteter och kan därmed gå med större vinst istället. Det ska också vara ett absolut krav på att ingen elev ska kunna vägras skolgång av en skola därför att eleven behöver särskilt stöd eller tillgänglighet. Elever med funktionsnedsättning ska ha samma rätt att välja skola som andra elever.

Skolhälsovården bör ha nationella kvalitetskrav så att det erbjuds en likvärdig verksamhet var man än bor i landet. Den ska erbjuda olika yrkeskompetenser. Där ska ingå sköterskor, läkare, psykologer, kuratorer och specialpedagoger.

Skolhälsovården ska ha ansvar för att ge enskilda elever stöd och hjälp med fysiska och psykiska problem och man ska också ge skollädaingen stöd i att skapa förutsättningar för ett gott psykosocialt arbetsklimat i varje skola. Det ska även finnas ett ansvar för förebyggande insatser inom områden som ungas psykiska hälsa, alkohol och droger samt stöd till föräldrar i vissa fall. Samverkan mellan skolhälsovården och landstingens verksamheter måste förbättras.

Konceptet Hälsofrämjande skola har startats på initiativ av bland annat WHO. Det innebär att elevernas resurser och styrkor lyfts fram och stärks i en miljö som i sig är stödjande för hälsan. Det handlar om ett helhetsperspektiv på eleven. Nu kallar man det ”Hälsofrämjande skolutveckling”, stöds av Skolverket och det finns ett nätverk av skolor inom Europa som arbetar efter de principerna.

Partikongressen föreslår besluta:

- F105:1 att det ska ställas samma krav på alla skolor att verka på ett hälsofrämjande sätt
F105:2 att det ska finnas mätbara krav på tillgång till god mat, fysisk aktivitet, idrottslokaler, tillgänglighet för elever med en funktionsnedsättning och elevhälsovård

Margareta Persson

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F106

KALIX ARBETAREKOMMUN

Högskolebehörighet efter genomgången gymnasium

Den nya gymnasiereformen, GY 11, har delat upp gymnasieprogrammen i studieförberedande- och yrkesprogram. Endast studieförberedande har behörighet till fortsatta studier på högskola och universitet.

Har eleven gått ett yrkesprogram så krävs kompletteringar. Ungdomar skall enligt framtidsforskarna byta yrke ungefär tre gånger men i den nya gymnasieskolan ska de besluta sig för vad de vill bli redan i årskurs sex.

Ungdomar gör sina egna val och idag är problemet att yrkesprogrammen står ganska tomma. Antagningsreglerna har även förändrats vid högskola och universitet t.ex. så har den gamla 25:4 regeln tagits bort. Förändringar som stämmer bra in i klassamhället.

Partikongressen föreslår besluta:

- F106:1 att alla gymnasieprogram ger behörighet till fortsatta studier vid högskola och universitet, med en möjlighet att välja bort i stället för att välja till
- F106:2 att antagningsregler vid universitet och högskola ses över så att det blir fortsatt möjligt för vuxna att studera och göra nya yrkesval

Maud Lundbäck

Kalix arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F107

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Högskolebehörighet för alla

Den nya gymnasiereformen innebär att elever på de praktiska programmen måste läsa extra kurser om de vill ha grundläggande högskolebehörighet. Om elever har olika funktionsnedsättningar eller är skoltrötta väljer de inte dessa kurser. Det väljer i stället någon praktisk valbar kurs. Detta medför att om elever vill gå i Högskolan längre fram i livet måste eleverna skaffa sig dessa kurser via KOMVUX, när de i stället kunnat göra det direkt under gymnasietiden.

Partikongressen föreslår besluta:

- F107:1 att alla skall ha rätt till högskolebehörighet
- F107:2 att alla gymnasieprogram ska ge grundläggande högskolebehörighet

Lena Erixon, Annika Lindroth och Irmeli Söderman
Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F108

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Högskolebehörighet till alla

En av all de reformer som genomförts de senaste åren på skolområdet så är gymnasireformen Gy11 en av de mer omfattande. Det finns många delar i den som en socialdemokratisk kongress skulle kunna ha synpunkter på men jag menar att det skulle röra till verksamheten i skolan allt för mycket att sätt igång ett stort förändringsarbete så snart efter de förändringar som skett de senaste åren.

Det finns däremot en del av Gy11 som det är nödvändigt att förändra och det rör högskolebehörigheten. Gy11 gör en tydlig och medveten skillnad mellan högskoleförberedande program och yrkesförberedande program. Den skillnaden måste bort.

Partikongressen föreslås besluta:

F108:1 att nationella gymnasieprogram ska ge allmän högskolebehörighet

Thomas Esbjörnsson
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F109

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Höj kvaliteten i den svenska skolan

1991 kommunaliserades den svenska skolan. Ansvaret för utbildningens kvalitet lades alltså på lokal kommunal nivå. Under hela 90-talet skars resurserna till skolan ned - färre kringpersonal och lärare, större klasser, minskande skolbibliotek osv.

Resultatet har blivit en kraftig försämring av skolan på många nivåer:

1. elevernas studieresultat.
2. vantrivsel i nedslitna skolmiljöer, såväl fysiskt som psykiskt - inget stöd från psykolog, kurator eller skolhälsovård på grund av kraftiga nedskärningar, ökad mobbning
3. lärarbrist på grund av flykt från yrket, Lärarförbundet räknar med en brist på 40 000 behöriga lärare.
4. elevavhoppet från skolan har ökat. Endast 68 procent av ungdomarna har genomfört ett gymnasieprogram fem år efter grundskolan.

ad 1: De allt sämre skolprestationerna av svenska elever framgår av de återkommande PISA (Programme for International Student Assessment)-mätningarna.

2006 låg Sverige här på 22:a plats. 2009 halkade man ner till 28:e plats av de 65 länder som deltar i studien.

Det är främst ungdomar med bristande studievana hemifrån, med invandrarbakgrund och med låg ekonomisk standard som inte klarar skolan. Deras chanser att utan gymnasium och med dåligt avgångsbetyg få jobb är små. På så vis bibehålls dessa ungdomars sociala och ekonomiska utanförskap.

Också den ökade ungdomsarbetslösheten, för närvarande 25 procent av ungdomar 17 – 24 år, beror delvis på dåliga studieresultat och ökade avhopp från gymnasiet.

ad 2: En bärande tanke i anti-mobbningsarbetet bör vara att alla som verkar inom skolan, också lärare, kringpersonal på alla nivåer (matsal, städning, skolhälsovård etc) inbegrips i detta arbete, så att var och en tar ett ansvar för att stoppa mobbning.

Likaväl som fysisk barnaga, misshandel, är förbjuden i lag, skall också psykisk misshandel vara det. Mobbning innebär i dag ofta ett stort lidande för många i skolans värld och har i flera dokumenterade fall lett till att den unge tagit sitt liv.

- Enligt en riksrepresentativ studie från maj 2011 (Lärarnas riksförbund och Novus) anser 80 procent av de tillfrågade, att alla elever i landet inte har samma chans till likvärdig utbildning. 73 procent vill att staten skall ansvara för skolans finansiering och 56 procent att skolan skall förstatligas.
- För att förbättra den svenska skolan och elevernas studieresultat och få en större andel att fullfölja gymnasiet, måste snarast kraftfulla åtgärder tillgripas.

Partikongressen föreslår besluta:

F109:1 att partiet verkar för en förstärkning inom elevhälsans personalgrupper och av specialpedagoger

F109:2 att partiet verkar för att elever med invandrarbakgrund erbjuds extra svenskundervisning utöver den som ges i dag

F109:3 att partiet verkar för att läxhjälp erbjuds genom skolan till elever som så önskar

F109:4 att partiet verkar för målet att en mobbningsfri skola införs som allmän lag

Susanne Ringskog Vagnhammar

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F110

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Information om skolvalet

Under skoltiden måste i dag föräldrar och elever göra ett aktivt val av skola och olika utbildningsvägar av vad som finns i kommunen eller på marknaden.

Under två år har jag följt två elever och deras föräldrars val inför gymnasievalet. Tryckt materiel som skickades till familjen halvåret före valet vägde nästan två kilo. Mycket vackra och lockande broschyrer. Flera försändelser var ställda direkt till eleven och inte föräldrarna. Många skolföretag erbjöd som jag ser det mutor till eleven, till exempel egen dator, resor och körkort. Information om många andra delar som undervisningen, skollokaler, företaget som driver skolan saknades. Det är ju viktigt att eleven och föräldrarna får rätt och relevant information och likartad presentation. Företag och kommuner skulle spara pengar och elever och föräldrar känna sig tryggare om det fanns regler och till exempel en blankett där alla gjorde sin presentation som sedan skickades till familjen.

Partikongressen föreslår besluta:

F110:1 att ett regelverk för skolvalsinformation utarbetas

Ingegerd Oberg

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F111

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Inför en avgiftsfri grundskola

Mycket har hänt både på ont och gott med den Svenska skolan sedan avregleringen och den stärkta kommunaliseringen utav densamma. Enligt skollagen ska skolan i princip vara avgiftsfri, men bestämmelserna medger att det får förekomma enstaka inslag som kan medföra en obetydligt symbolisk kostnad för eleverna vid ett par tillfällen per termin.

Skolinspektionen har titta på detta och av förarbetena till den gällande lagstiftningen så framgår det inte vad som är en obetydlig kostnad. En symbolisk summa är ju en bedömningsfråga från familj till familj. Det är ju som bekant stor skillnad på ensamstående förälder eller studerande förälder och en barnfamilj. Exempel på avgifter kan vara busspeng, fruktpeng, trivselpeng, matsäckar osv. Inte allt för ovanliga skäl kan vara tjugo kronor till bussavgiften eller trettio kronor för teaterbesök under skoltid. Matsäckar med olika innehåll som även den kan symbolisera och stigmatisera ett barns välfärd.

För en ensamstående med 2-3 barn så blir detta en skolavgift som inte borde förekomma då skolan enligt Svensk lag ska vara avgiftsfri. Många gånger tas dessa smygutgifter ut då skolplikt råder. Summorna kan tyckas obetydliga men mängden gör den i slutändan stor. I dag är det upp till varje rektor vi varje enskild skola att avgöra hur mycket är en symbolisk summa, men det finns sätt att bringa klarhet i detta.

De extra kostnader som skulle kunna uppkomma skall helt bekostas av skolan och kommun. Förslag lades även fram på att barnen själva kunde på sina fritids baka bullar osv till sina utflykter. Då får även utflykten en pedagogisk och solidarisk handling.

I Karlskrona kommun våren 2011 drevs en hård kamp för att befria föräldrarna från smygavgifter under skolplikten vilket ledde fram till att ett rektorsområde beslöt att ta bort alla avgifter och låta dem ingå i ordinarie skolbudget.

Partikongressen föreslås besluta:

F111:1 att Socialdemokraterna inför en avgiftsfri skola i den meningen att ingen verksamhet som utförs på skoltid finansieras med avgifter som tas ut av föräldrar/förälder/vårdnadshavare

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F112

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Inför en köttfri dag i svenska skolor

Jorden står inför en klimatkris. Fokus i debatten om detta hamnar ofta på energi- och transportsektorn. Frågan om vår köttkonsumtion diskuteras dock mindre frekvent. Detta trots att köttkonsumtionen enligt FN:s beräkningar står för runt 18% av de klimatpåverkande utsläppen globalt, en siffra som beräknas växa i framtiden (FAO, 2006). Sverige står ut som ett land med hög köttkonsumtion, och denna har stigit över åren, från ungefär 50 kg kött per person och år 1960 till nästan 86 kg kött per person och år 2006 (SJV, 2009).

Köttätande har inte bara klimatpåverkan, utan associeras också till övervikt, cancer och andra så kallade välfärdssjukdomar. En minskad köttkonsumtion i Sverige kommer således inte bara att minska miljöpåverkan utan sannolikt även att bidra till en förbättrad folkhälsa. Socialdemokraterna borde ta tydlig principiell ställning i denna viktiga framtidsfråga och bidra till att påskynda en attitydförändring. Ett bra ställe att börja med detta är i skolan.

”Köttfri måndag” är en global kampanj med syftet att få upp köttfrågan på dagordningen och minska köttkonsumtionen genom att uppmana alla att en dag i veckan, måndag, välja vegetarisk kost. Tanken är att inspirera köttätare att minska sin konsumtion, utan att nödvändigtvis behöva bli vegetarianer. Att införa en köttfri dag i svenska skolor skulle ge alla barn möjlighet att prova vegetarisk mat, och förhoppningsvis ge inspiration och motivation till att äta mer vegetariskt även hemmavid. Ett införande av

en köttfri dag kan kombineras med utbildning av måltidspersonal och information till elever om mat och klimat för att öka förståelsen för hur vår kost påverkar hälsa och miljö, och för att garantera en hög kvalitet på den vegetariska maten i skolan.

Källor:

Livestock's Long Shadow, Food and Agriculture Organisation of the United Nations (FAO), 2006
Statistikrapport 2009:2, Svenska Jordbruksverket (SJV), 2009

Partikongressen föreslås besluta:

F112:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa en köttfri dag i den svenska skolan

F112:2 att motionen skickas till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

Lunds Socialdemokratiska studentklubb

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F113

LJUNGBY ARBETAREKOMMUN

Inför facklig skolinformation i läroplanen

De politiska partierna såväl som fackförbunden tappar medlemmar. Främlingsfientlighet och intolerans breder ut sig. Skolvalet 2010 visar att på ett antal skolor skulle Sverigedemokraterna fått egen majoritet. Detta gäller framför allt yrkesförberedande program.

Detta är arbetarrörelsens framtida kärntrupper som istället vänder sig till SD för att förändra Sverige. Vi måste lägga större vikt på att arbetarrörelsens roll belyses. Detta genom ökade skolinformationer från facket där man skapar en förståelse hos ungdomarna vad arbetarrörelsen verkligen är.

Dock kan det ibland vara väldigt svårt för skolinformatörer att få tillträde till vissa skolor. Många gånger kommer detta an på enskilda lärare som inte tycker facklig information är något som är lämpligt för eleverna. Det är djupt olyckligt att enskilda individer ska få stå i vägen för elevernas bildning.

Partikongressen föreslås besluta:

F113:1 att socialdemokratin skyndsamt verkar för att följande rättigheter för skolinformation skyndsamt införs i läroplanerna för grund och gymnasieskola

F113:2 att LO, TCO, och Saco skall tillåtas en skolinformation per klass per läsår på grundskolan

F113:3 att LO, TCO och Saco skall tillåtas en skolinformation per klass per läsår på gymnasieskolans studieförberedande program

F113:4 att respektive fackförbund skall tillåtas en skolinformation per läsår på gymnasieskolans yrkesförberedande program

F113:5 att det i lagstiftningen klargörs vad som skall vara laga förfall (ex friluftsdag, aulaskrivning eller skolresa) för att neka skolinformatörer tillträde till skolorna

Jerry Rogerstam

Ljungby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F114

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Inför frukost i skolan

Kosten är oerhört viktig för bra prestationer oavsett om det gäller skola eller arbete. Flera undersökningar visar att goda frukostvanor ger bättre resultat i skolan. En mätt elev presterar bättre än en hungrig elev. Maria Lennernäs, professor i mat och måltidskunskap, menar att en hungrig individ blir fokuserad på ”fodersök”, som styrs av det centrala nervsystemet, vilket orsakar bland annat koncentrationssvårigheter. Därtill finns elever som, på grund av deras föräldrars socioekonomiska omständigheter, inte har möjlighet att äta frukost hemma. Ska det verkligen vara så att elever med besvärliga socioekonomiska förutsättningar inte ska ha en likvärdig chans i skolan? Nej, Socialdemokrati för mig är att alla i samhället får likvärdiga förutsättningar. Låt oss därför se till att varje elev, oavsett socioekonomiska bakgrunder, får den likvärdiga skolan som vi så gärna önskar.

Partikongressen föreslås besluta:

F114:1 att frukost införs på samtliga skolor i Sverige

Hamam Al Rabi

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F115

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Inför rekommenderat tak för antalet elever per klass gällande år 6-9

Som ett steg i processen att förbättra arbetsmiljön och, i förlängningen, även studieresultaten i den svenska grundskolan borde det återinföras (innan skolan kommunaliserades fanns ett maxregel på 30, var det 31 skapades det två klasser) en paragraf i den nuvarande skollagen om rekommenderat tak för antal elever per klass i år 6-9. I dagsläget ser denna situation oerhört olika ut om man jämför olika grundskolor.

Att undervisa klasser med närmare, och i bland över, 30 elever tillhör vardagen för många pedagoger i landet i dag. Att som svensk riksdags- eller kommunpolitiker inbilla sig att detta förhållande inte har märkbar negativ påverkan på arbetsmiljön och studieresultaten, menar jag är djupt oansvarigt och tyder på stor okunskap om hur undervisning och lärande fungerar. Jag är medveten om att denna åsikt idag står i,

om inte i motsatt så i alla fall, en bit ifrån en hel del av den aktuella forskning som många sakkunniga idag lutar sig emot.

En av de mer refererade forskarna som förekommer i denna debatt i dagsläget är John Hattie, professor i pedagogik från Nya Zeeland. Hans rapport "Visible learning" (2009) skapade en intensiv debatt i skolvärlden. Rapporten är unik i sitt slag utifrån det oerhört omfattande underlaget i studien. Aldrig förr har det gjorts en så omfattande forskningsöversikt när det gäller elevers lärande och studieresultat. 50.000 studier och 80 miljoner elever talar sitt tydliga språk. Hattie visar i sin rapport på en stort antal faktorer som påverkar resultat och lärande i skolan, t ex hemmet, skolan, läroplanen o s v. Det som dock har förvånat en del andra forskare och även mig själv i stor utsträckning är vilken roll han tillskriver klasstorleken. Den här faktorn hamnar oväntat långt ner på listan.

Jag är själv lärare för elever i år 6-9 och ställer mig oerhört frågande inför påståendet om att klasstorleken inte har så stor betydelse för elevers lärande och studieresultat i klassrummet. Det borde vara uppenbart för var och en att möjligheten att ha mer kontakt med varje enskild elev varje lektionspass, vilket skulle bli resultatet med mindre färre elever i varje klass, skulle innebära en högre kvalitet i undervisningen och i förlängningen leda till bättre resultat för eleverna. I rapporten "Långsiktiga effekter av mindre klasser" (IFAU Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitik utvärdering, februari 2012) visar forskarna tydligt på att mindre klasser har positiv inverkan på både utbildningsresultat, utvecklingsförmågan och följaktligen även löneutvecklingen senare under yrkeslivet för de elever som gått i mindre klasser. Just möjligheten till nära kontakt mellan elev och lärare hamnar också högt upp i listan av faktorer som Hattie menar har stor betydelse, så där är vi alla uppenbart överens. En faktor som en del tjänstemän inom Falkenberg gärna lyfter fram som de menar har stor betydelse för elevers lärande är tillgången till en personlig dator genom det numera välkända och utbredda projektet En till En.

Detta projekt har bidragit till att förändra mycket gällande arbetet i skolan, vilket naturligtvis är positivt.

Dock vill jag poängtera att denna förändring inte gör skolan och undervisningen till ett självspelande piano. För oss lärare som arbetar nära eleverna dagligen med hjälp av detta verktyg är det uppenbart att datorn är ett verktyg, ett hjälpmedel som absolut kan underlätta mycket av arbetet i skolan. Men att tro att enbart tillgången på en dator med allt vad det innebär per automatik gör att eleverna lyckas så mycket bättre i skolan, anser jag bevisar en märklig syn på undervisning och utbildning. Lärsituationen måste kompletteras med kontakten med en pedagog, vilket också Hattie pekar på.

Partikongressen föreslår besluta:

F115:1 att införa ett rekommenderat maxantal på 22 elever i varje klass på 6-9

Andreas Lundberg, Jimmy Strobl, Mari Emanuelsson, Per Svensson, Ellinor Thorsson, Andreas Wihlborg och Fredrik Johansson

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F116

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Integrering funktionshinder

För oss tillsammans

Vi anser att det är viktigt med en sammanhållen skola där barn och ungdomar får möjligheter att mötas och utveckla sin förståelse för och tolerans mot olikheter. Strävan i skola och vuxenutbildning ska därför vara att i så stor utsträckning som möjligt undervisa elever med olika funktionshinder tillsammans med övriga elever. Vi konstaterar att inkludering och samverkan ställer krav på genomtänkta strategier för organisation, undervisning, resurser och resursfördelning samt på personalens kompetens. Framför allt krävs en pedagogisk ledning som medvetet och insiktsfullt arbetar för att främja inkludering. En utvecklad samverkan mellan skolformerna är också en förutsättning för att på sikt kunna ta ställning till behovet av skilda skolformer. Vi framhåller att det krävs förändringar såväl i grundskolan som i grundsärskolan, om den obligatoriska skolan i framtiden ska ha möjligheter att ta ansvar för alla barn och i största möjliga utsträckning undervisa dem tillsammans.

Ovanstående text är hämtad ur Carlbeck - kommittens betänkande om utbildning och utvecklingsstörning. Ett betänkande som tyvärr inte fick tillräckligt stor uppmärksamhet och genomslag i debatten. Den dåvarande borgerligheten tillsammans med en Miljöpartist vågade inte genomföra ett antal försök där vi kunde lära oss mer om inkluderande undervisning. I ursprungsdirektiven fanns tanken med att vi skulle prova i ett antal kommuner att jobba mer inkluderande. Tyvärr fick vi ändrade direktiv och det blev en tummetott.

Nu har det gått 10 år. Nu tycker jag det är dags att gå vidare i denna för våra barn o unga så viktiga fråga. Idén är inte helt okontroversiell det är jag mycket väl medveten om. Det finns massor av hinder för att detta skall kunna genomföras. Den ordinarie skolverksamheten måste förändras och ett rejält värdegrundsarbete måste till.

Partikongressen föreslås besluta:

- F116:1 att kongressen uttalar ett stöd för att ge ett antal kommuner i Sverige möjlighet att vara försökskommuner som vi sedan utvärderar
- F116:2 att kongressen uttalar att ett inkluderat arbetssätt skall eftersträvas
- F116:3 att kongressen klart uttalar att det är viktigt med en sammanhållen skola där barn och ungdomar får möjlighet att mötas och utveckla sin förståelse för och tolerans mot olikheter

Anders Rosèn

Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F117

ÅRJÄNGS ARBETAREKOMMUN

IT-verktyg inom grundskolan

I dagens samhälle går utvecklingen allt snabbare. Under de senaste 15 åren har inte minst genomslaget av persondatorer och utbyggnaden av höghastighetsbredband förändrat många människors liv. Allt fler spenderar delar av sin fritid på sociala nätverk såsom Facebook och Twitter.

Även på arbetsmarknaden har utvecklingen inom det digitala området varit stor. Ofta förväntar sig arbetsgivarna idag att deras anställda ska kunna hantera datorer och annan IT-utrustning, särskilt om den anställde är ung. I framtiden kommer ännu större delar av samhället att vara datoriserade.

Detta faktum reflekteras till viss del i skolvärlden; ofta ska elevernas läxor och hemarbeten lämnas in datorskrivna, med syftet att eleverna ska lära sig hantera datorer. I och med detta finns en stor klassproblematik. För att lära sig hur IT-utrustning såsom datorer eller läsplattor fungerar räcker inte skolans lektioner i datorkunskap; det krävs att eleverna får möjlighet att på egen hand bekanta sig med utrustningen. Tillgången till en egen IT-utrustning påverkar därmed hur väl en elev klarar sin utbildning. Barn och ungdomar som växer upp i familjer med låga inkomster har idag inte samma möjligheter att ta del av den datoriserade utvecklingen och riskerar därmed även att missa framtida chanser.

Med ovanstående beskrivning som motivering vill SSU Värmland att Sveriges samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla personlig IT-utrustning, i form av exempelvis laptops eller surfplattor, åt sina elever. Eleverna skulle via en sådan investering få tillgång till ett flerfunktionellt arbetsverktyg som tillåter dem att vara en del av den digitala utvecklingen. Det innebär direkta fördelar för eleverna och skolan som effektiviseras och moderniseras, men även långsiktiga sådana genom att samtliga elever får möjlighet att utveckla sina kunskaper ytterligare. Med detta följer ökat intresse för högre utbildningar, arbete inom den digitala sektorn och inte minst nytänkande. Det är därmed också en viktig investering för framtidens tillväxt.

Partikongressen föreslår besluta:

F117:1 att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg

Simon Sjögren, Ordförande SSU Årjäng

Årjängs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F118

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

IT-verktyg inom grundskolan

I dagens samhälle går utvecklingen allt snabbare. Under de senaste 15 åren har inte minst genomslaget av persondatorer och utbyggnaden av höghastighetsbredband förändrat många människors liv. Allt fler spenderar delar av sin fritid på sociala nätverk såsom Facebook och Twitter.

Även på arbetsmarknaden har utvecklingen inom det digitala området varit stor. Ofta förväntar sig arbetsgivarna idag att deras anställda ska kunna hantera datorer och annan IT-utrustning, särskilt om den anställde är ung. I framtiden kommer ännu större delar av samhället att vara datoriserade.

Detta faktum reflekteras till viss del i skolvärlden; ofta ska elevernas läxor och hemarbeten lämnas in datorskrivna, med syftet att eleverna ska lära sig hantera datorer. I och med detta finns en stor klassproblematik. För att lära sig hur IT-utrustning såsom datorer eller läsplattor fungerar räcker inte skolans lektioner i datorkunskap; det krävs att eleverna får möjlighet att på egen hand bekanta sig med utrustningen. Tillgången till en egen IT-utrustning påverkar därmed hur väl en elev klarar sin utbildning. Barn och ungdomar som växer upp i familjer med låga inkomster har idag inte samma möjligheter att ta del av den datoriserade utvecklingen och riskerar därmed även att missa framtida chanser.

Med ovanstående beskrivning som motivering vill SSU Värmland att Sveriges samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla personlig IT-utrustning, i form av exempelvis laptops eller surfplattor, åt sina elever. Eleverna skulle via en sådan investering få tillgång till ett flerfunktionellt arbetsverktyg som tillåter dem att vara en del av den digitala utvecklingen. Det innebär direkta fördelar för eleverna och skolan som effektiviseras och moderniseras, men även långsiktiga sådana genom att samtliga elever får möjlighet att utveckla sina kunskaper ytterligare. Med detta följer ökat intresse för högre utbildningar, arbete inom den digitala sektorn och inte minst nytänkande. Det är därmed också en viktig investering för framtidens tillväxt.

Partikongressen föreslås besluta:

F118:1 att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg

David Hakula

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F119

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

IT-verktyg inom grundskolan

I dagens samhälle går utvecklingen allt snabbare. Under de senaste 15 åren har inte minst genomslaget av persondatorer och utbyggnaden av höghastighetsbredband förändrat många människors liv. Allt fler spenderar delar av sin fritid på sociala nätverk såsom Facebook och Twitter.

Även på arbetsmarknaden har utvecklingen inom det digitala området varit stor. Ofta förväntar sig arbetsgivarna idag att deras anställda ska kunna hantera datorer och annan IT-utrustning, särskilt om den anställda är ung. I framtiden kommer ännu större delar av samhället att vara datoriserade.

Detta faktum reflekteras till viss del i skolvärlden; ofta ska elevernas läxor och hemarbeten lämnas in datorskrivna, med syftet att eleverna ska lära sig hantera datorer. I och med detta finns en stor klassproblematik. För att lära sig hur IT-utrustning såsom datorer eller läsplattor fungerar räcker inte skolans lektioner i datorkunskap; det krävs att eleverna får möjlighet att på egen hand bekanta sig med utrustningen. Tillgången till en egen IT-utrustning påverkar därmed hur väl en elev klarar sin utbildning. Barn och ungdomar som växer upp i familjer med låga inkomster har idag inte samma möjligheter att ta del av den datoriserade utvecklingen och riskerar därmed även att missa framtida chanser.

Med ovanstående beskrivning som motivering vill SSU Värmland att Sveriges samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla personlig IT-utrustning, i form av exempelvis laptops eller surfplattor, åt sina elever. Eleverna skulle via en sådan investering få tillgång till ett flerfunktionellt arbetsverktyg som tillåter dem att vara en del av den digitala utvecklingen. Det innebär direkta fördelar för eleverna och skolan som effektiviseras och moderniseras, men även långsiktiga sådana genom att samtliga elever får möjlighet att utveckla sina kunskaper ytterligare. Med detta följer ökat intresse för högre utbildningar, arbete inom den digitala sektorn och inte minst nytänkande. Det är därmed också en viktig investering för framtidens tillväxt.

Partikongressen föreslår besluta:

F119:1 att Socialdemokraterna skall verka för att samtliga högstadieskolor ska tillhandahålla sina elever personlig IT-utrustning som utbildningsverktyg

Sofie Halvarsson, SSU Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F120

SALA ARBETAREKOMMUN

Jämlik ersättning för utbildning

I Skollagen (2010:800) stadgas att ungdomar fritt ska få välja vilket gymnasium de önskar studera vid. Det kan handla om ett gymnasium som drivs av den egna kommunen, av någon annan kommun eller ett s k frigymnasium, som drivs av någon huvudman på kommersiell eller ideell basis. Valfriheten har det positiva med sig att ungdomar har ett brett utbud av utbildningar att välja mellan och på så vis får större möjlighet att hitta ett program och en inriktning som passar dem. Ett syfte med införandet av det fria skolvalet var också att skapa en konkurrens-situation som skulle stimulera till en utveckling och förnyelse av gymnasieskolorna. Detta för att göra skolorna attraktiva för ungdomar när de söker sin gymnasieutbildning. Möjligen har så också skett på många av landets gymnasieskolor.

Det har dock blivit uppenbart att det fria skolvalet fört med sig ett antal avigsidor som faktiskt motverkar det syfte reformen skulle ha. En sådan är att med konkurrens följer ett behov av marknadsföring för att bli känd för att presumtiva kunder eller, som i det här fallet, elever ska uppmärksamma det utbud som erbjuds. Marknadsföring är inte gratis, utan en del av de skattepengar som anslagits till undervisning tvingas nu utbildningshuvudmännen använda till marknadsföring.

Andra konsekvenser som påvisats är en tilltagande segregation av elever skolorna emellan, vilket i sin tur medför att den genomsnittliga kunskapsnivån på Sveriges gymnasieelever sjunker i jämförelse med andra OECD-länder och att det dessutom leder till en ogynnsam regional utveckling. De elever som söker sig utanför den egna kommunens gränser kommer oftast från studievana hemförhållanden och har bättre förutsättning att få höga betyg, medan de övriga ungdomarna halkar efter. De som söker sig bort söker sig oftast till större städer och orsaken är inte alltid utbildningen i sig utan att dessa städer utövar en lockelse på unga människor. Det finns flera exempel på att två identiska utbildningsprogram kan ha helt olika antal sökande beroende på vilken ort de anordnas på.

Det är alltså mycket tufft för mindre gymnasier på mindre orter att konkurrera på de här villkoren. Som om det inte vore nog så skapar ersättningssystemet till externa utbildningshuvudmän ytterligare svårigheter. I Skollagen 16 kapitel §51 sägs att ersättningen till externa utbildningshuvudmän ska vara högst den kostnad som hemkommunen har för sin egen gymnasieutbildning. Skrivningen har uppenbarligen kommit att tolkas så att det alltid är denna ”högsta” kostnad som debiteras och som hemkommunen tvingas betala. Det som styr ersättningsnivån är den s k elevpengen. Elevpengen är den kostnad som hemkommunen har för det motsvarande programmet i elevens hemkommun. De små kommunerna har ofta svårt att fylla sina klassrum och eftersom kostnaderna för lärare, lokalhyra och overheadkostnader är i stort sett desamma oavsett om det sitter tio eller tjugo elever i klassrummet så blir elevpengen avsevärt mycket högre för det mindre gymnasiet. Det absurda i systemet blir uppenbart om man föreställer sig två elever som sitter bredvid varandra i exempelvis ett frigymnasium, där den ena kommer från en liten kommun och den andra från en större. Trots att de får ex-akt samma undervisning så får den mindre kommunen betala ett avsevärt högre pris för sin elev än den större kommunen behöver

göra. Ersättningssystemet blir ett sätt att utarma mindre kommuner som kämpar för att behålla ett eget gymnasium.

En annan effekt av ersättningssystemet är att det försvårar för hemkommunerna att höja kvaliteten på den egna undervisningen. Man kan uttrycka det som att systemet är stagnationsbefrämjande. Om en kvalitetshöjning kostar pengar så återverkar det på elevpengen och därmed ersättningen till externa utbildningshuvudmän, trots att eleverna som studerar externt inte alls får del av kvalitetshöjningen på hemkommunens gymnasium. Förbättringar blir dyrare för kommunerna än de annars skulle behöva bli och motverkas på så vis, och den pålagan drabbar förstås inte enbart små kommuner, utan alla som vill göra en nysatsning i sina gymnasieskolor.

Om det nuvarande systemet med fria val av gymnasieskolor ska behållas behövs en förändring av ersättningssystemet så att inte kvalitetsförbättringar försvåras och försätter små kommuner med små gymnasieskolor i en ohållbar situation och därmed påskyndar migrationen från mindre kommuner till storstäderna. Det kan finnas flera sätt att skapa ett ersättningssystem som är mer neutralt mellan kommunerna. Ett sätt kan vara att införa en riksprislista för samtliga gymnasie-program som får styra ersättningsnivån, men andra alternativ kan givetvis också övervägas.

Partikongressen föreslås besluta:

F120:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet ger riksdagsgruppen i uppdrag att verka för att införa ett ersättningssystem till externa utbildningsanordnare som undanröjer olikheten i kostnader kommunerna emellan

Bengt Jansson

Sala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F121

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Kasta ut månglarna ur kunskapens och bildningens tempel

Elever har som medborgare rätt till en god utbildning utan att reduceras till kunder på en marknad. Ge lärare, rektorer, skolor och kommuner möjlighet att koncentrera sig på skolans uppdrag - elevernas lärande och utveckling i en skola för alla.

A. Den demokratiska visionen om en skola för alla

Skolans uppdrag och finansiering - en historisk tillbakablick och läget idag. Sedan tillkomsten av den obligatoriska skolan i mitten av 1800-talet har skolan i Sverige styrts via nationella direktiv. Kyrkans dominans under 1800-talet försvagades genom riksdagsbeslut om nationella undervisningsplaner i början av 1900-talet. Kyrkans sista utpost, domkapitlet som tillsynsmyndighet över skolan, avskaffades och ersattes av länskolnämnderna 1952. Under de 60 år som gått sedan dess har riksdag och regering varit

mycket aktiva i reformeringen av skolan. Genom Skollagen, läroplaner och förordningar har staten styrt och efter hand förändrat skolan. Fram till början av 1960-talet hade vi i Sverige ett parallellskolesystem med småskola, folkskola, flickskola, läroverk och realskolor för barn och ungdomar upp till 14-16 år. En segregerad skola.

Riksdagen beslutade i slutet av 1950-talet att detta system skulle avvecklas och en för alla barn gemensam grundskola skulle införas. Denna startade 1962 då också den första läroplanen för grundskolan (Lgr62) fastställdes. Skolan var helt och hållet statlig fram till 1992 då ”kommunaliseringen” genomfördes. Fram till dess hade staten varit arbetsgivare och betalat alla lärarlöner och viss kringverksamhet, medan kommunerna huvudsakligen betalat för driften av lokaler, läromedel, skolskjutsar och skolmat. Kommunaliseringen innebar inte att ansvaret för kostnaderna i skolan fördes över till kommunerna. Före 1992 var statens insats för lärarlöner m.m. ca 75%, medan kommunerna ansvarade för de resterande 25. Statens bidrag till kommunernas skolkostnader finns kvar men är numera inbakat, utan öronmärkning, i ett generellt statsbidrag till kommunen. Staten är idag alltså fortfarande huvudfinansiär av skolan och som sådan ”beställare” av skolverksamheten i landet. I Skollagen, olika läroplaner, kursplaner, betygskriterier, olika förordningar mm formuleras denna beställning. Utförare är lärare, rektorer, enskilda skolor och kommunen. Förutom skolans professionella personal är givetvis skolans huvudpersoner, eleverna, och deras föräldrar förutsättningar för verksamheten.

Genom bl.a. Skolinspektionen, nationella prov och utvärderingar kontrollerar staten att ”beställningen” effektueras i kommunerna. Man kan populärt säga att staten är ”kund” hos kommunerna. Man betalar och har krav på vad man ska få för pengarna. Att däremot se den enskilde eleven eller föräldern som ”kund” är en omöjlighet. Den förälder som betalar statlig skatt och föräldrar som via moms mm bidrar till statskassan betalar en ytterst liten del av kostnaderna för de egna barnens skolgång. Det är snarare så att alla medborgare i Sverige är finansiärer av skolverksamheten. Därmed blir skolan en angelägenhet för alla, inte enbart för de föräldrar som just nu har egna barn i skolan.

Denna gemensamma angelägenhet speglas väl i skolans uppdrag som är att ge varje elev möjlighet att växa, lära och utveckla sina förmågor. Både för sin egen skull och för samhällets skull. Skolan är en angelägenhet både för individen och samhället. Skolan har både ett jag-perspektiv (individen ska erövra kunskaper och utveckla olika personliga kompetenser) och ett vi-perspektiv (eleverna ska omfatta samhällets grundläggande värderingar, visa solidaritet med svaga och utsatta, respektera alla människors lika värde och verka för jämställdhet mellan kvinnor och män och kunna verka i ett demokratiskt samhälle.)

Skolan har också ett kompensatoriskt uppdrag. I skollagen står: ”i utbildningen ska hänsyn tas till barns och elevers olika behov. Barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. En strävan ska vara att uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen”.

B. Så här ser det ut idag

Svårigheter, svagheter och problem i svensk skola – några exempel:

1. Svenska elevers kunskaper försämras enligt flera mätningar, bl.a. PISA- studier.
2. Skillnaderna mellan de svagpresterande och de högpresterande eleverna ökar utan att därför de högpresterande elevernas resultat förbättras.

3. Andelen elever som är obehöriga till gymnasieskolan har ökat samtidigt som andelen elever som når maximalt poängvärde, 320 poäng, också har ökat.
4. Skolans förmåga att kompensera för elevers sociala, ekonomiska och kulturella skillnader försämras.
5. Föräldrarnas socioekonomiska situation är allt viktigare för elevers framgångar i skolan.
6. Det råder ingen balans mellan den enskilde elevens val av gymnasieutbildning och samhällets behov av olika yrkesgruppers speciella kompetens.
7. Närhetsprincipen – att elever går i den skola som ligger närmast bostaden – har upphävts. Detta får stora konsekvenser för den enskilda skolan, rektorsområdet och kommunen som inte längre kan planera utifrån ett givet elevunderlag.
8. Närhetsprincipens avveckling riskerar att medföra långa skoldagar och långa resor för den enskilde eleven. För föräldrarna till yngre barn riskerar detta att medföra transporter med bil, vilket negativt påverkar miljön. Risken för trafikolyckor ökar.
9. Kontakter med skolkamrater under fritiden försvåras eftersom eleverna är spridda på olika håll.
10. Till följd av för litet antal sökande riskerar vissa utbildningsprogram och ibland hela gymnasieskolor att läggas ned. Detta innebär att enskilda elever som påbörjat en utbildning måste börja om på ett nytt program. Utbildningstiden förlängs därmed från planerade tre till fyra år. En förlust för såväl den enskilde eleven som för samhället.
11. Till lärarutbildningarna söker få studenter, speciellt till utbildningarna för blivande lärare i matematik och naturvetenskapliga ämnen. Till vissa utbildningar antas alla sökande och platser står ändå tomma.
12. Lärarkretsens sjunkande status, som bl.a. kan avläsas i det låga antalet sökande till lärarutbildningarna och aktiva lärares önskan att lämna lärarbanan, rimmar illa med många politikernas tal om ”kunskapsnationen Sverige som ska konkurrera om arbeten på den globala marknaden.”
13. Rollerna för olika befattningshavare i skolan – skolledare, lärare och övrig personal är ofta oklara, något som ger upphov till osäkerhet om vem som gör vad och vad som vem gör.
14. I skolan har utvecklats något av en provhysteri som tenderar att ta oproportionerligt stor del av undervisningstiden och från lärarnas arbetstid.
15. De allt mer ökade kraven på dokumentation i skolan riskerar att ske på bekostnad av lärarnas tid att förbereda, genomföra och följa upp sin undervisning.
16. Antalet gymnasieskolor ökar samtidigt som elevantalet minskar.
17. Ett antal stora friskolekoncerner tar över en allt större andel av friskolemarknaden.
18. Skolorna tenderar att använda betygen som ett konkurrensmedel i sin inbördes kamp om eleverna och den skolpeng som följer dem. Risken är stor att givna betyg och faktiska studieprestationer inte stämmer överens.
19. I jakten på elever får marknadsföringen en allt större roll. De svenska gymnasieskolorna köper mer än dubbelt så mycket reklam i dag jämfört med för tre år sedan.
20. Skolans har ett trefaldigt uppdrag:
 - att ge kunskaper för framtida studier och/eller yrkesliv
 - att förbereda de unga för att som medborgare leva sitt vuxna liv i demokratisk anda tillsammans med andra och
 - att bidra till att ge eleverna ett personligen rikt liv.

Idag står uppdraget inte tillräckligt i fokus i skolans dagliga arbete. Det måste tydliggöras bättre både för skolans personal och elever/lärare

21. Tillfälliga opinioner från olika intressegrupperingar får ibland skolans företrädare att vika sig och inte stå upp för de demokratiskt fattade beslut som styr skolans uppdrag och dess verksamhet. Den ökade makt som elever och föräldrar fått genom elevpengssystemet, det fria skolvalet och friskolesystemet riskerar att användas på ett sätt som går emot skolans uppdrag.

C. Varför har det blivit så här?

Nya sociala medier, massmedias ytliga bilder av skolan, ekonomiska förändringar i samhället, en invandring där en del föräldrar har kort eller bristfällig skolgång och många barn som idag kommer till vårt land i allt högre ålder är en realitet för dem som arbetar i skolan. Den borgerliga regeringen har under senare år dragit isär skolan. Många reformer och krav på förändringar har kommit till under senare år. Några önskvärda men flera med förödande konsekvenser för möjligheter att fullfölja skolans uppdrag. Här är några exempel:

- Friskolereformen har uppmuntrats. Antalet friskolor har ökat drastiskt vilket lett till en ökad segregation där kommunens skolor i stort sett alltid får ta emot de resurssvaga föräldrarnas barn. En skola där alla har lika möjligheter finns inte längre. Barn med olika bakgrund och från olika miljöer i samhället lär inte känna varandra. Den sammanhållna grundskolan som mötesplats för barn med olika bakgrund avvecklas i det tysta.
- Konkurrens mellan skolor uppmuntras. Detta har lett till att betygsättningen blir ett konkurrensmedel. Många skolor, speciellt friskolor sätter högre betyg än vad de nationella proven visar. Kostnader för marknadsföring stjälar pengar från undervisningen. Skolans personal får lägga allt mer tid på att marknadsföra skolan.
- Det fria skolvalet splittrar skolan och omöjliggör alla former av långsiktig planering. Det har också lett till ökad trafik när föräldrar kör bil med de yngre barnen, ibland till en skola långt från hemmet trots att det finns en i närheten. Förutom en försämrad miljö leder detta till att barnens skolkamrater många gånger finns i helt andra bostadsområden vilket försvårar fritidskontakter. Gymnasieelever får längre resor och längre skoldagar.
- En stor ökning av antalet nationella prov och annan kontroll minskar utrymmet för lärarande då lektionstid ägnas åt prov. Samtidigt måste lärarna rätta prov på bekostnad av tid för förberedelser och planering av undervisningen. Viktigaste faktorn för bättre skolresultat enligt modern forskning är att eleven får sin lärares tid och stöd under själva inläringen. Att i efterhand kontrollera det som man från början aldrig förstått är ineffektivt.
- Ökade krav på dokumentation och ett mer komplicerat betygssystem tenderar att ta tid och energi från lärarna på bekostnad av elevmöten, förberedelser och planering av undervisningen.
- Yrkesutbildningarna har förändrats och blivit mindre attraktiva val genom att de inte längre automatiskt ger möjligheter till framtida högskolestudier. På sikt leder detta till stor brist inom för samhället väsentliga arbetsområden.
- Den kommunala skolan har alltid skyldighet att ta emot elever, medan en fristående skola kan säga stopp när man tycker den är full. När en fristående skola går i konkurs under läsåret kan den

kommunala skolan aldrig neka att ta emot någon elev, trots ökade kostnader och mestadels ingen kompensation för de tillkommande eleverna.

- Kommunerna måste betala lika mycket till de fristående skolorna som till de kommunala skolorna, trots att vi vet att barn från resurssvaga familjer sällan väljer skola och därmed går på närmaste kommunala skola. Devisen ”åt var och en efter behov” har nedmonterats och ersatts med ”lika mycket åt alla”. Skolans kompensatoriska uppdrag sätts härmed ur spel.
- Valfrihet för föräldrar betonas så starkt att samhällsuppdraget kommer i skymundan. Föräldrar respekterar i lägre grad lärarnas profession, rektors och skolans uppdrag. Många lärare och skolledare vittnar om nya och ökade krav från föräldrar vad gäller, pedagogik, barnens betyg och ledigheter för sina barn utöver den lagstadgade rätten. Om inte kraven tillgodoses finns hotbilden i bakgrunden: ”Om vi inte får som vi vill så flyttar vi våra barn”. Skolans företrädare hamnar i en försvarssituation, upplever press, samtidigt som skolan är beroende av varje elevs skolpeng för sin ekonomiska skull.
- De fristående skolorna kan drivas i vinstsyfte. Ett sätt att maximera vinsten är att anställa färre och/eller obehöriga lärare, att inte ha ändamålsenliga lokaler för t.ex. idrott, slöjd, hemkunskap, laborationer, att avstå från bibliotek, att pressa lärarna att ha fler lektioner och ta på sig andra uppgifter på bekostnad av planering och efterarbete. Skattepengar som skall gå till elevernas lärande hamnar någon annanstans. Ingen friskola tar ansvar för eleverna om den går i konkurs. Det får kommunen göra.
- Förslag till RUT-avdrag för läxhjälp kommer att ta pengar från statskassan, gynna resursstarka familjer, och står därmed helt i strid med skolans kompensatoriska uppdrag i skollagen.

Utan vetenskaplig grund, huvudsakligen baserat på nyliberala idéer och utan att definiera begreppet ”valfrihet” har krav och förändringar från den nuvarande borgerliga regeringen drabbat lärare, rektorer, skolor och kommuner.

Det är uppenbart att dagens skolor, både de kommunala och de fristående, starkt påverkas av marknadstänkandet. Vi anser att en god utbildning är en rättighet och för den enskilde en fri nytthet. Barn och elever är inte varor. När fokus förskjuts från skolans uppdrag till att genom kostsam marknadsföring locka till sig elever med glättiga broschyrer, datorer och mat på restaurang, tappar skolan färdriktning. Konkurrens om eleverna höjer inte skolans resultat, däremot drar det pengar från skolans budget och energi från berörd personal. De stora vinnarna är reklambyråerna och tryckerierna.

D. Nu krävs kraftfulla åtgärder och en tydligare skolpolitik

Vi anser att det socialdemokratiska partiet med beaktande av vad vi anfört ovan kraftfullt ska agera för att vi åter får en skola där alla barn och elever har likvärdiga och maximala möjligheter att lära, växa och utvecklas.

Partikongressen föreslås besluta:

F121:1 att det Socialdemokratiska partiet tillsätter en arbetsgrupp med uppdraget att, inom en begränsad tid, utreda och analysera de missförhållanden som motionen pekar på och komma med förslag till hur partiets politik kan utformas för att motverka dessa. Exempel

- på sådant som måste utredas är konsekvenserna av skolans kommunalisering, det fria skolvalet, de fristående skolorna och avsaknaden av en behovsorienterad resursfördelning
- F121:2 att i väntan på denna utredning och de förslag den kan komma med – kraftigt skärpa regelverket för att bromsa och om möjligt vända den utveckling som beskrivs i motionen. Det kan gälla krav på återinvestering av vinster över en viss nivå, att vinster stannar i Sverige och beskattas här, att öppna för insyn i affärsverksamheten, de anställdas lagliga rätt till meddelarfrihet, krav på att vissa funktioner, t.ex. bibliotek, måste finnas
- F121:3 att det Socialdemokratiska partiet, i opposition och i regeringsställning, verkar för att den av regeringen tillsatta utredningen med Leif Lewin som ordförande får tilläggsdirektiv. Förutom effekterna av kommunaliseringen bör utredningen också analysera konsekvenserna av friskoleverksamheten och det fria skolvalet i förhållande till de avregering och riksdag uppsatta målen för skolan
- F121:4 att det Socialdemokratiska partiet genom sina företrädare på central och kommunal nivå verkar för att all samhällsplanering och allt bostadsbyggande kopplas till skolpolitiken för att skapa en reell grund för en minskad skolsegregation
- F121:5 att företrädare för det Socialdemokratiska partiet, på både statlig och kommunal nivå, signalerar partiets positiva syn på betydelsen av kunskaper som en förändrande kraft både för individen och samhällen i stort
- F121:6 att partiet tydliggör vilka ytterligare ekonomiska satsningar som krävs för att göra Sveriges sammantaget största arbetsplats - skolan – till en trygg, lockande och utvecklande plats att vara på för både elever och personal. Detta innebär såväl kraftiga satsningar på löner som på personal till stöd för både elever och lärare. Partiet ska också undersöka vilka ekonomiska åtgärder som behöver vidtas för att höja lärarutbildningens kvalitet och göra den mer attraktiv för studenter med bra betyg

Per-Ingvar Almén, Anita Magni-Olsson och Jan Olsson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F122

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Kompetens inom skolan

Från och med december 2013 skall förskollärare och lärare ha en lärarlegitimation för att få undervisa i skolan samt kunna sätta betyg. I skrivandets stund innefattas tyvärr inte fritidspedagogerna av denna legitimation. Det är dock lika viktigt att även fritidspedagogerna har rätt behörighet med tanke på att de ofta undervisar i olika ämnen.

Jag tycker att Socialdemokraterna ska verka för att även fritidspedagogerna skall omfattas om kravet av lärarlegitimation för att kunna få en anställning inom skolan.

Socialdemokraterna anser att alla ska ha rätt till att läsa på högskolan och bör då också anse att man efter en sådan utbildning ska få större möjlighet till jobb. Därför anser jag att vi ska vara hårdare mot rektorerna när de gäller nyanställda, att anställa en utbildad, trots dennes kompetens, framför en som läst på högskolan tre till fem år är inte något som ska kunna ske, oavsett anställningsform.

Det är viktigt att rektorerna gör samma, den som på grund av att den är utbildad inte platsar på den ena skolan platsar inte heller på någon annan skola. Till exempel hade inget sjukhus anställt en utbildad som sjuksköterska och då skolan och lärarna är minst lika viktiga ska inte detta ske i skolan heller.

Partikongressen föreslås besluta:

- F122:1 att Socialdemokraterna verkar för att fritidspedagoger ska ha en legitimation samt innefattas i skollagen
- F122:2 att Socialdemokraterna verkar för att utbildad personal ska anställas i skolan
- F122:3 att Socialdemokraterna verkar för att kommunerna ska ställa hårdare krav på rektorerna när de gäller vilka som får anställas

Erika Wiking, Unga Sossar Trollhättan

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F123

UPPVIDINGE ARBETAREKOMMUN

Kunskap är makt - rätten till utbildning

Socialdemokraterna står för solidaritet och jämlikhet. Vi värnar om barnen och om allas rätt till en bra utbildning. Vi anser att alla barn förtjänar en bra start i livet, oavsett tjockleken på föräldrarnas plånbok och att inga barn ska utestängas från förskola/skola. Vi tror att ökade kunskaper ger människor större förutsättningar att utvecklas, påverka sina liv och få mer inflytande i samhället. För oss är det självklart att alla barn har rätt att gå i en bra skola och att lika chanser kräver olika resurser.

Med hänvisning till ovanstående anser jag att vi (Socialdemokraterna) måste engagera oss mer i Gymnasiefrågan och då främst gällande sambandet mellan familjernas ekonomi och barnens utbildning.

Jag är själv bosatt i en mindre kommun och vårt eget gymnasium erbjuder ett smalt utbud av program vilket gör att många elever måste söka sig utanför den egna kommunen för att hitta utbildningar som passar deras talang, ambition och personliga intresse. Där uppstår det första problemet eftersom eleverna i stor utsträckning hänvisas till friskolor. Om elever skulle söka till en annan kommuns gymnasieskola hamnar de längst ner på skolans intagningslista, elever från den egna kommunen går före. Det andra problemet uppstår då eleven vill gå ett program på en skola som ligger långt från hemorten.

CSN handlägger inackorderingstillägg och extra tillägg för friskoleelever. CSN's belopp för inackorderingstillägg har inte utvecklats nämnvärt under de senaste 20 åren och har inte förändrats överhuvudtaget sedan 1995.

CSN's inackorderingstillägg, och dess utveckling, redovisas i tabell nedan:

[Tabell borttagen av formateringsskäl]

Tillägget täcker idag långt ifrån de extra kostnader som uppstår för en familj då deras barn vill studera utanför sin egen hemkommun.

Det extra tillägget kan sökas om din familj har en sammanlagd inkomst som är lägre än 125 000 kr/år dvs långt under gränsen för sk existensminimum. Därav kan man dra slutsatsen att de som kan ansöka om detta bidrag i de allra flesta fall får försörjningsstöd av sin kommun. Då kan man också misstänka att bidraget från CSN räknas som inkomst, då försörjningsstödet beräknas, vilket gör att familjens ekonomi inte förbättras, trots att det är tilläggets intentioner.

Partikongressen föreslås besluta:

- F123:1 att Socialdemokraterna aktivt ska arbeta för att inackorderingstillägget ses över och höjs
- F123:2 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att detta belopp värdesäkras genom att knyta det till prisbasbeloppet eller dylikt
- F123:3 att Socialdemokraterna aktivt ska arbeta för att inkomstgränsen för det extra tillägget ses över och höjs
- F123:4 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att det extra tillägget inte räknas som inkomst då det kommunala försörjningsstödet beräknas

Camilla Ymer

Uppvidinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F124

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Kunskapslyft för Sverige

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen.

Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Partikongressen föreslås besluta:

- F124:1 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen

F124:2 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

Joachim Fors

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F125

PERSTORPS ARBETAREKOMMUN

Kunskapslyft för Sverige

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Partikongressen föreslås besluta:

F125:1 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen

F125:2 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen

Ronny Nilsson

Perstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F126

KRISTIANSTADS ARBETAREKOMMUN

Körkort - en klassfråga

Idag är det för många ungdomar omöjligt att ta ett körkort. En av orsakerna är att den borgerliga regeringen vid ett par tillfällen höjt avgifterna. Samtidigt som priserna ökat har de ekonomiska förutsättningarna för den enskilde minskat. En beräknad kostnad för ett körkort idag ligger på ca 20 000 kronor. Detta scenario drabbar främst våra ungdomar och framförallt ungdomar som saknar arbete. Familjens ekonomi och prioriteringar kan också försvåra eller omöjliggöra ett körkort. Därför har ett körkort idag blivit en klassfråga.

När allt fler av våra ungdomar står utan arbete kan ett körkort vara skillnaden mellan arbete eller arbetslös. 140 000 av de ungdomar som är registrerade arbetslösa, ungdomar i 18-24 år, saknar närmare 60 % körkort. Inom de allra flesta arbetsplatser idag är det ett krav från arbetsgivaren att man skall ha ett körkort. När man söker ett arbete via ett fastställt formulär får man i de allra flesta fallen ange om man har körkort. Här kommer den första gallringen. Ett körkort kan därför i vårt samhälle, där transport och infrastruktur har en hög prioritet, inte ses som lyx utan som ett måste.

För att minska kostnaden för körkortet krävs att ungdomen har möjlighet till övningskörning i så stor omfattning som möjligt. För många ungdomar är detta inte möjligt eftersom föräldrarna kanske saknar körkort eller tillgång till bil.

Problemet skulle kunna lösas genom att ungdomarna inom skolans ram får möjlighet att ta hela eller delar av körkortet. Den teoretiska delen av körkortet skall börja redan i de tidigare åldrarna i en allmän trafikundervisning. Undervisningen skall följa de studerande under hela skolgången och kan därmed lägga grunden för körkortsteorin. Den intensifierade teoriundervisningen som är direkt riktad mot körkort skall kunna genomföras i en individuell kurs på gymnasienivå och avslutas med det slutliga teoriprovet. En sådan lösning skulle samtidigt öka barn och ungdomars kunskap om trafikregler och hur man rör sig i trafiken. Dessa ökade kunskaper skulle förmodligen också förhindra/begränsa de olyckor som idag drabbar de oskyddade trafikanterna (cyklister och gångtrafikanter). Statistiken idag visar att trots att det görs satsningar på trafiksäkerhet så når man inte tillräcklig framgång i att minska antalet döda och skadade i gruppen oskyddade trafikanter.

De ungdomar som inte valt en gymnasial utbildning skall kunna erbjudas samma undervisning kostnadsfritt i ett annat forum.

Den praktiska delen i körkortet bör också kunna kopplas till skolan eller genomföras i samarbete med körskolor. Finansieringen kan lösas genom en samordning mellan stat, kommun och näringsliv.

För att motverka en klasskillnad och göra ungdomarna mer anställningsbara föreslår vi att partikongressen beslutar i enighet med motionens mening.

Partikongressen föreslås besluta:

- F126:1 att den teoretiska undervisningen för körkort genomförs inom skolans ram
- F126:2 att man i förskolan inför anpassad trafikundervisning som avslutas i gymnasieskolan med ett teoriprov för körkort
- F126:3 att teoriundervisningen är kostnadsfri för den studerande
- F126:4 att de ungdomar som inte valt en gymnasial utbildning skall erbjudas samma i ett annat forum
- F126:5 att Socialdemokratiska partiet utreder möjligheter och finansiering av den praktiska körutbildningen

Marianne Eriksson

Kristianstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F127

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Körkort – en klassfråga

Att ha körkort underlättar möjligheten att försörja sig och därmed delaktigheten i samhället. Fler arbeten står till förfogande för den som har körkort. Det är många arbetsgivare som kräver körkort för att man över huvud taget ska kunna få en anställning.

Det är kostsamt att ta körkort. Många ungdomar tvingas avstå på grund av ekonomiska skäl.

För ungdomar från höginkomstfamiljer är körkort en självklarhet – oavsett vad det kostar!

Att kunna ta körkort håller på att bli en klassfråga. Det måste därför bli möjligt att, utan kostnad för den enskilde eleven, kunna ta körkort under tiden hon/han finns i gymnasieskolan.

Partikongressen föreslås besluta:

F127:1 att Socialdemokraterna undersöker möjligheten att kunna genomföra sina körkortsstudier inom gymnasieskolans ram

Gunnel Hedström

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F128

BJUVS ARBETAREKOMMUN

Körkortsutbildning i gymnasiet

Vi kan alla se att när man gått ut gymnasiet och som exempel är utbildad i vård och omsorg har man svårt att få arbete då man inte har körkort. För många är det svårt att börja i trafikskola då man inte har haft någon inkomst. De flesta arbetsgivare har som krav att man har körkort. Vi vet också att barnfattigdomen påverkar ungdomarna som har det med sig upp i gymnasieskolan.

För att minska ungdomsarbetslösheten föreslår jag att kongressen beslutar i enighet med motionens mening.

Partikongressen föreslås besluta:

F128:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetarparti verkar för att körkortsutbildning blir ett kostnadsfritt tillval i gymnasieskolan

Bertil Roos

Bjuvs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F129

ÅRJÄNGS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om lärartäthet

En socialdemokratisk vision för utbildningspolitiken måste ha som mål att samtliga elever skall få uppnå sin fulla potential. För att nå dit krävs en skola som ser elevers olika förmågor och tar tillvara på samt använder dessa i den pedagogiska utformningen.

Ett viktigt steg i denna riktning handlar om lärartätheten i grund- och gymnasieskolan. Skall det vara möjligt för en lärare att se till olika behov i klassrummet krävs det naturligtvis att de har tid till att se och hjälpa varje enskild elev.

Sedan år 1991 har svenska elevers studieresultat sjunkit i flertalet ämnen. Samtidigt har lärartätheten gått från 9,4 lärare per 100 elever år 1991 till dagens siffra på 8,3 lärare per 100 elever. För att komma till rätta med problematiken är en lagstadgad minimilärartäthet en lösning.

I kunskapsöversikten Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? från år 2010 slår skolverket fast att lärartätheten har störst betydelse för de generella studieresultaten i de yngre årskurserna. I och med att de första skolåren ligger till grund för de senare årens studier är lärartätheten på låg- och mellanstadiet en viktig faktor för att höja studieresultaten, varefter frågan om en lagstiftad minimisiffra är tämligen aktuell.

Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? visar också att lärartätheten är en viktig faktor för resultaten hos de elever som har sämre studieförutsättningar och svagt stöd hemifrån. Detta gäller för samtliga skolstadier. En låg lärartäthet utgör därmed ett direkt svek mot denna elevgrupp. För att höja gruppens studieresultat, och därigenom på sikt motverka den sociala snedrekryteringen till högre studier, är därmed högre lärartäthet ett viktigt verktyg.

En annan viktig aspekt av frågan handlar om friskolors möjlighet att spara in ekonomiska medel genom en låg lärartäthet. Rapporten Det fria valets och marknadsstyrningens effekter på skolans likvärdighet som Lärarförbundet tog fram år 2010 visar att friskolor med vinstsyfte tenderar att ha lägre lärartäthet jämfört med skolor utan vinstsyfte. I praktiken handlar detta om miljontals kronor som sparas in på elevernas undervisningskvalité för att skolorna skall kunna gå med vinst. Ur ett socialdemokratiskt perspektiv kan detta resursslöseri inte vara acceptabelt: det behövs en lagstiftning.

Partikongressen föreslår besluta:

- F129:1 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor
- F129:2 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor

Simon Sjögren, Ordförande SSU Årjäng

Årjängs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F130

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Lagstifta om lärartäthet

En socialdemokratisk vision för utbildningspolitiken måste ha som mål att samtliga elever skall få uppnå sin fulla potential. För att nå dit krävs en skola som ser elevers olika förmågor och tar tillvara på samt använder dessa i den pedagogiska utformningen. Ett viktigt steg i denna riktning handlar om lärartätheten i grund- och gymnasieskolan. Skall det vara möjligt för en lärare att se till olika behov i klassrummet krävs det naturligtvis att de har tid till att se och hjälpa varje enskild elev.

Sedan år 1991 har svenska elevers studieresultat sjunkit i flertalet ämnen. Samtidigt har lärartätheten gått från 9,4 lärare per 100 elever år 1991 till dagens siffra på 8,3 lärare per 100 elever. För att komma till rätta med problematiken är en lagstadgad minimilärartäthet en lösning.

I kunskapsöversikten Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? från år 2010 slår skolverket fast att lärartätheten har störst betydelse för de generella studieresultaten i de yngre årskurserna. I och med att de första skolåren ligger till grund för de senare årens studier är lärartätheten på låg- och mellanstadiet en viktig faktor för att höja studieresultaten, varefter frågan om en lagstiftad minimisiffra är tämligen aktuell.

Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? visar också att lärartätheten är en viktig faktor för resultaten hos de elever som har sämre studieförutsättningar och svagt stöd hemifrån. Detta gäller för samtliga skolstadier. En låg lärartäthet utgör därmed ett direkt svek mot denna elevgrupp. För att höja gruppens studieresultat, och därigenom på sikt motverka den sociala snedrekryteringen till högre studier, är därmed högre lärartäthet ett viktigt verktyg.

En annan viktig aspekt av frågan handlar om friskolors möjlighet att spara in ekonomiska medel genom en låg lärartäthet. Rapporten Det fria valets och marknadsstyrningens effekter på skolans likvärdighet som Lärarförbundet tog fram år 2010 visar att friskolor med vinstsyfte tenderar att ha lägre lärartäthet jämfört med skolor utan vinstsyfte. I praktiken handlar detta om miljontals kronor som sparas in på elevernas undervisningskvalité för att skolorna skall kunna gå med vinst. Ur ett socialdemokratiskt perspektiv kan detta resursslöseri inte vara acceptabelt: det behövs en lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

- F130:1 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor
- F130:2 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor

Sofie Halvarsson, SSU Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F131

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Lagstifta om lärartäthet

En socialdemokratisk vision för utbildningspolitiken måste ha som mål att samtliga elever skall få uppnå sin fulla potential. För att nå dit krävs en skola som ser elevers olika förmågor och tar tillvara på samt använder dessa i den pedagogiska utformningen. Ett viktigt steg i denna riktning handlar om lärartätheten i grund- och gymnasieskolan. Skall det vara möjligt för en lärare att se till olika behov i klassrummet krävs det naturligtvis att de har tid till att se och hjälpa varje enskild elev. Sedan år 1991 har svenska elevers studieresultat sjunkit i flertalet ämnen. Samtidigt har lärartätheten gått från 9,4 lärare per 100 elever år 1991 till dagens siffra på 8,3 lärare per 100 elever. För att komma till rätta med problematiken är en lagstadgad minimilärartäthet en lösning.

I kunskapsöversikten Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? från år 2010 slår skolverket fast att lärartätheten har störst betydelse för de generella studieresultaten i de yngre årskurserna. I och med att de första skolåren ligger till grund för de senare årens studier är lärartätheten på låg- och mellanstadiet en viktig faktor för att höja studieresultaten, varefter frågan om en lagstiftad minimisiffra är tämligen aktuell. Vad påverkar resultaten i svensk grundskola? visar också att lärartätheten är en viktig faktor för resultaten hos de elever som har sämre studieförutsättningar och svagt stöd hemifrån. Detta gäller för samtliga skolstadier. En låg lärartäthet utgör därmed ett direkt svek mot denna elevgrupp. För att höja gruppens studieresultat, och därigenom på sikt motverka den sociala snedrekryteringen till högre studier, är därmed högre lärartäthet ett viktigt verktyg.

En annan viktig aspekt av frågan handlar om friskolors möjlighet att spara in ekonomiska medel genom en låg lärartäthet. Rapporten Det fria valets och marknadsstyrningens effekter på skolans likvärdighet som Lärarförbundet tog fram år 2010 visar att friskolor med vinstsyfte tenderar att ha lägre lärartäthet jämfört med skolor utan vinstsyfte. I praktiken handlar detta om miljontals kronor som sparas in på elevernas undervisningskvalité för att skolorna skall kunna gå med vinst. Ur ett socialdemokratiskt perspektiv kan detta resursslöseri inte vara acceptabelt: det behövs en lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

- F131:1 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges grundskolor
- F131:2 att Socialdemokraterna skall verka för en lagstiftning rörande lärartätheten på Sveriges gymnasieskolor

David Hakula

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F132

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT

Lusten att lära bygger Sverige

En modern politik för utbildning, kompetensförsörjning, forskning och innovation

Kunskap och arbete bygger Sverige. Det har alltid varit arbetarrörelsens inriktning, och resultatet i reformer som skapat utbildningsmöjligheter för allt fler. Alla människors lust att lära och vilja till utveckling ska tas tillvara. Alla behövs i arbetet för ett bättre samhälle. Om utbyggnaden av utbildningsväsendet har tidigare rått relativ enighet. Därför är det oroväckande att vi under senare år fått uppleva att utbildningsvägar stängts, och resurserna minskat. Så mycket mer allvarligt när utbildning blir en allt mer avgörande faktor för att rusta människor, företag och samhälle starkt för framtiden. Arbetarrörelsen behöver därför ännu mer kraftfullt driva kunskaps- och arbetslinjen.

Sverige ska konkurrera med kunskap, inte med låga löner, är en andra bärande bjälke i den socialdemokratiska politiken. De senaste decennierna har den tagit sig uttryck i utbyggnaden av högskoleutbildning, satsningar som ”Kunskapslyftet” eller förslaget om ”Utbildningskontrakt” för unga. Idag har vi en borgerlig regering som slagit in på den motsatta vägen – möjligheterna att läsa vidare efter gymnasiet minskar, chansen att läsa upp betyg försvinner när vuxenutbildningen rustas ned, de nya universiteten/högskolorna får skära ned. Samtidigt kommer åtgärder som innebär press nedåt på lönerna. Utmaningen är istället att kvalitetssäkra och utveckla allt från grundläggande utbildning till den mest avancerade forskningen.

Ett tredje inslag i en framtidsinriktad utbildnings- och utvecklingspolitik är flexibilitet och möjligheter till livslångt lärande – att lära, lära om och lära mer genom hela livet. Lusten att utvecklas, upptäcka måste alltid uppmuntras för att individer och samhälle ska växa. Då blir det också mycket olyckligt att resurserna till vuxenutbildning, arbetsmarknadsutbildning, högskolor, urholkats så kraftigt. En modern politik måste istället utgå från att alla människors potential ska tas till vara, att chanserna ska vara återkommande till att lära nytt, kanske byta yrkesbana, växa.

Kompetensförsörjning och matchning är en fjärde viktig del för att hela Sverige ska kunna växa. Det är orimligt när vi har hög arbetslöshet, men samtidigt företag som inte kan ta emot ordrar därför att de inte hittar rätt arbetskraft, företag som vill växa men inte kan, pensionsavgångar som inte kan mötas upp – på grund av att resurserna till utbildning inte finns. Denna politik är destruktiv och måste snabbt vändas. Fler framtidssatsningar på alla nivåer krävs för att kompetensförsörjning och matchning ska fungera. Här behövs nydanande och kraftfulla insatser som validering, mäklartjänster för att sammanföra kompetens-/anställningsbehov, utbildningsanordnare, arbetssökande. Yrkehögskolor och av arbetslivet efterfrågade utbildningar måste självklart få starta. Modeller för kompetensutveckling i samband med lågkonjunktur och varsel måste tas fram.

Högskoleutbildningen och forskningen är viktiga för hela landet, och en femte grundsten i en modern tillväxtpolitik. De nya universiteterna och högskolorna är utvecklingsmotorer i regionerna, såväl vad gäller utbildningen som forskning och samspel med omvärlden. De bidrar till att höja utbildningsnivån totalt sett, med distansutbildning som en viktig del. De bidrar till att bredda forskningen och därmed ge underlag också för excellens, spetsforskning och innovationer. Lusten att lära, nyfikenheten och upptäckarviljan måste tas till vara i hela landet.

Sverige har idag en övergångsfrekvens (andelen i årskullarna som före 24 års ålder går vidare till högre studier) på drygt 40 procent. Detta är en internationellt medioker siffra. Andelen av befolkningen med högre utbildning är också relativt låg. Dessutom finns regionala skillnader, med lägre övergångsfrekvenser och utbildningsnivå ute i landet jämfört med storstadsregionerna. I stället för dagens neddragningar behövs satsningar där utbildningsnivån är som lägst, moderna utbildningsformer och utbildning vid skilda tillfällen i livet. Det krävs också bättre matchning av utbildning både mot den enskildes behov och mot arbetsmarknadens krav.

Universitet och högskolor i hela Sverige ger ökad tillväxt i hela Sverige. Det har varit en sjätte, självklar utgångspunkt när högskolorna byggts ut. Det gäller såväl utbildningen, forskningen, som universitetens tredje uppdrag, det regionala utvecklingsuppdraget.

Svensk konkurrenskraft kräver kontinuerlig kompetensutveckling och -försörjning. Ett rikt högskolelandskap ökar möjligheterna att internationellt stark industri i hela landet kan utveckla nära samarbete med högskolesektorn. En koncentration av forsknings- och utbildningsresurser till storstadsområdena avspeglar inte den svenska näringspolitiska kartan. Flera viktiga exportnäringar har sin bas ute i landet snarare än i Stockholm eller Lund.

Det gäller inte minst basnäringar som är mycket viktiga för hela Sveriges tillväxt. Om man ser till exempelvis skogen, besöksnäringen och gruvorna så svarar de för stora och växande värden. Dessutom är dessa näringar mycket viktiga för sysselsättningen,

För att ta vara på potentialen i dessa viktiga näringar måste forskning och kompetensutveckling ske i nära samverkan med industrin och dess olika lokaliseringssorter. Näringarnas framtid handlar också om att skapa innovation, tillväxt, nya produkter och tjänster. För att klara detta behöver Sverige kombinera avancerad och internationellt ledande forskning med de bästa inom dessa näringar. Då fungerar det inte om ökningen av forskningsmedel koncentreras till storstadsuniversiteterna, eller om de möjligheter som EUs strukturfonder ger avvisas.

Det är nödvändigt med profilerade satsningar runt om i landet, som bygger starka system för kunskapsutveckling och forskning, exempelvis för skog, turism och gruvor. Framgången skapas genom ”innovationssystem” av relationer och insatser. De direkta offentliga insatserna som forskning och kunskapsutbyte via inkubatorer är viktiga delar, men även sådant som att underlätta för studenter att få praktik och främja personalrörligheten mellan akademi och övrigt arbetsliv.

Socialdemokratin har med sin politiska inriktning möjlighet att bryta dagens destruktiva och ineffektiva nedrustning av utbildningsväsendet. Socialdemokratin kan vända detta till en modern politik för utbildning, kompetens, forskning innovation – där lusten att lära bygger Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

- F132:1 att grund- och gymnasieskolan utvecklas bland annat genom höjda statsbidrag, bättre samverkan med omgivande arbetsmarknad, och att all gymnasieutbildning ger tillträde till högre studier
- F132:2 att investera i den kommunala vuxenutbildningen, lärcentran, folkhögskolor, folkbildning, distansundervisning vid universitet och högskolor för en modern politik för lärande genom hela livet
- F132:3 att arbeta för tekniska- och vårdutbildningar på mellannivå, och för att fler yrkeshögskoleutbildningar kan genomföras
- F132:4 att arbetsmarknadsutbildning ges kraftigt ökade resurser och lokalt inflytande, och att modeller med lokala/regionala kompetensnätverk, validering, och inventeringar av behov av kompetensförsörjning utvecklas
- F132:5 att möjligheterna till kompetensutveckling i samband med lågkonjunktur och varsel utvecklas
- F132:6 att utbildningsplatserna inom högskolevärlden utökas, inte minst i de delar av landet där utbildningsbehovet är stort, med låga övergångsfrekvenser
- F132:7 att stimulera nya utbildningsformer, till exempel distans- och deltidstudier, för att möjliggöra för fler att följa högre studier och för att underlätta karriärbyten och vidareutbildning senare i livet
- F132:8 att ökade forskningsmedel tillförs de nya universiteten och högskolorna, och att profilerade satsningar genomförs inom forskning/innovationer inom svenska basnäringar
- F132:9 att stärka universitetens/högskolornas tredje uppgift - samverkan med omvärlden – för regional utveckling, breddad rekrytering och innovationskraft

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt och Västernorrlands partidistrikt

MOTION F133

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Lärande och utbildning för hållbar utveckling

Beslutet vid partikongressen 2005

”Utbildning för hållbar utveckling och för det gröna folkhemmet” var namnet på en motion från Uppsala Arbetarekommun till partikongressen i Malmö i november 2005. Den fick i avgörande delar stöd av Partistyrelsen och Partikongressen. Kongressen ansåg att utbildning är avgörande för en hållbar samhällsutveckling och att det därför är nödvändigt att hela utbildningsväsendet, från förskola till högskola och även folkbildningen genomsyras av perspektivet hållbar utveckling. Det framhölls också, att den dåvarande socialdemokratiska regeringens ambition var att såväl skollag som läroplaner skulle justeras så att hållbar utveckling får en tydligare ställning i skolan. I svaret på motionen konstaterades även ”att

utbildning för hållbar utveckling har vuxit fram som kanske ett av de viktigaste medlen för att nå målen om ett hållbart samhälle och att det därför är angeläget att alla delar av socialdemokratien tar ansvar för att lyfta fram utbildning som en väg till framgång.”

Omedelbart efter partikongressen visade den socialdemokratiska regeringen och riksdagsgruppen, att man tagit frågan om utbildning för hållbar utveckling på sådant allvar att högskolelagen ändrades så att från den 1 februari 2006 alla universitet och högskolor har ålagts att ”i sin verksamhet främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö, ekonomisk och social välfärd och rättvisa.” Förutom detta lät regeringen arbeta in perspektivet hållbar utveckling i förslaget till ny gymnasieskola, Gy-07, och i förslaget till ny skollag. Genom valförlusten 2006 kom dock varken Gy-07 eller förslaget till ny skollag att förverkligas.

Utbildning för hållbar utveckling nu viktigare än någonsin

Partikongressen slog alltså redan för nära 7 år sedan fast att ”utbildning är avgörande för en hållbar samhällsutveckling och att det därför är nödvändigt att hela utbildningsväsendet, från förskola till högskola och även folkbildningen genomsyras” av detta perspektiv. Idag kan ingen tvivla på att detta är mer sant än någonsin. Hoten mot vår miljö blir alltmer uppenbara. I takt med att världsekonomin växer och allt fler länder industrialiseras ökar påfrestningarna – år från år. Klimatfrågan står sedan flera år högst upp på den globala politiska dagordningen. Men hållbar utveckling handlar inte bara om miljö utan också om hållbar ekonomisk och social utveckling. Det brådskar med olika slag av åtgärder för att uppnå en mer hållbar samhällsutveckling, nationellt och internationellt. Sanningen är den att en sådan utveckling aldrig kan bli verklighet om vi inte i alla delar av världen lär oss inse och utnyttja den oerhörda potential till en hållbar samhällsutveckling, som utbildningssystemen representerar. Förenta Nationernas generalförsamling proklamerade 2002 ett särskilt FN-årtionde, 2005-2014, för Utbildning för hållbar utveckling. Detta FN-årtionde bör uppfattas både som en vädjan från FN och som en stark tilltro till utbildningens roll i det ofrånkomliga arbetet för en ekonomisk, social och miljömässigt hållbar utveckling i världen. Detta FN-årtionde bör även ses som ett gyllene tillfälle för seriösa förskollärare, lärare, skolledare, universitetsföreträdare och skolpolitiker på olika nivåer att tillsammans med likasinnade kollegor över hela världen låta arbetet för en sådan utveckling bli en ledstjärna i deras utbildargärning. I juni 2012 genomfördes FN -toppmötet, Rio +20, i en strävan efter en grön ekonomi och hållbar utveckling. De politiska ledarna från alla delar av världen utlovade då att förbättra utbildningssystemens förmåga att förbereda människor att genomföra en hållbar utveckling innebärande bl a förstärkt lärarutbildning, utveckling av läroplaner och kurser som förbereder de studerande för arbeten inom områden av betydelse för hållbar utveckling. Man uppmanade även nationerna att genomföra folkbildningsinsatser för hållbar utveckling bland de unga.

Vad är Utbildning för hållbar utveckling?

Det handlar om att genom sådan utbildning bidra till att skapa en medvetenhet bland medborgarna i alla samhällen om vilka utmaningar mänskligheten står inför, så att dessa i demokratiska val väljer de politiska företrädare, som har modet och kunskaperna att ta långsiktiga beslut, som tar hänsyn också till våra barn och barnbarns behov. I betänkandet ”Lärande för hållbar utveckling” (SOU 104:2004) framhålls att syftet med en sådan utbildning är att elever och studenter får en ”förmåga och vilja att verka för en hållbar

utveckling globalt och lokalt.” Där identifieras också vissa karaktärsdrag i utbildningen som är väsentliga. Det handlar om att ”ge många och mångsidiga belysningar av ekonomiska, sociala och miljömässiga förhållanden och förlopp och behandla dessa på ett integrerat sätt med stöd av ett ämnesövergripande arbetssätt.” Detta utesluter naturligtvis inte att man inom ett ämne kan bedriva en undervisning som påtagligt bidrar till att stärka eleverna vilja och förmåga att bidra till en hållbar utveckling. Man kan t ex inom undervisningen i språk välja innehåll i texterna som belyser sociala eller miljömässiga problem. Att påvisa sambandet mellan lokala och globala frågor är naturligtvis viktigt och att göra det på ett sådant sätt att det är relevant för eleverna eller studenterna på den ort man befinner sig på. Ett demokratiskt arbetssätt där eleverna är delaktiga från början och ”har inflytande över utbildningens form och innehåll” framhålls av många framstående lärare som helt avgörande för att lyckas med utbildningen. En av dem uttryckte detta med orden: ”Om vi inte involverar eleverna ordentligt från början kan vi glömma resten.”

Att inrikta lärandet på problemlösning och kritiskt tänkande är också viktiga delar av utbildningen. Utbildningen kan inte få bli någon form av indoktrinering av det enkla skälet att vi inte med säkerhet idag kan veta vilka åtgärder som verkligen medför en hållbar utveckling inom olika områden. Partikongressen år 2009 upprepade stödet för Utbildning för hållbar utveckling, men hur har beslutet följts upp Vid partikongressen 2009 behandlades återigen en motion från Uppsala Arbetarekommun med krav på starkt stöd för Utbildning för hållbar utveckling. Dalarnas Partidistrikt presenterade en likalydande motion. Även partikongressen 2009 visade ett starkt stöd för utbildning för hållbar utveckling.

Men var finns alla våra kommunala skolpolitiker, som i sina beslutande församlingar driver frågan om lärande och utbildning för hållbar utveckling? Var finns tankarna om sådan utbildning i partiets rådslagsmaterial, i partiets riksdagsmotioner eller i förslagen hos våra företrädare i EU-parlamentet? Om inte svensk socialdemokrati tar uppmaningarna på allvar från Förenta Nationernas generalförsamling, FN:s ekonomiska kommission för Europa (UNECE) eller UNESCO om att se utbildningen som den avgörande kraften i arbetet för en hållbar utveckling, vilka ska då göra det? Som socialdemokrater har vi ett stort ansvar att i utbildningsdebatten lyfta fram vad som sker i förskolan, skolan, på universiteten och inom folkbildning för att främja en hållbar utveckling, men framför allt, vad som skulle kunna ske om hållbar utveckling blev en tydlig ledstjärna där. Som socialdemokrater måste vi på alla politiska nivåer kraftfullt arbeta för att hela utbildningsväsendet, från förskola till högskola, och folkbildningen genomsyras av detta perspektiv.

Våra kommunala företrädare kan och bör verka för utbildning för hållbar utveckling Idag har vårt parti inte regeringsmakten. I de nya läroplanerna och kursplanerna från 2011 finns begreppet hållbar utveckling uttryckt på vissa ställen, dock inte i den omfattning och med den tyngd som den nuvarande samhällsutvecklingen motiverar. Dessutom måste utbildning för hållbar utveckling kraftfullt bedrivas även inom folkbildning och personalutbildning mot bakgrund av de utmaningar som mänskligheten står inför.

Det finns därför synnerligen goda skäl att påminna om att två partikongresser ställt sig bakom förslaget att partiets företrädare i riksdag och i kommunala beslutande församlingar kraftfullt stöder ambitionen att det svenska utbildningssystemet skall präglas av perspektivet hållbar utveckling och att nödvändiga resurser avsätts för detta. Tyvärr har detta stöd från vårt partis företrädare i mycket liten grad förverkligats. I bl a Malmö och Umeå har dock våra partiföreträdare på ett framgångsrikt sätt givit stöd åt utbildning och lärande för hållbar utveckling. Men mot bakgrund av våra kongressbeslut borde alltså samtliga av våra

kommunpolitiker i vårt land i sina beslutande församlingar driva frågan om lärande och utbildning för hållbar utveckling. En väg att göra detta är att inspirera och ge stöd till respektive kommuns förskolor, grundskolor och gymnasieskolor att arbeta för att erhålla Skolverkets utmärkelse ”Skola för hållbar utveckling”.

Ett engagerat arbete på skolor och förskolor för utbildning för hållbar utveckling är också en fråga om kvalitet i skolarbetet. Det är ett sätt att även mer allmänt höja kvaliteten i skolarbetet, en synnerligen viktig uppgift. Utbildning för hållbar utveckling bör således ses även i detta perspektiv.

Låt oss inspireras av våra socialdemokratiska föregångare

Vi har goda skäl att påminna oss Stockholmskonferensen 1972 om den mänskliga miljön, den första FN-konferensen om miljöfrågornas betydelse för framtiden, som tillkom på svenskt initiativ och med socialdemokrater som ledande inspiratörer. Som socialdemokrater har vi särskilt goda skäl att erinra oss det engagerade och banbrytande arbete många av våra främsta partiföreträdare sedan genom decennier gjort för att placera frågor om miljö och hållbar utveckling högt på dagordningen i det internationella samarbetet. I vår uppgift att ta ansvar för kommande generationers möjligheter att leva ett gott liv kan vi låta oss inspireras av vad dessa våra företrädare genomfört.

Partikongressen föreslås besluta:

- F133:1 att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i riksdag och i kommunala beslutande församlingar kraftfullt stöder ambitionen att det svenska utbildningssystemet skall präglas av perspektivet hållbar utveckling och att nödvändiga resurser avsätts för detta
- F133:2 att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i landets kommunala beslutande församlingar verkar för att dess förskolor och skolorna arbetar för att erhålla Skolverkets utmärkelse ”Skola för hållbar utveckling”
- F133:3 att uppdra åt partistyrelsen att i valmanifestet inför valet år 2014 särskilt uppmärksamma utbildningens roll i arbetet för en hållbar utveckling
- F133:4 att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i en efter valet 2014 kommande regering kraftfullt driver frågan om utbildning för hållbar utveckling i alla relevanta internationella organ t ex EU, Nordiska Rådet, Nordiska Ministerrådet, Unesco och Europarådet
- F133:5 att uppdra åt partistyrelsen att verka för att partiets företrädare i EU-parlamentet kraftfullt driver frågan om utbildning för hållbar utveckling både under och efter FN:s årtionde, 2005 – 2014, för utbildning för hållbar utveckling
- F133:6 att uppdra åt partistyrelsen att verka för att alla samhällets större utbildningsinsatser ska ha hållbar utveckling som övergripande syfte

Bältinge Socialdemokratiska förening

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F134

ÅRJÄNGS ARBETAREKOMMUN

Lärarassistenter

Sveriges omställning från ett industri- till kunskapssamhälle ställer stora krav på utbildningspolitiken. En socialdemokratisk vision måste vara att samtliga elever får nå sin fulla potential och gå ur grundskolan med gymnasiebehörighet. I arbetet mot detta mål spelar lärarnas arbetssituation en avgörande roll. Under de senaste åren har lärarkårens administrativa arbetsbörda ökat, det visar bland annat Arbetsmiljöundersökningen som gjordes år 2011 av Lärarnas Riksförbund. Denna utveckling har lett till att lärarna får mindre tid att lägga på lektionsförberedelser och andra sysslor som är direkt avgörande för undervisningskvalitén.

Att en stor del av lärarnas arbetstid upptas av sysslor såsom frånvarorapportering, kopiering och annan administration är ett direkt resursslöseri. Ska trenden med sjunkande skolresultat brytas måste lärarna tillåtas fokusera på den undervisning som de är utbildade för.

Ett sätt för skolorna att komma tillrätta med denna problematik vore att anställa lärarassistenter. Dessa skulle ha till uppgift att bistå lärarna i den administrativa arbetsbördan, varefter de i högre grad skulle kunna fokusera på undervisningen. Detta faktum skulle i sig höja många lärares motivation och prestationsförmåga, vilket i sin tur skulle leda till generellt högre studieresultat.

Därför vill vi se att ett statligt ekonomiskt stöd upprättas för de grundskolor som vill anställa en lärarassistent i detta syfte. Genom att låta stödet ligga på en statlig nivå kan likvärdiga möjligheter till denna framtidsinvestering garanteras. Det är också viktigt att frågan om lärarnas administrativa arbetsbörda utreds ur ett bredare perspektiv.

Partikongressen föreslår besluta:

- F134:1 att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter
- F134:2 att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå

Simon Sjögren, Ordförande SSU Årjäng

Årjängs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F135

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Lärarassistenter

Sveriges omställning från ett industri- till kunskapssamhälle ställer stora krav på utbildningspolitiken. En socialdemokratisk vision måste vara att samtliga elever får nå sin fulla potential och gå ur grundskolan med gymnasiebehörighet. I arbetet mot detta mål spelar lärarnas arbetssituation en avgörande roll.

Under de senaste åren har lärarkårens administrativa arbetsbörda ökat, det visar bland annat Arbetsmiljöundersökningen som gjordes år 2011 av Lärarnas Riksförbund. Denna utveckling har lett till att lärarna får mindre tid att lägga på lektionsförberedelser och andra sysslor som är direkt avgörande för undervisningskvalitén.

Att en stor del av lärarnas arbetstid upptas av sysslor såsom frånvarorapportering, kopiering och annan administration är ett direkt resursslöseri. Ska trenden med sjunkande skolresultat brytas måste lärarna tillåtas fokusera på den undervisning som de är utbildade för.

Ett sätt för skolorna att komma tillrätta med denna problematik vore att anställa lärarassistenter. Dessa skulle ha till uppgift att bistå lärarna i den administrativa arbetsbördan, varefter de i högre grad skulle kunna fokusera på undervisningen. Detta faktum skulle i sig höja många lärares motivation och prestationsförmåga, vilket i sin tur skulle leda till generellt högre studieresultat.

Därför vill vi se att ett statligt ekonomiskt stöd upprättas för de grundskolor som vill anställa en lärarassistent i detta syfte. Genom att låta stödet ligga på en statlig nivå kan likvärdiga möjligheter till denna framtidsinvestering garanteras. Det är också viktigt att frågan om lärarnas administrativa arbetsbörda utreds ur ett bredare perspektiv.

Partikongressen föreslår besluta:

- F135:1 att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter
- F135:2 att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå

Sofie Halvarsson, SSU Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F136

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Lärarassistenter

Sveriges omställning från ett industri- till kunskapssamhälle ställer stora krav på utbildningspolitiken. En socialdemokratisk vision måste vara att samtliga elever får nå sin fulla potential och gå ur grundskolan med gymnasiebehörighet. I arbetet mot detta mål spelar lärarnas arbetssituation en avgörande roll. Under de senaste åren har lärarkårens administrativa arbetsbörda ökat, det visar bland annat Arbetsmiljöundersökningen som gjordes år 2011 av Lärarnas Riksförbund. Denna utveckling har lett till att lärarna får mindre tid att lägga på lektionsförberedelser och andra sysslor som är direkt avgörande för undervisningskvalitén. Att en stor del av lärarnas arbetstid upptas av sysslor såsom frånvarorapportering, kopiering och annan administration är ett direkt resursslöseri. Ska trenden med sjunkande skolresultat brytas måste lärarna tillåtas fokusera på den undervisning som de är utbildade för.

Ett sätt för skolorna att komma tillrätta med denna problematik vore att anställa lärarassistenter. Dessa skulle ha till uppgift att bistå lärarna i den administrativa arbetsbördan, varefter de i högre grad skulle kunna fokusera på undervisningen. Detta faktum skulle i sig höja många lärares motivation och prestationsförmåga, vilket i sin tur skulle leda till generellt högre studieresultat. Därför vill vi se att ett statligt ekonomiskt stöd upprättas för de grundskolor som vill anställa en lärarassistent i detta syfte. Genom att låta stödet ligga på en statlig nivå kan likvärdiga möjligheter till denna framtidsinvestering garanteras. Det är också viktigt att frågan om lärarnas administrativa arbetsbörda utreds ur ett bredare perspektiv.

Partikongressen föreslås besluta:

- F136:1 att Socialdemokraterna skall verka för att staten tillsätter ekonomiska medel för att landets grundskolor skall ha möjlighet att anställa lärarassistenter
- F136:2 att Socialdemokraterna skall verka för att lärarkårens administrativa arbetsbörda utreds på statlig nivå

David Hakula

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F137

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Läxhjälp på lika villkor, eller fattiga elever bekostar rikas läxhjälp
Angående förslag från finansdepartementet gällande rut-avdrag för läxhjälp!

Samhället tillsammans med skolan har idag ett gemensamt uppdrag att: se till att alla barn och ungdomar får möjlighet till likvärdig utbildning. Detta gäller oavsett kön, folkgrupp, sociala och ekonomiska förhållande samt oberoende av var man bor. Sedan 1972 har Sverige en lagstadgad skolplikt som gäller alla barn mellan 7-16 år, undantag kan göras om någon anses vara skolmogen vid 6 år. Det finns också avvikelser i vissa storstäder där man startade tidigare. Skolplikten innebär att inget barn får utestängas från systemet.

Alliansen har sedan 2006 kraftigt skurit ner på anslagen till skolorna, vilket innebär minskade resurser till de kommunala skolorna och ökat vinstuttag för de privata. I första hand drabbar detta barn med funktionshinder av olika slag i form av neddragningar på assistenter och olika hjälpmedel.

Många elever går genom grundskolan med mycket dålig läskunnighet och en del går inte ens ut skolan. Redan här börjar den sociala utslagningen. De senaste undersökningarna visar också att endast 4 av 10 elever tar sig vidare till gymnasiet. Internationella rapporter visar att likvärdigheten mellan skolor och elever har minskat i skrämmande hög fart. Sverige är på väg mot en skola där föräldrarnas bakgrund och ekonomi kommer att styra elevernas slutbetyg.

Förslaget är också ett hån mot hela Sveriges lärarkår som idag sliter ut sig med för stora klasser och neddragningar av resurser. Inte att förglömma övrig skolpersonal runt eleverna. Detta är ett tecken på misslyckad skolpolitik!

Skall vi gå tillbaka till tiden då läskunnigheten kontrollerades genom "Husförhör"?

Partikongressen föreslås besluta:

F137:1 att verka för skärpning av skollagen genom att införa läxhjälp åt alla på schemalagd tid, med för detta behörig personal. Vid behov skall skolans ramar utökas för detta ändamål, detsamma gäller för hjälpmedel till eleverna

Christina Hofvander

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F138

UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT

Media i skolan

I det förslag som ligger inför 2011 gymnasiereform(GY-11) så kommer medias utrymme att minska. Mediaprogrammet slaktas och resterna kommer att fördelas mellan program som estet-, teknik- och samhällsprogram. Vidare så kommer det så kallade "vidgade textbegreppet" att försvinna: Ett begrepp som likställer kommunikation genom t.ex. film och andra medier med böcker och det skrivna ordet. Begreppet har möjliggjort studier av kommunikation i andra medier än de rent litterära och handlat om att skapa, läsa och analysera det mediala innehållet – mellan allt från musikstycken till filmer. Vidare så

kommer samhällskunskapen att halveras för alla yrkesinriktade- och lärlingsprogram, vilket kommer minska möjligheten till vettig utbildning kring källkritik, medieskapande och analyserande av media!

De senaste åren har vi haft en otrolig utveckling inom media och IT-sektorn, både i och utanför skolan. Detta får naturligtvis effekter på kunskapen hos dagens unga när det växer upp. Hälften av alla 15-åringar var aktiva internet användare 1997/98. Tio år senare är hälften av alla 4-åringar aktiva internetanvändare.(Erik Wahlgren, vid World Summit Karlstad juni 2010 – ansvarig för Bolibompa på internet). För dagens elever är det inte längre självklart att det första kunskapsverktyget är en penna och ett sudd, som de möter i kunskapsutvecklingen i skolan, mer troligt är det en mus och ett tangentbord utanför skolans lokaler. Ungdomar möts idag av värderingar och kunskap genom reklamkampanjer från företag, svenska såväl som utländska, på t.ex. youtube, ett nytt socialt spel på sociala medier som facebook, de utvecklar även sociala förmågor genom interaktiva spel som World of Warcraft och skapande med media har blivit var människas verktyg genom datorn och internet.

Vi kan inte längre reagera och censurera bort ”mediaproblemen”, liksom 80- och 90-talens videovålds debatter, i efterdyningarna av en moralpanik. Exempel på att det inte kommer fungera är att reklamfilmer som förbjudits i reklamtv ofta når storpublik när de publiceras på internet. – Vi måste därför se till att det mediala filtret finns hos eleverna/ungdomarna!

Skolans uppdrag vad gäller media bör därför vara att medvetandegöra barn och ungdomar i det mediala språket. I detta ingår att de måste få utrymme att producera, sälla och värdera, utvärdera och reflektera kring medier och sociala mediers uttryck! Att media får ta mer plats i skolan. Att behandla det medielandskap som eleverna möter utanför skolan, är något som är nödvändigt för framtida generationer och utifrån den förändring som sker i världen kopplat till media. Detta kan lösas genom att ge media ett större utrymme i befintliga kursplaner i alla ämnen, i såväl grund- som gymnasieskolan.

En annan viktig grupp för ungas utbildning i media är lärare och deras förtroendet med området. Att kunna genomföra en bra utbildning i svenska skolor i media, förutsätter att lärarstuderande har fått behandla och blivit förtrogna med medielandskapets olika delar! Här ingår även att den lärarstuderande måste medvetandegöras i etiska, estetiska och sociala problem som kan uppstå genom sociala medier och internet!

Sammanfattningsvis så handlar det här om att kursplaner i den svenska grund- och gymnasieskolan måste behandla det mediala landskapet i en större utsträckning. Eleverna i de svenska skolorna måste få möjlighet att skapa, analysera och reflektera utifrån mediala uttryck och de nya sociala medierna, i skolan. Vidare måste lärarutbildningen aktivt behandla media och IT på ett sätt som gör att den lärarstuderande blir förtrogen med skapande, analys, reflektion samt etiska, estetiska och sociala problem som kan uppstå på nätet.

Partikongressen föreslår besluta:

F138:1 att partiet och deras aktiva i partiprogram/skolpolitiska målsättningar verkar i motionens anda och för en ökad media undervisning i det svenska skolsystemet, på kommunal såväl som på nationell nivå

Robert Christensen, Vendel

Uppsala läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F139

BJUVS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Mer likvärdig grundskola

Vi ser idag hur grundskolan har blivit allt mindre likvärdig. Sedan slutet av 1990-talet har skillnaderna mellan olika skolors betygresultat ökat kraftigt. Valet av skola har blivit allt viktigare för hur en elev lyckas i skolan.

Skolan ska vara likvärdig. Det slås fast i skollag och läroplaner. En likvärdig skola handlar om lika tillgång till utbildning, lika kvalitet på utbildning och att skolan ska kompensera för elevers olika förutsättningar. Alla elever ska ges möjlighet till goda studieresultat oavsett social bakgrund och vilken skola man går i.

Det fria skolvalet har bidragit till att elever med hög studiemotivation och engagerade föräldrar samlas i skolor där det finns många andra studiemotiverade elever. Det får konsekvenser för likvärdigheten eftersom elevers resultat även påverkas av skolkamraterna. Det handlar också om lärares förväntningar. I en skola med många motiverade elever tenderar lärarna att ha höga förväntningar på alla elever. Dessa kamrateffekter och lärarförväntningar bidrar till att skillnaderna mellan skolors resultat ökar ytterligare. Det innebär att betydelsen av vilken skola eleven går i har ökat.

Partikongressen föreslås besluta:

- F139:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att grundskolan förstärkas
- F139:2 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att motarbeta de negativa konsekvenserna av det fria skolvalet
- F139:3 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti verkar för att resurserna till grundskolorna fördelas på ett rättvist sätt

Martin Fridehjem

Bjuvs arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F140

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Mer motion och mindre socker

En stor svensk undersökning av 1,2 miljoner unga män på värnpliktsmönstring visar att det finns ett linjärt samband mellan männens kondition och deras intelligens: Ju bättre kondition desto högre intelligens.

Redan 2003 dokumenterade forskaren Ingegerd Ericsson vid Malmö Högskola att barn som hade en timme gymnastik per dag inte bara blev motoriskt mer utvecklade än de elever som bara hade två timmar

gymnastik i veckan, utan överraskande nog även bättre på att läsa, skriva och räkna. Barnen med extra gymnastiktimmar hade lättare för att sitta still och koncentrera sig under lektionerna. 251 barn följdes under tre första skolåren (källa: Illustrerad vetenskap nr 10-2012)

Bristen på motion och det allt större intaget av socker kommer att påverka samhällsekonomin negativt, med sjukskrivningar, stora vårdinsatser som följd för att inte tala om de personliga tragedier som övervikt och ett inaktivt liv kan medföra.

Den allt mer tuffare elitsatsning som går längre och längre ner i åldrarna har medfört att många av våra ungdomar slutar med idrott mycket tidigare. Orsaken kan vara att de inte "platsar" eller att föräldrarna inte har tid eller råd att ställa upp.

Våra barn får allt sämre kondition, blir allt mer överviktiga och okoncentrerade när det kommer till skolarbetet, med följd att skolresultaten sjunker. Därför är det viktigt att den fysiska aktiviteten under skoldagen ökar och att de ideella föreningarna har möjlighet att ta tillvara ungdomars intressen för fysisk aktivitet.

Den enda konsumtion som har ökat explosionsartat sedan 1980 är den av läskedrycker, från i genomsnitt 30 liter per person och år till hela 94 liter. Socker skadar levern som alkohol, är mer vanebildande än kokain, ger samma abstinens som heroin och leder till hetsätande som hasch. (källa Illustrerad vetenskap nr 11-2012)

Kunskapen om sockrets skadliga inverkan måste öka. Barn måste redan ifrån förskolan lära sig mer om nyttig mat. Skolcaféer bör erbjuda nyttigare alternativ än söta bullar, kakor och läskedrycker. Information om innehållet i mat måste också förbättras.

Partikongressen föreslås besluta:

- F140:1 att den fysiska aktiviteten i skolan ska öka
- F140:2 att nyttiga alternativ ska erbjudas i skolmat och skolcaféer
- F140:3 att informationen om socker i maten ska ökas bland annat genom tydligare innehållsförteckningar
- F140:4 att de ideella föreningarnas möjlighet att ta vara på ungdomar som vill utöva fysisk aktivitet för skojs skull förbättras

Jan "Janscha" Johansson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F141

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Motverkad skolsegregering

Det svenska samhället har ansvar för att alla barn ska få en bra skolgång och måste därför organisera den svenska grundskolan så att den bli så bra som möjligt för alla elever. I enskilda fall så kan det vara så att

föräldrar gör en bättre bedömning än skolmyndigheten för var en elev ska gå men på det generella planet blir det bättre för eleverna om man gör just en generell bedömning. Därför så måste skolmyndigheten ges generella principer för att kunna uppfylla samhällsansvaret för elevernas utbildning.

När man är sex år gammal så är geografisk närhet till hemmet en positiv faktor för var eleverna går i skolan. Det sociala livet är mer bundet till den geografiska närheten för ett barn än vad det är för en vuxen. För ett barn är transportmöjligheterna betydligt mer begränsade än för en vuxen, man får inte köra bil, att åka kollektivt ensam är inte alla barn trygga med och att cykla på egen hand är begränsat till de säkraste cykelvägarna. Detta gör att geografiska upptagningsområden har så pass positiva incitament så att detta ska vara utgångspunkten när man organiserar skolornas upptagningsområden.

För att detta ska bli så bra som möjligt så måste myndigheten vara medveten om de nackdelar som finns med den geografiska närheten och motverka dessa. I Sverige finns det många segregerade bostadsområden. Dessa kan bestå av stora geografiska områden som bara består av villor eller helt domineras av lägenhetshus som byggdes före 70-talet. Barnen hamnar, helt ofrivilligt, i olika områden beroende på deras föräldrars ekonomiska styrka vilken även är starkt påverkad av föräldrarnas utbildningsbakgrund.

Detta leder till att vissa skolor får en stor andel barn med studievana och studiemotiverade föräldrar medan andra skolor får barn till föräldrar med sämre färdigheter att uppmuntra och stödja sina barn i skolgången. För att motverka denna situation så ska skolmyndigheten motverka att boendesegregationen leder till en skolsegregation genom att organisera skolornas upptagningsområden med målsättningen att minska den boendesegregationen.

Partikongressen föreslår besluta:

- F141:1 att det geografiska upptagningsområdet ska vara utgångspunkten för elevernas skolplacering
F141:2 att skolförvaltningar aktivt använder upptagningsområdenas utformning för att motverka boendesegregationen

Olof Nyman

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F142

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Nytt skolsystem

Skolan är en plats i ständig förändring. Men det svenska skolsystemet har sett likadant ut i årtionden med två terminer per läsår, sportlov, höstlov, vinterlov, påsklov, sommardag och ett antal andra lediga dagar. Som förälder kan det ibland kännas som det är lite väl mycket ledighet. Det blir många dagar per läsår som barnen spenderar på fritis, hos mor- och farföräldrar eller ensamma hemma.

Skoldagarnas längd varierar med ålder – men många gånger avslutas skoldagen långt innan föräldrarnas arbetsdag och många timmar ägnas varje dag på fritids. I gengäld får barnen läxor som ska göras på kvällstid. Systemet med läxor är orättvist och ger inte alla barn samma möjlighet till utbildning. Läxor funkar utmärkt om man som barn verkligen kan gå hem direkt efter skoldagens slut och ägna eftermiddagen åt läxor tillsammans med en förälder som har tid och kunskap för läsläsning. Alla barn har inte den möjligheten.

Vi är övertygade om att det går att utveckla skolsystemet och hitta nya sätt för att nyttja skoltiden bättre och samtidigt lära barnen mer. Vi tycker att man bör genomföra en studie eller utredning i syfte att förändra hela skolsystemet. Kanske måste vi inte ha så mycket lov-ledigheter? Kanske måste vi inte dela in skolan i grundskola och gymnasium? Kanske måste vi inte hålla på med att ge barnen läxor? Kanske måste inte ett läsår enbart delas in i två terminer?

Vi har inte svaren på hur det bör vara – men vi tycker att det är dags att utreda det svenska skolsystemet på allvar. Har vi verkligen ett optimalt system?

Partikongressen föreslår besluta:

F142:1 att partiet verkar för att så snart som möjligt starta en utredning på statlig nivå i syfte att förändra och förnya vårt skolsystem

S-föreningen Avanti

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F143

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Ojämligheten i skolan ökar

Rapporter visar att ojämlikheten i den svenska skolan ökar. Skillnaden mellan elever med höga betyg och elever med låga eller inga betyg ökar. Med friskolornas intåg har idén om en gemensam skola, en skola för alla urholkats. På så sätt ökar vi också ojämlikheten i samhället.

Den gemensamma skolan bärs av idén att barn med olika bakgrund möts och att skolan ska ge alla samma chans till kunskap och utveckling. Skolan ska dessutom vara kompensatorisk, alltså ge det som en del barn inte kan få hemifrån. På grund av friskolorna har den kommunala skolan dränerats på elever med föräldrastöd och motivation och kvar, med små möjligheter att välja, finns de med störst behov av stöd.

En skola för alla, den gemensamma skolan som ska leda till det jämlika och demokratiska samhället, måste återupprättas. Det finns anledning till självrannsakan. Vi har varit otydliga i vår syn på friskolor och inte tagit skolans problem på allvar. Skolan idag klarar inte sitt uppdrag. Vi har låtit andra partier föra skoldebatten och måste nu påbörja arbetet med en framåtsyftande socialdemokratisk skolpolitik. Målet måste vara att återskapa en gemensam skola, en skola för alla, som ger alla barn rätt till kunskap oavsett bakgrund. Vi får inte skapa ett samhälle där människor väljer bort det gemensamma.

Partikongressen föreslår besluta:

F143:1 att den socialdemokratiska ledningen snarast påbörjar arbetet med att ta fram en skolpolitik som syftar till en jämlik skola och därmed ett jämlikt samhälle

Kicki Johansson och Suzana Madzo

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F144

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Partnerskap för mer undervisning i skolan

Skolan är ett kommunalt ansvar, vilket innebär att det är kommunerna som har ansvar för att våra barn och ungdomar får en bra utbildning och kan uppnå den kunskapsnivå som motsvarar kraven i arbetslivet. Skolans huvudsakliga fokus måste vara just det, att ge eleverna kunskap och färdigheter som gör de rustade för framtiden och resten av deras liv. I skolan finns fantastiska lärare och skolledare. Många elever lämnar skolan med höga betyg och goda framtidsutsikter. Men man måste också våga kritisera skolans brister där de finns.

De förutsättningar som skolan ger eleverna och kommunerna ger skolan är alltför olika över landet. Detta har motiverat en kraftig statlig reglering. Styrningen är ofta detaljreglerad när det gäller skolans arbets sätt, samtidigt som den övergripande kunskapsstyrningen är otydlig. Skolorna behöver få mer tid för undervisning och kunskapsutveckling. Det måste vara vår ambition att mål- och styrdokument ska bli färre och tydligare, och att lärarnas arbetstid fördelas så att mesta möjliga tid ägnas åt eleverna och deras undervisning. Alla elever har rätt till en god, tydlig och skriftlig återkoppling om sin kunskapsutveckling samt behov av stöd när det behövs, men det kräver inte att staten och kommunerna alltid måste detaljreglera hur detta ska gå till och kräva in omfattande dokumentation från varje lärare.

De mest aktuella internationella forskningsrapporter som har kommit visar på att skolsystem som ska utvecklas från den nivå Sverige idag ligger på och uppåt kräver ett mindre mått av statlig styrning och ett större mandat till lärare och rektorer att själva utforma sin undervisning. De poängterar också vikten av att lärarna lär sig av varandra, för att det ska vara möjligt krävs det att arbetstiden räcker till för detta. Då kan inte dokumentationskrav, där många av dessa överlappar och dessutom innebär dubbeljobb, ta den tiden. Vi vill att våra lärare ska undervisa och vara goda förebilder, med en rimlig nivå av administration och dokumentation så att elevernas rättsäkerhet är tryggad.

Vi får inte hamna i det som en lärare för inte så länge sedan återberättade ”Det går åt helvete, men det är i alla fall dokumenterat”.

Partikongressen föreslås besluta:

F144:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till ett partnerskap mellan staten, Sveriges kommuner och landsting, elevorganisationer samt de fackliga organisationerna för skolledare och lärare arbeta fram en tydlig avgränsning av vilken dokumentation som ska krävas av en lärare, skola och redovisas till vilken nivå

Helen Johansson Kokkonen

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F145

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Partnerskap för mer undervisning i skolan

Skolan är ett kommunalt ansvar, vilket innebär att det är kommunerna som har ansvar för att våra barn och ungdomar får en bra utbildning och kan uppnå den kunskapsnivå som motsvarar kraven i arbetslivet. Skolans huvudsakliga fokus måste vara just det, att ge eleverna kunskap och färdigheter som gör de rustade för framtiden och resten av deras liv. I skolan finns fantastiska lärare och skolledare. Många elever lämnar skolan med höga betyg och goda framtidsutsikter. Men man måste också våga kritisera skolans brister där de finns.

De förutsättningar som skolan ger eleverna och kommunerna ger skolan är alltför olika över landet. Detta har motiverat en kraftig statlig reglering. Styrningen är ofta detaljreglerad när det gäller skolans arbetsätt, samtidigt som den övergripande kunskapsstyrningen är otydlig. Skolorna behöver få mer tid för undervisning och kunskapsutveckling. Det måste vara vår ambition att mål- och styrdokument ska bli färre och tydligare, och att lärarnas arbetstid fördelas så att mesta möjliga tid ägnas åt eleverna och deras undervisning. Alla elever har rätt till en god, tydlig och skriftlig återkoppling om sin kunskapsutveckling samt behov av stöd när det behövs, men det kräver inte att staten och kommunerna alltid måste detaljreglera hur detta ska gå till och kräva in omfattande dokumentation från varje lärare.

De mest aktuella internationella forskningsrapporter som har kommit visar på att skolsystem som ska utvecklas från den nivå Sverige idag ligger på och uppåt kräver ett mindre mått av statlig styrning och ett större mandat till lärare och rektorer att själva utforma sin undervisning. De poängterar också vikten av att lärarna lär sig av varandra, för att det ska vara möjligt krävs det att arbetstiden räcker till för detta. Då kan inte dokumentationskrav, där många av dessa överlappar och dessutom innebär dubbeljobb, ta den tiden. Vi vill att våra lärare ska undervisa och vara goda förebilder, med en rimlig nivå av administration och dokumentation så att elevernas rättsäkerhet är tryggad.

Vi får inte hamna i det som en lärare för inte så länge sedan återberättade ”Det går åt helvete, men det är i alla fall dokumenterat”.

Partikongressen föreslås besluta:

F145:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till ett partnerskap mellan staten, Sveriges kommuner och landsting, elevorganisationer samt facklig organisationer, i syfte att arbeta fram en tydlig avgränsning av vilken dokumentation som ska krävas av en lärare/skola och till vilken nivå den ska redovisas

Mattias Ravander

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F146

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Reglera förberedelseklassen

Inledning

Den svenska skolan har fått en ny skollag och en ny läroplan som har reglerat den svenska skolan ännu mer, förtydligat verksamheten och fördelat skyldigheter och rättigheter till olika aktörer i skolan. De svenska förberedelseklasserna har uteslutits från denna utveckling och är så oreglerade att verksamheten ser olika ut beroende på vilken kommun man befinner sig i. Att nyanlända elever inte får uppleva den likvärdiga utbildning som resten av barnen har rätt till är en form av institutionell diskriminering och borde avskaffas. Det är på tiden att de svenska förberedelseklasserna får lika tydliga regler och lika stor likvärdighet som resten av skolan har.

Problem

När det gäller förberedelseklasserna så råder en sådan stor brist på likvärdighet att det finns kommuner i Sverige som helt och hållet saknar förberedelseklasser för nyanlända elever i de lägre åldrarna. Det betyder att nyanlända eleverna får olika former av utbildning beroende på var deras föräldrar har bosatt sig. I vissa kommuner får de gå i förberedelseklass och i vissa kommuner får de direkt hoppa in i ordinarie klasser. 1 kap. 9 § i skollagen säger att ”Utbildningen inom skolväsendet ska vara likvärdig inom varje skolform och inom fritidshemmet oavsett var i landet den anordnas.”

I skollagen nämns ingenting om förberedelseklasser. Nyanlända elever placeras i förberedelseklasser med stöd i bestämmelserna om särskilda undervisningsgrupper och anpassad studiegång. Detta leder i sin tur att reglerna som gäller för förberedelseklassen blir mycket generella och otydliga. På grund av att man ser förberedelseklasser som särskilda undervisningsgrupper så finns det inga specifika regler om när eleverna från förberedelseklassen går vidare till ordinarie klasser. Denna otydlighet kan skapa en stor frustration bland nyanlända elever som är nya i det svenska samhället och vill veta hur saker och ting fungerar. Lika godtyckligt som man skickas vidare till ordinarie klasser kan det också hända att man skickas från ordinarie klasser tillbaka till förberedelseklassen. Enligt Sveriges Kommuner och Landsting har bristen på reglering omkring förberedelseklasser ofta resulterat i oklarheter kring huruvida

förberedelseklass är lämpligt eller tillåtet. Ännu ett problem som drabbar de nyanlända eleverna i samband med den oreglerade förberedelseklassen är att skolororganisationen tar inte lika stort ansvar för förberedelseklassen som den tar för resten av skolan, där ansvaret är reglerat. Skolinspektionen som granskade förberedelseklasser på 34 skolor i 14 kommuner sammanfattade i en rapport från 2009 att:

”Det saknas ofta gemensamma riktlinjer, kompetensutveckling och diskussioner i kommunerna om hur undervisningen ska organiseras och bedrivas vilket gör att enskilda rektorer och lärare bär hela ansvaret såväl för att ta emot eleverna som för att ge dem en ändamålsenlig undervisning. Det är också vanligt att rektor inte leder arbetet kring nyanlända elever. Utbildningen är ofta lärarstyrd och eleven får i dessa fall en utbildning som planeras och genomförs av entusiastiska eldsjälar vars verksamhet inte ingår i skolans kvalitetsarbete eller omfattas av rektors pedagogiska ledarskap.”

Det står heller inget i läroplanen (Lgr 2011) om vad barnen i förberedelseklassen ska kunna. Det varierar från förberedelseklass till förberedelseklass vad som lärs ut, trots att det finns omfattande pedagogisk forskning om hur man bör organisera verksamheten i en förberedelseklass samt om vilken kunskap som kan integrera nyanlända elever i den svenska skolan på bästa sätt. Eleverna i förberedelseklassen kan inte utvärdera sin undervisning eftersom innehållet i undervisningen inte är reglerad någonstans. En evidensbaserad pedagogik för nyanlända elever borde bli norm i förberedelseklasser för att på bästa möjliga sätt introducera de nyanlända eleverna till den svenska skolan. Reglerna för hur man går vidare från förberedelseklass till ordinarie klass borde förtydligas. Det borde också bli tydligare vilken roll förberedelseklassen har i den svenska skolan.

Tiden i förberedelseklassen är en viktig period för en mycket utsatt grupp i Sverige och det är viktigt att Socialdemokratiska Arbetarepartiet verkar för att höja kvalitén på förberedelseklassen genom att reglera det i lika hög grad som resten av den svenska skolan har reglerats.

Partikongressen föreslår besluta:

F146:1 att Socialdemokraterna verkar för tydliga regler kring förberedelseklassens verksamhet och innehåll i syfte att skapa mer likvärdighet i den svenska skolan

Nima Gholam Ali Pour

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F147

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Resurstilldelningen till grundskolan

Grundskolans möjligheter att ge eleverna behörighet till gymnasiet varierar kraftigt mellan olika skolor. Skillnaderna kan bero såväl på elevernas förutsättningar som på skolornas ekonomiska resurser. Med olika metoder och med olika omfattning för det ekonomiska stödet kan Regering/Riksdag, kommunerna och

skolorna själva ge stöd till elever med sämre förutsättningar för att nå behörighet. De avgörande insatserna görs idag av kommunerna när man fördelar de ekonomiska resurserna till enskilda skolor.

Riksdagen fördelar resurser till kommunerna nästan helt utan differentiering efter vilka behoven för stöd är i olika kommuner. Om det blir någon differentiering av stödet till skolorna efter deras varierande behov vilar därför helt på politiken i kommunerna.

Grunden för en socialdemokratisk politik måste vara likvärdiga möjligheter för eleverna att nå behörighet till gymnasiet. Behoven av stöd varierar mellan kommunerna liksom deras ekonomiska möjligheter att ge tillräckligt stöd. För att åstadkomma en likvärdighet är det därför nödvändigt att Riksdagens beslut om resurstilldelning till kommunerna tar hänsyn till de varierande behoven i olika kommuner.

Skolverket har konstruerat en modell för resurstilldelningen till skolorna kallad SALSÅ (Skolverkets Arbetsverktyg för Lokala SambandsAnalyser). I den fördelas en del av resurserna till varje skola efter situationen för varje elev. De kriterier som används är föräldrarnas utbildningsnivå, andel elever födda utomlands, andel elever med båda föräldrarna födda utomlands och andelen pojkar. Om kommunerna använder sig av denna metod eller inte beror på politiska beslut i respektive kommun. I de kommuner som använder sig av en sådan särskild fördelning varierar också hur stor del av resurserna som utgörs av en fast del och hur stor del som fördelas efter SALSÅ-kriterierna.

Det är bra att det finns en modell men modellen behöver justeras och den behöver framför allt användas på riksplanet (Riksdagen) och inte bara i kommunerna. Självklart ska Riksdagen även fortsättningsvis ge resurser till gymnasiet m fl andra skolverksamheter men Riksdagens tilldelning av resurser till kommunerna bör ha en del som är specialdestinerad till grundskolan. Den bör innehålla en del som baseras på antalet grundskoleelever i varje kommun. Men utöver det anser vi att det redan i Riksdagens resurstilldelning ska finnas en del som grundas på de särskilda behoven i varje kommun. Med specialdestinerade resurser från staten ska dessa av kommunerna inte kunna användas för annat utan verkligen gå till grundskolan.

Detta kommer att leda till att kommunerna inte får samma tilldelning per elev. De kommuner som arbetar under de svåraste förhållandena vad gäller elevernas bakgrund får större resurser än övriga kommuner. Riksdagen skulle därigenom skapa mer likartade förutsättningar i olika kommuner och för olika elever. Möjligheterna i varje skola att leva upp till likvärdigheten blir inte enbart beroende på kommunens ekonomiska resurser och politiska beslut i kommunen.

En förutsättning för att kommunerna ska kunna få en sådan varierande tilldelning från staten måste vara, inte bara att de i sin tur använder resurserna till skolan, utan att de också fullföljer politiken med att fördela resurserna till sina skolor efter samma kriterier. Som en del av den kommunala självstyrelsen måste kommunernas möjligheter naturligtvis finnas kvar att komplettera de statliga resurserna till grundskolan med egna resurser. De statliga resurserna ska vara en grund att stå på. Kommunala resurser utöver dessa visar hur kommunerna prioriterar skolpolitiken. Den kommunala resurstilldelningen till skolorna kan ha samma syfte som den statliga tilldelningen – att motverka skillnader i förutsättningar för olika skolor. Men den ska också kunna ha en specialinriktning, t ex om man vill stödja en kulturskola eller liknande. Den typen av resurser ska alltså kunna gå till en enskild skola utan att andra skolor får del av den.

En resursfördelning från Riksdagen efter kommunernas varierande behov av stöd till eleverna bör föregås av en genomgång av Skolverkets kriterier, vilka är ganska grova. De kriterier som använda av

staten skulle sedan kunna förfinas i varje enskild kommun. Det har t ex redan gjorts av Stockholms kommun. Där håller man dessutom på att ytterligare utveckla fördelningen. Vissa av behoven av stöd kanske också bara finns i en del kommuner.

Stockholms kommuns fördelningssystem kan vara en utgångspunkt för både statens fördelning av resurserna och för en förfinad fördelning i kommunerna. Som exempel kan nämnas att begreppet utlandsfödda varierar efter hur länge sedan man kom till Sverige, med minskat stöd när man har varit här länge. Inte bara föräldrarnas utbildningsnivå har betydelse utan även deras ekonomiska situation. Det kan t ex mätas med om familjen får ekonomiskt stöd. Det kan också vara lämpligt att komplettera situationen för enskilda elever med kriterier för den allmänna situationen där eleven bor och den allmänna situationen i elevens skola. Båda dessa kriterier kan behövas då eleverna inte behöver gå i en skola i sitt bostadsområde. Det tycks nämligen vara så att svårigheterna för en enskild elev, t ex att man är utlandsfödd, förstärks av att man bor eller går i en skola där många är utlandsfödda.

Partikongressen föreslår besluta:

- F147:1 att kommunerna får statliga resurser specialdestinerade till grundskolan
- F147:2 att kommunerna är tvingade att använda dessa resurser till grundskolan
- F147:3 att stödet har en fast del och en del grundad på de särskilda behoven i varje enskild kommun
- F147:4 att riksdagen utvecklar en mer förfinad modell för stöd enligt behov än den som hittills använts av Skolverket
- F147:5 att kommunerna måste fullfölja fördelningen efter behov av stöd till varje enskild skola i kommunen
- F147:6 att kommunerna även kan ge egna resurser till grundskolan och förfina fördelningen

Lars Nyberg, Maria Brodin, Lars-Erik Carlberg och Guillermo Ferrada
Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F148

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Riktlinjer om max 15 elever/klass i skolan

Flera studier visar att mindre klasser ger bättre resultat. Mindre klasser gör bland annat att lärare har mer tid över till varje elev. Det finns idag klasser bestående av 30 elever och med en lektionstid på en timme innebär det ett genomsnitt på 2 minuter per elev. Detta är som ni säkert förstår inte tillräckligt för att skapa kvalitativa förutsättningar för respektive elev. Cirka 20 % av alla elever i den svenska skolan är diagnostiserade. Dessa elever kräver extra stort stöd för att klara av undervisningen och med klasser på 25-30 elever har lärare idag väldigt svårt att skapa en likvärdig undervisning. IFAU, Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering har dessutom fastslagit att elever som gått i mindre klasser har fått bättre skolresultat och i förlängningen erhållit högre löner på grund av bland annat ökade möjligheter till

högre studier. Mindre klasser innebär också att risken för störning också minskar. Det är dags att ge pedagoger rätt förutsättningar för att utföra sitt arbete och minska deras arbetsbelastning, samtidigt som det är dags att ge eleverna större möjligheter till handledning.

Partikongressen föreslås besluta:

F148:1 att riktlinjer om max 15 elever/klass införs i grundskolan

Hamмам Al Rabi

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F149

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Satsa på fritidshemmen

Under många år har fritidshemmen kommit i skymundan för förskolan och inte minst för skolan. Läroplaner har tagits fram, fritidspersonalen har, från att ofta varit en isolerad verksamhet numera fått ingå i skolans verksamhet.

Barngrupperna har ökat i antal, lokaler har flyttat från egna in i skolans lokaler. Personalen har många gånger fått sin tid schemalagd i skolan, både på lektioner och raster och när skoldagen är slut har de tagit hand om hela gruppen.

Socialdemokratiska Arbetarepartiet måste uppmärksamma fritidshemmen och vad som händer där. Bilden över landet är inte entydig, men klart är att mer kunskap och större resurser behövs för att fritidshemmen ska kunna bli vad de är tänkta att vara – en viktig resurs för att stötta föräldrar, så att de kan arbeta heltid utan oro för sina barn, och en viktig resurs för att ge alla barn i Sverige goda livschanser.

Debatten om barnfattigdom har på ett förfärande sätt belyst det behov av stimulans, stöd och resurs som många barn och familjer i Sverige i dag behöver. Fritidshemmen är ett viktigt komplement till skola och förskola, men skulle kunna spela en ännu viktigare roll, för barn med olika bakgrund och olika förutsättningar. Många barn står idag utan tillgång till en stimulerande fritidsverksamhet. Andra har många aktiviteter – men ofta är de både dyra och tidkrävande för föräldrarna. Fritids av hög kvalitet kan tveklöst spela en nyckelroll i nysatsning på en stark generell familjepolitik – en nysatsning som är viktig för alla barn, men allra viktigast för de barn och ungdomar som är mest utsatta.

Partikongressen föreslås besluta:

F149:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet tar initiativ till en grundläggande utredning av fritidshemmen och möjligheten att utveckla fritidshemmen inom ramen för den generella familjepolitiken

Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F150

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Satsa på fritidshemmen

Under många år har fritidshemmen kommit i skymundan för förskolan och inte minst för skolan. Läroplaner har tagits fram, fritidspersonalen har, från att ofta varit en isolerad verksamhet numera fått ingå i skolans verksamhet.

Barngrupperna har ökat i antal, lokaler har flyttat från egna in i skolans lokaler. Personalen har många gånger fått sin tid schemalagd i skolan, både på lektioner och raster och när skoldagen är slut har de tagit hand om hela gruppen.

En ögonblicksbild av dagens fritidsverksamhet, fångad i Upplands-Bro, ges av barnskötaren Malin Nordin, som intervjuas av Kommunals utredare Ulrika Lorentzi. Det är en bild av en professionell verksamhet med höga ambitioner men också allt större utmaningar, på grund av mindre resurser och större utmaningar: ”Malin vill inte låta gnällig eller påstå att allt var bättre 1991. Samtidigt går det inte att komma ifrån att hennes möjligheter att göra ett bra jobb har försämrats, på grund av både nedskärningar och segregation. Med mindre grupper och mer personal på fritids hade hon kunnat se till varje individ på ett bättre sätt än hon kan göra i dag. Då hade hon kunnat göra skillnad för alla barn i Råbyskolan, även de som inte skriker högst. Kanske hade till och med medelklassbarnen stannat? – Här finns mycket trasigt. Nu ligger ambitionsnivån alldeles för lågt. Hela skolan blir medberoende. Det är nästan provocerande att säga att det går att påverka. Vi accepterar att så här är det här, men det måste det inte alls vara.”

Socialdemokraterna måste uppmärksamma fritidshemmen och vad som händer där. Bilden över landet är inte entydig, men klart är att mer kunskap och större resurser behövs för att fritidshemmen ska kunna bli vad de är tänkta att vara – en viktig resurs för att stötta föräldrar, så att de kan arbeta heltid utan oro för sina barn, och en viktig resurs för att ge alla barn i Sverige goda livschanser.

Debatten om barnfattigdom har på ett förfärande sätt belyst det behov av stimulans, stöd och resurs som många barn och familjer i Sverige i dag behöver. Fritidshemmen är ett viktigt komplement till skola och förskola, men skulle kunna spela en ännu viktigare roll, för barn med olika bakgrund och olika förutsättningar. Många barn står idag utan tillgång till en stimulerande fritidsverksamhet. Andra har många aktiviteter – men ofta är de både dyra och tidkrävande för föräldrarna. Fritids av hög kvalitet kan tveklöst spela en nyckelroll i nysatsning på en stark generell familjepolitik – en nysatsning som är viktig för alla barn, men allra viktigast för de barn och ungdomar som är mest utsatta.

Partikongressen föreslås besluta:

F150:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en grundläggande utredning av fritidshemmen och möjligheten att utveckla fritidshemmen inom ramen för den generella familjepolitiken

Lena Hartwig, Berit Ericsson och Ylva Stadell

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F151

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Skapa en skolkommision/utbildningsprogramgrupp

Från år 2011 genomförs förändringar i skolsystemet som beslutats av riksdagen i skollagen och i nya läroplaner för alla skolformer, från förskolan till kommunal vuxenutbildning. Förändringarna har kritiserats bl.a. för att de i en del avseenden innebär en återgång till skolsystemet vid mitten av 1900-talet, innan vi fick en integrerad skola med likvärdig kvalitet. Besluten om de senaste förändringarna verkar ha tagits utan djupare analyser av t.ex. vilka utbildningsbehov, kunskaper och förmågor som kan förväntas på lång sikt och vilka organisatoriska förutsättningar som behövs med tanke på utvecklingen i omvärlden. Inte heller fördes någon bred diskussion om vad samhället ska kräva av medborgarna i fråga om utbildning, vad medborgarna kan förvänta sig av skolsystemet eller vem som ska organisera utbildning som anses nödvändig och därför bekostas gemensamt, via skattesystemet. Samtidigt har utvecklingen i stort förändrats. Det kommer rapporter om sämre resultat i internationella undersökningar, om snabbt ökad segregation inom och mellan skolorna, lärarflykt på grund av sämre villkor och lärarbrist, en besvärlig ekonomi i vissa skolor parallellt med att oacceptabelt höga vinster försvinner ur landet eller går till annat än vad de avsetts för. Många unga kommer inte alls eller relativt sent in på arbetsmarknaden och kompetensutvecklingen för äldre arbetskraft fungerar inte särskilt väl. Å andra sidan visar många föräldrar, barn och ungdomar stort förtroende för skolan. Skolans uppgifter och utbildningens betydelse både för individerna och samhället/näringslivet verkar inte alls ifrågasatta, tvärtom. Men jämfört med 1800- och 1900-talen har skolan en betydligt svagare position. Skolan som institution är inte en auktoritet på samma sätt som då kyrkan eller nationen var betydligt starkare än i dag. Utbildning ses mer som något varje individ har rätt till men också rätt att förfoga över efter eget val. Värnplikten har t.ex. avskaffats som skydd för nationen, är det en signal om att synen på skolplikt förändras? Är individualistiska och internationella perspektiv viktigare i dag och i framtiden? Det finns många frågor som behöver belysas.

Efter andra världskriget tillsatte regeringen Erlander en skolkommision under ledning av Stellan Arvidsson. De förslag som blev resultat av utredningen ledde till ett enhetligt skolsystem indelat i grundskola, gymnasieskola och senare förskola och vuxenutbildning. Utbildningsreformer har långa perspektiv. Socialdemokraterna behöver nu sätta igång en process som leder till en bred diskussion och förslag som kan leda till långsiktiga, hållbara ramar för framtidens politik på utbildningsområdet, grundade i vår värdegrund och, samtidigt, utifrån dagens förutsättningar.

Partikongressen föreslås besluta:

F151:1 att partiet tillsätter en skolkommision/utbildningsprogramgrupp eller motsvarande med uppgift att göra en genomlysning av dagens utbildningssystem och dess villkor

Gunilla Olsson, Karl Pettersson, Roger Jönsson och Mike Enocksson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F152

JÄRFÄLLA ARBETAREKOMMUN

Skolan

Debatten om skolan har varit mycket livlig under de senaste åren. Den borgerliga regeringen har genomfört omfattande förändringar i syfte att höja kvaliteten i den svenska skolan. Trots det har resultaten sjunkit i internationella jämförelser nu fem år i rad.

Pedagogiska team och kompetensutveckling

En bra och skicklig lärare är avgörande för att eleven ska kunna tillgodogöra sig undervisningen och nå goda resultat i skolan. Därför är det nödvändigt att lärarna får kvalificerat stöd i sitt arbete och möjlighet till kontinuerlig, vardagsnära kompetensutveckling. Det måste vara en del av det dagliga arbetet att få del av senaste forskning och beprövad erfarenhet inom pedagogiken och få tid att träna och pröva det nya. Det är sällan lärare brister i ämneskunskaper (om de är behöriga) utan det behövs organisation för professionellt samarbete i s.k. pedagogiska team så att lärare lär av och med varandra för att alla lärare ska bli skickliga i konsten att undervisa. Det ska inte vara ett lotteri för eleven; grattis till högsta vinsten - du fick skolans enda duktiga lärare i matematik. Skolan måste bli en lärande organisation. Skolan måste bygga detta tillsammans med universitet och högskola i långsiktiga förbättringsprocesser med ömsesidigt utforskande och lärande för högre måluppfyllelse för våra barn och ungdomar.

Rektor – pedagogisk ledare

Nya skollagen betonar rektors roll som pedagogisk ledare. Idag är rektorernas arbetsbörda omänsklig bland annat på grund av gammaldags och ineffektiv ledningsorganisation. Dessutom tar administrativa och arbetsledaruppgifter en stor del av deras tid. Därför behövs utökade resurser till skolan så att rektorer i större utsträckning kan ägna sig åt sitt pedagogiska uppdrag. Skolor måste också få moderna organisationer med pedagogiska team och fördelat ledarskap vilket möjliggör rektors pedagogiska ledarskap. Fördelat ledarskap innebär också karriärtjänster för lärare.

De bästa vill bli lärare/status

Statusen för läraryrket måste höjas. Det gäller bland annat karriärmöjligheter genom att man bättre tar tillvara lärarnas kompetens inom olika områden. Det kan exempelvis handla om att ta ansvar för ämne och ämnesutveckling, kvalitetsarbete, bedömning och betygssättning, handledarskap för lärarstudenter samt mentorskap för nyutbildade lärare. Det handlar också om en bra lön, som krävs för att kunna behålla duktiga lärare och rekrytera duktiga studenter till lärarutbildningen.

Partikongressen föreslår besluta:

F152:1 att skolan tilldelas mer resurser för utveckling att bli en lärande organisation

Skolgruppen inom Järfälla AK

Järfälla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F153

KLIPPANS ARBETAREKOMMUN

Skolpolitisk utredning för elever som riskerar att inte nå målen

Denna motion riskerar att vara till viss del generaliserande, men dock inte i den utsträckning att den bör negligeras. Viss information har jag hämtat ur två artiklar i SvD Opinion, ”Idag har vi inte en skola för alla” och ”Fel undervisning gör att barn utreds”.

Det heter så vackert att vi ska ha en skola för alla. Det förutsätts att alla elever ska kunna nå målen som är uppsatta i styrdokumentet. Den gräns som finns idag som gör att man kan undantas från dessa ”mål” är när man har utretts och befunnits ha en IQ lägre än 70, i kombination med hur den sociala situationen ser ut för eleven i övrigt. Dessa elever får då diagnosen utvecklingsstörning. Vad händer då med dem som får strax över IQ 70? (Som information kan nämnas att medelkvoten är 100 och elever med IQ i området mellan 70 och 85 brukar betecknas som svag teoretiskt begåvning.) Vilken IQ krävs för att klara målen i skolan? Är målen utformade så att dessa ”klämda elever” ska klara dessa, eller krävs det en högre IQ-nivå? Många gånger är problematiken dessutom kombinerad med koncentrationssvårigheter som försvårar inläringen. Det handlar om stora grupper elever, cirka 13-14 % med svag teoretisk förmåga och ytterligare ca 5 % har koncentrationssvårigheter. Det handlar alltså om några elever i varje klass. Det är viktigt att hålla i minnet att det rör sig om elever inom normalvariationen, alltså inga direkt avvikande barn. Dock behöver dessa elever mer vuxenstöd i skolan. Förutsättningarna att klara teoretiska ämnen och klara koncentrationskrävande uppgifter skiljer sig mellan olika personer, men detta beaktas inte tillräckligt idag. Dessa elever vill verkligen prestera, men de har en större begränsning och betydligt högre hinder än de övriga för att nå målen.

Varken den gamla läroplanen (Lpo94) eller nuvarande (Lgr11) har beaktat hur barn utvecklas i allmänhet eller vilka skillnader som finns mellan barn. Genom utvecklingspsykologi och neurobiologi kan vi se att överordnade funktioner som abstraktionsförmåga, planerings- och organisationsförmåga hos alla barn utvecklas först från 10-årsåldern. Trots detta envisas skolan med att barnen ska söka kunskap själva redan från 6-årsverksamheten. Övertron på att alla har samma förutsättningar att tillägna sig kunskaper märks på betygssystemet, där skillnaderna i kraven är små. På alla nivåer krävs abstrakt resonemang i mer eller mindre hög grad.

Det finns ett behov av tidig utredning av inlärningsproblem, men frågan är om inlärningsproblemen inte skulle minska med ett annat undervisningssystem, som tar hänsyn till både neurobiologi och utvecklingspsykologi.

För elever med svagare teoretisk begåvning kan kraven på godkända betyg i t.ex. samtliga kärnämnen i grundskolan omöjliggöra studier på olika program på gymnasiet. För många av dessa elever blir så kallad ogiltig frånvaro den enda lösningen. Bristande självkänsla och uppgivenhet är snarast regel för dessa

ungdomar. Här kan vi ana en viktig förklaring till ohälsa och arbetslöshet, detta i kombination med en förändrad arbetsmarknad.

Det behövs ett fokus på kärnfrågan: elevers olika förutsättningar för teoretisk inläring. Vi behöver identifiera dem med ökat behov av pedagogiskt stöd och vi behöver framför allt en skola som även anpassar skolan till dem med mer praktisk än teoretisk begåvning. Ett bra resultat får inte hänga på om man har en god minnesfunktion eller inte.

Partikongressen föreslår besluta:

- F153:1 att arbeta för att en partiöverskridande och forskningsbaserad utredning utifrån motionens intentioner kommer till stånd
- F153:2 att i direktiven till utredningen ge uppdraget att finna lösningar som syftar till att elever som riskerar att inte klara målen, ska kunna få ytterligare vägar till utbildning och i sin längd försörjning

Kerstin Persson, Klippans Arbetarekommun

Klippans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F154

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Skrota alliansens gymnasiereform

Idag går en av fyra gymnasieelever ut gymnasiet utan fullständigt slutbetyg, detta är ett stort problem då kraven på utbildning hela tiden ökar för att få ett jobb. Den borgerliga regeringen har i stor oenighet i riksdagen genomdrivit en ny gymnasiereform. En gymnasiereform som tydligt utgår ifrån borgerlig sorteringspolitik å la skomakare blev vid din läst.

I alliansens gymnasiereform så tas den allmänna behörigheten till att söka högre utbildning bort. Det är numer endast elever vid rent studieförberedande program som får behörighet att söka högskola eller universitet, det får inte de elever som väljer att läsa på ett yrkesförberedande program.

Det här är något som tveklöst kommer att leda till att cementera och öka klassklyftorna i samhället. Vi löser inte arbetslöshet och ojämlikhet genom att skapa ett A och B-lag inom gymnasieskolan.

De problem som idag finns i gymnasieskolan beror inte på att elever vid yrkesförberedande program läser för mycket teoretiska ämnen. De beror på att elever som är i behov av stöttning och hjälp inte får det i tillräckligt hög utsträckning. Istället för att skapa en sorterande gymnasieskola genom att minska på teoretiska ämnen anser jag att resurser till elever med som är i behov av hjälp ska öronmärkas. Detta så att alla elever som går ut gymnasieskolan ska ges grundläggande behörighet att söka högre utbildningar.

Partikongressen föreslås besluta:

F154:1 att SAP verkar för att gymnasieförordningen ändras så att alla gymnasieutbildningar ger grundläggande behörighet att söka till högskolor och universitet

F154:2 att SAP verkar för att riktade satsningar genomförs mot gymnasieskolan så att de elever som behöver stöd och hjälp verkligen får det

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F155

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Skrota meritpoängssystemet

Att dagens skola blir mer och mer ojämlig har vi många bevis på. Ett av dessa bevis är det meritpoängssystem som sorterar ut ungdomarna i gymnasieskolan efter vilka kurser de väljer att läsa. Vissa kurser är värda mer poäng än andra och ger dig således en förtur när det gäller ansökan till universitetet om du valt ”rätt” kurser. Chansen att läsa på universitetet skall inte avgöras efter om du valt ”rätt” kurser på gymnasiet, detta eftersom dessa val är beroende av en rad olika bakgrundsfaktorer som klassbakgrund etc.

Meritpoängssystemet skapar ojämlikhet eftersom det bestämmer vad som är rätt och fel kunskap. Det missgynnar direkt ungdomar som inte är studiemotiverade och gynnar direkt de som redan är privilegerade. Ett jämlikt samhälle kan inte innehålla ett sådant sorteringsystem och måste därför avskaffas.

Partikongressen föreslås besluta:

F155:1 att meritpoängssystemet i gymnasieskolan avskaffas

Elin Gustafsson och Lisa Ronnle

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F156

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Social investeringsstrategi

Sammanfattning

Det finns starka mekanismer för social polarisering i det kunskapssamhälle vi är på väg in i. Tydligast tar sig detta uttryck i storstadsområdenas segregation mellan å ena sidan utsatta stadsdelar med svaga skolresultat, hög arbetslöshet, låga inkomster och dålig folkhälsa, och å den andra välbeställda villa- och innerstadsområden som uppvisar den rakt motsatta socioekonomiska bilden. I arbetslivet ställs generellt allt högre krav på utbildning, flexibilitet och kompetens. Den kognitiva förmågan blir allt mer utslagsgivande för människors livschanser. För individen formas denna i hög grad av stimulansen under de första levnadsåren. Det betyder att skillnader i uppväxtmiljö och föräldrars förutsättningar att forma familjen till en lärande och stimulerande krets blir en hävstång för ökad ojämlikhet. PISA-undersökningarna visar en alarmerande hastig och kraftig ökning i Sverige av unga med svag kognitiv förmåga. I 2009 års studie handlade det om mer än var femte 15-åring som löper hög risk att hamna i en marginaliserad position genom hela livet till följd av svårigheter att svara mot de nya kraven på arbetsmarknaden. Det sociala arvets grepp hårdnar. Skolans möjligheter att i efterhand kompensera för bristande kognitiv stimulans i den tidiga barndomen har visat sig mycket begränsade. Traditionell omfördelningspolitik förmår inte att överbrygga de klyftor som denna humankapitalförstörelse vid den socioekonomiska skalans nedersta delar leder till. Socialdemokratin behöver utveckla en helt ny ansats av en social investeringsstrategi med inriktning på barnperspektiv och tidiga insatser för att utjämna människors livschanser och på så sätt mobilisera alla humankapitalresurser för att Sverige ska stå starkt inför utmaningarna i morgondagens globaliserade kunskapssamhälle med en åldrande befolkning.

Vi är på väg in i vad vi kallar kunskapssamhället. Över hela linjen ökar kraven på utbildning, flexibilitet och kompetens i arbetslivet. Efterfrågan på okvalificerat arbete har avtagit i flera decennier. Den kognitiva förmågan blir alltmer utslagsgivande för människors livschanser. Det handlar om funktioner i hjärnan som hjälper oss att förstå, lagra och använda information. Kognitionen omfattar bland annat minne, inläring, språk, problemlösning, uppmärksamhet och koncentration.

Utvecklingspsykologer talar om för oss att en individs kognitiva förmåga formas av både arv och miljö, men tvillingstudier visar att så mycket som upp till 60 procent av variationen mellan människor beror på stimulansen under den tidiga barndomen (Hunt 1995). De sex första levnadsåren – och i synnerhet det andra och tredje – är av avgörande betydelse som en formativ fas för individen. Nyare forskningsrön visar att skolans möjligheter att i efterhand kompensera för bristande kognitiv stimulans under tidiga levnadsår är mycket begränsad (Esping-Andersen 2009).

Det betyder att skillnader i uppväxtmiljö och föräldrars förutsättningar att forma familjen till en stimulerande och lärande krets blir en hävstång för ökad ojämlikhet i kunskapssamhället.

Vi ser i dag tilltagande kontraster i storstäderna, mellan å ena sidan miljonprogrammets förorter med låga utbildningsnivåer och inkomster, hög arbetslöshet och svaga skolresultat, och å den andra välbeställda villaområden och innerstadsdelar som uppvisar den rakt motsatta socioekonomiska bilden. Vi befinner oss i en polariserande samhälls-utveckling där det sociala arvets grepp hårdnar.

OECD genomför vart tredje år s.k. PISA-undersökningar i 70 länder. Det är ett test av femtonåringars språkliga, naturvetenskapliga och matematiska färdigheter. Det är inte så mycket kunskapsprov utan kan, i synnerhet i den matematiska delen, ses som ett kognitivt test. Med resultaten från PISA-undersökningarna kan vi jämföra fördelningen av kognitiv förmåga i befolkningarna i olika länder. Skillnaderna är betydande. Utesluter vi en rasistisk förklaring som saknar evidens, att det skulle ha sin grund i genetiska skillnader mellan olika nationaliteter, måste vi erkänna att människors levnadsvillkor och hur de formas av traditioner, materiella omständigheter och politik är av central betydelse i sammanhanget (OECD 2010).

Med data från PISA-undersökningarna kan man faktiskt beräkna ginikoefficienten, dvs. ett mått som brukar användas för att beskriva inkomstskillnader, för spridningen av kognitiv förmåga i befolkningen. För Förenta staternas del blir den dubbelt så hög (0,16) som för Danmark (0,08). Jämlikhet handlar inte bara om inkomster. En viktig dimension i sammanhanget är folkhälsan. Det finns forskning som visar att en ökning av den kognitiva förmågan med 15 IQ-enheter reducerar den allvarliga sjukligheten med en tredjedel (Bremberg 2010).

De svenska resultaten i PISA-undersökningarna har under senare tid försämrats på ett alarmerande sätt. Mellan åren 2003 och 2009 nära fördubblades andelen 15-åringar som inte når upp till vad som kallas PISA-minimum (nivå två) i den matematiska delen, från tolv till 21 procent. Vi närmar oss de stora klyftornas Förenta staterna, där 23 procent av femtonåringarna hamnar under PISA-minimum, att jämföra med exempelvis Finland där det bara är åtta procent. Att inte nå upp till PISA-minimum är att ha svårt att förstå och använda sig av mycket enkel information. I klartext är det att vara mer eller mindre kognitivt dysfunktionell i kunskapssamhället.

I Sverige handlar det om att var femte person i denna ålderskull, som i år fyller 19 och står på tröskeln till vuxenlivet, löper hög risk att genom hela livet bli inlåst i en marginaliserad position till följd av svaga förutsättningar att svara mot de nya högre kraven i arbetslivet. Genom det sociala arvets mekanismer är risken också hög för att marginaliseringen överförs till kommande generationer.

När resultaten av 2009 års PISA-undersökning publicerades drog en del socialdemokratiska ledarskribenter slutsatsen att vi nu ser resultatet av major Björklunds kasernpedagogik. Den förtjänar förvisso kritik, men här finns nog förklaringen längre tillbaka i tiden. De femtonåringar som presterade bättre år 2003 var födda år 1988 och tillbringade sina första sex, för den kognitiva utvecklingen avgörande, levnadsår i ett annat samhälle än de femtonåringar som presterade sämre år 2009 och var födda år 1994. År 1988 fanns praktiskt taget ingen arbetslöshet i Sverige. Av dem som föddes år 1994 drabbades många inte bara av sämre socioekonomiska villkor under de första levnadsåren till följd av föräldrars arbetslöshet, vilket vi vet har en negativ inverkan på familjens förutsättningar att vara en stimulerande och lärande uppväxtmiljö. De drabbades dubbelt av att barn till arbetslösa på 1990-talet utestängdes från den offentliga barnomsorgen och därmed gick miste om förskolans insatser för att kompensera för bristande kognitiv stimulans i familjen.

Allmän förskola av hög pedagogisk kvalitet är en hörnsten för en social investeringspolitik för att främja goda utvecklingsvillkor för alla barn. Forskningen visar entydigt att barn under det första

levnadsåret bör vårdas av familjen, men därefter har pedagogisk offentlig barnomsorg en mycket gynnsam inverkan på människors kognitiva utveckling. Av PISA-data framgår att barn som deltagit i tidig barnomsorg, under andra och tredje levnadsåren, signifikant uppvisar högre testpoäng än barn som inte har gjort det, exempelvis i Danmark med i genomsnitt tio procent. Störst är effekten för individer som växer upp i familjer med sämre förutsättningar att vara lärande och stimulerande miljöer (Bennett 2008, Esping-Andersen 2009).

Sedan år 2003 har barn till arbetslösa rätt till förskola i Sverige från treårsåldern, dvs. det fjärde levnadsåret, men i många kommuner är denna rätt begränsad till halv vistelsetid. Som regel är barn till föräldrar som lever på försörjningsstöd uteslutna från barnomsorgen till det fjärde levnadsåret (Lorentzi 2011). Då får de enligt lag rätt till 15 timmars vistelsetid i veckan. Men nära 15 procent av barnen går överhuvudtaget inte i förskolan. Vi kan på goda grunder anta att individer som är i störst behov av barnomsorgens kompensatoriska insatser mot bristande kognitiv stimulans i hemmen är överrepresenterade i dessa grupper. Täckningsgraden för barn under de andra och tredje, för den kognitiva utvecklingen viktigaste, levnadsåren är 39,5 procent i Sverige, vilket är under genomsnittet för de nordiska länderna om 45,2 procent, och mycket lägre än Danmarks 61,7 procent (Lohman, Peter, Rostgaard & Spiess 2009).

Kvaliteten i barnomsorgen är en nyckelfråga. Nobelpristagaren James Heckman beräknar att varje US-dollar som investeras i kvalitetshöjning (antalet barn per pedagogisk personal) ger en avkastning om \$5:60 för samhället i form av framtida effekter på sysselsättning, kriminalitet och försörjningsstöd (Carneiro & Heckman 2003). I Sverige har kostnaden per barn i förskolan reducerats med 22 procent mellan åren 1980 och 2005 (Börjesson 2008). I många kommuner viktas anslagen till grundskolan efter socioekonomiska kriterier, men inte till förskolan trots att forskningen visar att de utjämnande effekterna av detta skulle vara väsentligen mycket större. Vi ser att det på en rad punkter finns en betydande utvecklingspotential för en socialdemokratisk barnomsorgspolitik som utjämnar livschanser och motverkar segregation.

Ytterligare en omständighet för försämringen av de svenska resultaten i PISA-undersökningarna är att andelen 15-åringar som tillbringat sina första levnadsår i ett annat land under omständigheter som fick familjen att fly och söka asyl i Sverige var högre bland dem som testades år 2009 än år 2003. Även efter rensning för moderns utbildningsnivå, föräldrarnas socioekonomiska status och antal böcker i hemmet kvarstår en skillnad till immigranternas nackdel i PISA-undersökningarna i praktiskt taget alla västliga och nordliga EU-länder, inklusive Sverige. De sämre utsikterna på arbetsmarknaden för dessa ungdomar har således inte bara sin förklaring i diskriminering.

När det gäller barn och ungdomar i flyktingfamiljer som kommer hit i skolåldern måste skolans insatser i mycket högre grad än tidigare anpassas efter individernas förutsättningar och förkunskaper. Undervisning i kärnämnen bör under de första åren så långt det är möjligt tillhandahållas på hemspråk. Det är ett angeläget forskningsfält att finna evidensbaserade, icke-stigmatiserande metoder att stödja dessa barn och ungdomar, både med direkta samhällsinsatser och genom att stärka föräldrarnas förutsättningar att investera i sina barn. Anställningsfrämjande åtgärder bör i sammanhanget betraktas som högprioriterade inte bara för individens del utan också som en investering i nästa generations humankapital. Den mest effektiva insatsen mot barnfattigdom är att se till att modern är förvärvsarbetande.

Den brittiska Marmot-rapport för bättre folkhälsa lanserar vad som kallas proportionell universalism i socialpolitiken. Det är en väg att stödja dem med större behov som kringgår problematiken att selektiva insatser riskerar att kränka familjens integritet, blir stigmatiserande och motverkar sitt syfte. Det handlar om att öka kunskapen om riskfaktorer, utifrån dessa identifiera var riskgrupper finns och proportionalisera generella insatser på gruppnivå för att minska riskerna. Ett exempel som vi redan tillämpar i många kommuner är att resurser till grundskolan viktas efter socioekonomiska kriterier. Marmot-rapporten föreslår att offentliga medel till alla verksamheter som på olika sätt har inverkan på barns och ungdomars utveckling ska fördelas efter ”den sociala gradienten” (UCL 2011).

En annan faktor som är av betydelse för barns kognitiva utveckling är helt enkelt hur mycket tid föräldrarna ägnar åt dem. Högutbildade föräldrar lägger sammantaget avsevärt mycket mer tid på aktiviteter med sina barn än lågutbildade. Skillnaden handlar om fäderna (Esping-Andersen 2009, Hook 2006).

I den övre delen av den socioekonomiska skalan ser vi i dag i stort sett jämställda parbildningar, där kvinnan har egen kvalificerad yrkeskarriär och männens tidsinvesteringar i sina barn har ökat dramatiskt under senare decennier. Längre ner på skalan ökar kvinnans ekonomiska beroende av mannen till följd av deltidsarbete och lägre löner i kvinnodominerade yrken - och desto mer får hon ta ansvaret för hushållsarbete och barnomsorg. Detta handlar inte speciellt om särskilt utsatta grupper utan rör i varierande grad stora skikt i befolkningen. Men problematiken skärps nedåt längs den socioekonomiska skalan. Obalansen är allra mest akut bland marginaliserade skikt med en hög frekvens av immigranter. Här är kvinnors utbildningsnivå och förvärvsgrad mycket låg i kombination med patriarkaliska normer från andra kulturer - och fäderna är praktiskt taget frånvarande i omsorgerna av de små barnen.

Nu är inte infödda svenskar fria från traditionella värderingar heller, även om det är en överdrift att som Gudrun Schyman gjorde gällande att det är samma förtryckande strukturer här som bland talibaner i Afghanistan. Stefan Svallfors (2004) har visat att arbetarklassen i fördelningspolitiska frågor står till vänster om medelklassen, men i moral- och värderingsfrågor tenderar både dess män och kvinnor att vara mer konservativa. Det handlar bland annat om synen på könsroller.

Att jämställdheten är ojämnt fördelad över den socioekonomiska skalan bekräftas av studier av uttaget av föräldraförsäkringen. Fäder med låga inkomster tar ut föräldraledighet i mindre utsträckning än fäder med högre inkomster. Det finns också en korrelation mellan föräldrarnas inkomster. Ju högre inkomst fadern har desto högre inkomst har också modern och skillnaden dem emellan avtar. Omvänt gäller att i familjer där mannen har låg inkomst tenderar även kvinnan att ha det - men hennes är lägre än mannens (SOU 2003).

Esping-Andersen (2009) påpekar att forskningen visar att ju starkare förhandlingsposition kvinnan har i parrelationen, desto större ansvar tenderar mannen att ta för det reproduktiva arbetet och relationen blir mer jämställd. I den krassa värld vi lever avgörs kvinnans förhandlingsposition i stor utsträckning av i vilken grad hon bidrar till hushållets försörjning. I sammanhanget ter sig Gustav Möllers linje som socialminister på 1940-talet, i en tid när hemmafruidealet dominerade i Sverige och flertalet kvinnor saknade egen inkomst, att barnbidraget alltid skulle gå till modern, som intuitivt genial. Det kan knappast råda något tvivel om att makten över barnbidraget förstärkte kvinnors förhandlingspositioner i familjerna under efterkrigsdecennierna.

Reformer som i dag understödjer kvinnors förhandlingspositioner i familjerna i den nedre delen av den socioekonomiska skalan, och därmed verkar utjämnande för människors livschanser genom att öka den sammanlagda tid föräldrar ägnar åt sina barn till följd av fädernas större engagemang, skulle på en och samma gång både försvaga grunden för rigida och konservativa värderingar och bli en motverkande kraft till de starka tendenser vi ser till polarisering i kunskapssamhället. Det handlar inte så mycket om att påverka attityder för att åstadkomma samhällsförändringar, utan att i reformistisk anda verka i den motsatta riktningen.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det finns mycket starka mekanismer för en social polarisering i kunskapssamhället, som tar sig tydligast uttryck i storstadsområdenas segregation i utsatta stadsdelar med svaga skolresultat, hög arbetslöshet, låga inkomster och dålig folkhälsa, och å den andra välbeställda villa- och innerstadsområden som visar den rakt motsatta socioekonomiska bilden. Det sociala arvets grepp hårdnar och förstärker klyftorna. Traditionell omfördelningspolitik förmår inte att motverka den humankapitalförstörelse vid den socioekonomiska skalans nedersta delar som detta leder till. Det fordras en helt ny ansats av en social investeringsstrategi med inriktning på barnperspektiv och tidiga insatser för att utjämna människors förutsättningar och livschanser.

Argumenten för detta är utomordentligt starka, inte bara utifrån en humanistisk strävan att främja jämlikhet och social rättvisa. Det gäller även att i majoritetens intresse minimera kostnader för att i efterhand försöka komma tillrätta med sociala missförhållanden, kriminalitet och utbrott av våldsverkan som inte kan tolereras i ett civiliserat rättssamhälle. Til syvende og sidst handlar det om att investera i humankapitalet för att mobilisera alla mänskliga resurser och rusta ett Sverige med en åldrande befolkning att stå starkt inför utmaningarna i morgondagens globaliserade kunskapssamhälle.

Källor

- Bennett, J. (2008), *Early Childhood Services in the OECD Countries. Review of the Literature and Current Policy in the Early Childhood Field*, Florence: UNICEF Innocenti Research Centre.
- Bremberg, S (2010)., ”Vad bestämmer barns hälsa” i Bremberg, S. & Eriksson, L. (red.) *Investera i barns hälsa*, Stockholm: Gothia förlag.
- Börjesson, P-L (2008)., *Välfärds mysteriet? Kommunsektorns utveckling 1980-2005*, Stockholm: SKL.
- Carneiro, P. & Heckman, J. (2003), ”Human capital policy” i Heckman, J. & Kreuger, A. (red.), *Inequality in America*, Cambridge MA: MIT Press.
- Esping-Andersen, G. (2009), *The Incomplete Revolution. Adapting to Women’s New Roles*, Cambridge: Polity Press.
- Hook, J. (2006), ”Men’s unpaid work in 20 countries, 1965-1998”, *American Sociology Review*, 71.
- Hunt, E. (1995), ”The role of intelligence in modern society”, *American Science* 83/4.
- Lohmann, H., Peter, F., Rostgaard, T. & Spiess, K. (2009), *Towards a Framework for Assessing Family Policies in the EU*, Paris: OECD Social, Employment and Migration Working Papers.
- Lorentzi, U. (2011), *Alla andra hämtar tidigt*, Stockholm: Kommunal.
- OECD (2010), *PISA 2009 Results: What Students Know and Can Do*, Paris.
- SOU (2003), *En jämställd föräldraförsäkring?*, 36.
- Svallfors, S. (2004), *Klasssamhällets kollektiva medvetande*, Umeå: Borea Förlag.
- UCL (2011) *Fair Society, Healthy Lives*, London.

Partikongressen föreslås besluta:

F156:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att utifrån problembeskrivningarna i denna motion inrätta en kommission för att med sakkunskap och reformistisk fantasi utarbeta en social investeringsstrategi med barnperspektiv för att över tid utjämna skillnader i kognitiv förmåga i befolkningen, främja social rörlighet mellan generationer och motverka segregerande polarisering i kunskapssamhället

Göteborgs partidistrikt och Stockholms partidistrikt

MOTION F157

LYSEKILS ARBETAREKOMMUN

Sommarskola

I dag krävs en gymnasieutbildning för att få ett jobb och för att klara sig i ett allt mer komplext och kunskapsintensivt samhälle. Nästan en av fyra elever fullföljer inte sin gymnasieutbildning inom tre eller fyra år. I framtiden kommer det att bli ännu svårare att klara sig på arbetsmarknaden utan fullständig gymnasieexamen. Utbildning är vägen till arbete. Vi vet att arbetslösheten hos ungdomar som saknar gymnasieutbildning är mer än dubbelt så hög jämfört med ungdomar som har avslutat gymnasiet. För att minska avhoppet i gymnasieskolan måste vi börja i grundskolan.

År 2012 gick mer än 100 000 ungdomar ut nian och lämnade därmed grundskolan. Av dem är det fler än 12 000 som gjort detta utan tillräckliga betyg för att komma in på något av gymnasieskolans nationella program. Mer än var tionde niondeklassare står alltså utanför. Så kan vi inte ha det. Detta är ett misslyckande och ett svek mot dessa ungdomar. Vi har en skyldighet att se till att varje elev får reella möjligheter till fullständiga betyg och att betona elevernas egna ansvar för att ta vara på dessa möjligheter.

Elever bör ha tillgång till det extra stöd som undervisningen under några sommarveckor kan ge. Erfarenheten ger vid handen att sommarskola är framgångsrik.

Siffror från Skolverket visar att sex av tio så kallade prövningar, som genomfördes i samband med sommarskola 2010 resulterade i att eleven minst fick godkänt.

Partikongressen föreslås besluta:

F157:1 att sommarskola inrättas/erbjuds för de elever i skolan som inte når målen

F157:2 att dessa elever ska ges utökad undervisningstid om upp till 20 dagar under sommaren

F157:3 att den utökade undervisningstiden under sommaren ska gälla elever i årskurserna 6-9 samt gymnasieelever som inte blivit godkända i en eller flera kurser i årskurs 1, 2 och i mån av plats årskurs 3

Klas-Göran Henriksson och Klas Mellgren

Lysekils arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F158

FINSPÅNGS ARBETAREKOMMUN

Sommarskolan – en del av ordinarie undervisning

Vi som socialdemokrater är överens om att alla barn och ungdomar ska få möjlighet att klara målen i skolan och nå sin fulla potential. Idag klarar samhället inte av att ge möjlighet för alla elever att nå målen och den skolpolitik som bedrivs leder inte heller till det.. Allt för många elever, fler än 12 000 per år, lämnar grundskolan med resultat som inte är tillräckliga för att komma in på något av gymnasieskolans nationella program. Det här är ett stort problem både för individen men också för samhället. Otillräcklig måluppfyllelse för en elev är inte ett problem som uppstår sista månaderna under skolår 9, utan något som oftast har varit känt under en längre tid. Trots detta faktum, att samhället varit medvetet om att elever inte kommer att godkännas, så låter samhället detta ske.

Varje år kan vi läsa om att när sommarlovet nalkas för alla ungdomar, är det många skolor som anordnar sommarskolor och många elever som sätter sig i skolbänken för att plugga på dessa sommarskolor. Elever som när de lämnar grundskolan inte har nått målen, som ställts utanför den nationella gymnasieprogramstrukturen. En elev som vet med sig att den inte kommer ha möjlighet att börja ett nationellt program på hösten, hur aktiv är den när studievägledaren informerar och framtidsval ska göras?

Det går bra för många av de elever som går på sommarskola, de fixar det som de behöver och kan sedan fortsätta vidare på ett nationellt program. Men, vad har de missat i övrigt under den här tiden? Och, vad är det som gör att tre veckor av sommarlovet mellan nian och gymnasiet är det som gör skillnaden mellan att klara målen eller att inte klara målen? Vad gör sommarskolan som skolan inte skulle kunna ha gjort tidigare? Om det vore så att dessa sommarskolor anordnas för elever som varit sjuka under läsåret, då kanske detta hade varit mer okej. Men, idag är systemet så vedertaget att man på många håll till och med räknar med att ”jag kan fixa det på sommarskolan” Många elever tycker att det är bra att gå på sommarskola, för där får de en nära undervisning med professionella lärare i en liten grupp.

Grundskolan i Sverige måste hålla en sådan kvalité att elever ges möjlighet att inhämta kunskaper under ordinarie skoltid. När en elev halkar efter så ska skolan inte vänta tills sommarlovet med att rätta till detta, utan rätt åtgärder ska sättas in på ett tidigt skede. Om sommarskola ger positiva effekter, då ska liknande åtgärder användas under hela läsåret. Att under en tid få undervisas av en professionell lärare, i en liten klass måste vara en rättighet för de elever som behöver det. Därför anser jag att vi socialdemokrater bör verka för att positiva effekter av sommarskolan implementeras in i ordinarie verksamhet, så elever fångas upp tidigare, ges möjlighet till god måluppfyllelse och ett aktivt gymnasieval.

Partikongressen föreslås besluta:

F158:1 att verka för att elever ges möjlighet att ta del av de positiva effekterna med sommarskola under ordinarie läsår

Ulrika Jeansson

Finspångs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F159

ORSA ARBETAREKOMMUN

Statlig ekonomisk hjälp vid inrättande av nödvändiga allergiskolor i Sverige

När en kommun har en elev med så kraftiga allergiska symptom att särskilda lösningar måste skapas, får det stora konsekvenser både ekonomiskt men även socialt för flera inblandade än den allergiska. I Sverige gäller det ca 10 elever.

I det här fallen av kraftig allergi, går det inte att göra lösningar på enkla sätt och det blir en kännbar ökad kostnad för skolan och kommunen. Andra funktionshinder kan oftast genom lokala anpassningar lösas inom befintliga lokaler och övriga elevers skolsituation påverkas marginellt vilket inte är fallet när det gäller barn med kraftig allergi. Ökade driftkostnader blir det för skolan genom att till samtliga elever som ska gå i samma klass som den allergiska eleven ska kommunen tillhandahålla och tvätta alla elevers kläder.

Partikongressen föreslås besluta:

F159:1 att statliga pengar ska finnas att söka för kommuner för dessa utsatta fall och att partiet driver denna fråga

Gunilla Elings Friberg

Orsa arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F160

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Stoppa mobilen under skolpliktstiden

Smartphones brer ut sig som en löpeld i skolans värld, både på gott och ont. De används och nyttjas allt flitigare i skolans arbete. Men jag ser också en avigsida med dessa smartphones. Missbruket av dessa mobiler sker dagligen på skolorna runt om i Sverige. Detta kan ske i form av egenhändigt inspelade videos för de sociala medierna där skolkamrater hängs ut mot sin vilja. Jag har svårt att se att låg/mellanstadier elever eller för den delen många i högstadiet heller har mognaden och förståelsen för de skador de tillfogar med sitt handlande och agerande med dessa smartphones. Det farligaste med dessa smartphones är att barnen lär in ett beteendemönster som är svårt att bryta eller som de har svårt att styra och värja sig mot. Många vuxna lever dagen igenom de sociala forumens värld så som Twitter, facebook och my space etc. Forskare har fastslagit att dessa uppkopplingar skapar stora sömnproblem för barn och att för att varva

ned hjärnan för god sömn krävs avhållsamhet från uppkoppling minst fem timmar innan sömn. Jag förstår att mobilindustrin har sin inkomst på detta beteendemönster och att detta rör sig om en flermiljardindustri men vi måste förstå att vuxna har möjligheten att välja men jag är övertygad om att våra barn inte kan detta för sitt egna eller sin omgivnings bästa alla gånger.

Partikongressen föreslås besluta:

F160:1 att vi tittar på verkan av detta användande av de s.k smartphones under skolpliktstidens dag för låg/mellanstadieeleverna och alternativt högstadieeleverna

Paul Melén

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F161

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Stoppa religiösa friskolor

Skolan i Sverige är ett offentligt åtagande som finansieras med skattemedel, i offentliga åtaganden skall, enligt regeringsformen 1 kap 9, följande principer iakttas: allas likhet inför lagen, saklighet, och opartiskhet. Dessa principer gäller även när privaträttsliga subjekt t.ex. fristående skolor fullgör offentliga uppgifter.

En friskola som startas utifrån en religiös tillhörighet utesluter automatiskt alla andra som inte bekänner samma religion, det utgör en konflikt mot kraven på opartiskhet.

Undervisning och tillrättavisning av elever i religiösa friskolor är bekännelsebaserad, den bygger på skolans religiösa inriktning som dess elever tillhör. Undervisning utifrån religiösa värderingar innebär att dessa skolor bryter mot principen om skalighet så som skollagen kräver, d.v.s. att all undervisning skall bygga på erfarenhetsbaserad och naturlig världsbild, grunden för undervisning skall bygga på vetenskap med stöd i empiriska erfarenheter. Skolan skall lära ut undersökande metoder och kritiskt tänkande och det är viktigt så sker redan i grundskolan.

Det finns gott om exempel på sådana skolor som systematiskt bryter/brutit mot gällande regler, reglerna ignoreras till förmån för föräldrars önskemål och trosuppfattning, betygsättning har i flera fall bevisligen grundats på kön, etnicitet eller familjebakgrund, ett klart brott mot principen om jämlikhet.

Barnkonventionen ger barnen rätt till religionsfrihet, det innefattar också rätten till frihet från religion, föräldrar har rätt att inviga barn under 18 år i en sin religion, för de som väljer att göra det är det helt förenligt med religionsfriheten i vårt land, men det skall ske på deras fritid och inte genom skattefinansierade institutioner.

Partikongressen föreslås besluta:

F161:1 att partiet verkar för att stoppa möjligheten till att starta nya religiösa friskolor

F161:2 att befintliga religiösa friskolor inte beviljas skattemedel för nya elever och att verksamheten avslutas när antal befintliga elever understiger erforderlig nivå

Almaz Abdulla

Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F162

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

Stöd till barn med neuropsykiatrisk problematik

Vår socialdemokratiska idé om skolan är att alla elever ska kunna lyckas. På en rad områden kan vi dock se att skolan inte är likvärdig och ger alla elever en likvärdig chans. Detta gäller också för många barn med neuropsykiatriska diagnoser.

Det senaste decenniet har de neuropsykiatriska diagnoserna ökat markant. Studier pekar också mot att nivågrupperingar och särskilda undervisningsgrupper i skolan har blivit vanligare som en följd av detta. Förklaringarna bakom den ökade diagnostiseringen skiftar och i debatten framställs det ibland som det vore enda sättet att försäkra den enskilde eleven rätt till adekvat och individualiserad hjälp i skolan. Oavsett orsakerna, menar vi att det finns all anledning att inte individualisera problemen i den omfattning som är vanligt förekommande idag. Vuxnas, skolledares och lärares ansvar bör alltid vara att först söka svaren och lösningarna i klassrummet och undervisningen, istället för att ensidigt knyta svårigheterna till fel hos den enskilde eleven.

Nödvändigheten av att tydligare koppla elevers stödbehov till vuxnas förhållningssätt och kompetens stärks också vid ett nedslag i skolinspektionens årliga rapport från 2011 ”En skola med tilltro lyfter alla elever”. I denna pekar man bland annat på brister vad gäller att utgå från barnens behov. En handlar om att man i många verksamheter finner svagheter vad gäller individuell anpassning utifrån elevernas förutsättningar och behov. Man påpekar också att de individuella utvecklingsplanerna med dess skriftliga omdömen ofta inte motsvarar de uppställda kraven.

Medvetna om att sårbarheter ibland förblir den sista utvägen, är vår uppfattning att ett inkluderande synsätt måste vara den självklara utgångspunkten för allt skolarbete. Med den synen blir inte bara specialpedagogens eller skolpsykologens kompetens väsentlig, utan även de insikter och kunskaper om bemötande som läraren, skolledaren och övrig skolpersonal har.

I en mening har den enskilde elevens rätt till stöd stärkts med den nya skollagen. Samtidigt ser det olika ut vad gäller hur stöd och resurser kring det enskilda barnet mobiliseras, samt hur den enskilde eleven bemöts. Att den enskilde läraren fortfarande har begränsade befogenheter att föreslå insatser, är också ett problem som bland annat brukar framföras av lärare.

Mot bakgrund av de senaste årens utveckling vad gäller diagnostisering bör de närmaste årens utmaning bland annat vara att fokusera på insatser som generellt främjar kompetensutveckling om barns rätt till särskilt stöd i en inkluderande skola.

Partikongressen föreslår besluta:

F162:1 att nationella åtgärder vidtas för att generellt öka kompetensen hos lärare och skolledare om neuropsykiatrisk problematik hos barn

F162:2 att en översyn görs av lärares möjligheter att föreslå stödbehov till enskilda elever

Anders Rosén

Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F163

BODENS ARBETAREKOMMUN

Tid att läsa läxor i anslutning till skoldagen med pedagogisk personal

Eftersom att dagens skolbarn får allt längre dagar på Fritids, och kommer hem allt senare, tycker jag att det vore bra om skolan kunde erbjuda pedagogiskt ledd läxläsning, i anslutning till skoldagens slut. Detta för att hjälpa de elever som kanske inte får det stöd de behöver hemifrån, eller som t ex har föräldrar som arbetar skift.

Då allt fler elever går över till friskolor som erbjuder detta, anser jag att det borde ligga i ert intresse att tillgodose dessa elevers behov, för att inte tappa fler elever, och därmed mer skolpeng som går över till privata alternativ.

Förslaget och diktering till denna motion kommer från en elev i 5:an på Hedens skola, Wilma Byberg, som hörde talas om att hon kunde påverka och tog chansen!

Partikongressen föreslår besluta:

F163:1 att SAP verkar för schemalagd läxläsning med pedagogisk personal

Wilma Byberg och Patrik Isaksson

Bodens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F164

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Tillför resurser till skolan

Skolan engagerar och skapar debatt. Med utbildningsminister Björklund vid rodret har tonläget stundtals varit hårt. Vi har alla en relation till skolan, den kan vara avslutad eller fortfarande pågående. Att betygsätta skolan efter sina egna erfarenheter är inte alltid så lyckat! Vi är alla olika och behovet av individuella

lösningar är ett faktum. Klasskillnaderna i samhället blir större och större, vilket syns i bl.a. Rädda Barnens rapport. En viktig pusselbit för att motverka detta är satsningar på skolan!

Många elever når inte målen i grundskolan. Att det är ett stort problem, är de flesta överens om. Hur kan vi ändra på det? Tror vi att vi kan förändra det utanförskap som detta bidrar till? Det finns många idéer om hur vi på bästa sätt löser detta problem, vilket naturligtvis skiljer sig åt politiskt! När alliansen väljer att göra satsningar på skolan anser man att lösningen är skriftliga omdömen, nationella prov, tidigare betyg och att vi föräldrar skall vara med våra ”stökiga” barn i skolan.

Alliansens lösning på skolproblematiken är enkel, ställ högre krav! Högre krav på lärarna, högre krav på föräldrarna och högre krav på eleverna. Krav kan vara bra, ibland behöver man det för att prestera på topp, men om kraven blir för höga kan det vara förödande. Vad hjälper ett skriftligt omdöme när du som 11-åring inte kan läsa ordentligt? Hade du istället fått ett betyg så kanske det hade visat att du är en 5:a, medan din kompis är en 1:a. Hjälper det dig? Att skriva ner det som sägs mellan föräldrar och lärare angående elevens kunskaper i olika ämnen kan vara bra, men det är fortfarande långt ifrån en lösning.

Lärarna har den pedagogiska kunskapen som behövs för att barn ska få möjlighet att lära, utifrån sina egna förutsättningar. Lärarna vill inget annat än att använda sig av sina kunskaper och se sina elever utvecklas och glädjas över sina framsteg. Idag är det så att lärarna avsätter en stor del av sin tid till dokumentation och administration. Den tiden plockas från lärarnas tid med sina elever. Tid som hade haft stor nytta för de barn som idag inte når målen!

Förstå oss rätt! Betyg, nationella prov, skriftliga omdömen mm. är till stor nytta! Däremot är det inte en lösning som räcker för alla barn!

Det kan finnas olika orsaker till varför en elev inte når de kriterier som krävs för att bli godkänd i ett ämne. Det kan vara att man har inlärningssvårigheter, att man har fel lärare, inte trivs i klassen, mår dåligt över problem hemma, eller något helt annat. Ett antal elever kommer att få högre betyg om man ställer högre krav på dem, några kommer att ha samma betyg som innan och några kommer antagligen att få sämre betyg än de hade innan. Att dra alla över en kam är inte lösningen på skolproblematiken. Där kanske lösningen är att få extra hjälp i ett ämne, att få byta lärare, prata med skolkurator, skolsköterska eller lärare. Som sagt är de flesta överens om att det är ett stort problem att en så stor del av eleverna inte når målen i grundskolan, vilket innebär att de saknar gymnasiebehörighet.

Men ett långt mer allvarligt problem är att den psykiska ohälsan bland unga har ökat. Två problem som antagligen går hand i hand. Stress och prestationsångest kryper allt lägre ner i åldrarna. Är då lösningen att ställa högre krav genom att införa prov och betyg i tidigare åldrar och ge ännu fler arbetsuppgifter till lärare som redan nu har svårt att få tiden att räcka till för alla elever? Det är viktigt för alla barn att ha en vuxen i närheten som de litar på och som kan lyssna. För att känna trygghet och känna sig som en del av samhället. Alla har inte den tryggheten hemma och även om de har det så är det inte alltid så lätt att prata med sina föräldrar om allt.

Skolan måste tillföras mer resurser från statligt håll när man väljer att lägga ut fler arbetsuppgifter på lärarna. Det är inte acceptabelt att lägga på mer arbete på lärarna samtidigt som allt fler inte når målen. Lösningen finns inte där, lösningen är nämligen undervisning av pedagoger som utbildat sig för att lära ut, låt de då få möjlighet att göra det!

Lösningen är att det finns fler vuxna i skolan för att öka elevernas kunskaper, men också för att förbättra elevernas mentala hälsa. Det finns ännu fler lösningar, det är så viktigt att vi får en helhetsbild

som hjälper oss att finna lösningar för varje enskild elev. Vi tycker att det är viktigt att vårt parti tar på sig ledartröjan när det gäller skolfrågan. Vi har ett annat synsätt och framförallt en annan politik, som kommer att ge barn och ungdomar bättre förutsättningar, utan att enbart tro att krav är det enda lösningen.

Partikongressen föreslår besluta:

F164:1 att skolan tillförs mer resurser av staten för att fler elever ska nå målen i grundskolan

F164:2 att det tillförs mer resurser till grund- och gymnasieskolans elevhälsa

Maria Lindholm och Zenitha Nordfjell

Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F165

ÖDESHÖGS ARBETAREKOMMUN

Ungdomars bristfälliga trafik-kunskap

För att skapa förståelse för den moderna trafikens villkor hos ungdomar, som kan vara krävande och farlig för den som saknar erfarenhet. Skulle skolan kunna ha utbildning i trafik-kunskap i grundskolan från 14 år och 9 månader, då det är den ålder som ungdomar har rätt att övningsköra mopeder i klass 1 och klass 2.

För att sedan få rättighet från 15 års ålder att framföra nämnda fordon på egen hand. I dag sker utbildningen i olika trafikskolor till en kostnad ca 4000 oberoende av vilken klass på moped som efterfrågas. Detta kan leda till att föräldrar som har små ekonomiska möjligheter, väljer att barnet ej går på trafikskola utan måste avstå, dock så är det många som ändå kör moped utan nödvändig utbildning och blir inblandad i olyckor som hade kunnat undvikas med adekvat kunskap.

Partikongressen föreslår besluta:

F165:1 att skolan erbjuder ungdomarna utbildning i trafik-kunskap under ämnet fritt valt arbete som leder till att de erhåller, kör-tillstånd för de olika mopedklasserna och därmed kunskap om den moderna trafikmiljön

Kjell-Åke Gauffin

Ödeshögs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F166

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Utbildningspolitik för barn

Avsikten eller målet med nedanstående förslag eller åtgärd är att skapa positiva effekter inom främst följande områden:

1. Det enskilda barnets utveckling och i förlängningen alla skolbarns utveckling.
2. Arbetsklimatet i skolan och i förlängningen inställningen till att gå i skolan, att utbilda sig.
3. Den genomsnittliga kunskapsnivån för elever i den svenska skolan och i förlängningen fler elever som når målen.
4. Den kommunala skolans attraktionskraft för föräldrar och i förlängningen en heterogen och representativ sammansättning av av Sveriges elever i den kommunala skolan.

Alla barn behöver hjälp för att utvecklas, för att få möjlighet att nå sin fulla potential. Alla barn har samma rätt till att utvecklas. Vad de behöver hjälp med är olika. En del barn behöver hjälp med inläringen, andra behöver hjälp med stimulansen. Det finns ett regelverk som styr vad barn ska och har rätt att få lära sig, så att alla barn ska kunna få en likvärdig utbildning i Sverige.

Tyvärr finns det en grupp med barn som man inte tagit hänsyn till och det är barnen som har lätt för att lära. Bara för att de har lätt för att ta till sig nya kunskaper tycks man tro att de är självgående, att deras utveckling sköter sig självt. Bekymret är att de får tråkigt. Barn vill inte och accepterar oftast inte att ha tråkigt. När utbildningen inte stimulerar dem ser de till att få stimulans från annat håll, oftast det håll vi vuxna förstår inte är så bra för dem eller för andra.

När de här barnen blir äldre uppmärksammar skolan dem, för att de oftast syns och hörs. Det blir lättare att kunna få stimulans, samtidigt som skolan kräver mera av dem. Barnen/ungdomarna får det jobbigt, för att de tidigare åren har satt sina spår i deras egna värderingar. Den tråkiga attityden till skolan följer ofta med upp genom gymnasiet och vidare till högskolan, om de nu kommer dit ens.

Ge de här barnen den stimulans de behöver, redan från första terminen, och alla barn kommer få det bättre i skolan. Ge alla barn uppgifter som är lagom svåra att lösa, inte bara sådana som är lämpliga för genomsnittsbarnet eller anpassade för dem som har det svårare för sig. Låt barnet få visa vad det kan prestera och anpassa undervisningen därefter! Man kan ha lätt för att lära inom ett område, men svårare inom ett annat. Alla har vi olika inlärningskurvor inom olika områden och olikheterna måste respekteras. Om man stimulerar de barn som har lätt för att lära kommer de ge signaler till andra barn om att det är roligt och spännande att gå i skolan, annars kommer de med tiden signalera att det här med skolan inte är så viktigt, att man inte behöver göra läxor eller anstränga sig, för att de själva inte behöver det (tror de). Barn som har lätt för att lära är ofta naturliga ledare och påverkar andra, så de börjar tycka likadant. De här barnen kommer kunna höja arbetsmoralen, om man får med sig dem, vilket kommer hela klassen och skolan till godo.

Genom att i unga år ta ansvar för och hjälpa kompisar får eleven både stimulans och lär sig andra saker, t.ex. hur man förklarar något, utöver medmänsklighet och andra sociala förmågor. Allas

kunskapsnivåer kommer att höjas, genom att man stimulerar dem som tidigare inte har stimulerats och de sprider kunskaperna och entusiasmen vidare. I de högre åldrarna kommer man behöva dela in barnen i mer kunskaps-homogena arbetsgrupper, så som man gör idag där det behövs, för att kunskapspridningen på sikt kommer bli större. Standarden på den allmänna skolan kommer höjas genom att fler elever kommer nå målen, samtidigt som fler elever kommer få möjlighet att få spetskunskaper, dvs att både var och ens och den genomsnittliga kunskapsnivån kommer höjas. Det här kommer samhället till godo genom att vi får fler väl studieförberedda elever och fler initiativtagande elever.

Om vi inte tar vara på de här barnens förmågor kommer föräldrarna placera barnen i andra skolor, t.ex. friskolor, för att man tror att de kommer lyckas bättre där. Eftersom man på de senaste fyrtio åren, inom den kommunala skolan, inte generellt har stimulerat eller stöttat barnen som till synes verkar klara sig själva, så finns det redan en sådan tro hos allmänheten. Det här gör att urvalet av elever på friskolor blir selektivt. Om vi vill att de allmänna skolorna i fortsättningen ska bestå av elever utan särskilt urval, så måste vi göra så att den kommunala skolan blir attraktiv för föräldrar till alla elever. Alla barn ska ha rätt till personlig utveckling!

Det finns ett regelverk, med lagar och politiska krav runt detta, men inget som ser till att det verkligen blir så här. Det finns lärare som har jobbat på det här sättet i många år, som är engagerade och insiktsfulla, men de saknar stöd i regelverk eller finansiering för sin verksamhet. Nedskärningar kan alltså tvinga dem att göra avsteg från vad de rent pedagogiskt tror på. Låt oss ändra på det! Gör den svenska skolan attraktiv och stimulerande för alla!

Partikongressen föreslås besluta:

- F166:1 att innebörden av ”alla elever har rätt till stimulans och nivå-anpassad undervisning motsvarande sin förmåga till inläring” verkställs genom ett regelverk (skollag och läroplan) som bejakar och följer upp detta, enligt motiveringen
- F166:2 att man gör en satsning på att redan tidigt i grundskolan stimulera de som har lätt för att lära sig, utöver det som görs för att hjälpa alla elever att nå målen, så att skolorna både tar till sig och kommer igång med detta, enligt motiveringen

Viveca Raske

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F167

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Utred behörighetskrav för lärare

Den nya Skollagen från 2011-07-01 innebär förändringar och tydligare regelstyrning inom ett flertal områden. Ett område med tydligare regelstyrning är behörighetskraven för lärare Skollagen 2 kap. § 13 med hänvisning till föreskrifter som utfärdas av regering och riksdag.

Det är viktigt med behöriga lärare inom skolan, däremot kommer vissa behörighetskrav upp till åk 6 att bli ett hinder när behörighetskraven ska gälla fullt ut från 2015.

För det första är kraven högt ställda utifrån vilken nivå eleverna befinner sig på. För det andra kommer det att innebära stora bekymmer för mindre skolor och framförallt för glesbygdsskolor att ha behöriga lärare i alla ämnen. För att lösa detta kan det innebära att lärare får åka mellan olika skolor för att undervisa. Det i sin tur innebär minskad kontinuitet för eleverna och många olika lärare redan i yngre skolår. Hur kommer eleverna då att uppleva tryggheten i skolan? Arbetsmiljön för lärare försämras också i och med förflyttningar mellan olika arbetsplatser under skoldagen.

Partikongressen föreslås besluta:

F167:1 att arbeta för att utreda behörighetskraven för lärare

Per Frost

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F168

BOTKYRKA ARBETAREKOMMUN

Utred möjligheter till inskrivning höst- som vårtermin

Skolan får idag mycket kritik för att inte kunna ge eleverna det stöd de har rätt till i undervisningen. De får inte heller den studiero som de ska kunna kräva för att kunna ostört ta till sig undervisningen. Den mognadsmässiga spridningen hos eleverna i en klass kan på lågstadiet vara så stort som upp till kanske tre år. En tidigt studiemogen elev, född tidigt i januari ska gå i samma klass som en sent studiemogen elev född sent i december. Att det uppstår problem som uppfattas som att skolan brister kan då verka naturligt.

Orsakerna till bristerna kan vara många.

- De är allt från för små resurser till klasstorlekar och brist på speciallärare.
- Det kan vara elever som känner sig ifrånsprungna av andra elever och därför blir omotiverade att fortsätta
- Det kan också vara strukturfel i själva skolsystemet.

Ett sätt att minska spridningen och därmed också kunna få en lite mer homogen grupp i ålder skulle kunna ge pedagogerna bättre förutsättningar för att få med alla elever i gruppen i respektive ämne.

Jag tror att det ur ett barnperspektiv skulle vara bra och att vi skulle få färre elever som tappar gnistan i ett tidigt skede. Jag tror inte heller att det skulle vara en reform som skulle kosta några stora pengar.

Partikongressen föreslås besluta:

F168:1 att en utredning tillsätts för att få till stånd inskrivning till grundskolan såväl hösttermin som vårtermin

F168:2 att utredningen i första hand gör det ur ett barnperspektiv och inte ekonomiskt, administrativt

Roger Kindström

Botkyrka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F169

SMEDJEBACKENS ARBETAREKOMMUN

Utveckla de yrkesförberedande programmen

Vårt parti har länge haft som mål att 50 % av varje årskull ska gå vidare till högskolestudier. Detta mål är rimligt, eftersom vi vet att vi behöver allt fler med högre utbildning i vårt samhälle. Samtidigt innebär det att 50 % av varje årskull inte går vidare till högskolan. Vi kan inte acceptera att dessa går ut i arbetslöshet. Målet måste därför vara att 50 % av varje årskull ska få ett arbete efter avslutat gymnasium. För att det ska kunna uppnås krävs högkvalitativa yrkesförberedande utbildningar, utbildningar som i så stor utsträckning som möjligt faktiskt leder till ett yrke efter avslutat gymnasium.

På sikt kommer det kräva nära samarbete med arbetsgivare, så att yrkesprogrammen hålls aktuella och ger rätt kompetens. Dessutom krävs en arbetsplatsförlagd utbildning, praktik, med hög kvalitet eftersom mycket av yrkeskompetensen faktiskt lärs ut bäst på plats. Arbetsgivarna måste garantera eleverna praktikplatser och skolan måste se till så att praktiken underlättar för eleverna att nå sina kunskapsmål.

Sedan den borgerliga regeringen förändrade skolsystemet så att de yrkesförberedande programmen inte längre leder till grundläggande högskolebehörighet väljer allt färre ungdomar yrkesförberedande program. De har såklart insett det Jan Björklund inte inser – att dagens arbetsmarknad kräver en hög grundkompetens och att vi behöver möjlighet att omskola oss efter hand. Vi kommer inte alla arbeta med samma yrke hela livet. Ett program som inte ger högskolebehörighet låser in människor och gör vägen till högskolan mycket lång för den som senare i livet vill läsa på högskolan. Ett sådant system skapar större klassklyftor och är också sämre för samhället som helhet. Vi vill ha ett utbildningssystem som öppnar dörrar, inte stänger dem. Därför tycker vi att alla program, även de yrkesförberedande, ska ge en grundläggande högskolebehörighet.

Partikongressen föreslås besluta:

- F169:1 att alla elever, även de som läser på yrkesförberedande program, ska ges grundläggande högskolebehörighet efter avslutat gymnasium
- F169:2 att yrkesprogrammen, i samverkan med arbetsgivare, utvecklas så att de i så stor utsträckning som möjligt leder till ett yrke
- F169:3 att elever på yrkesprogrammen garanteras en högkvalitativ praktik ute på en arbetsplats

Smedjebackens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F170

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Verka för att förverkliga "En skola för alla"

Det är nu femtio år sedan drömmen om en gemensam skola sjösattes i vårt land. Begreppet "en skola för alla" myntades. Egentligen skulle man fira denna jämlikhetsreform. Om det hade funnits något att fira. Men grundskolan som en skola för alla utifrån vars och ens förutsättningar hann inte ens förverkligas fullt ut innan den började nedmonteras. Det enda som finns kvar i dag är namnet grundskola. Drömmen för femtio år sedan har förvandlats till en mardröm. Ja, inte för alla, en del har vunnit, andra har förlorat. Men så är det i ett samhälle, där ordet solidaritet ersatts med ordet konkurrens som ett allena saliggörande lösenord. Nu finns inga fredade zoner i samhället. Allt skall vara konkurrensutsatt, inklusive skolan, lärarna och eleverna.

Då för femtio år sedan ordnades en genomgripande fortbildning som sträckte sig över tre år och omfattade alla lärare. Målet var att eleven skulle vara i centrum och undervisningsmetodikerna skulle vila på fem ben: Motivation, Aktivitet, Konkretion, Individualisering och Samverkan, som förkortades MAKIS.

Skolan skulle vara till för barnen, alla barn, utifrån vars och ens förutsättningar och inte tvärtom barnen för skolan, som de sista tjugo årens utveckling har lett till. Nu konkurrerar skolorna om barnen, ja, de lönsamma barnen förstås, de som inte kräver så mycket undervisningsresurser, utan klarar sig själva, planerar sitt eget arbete och utför det om inte i skolan, så i hemmet, med hjälp av antingen förälder eller inhyrd läxläsningshjälp, nu subventionerad med hjälp av statens RUT-bidrag. Nu har en skola tillkommit som skall gå runt med så knappa resurser som möjligt och generera vinst, en skola under valfrihetens täckmantel. Valfri för vem? Icke lönsamma barn är skolan inte till för. De slås ut av systemet eller slår ut sig själva ur systemet. Mobbingen ökar. Självdestruktivt beteende i olika former ökar. Den segregerade skolan har återinförts och är på väg att bli skoningslösare än någonsin.

Barnet i centrum har ersatts av marknaden i centrum. Undervisning har ersatts av eget lärande. En för alla utifrån vars och ens förutsättningar tillgänglig undervisning har ersatts av eget lärande i skolan kompletterat med egenfinansierad undervisning på fritid.

Partikongressen föreslås besluta:

F170:1 att Socialdemokraterna verkar för att en räddningsplan för den havererade skolpolitiken tas fram. En sorts haverikommission med målsättning att dels minimera utslagningsmekanismerna i skolan till en nivå av nolltolerans, dels också att införa en grundskola som "en skola för alla" med undervisning utifrån vars och ens förutsättningar

Karlstads kristna socialdemokraters grupp

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F171

VÄRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Välutbildade och engagerade lärare och rektorer avgörande för en skola av hög kvalitet

Rapporter om läget i den svenska skolan berättar om allt större skillnader mellan olika skolor och växande klyftor mellan eleverna. De som är duktiga lär ännu mera och får högre betyg. De som halkar efter får ännu svårare att komma ikapp och ännu flera lämnar idag gymnasiet utan fullständiga betyg.

Lärarna och deras organisationer ropar efter högre löner. Lärarutbildningarna har endast en sökande per plats idag, vilket är oroväckande. Sverige sjunker i de internationella undersökningarna när det gäller kunskap i skolan.

Hur vänder vi trenden?

Skärpt konkurrens, marknadstänkande och statlig kontroll leder inte till ökad kunskap för alla elever. Ingen forskning visar att detta är rätt väg, eller att mer prov leder till högre resultat. Däremot finns forskning som visar att det mest avgörande för att alla elever ska lära sig är en välutbildad och engagerad lärare. Ett uthålligt ledarskap i skolan och en inkluderande inställning i samhället är vad forskningen visar ger uthålliga och höga resultat.

Professionella lärare med hög kompetens ledda av en pedagogiskt drivande rektor lyfter kunnandet för alla. Social kompetens tillsammans med bred och djup ämneskunskap höjer kompetensen där lärare får jobba med lärande, inte rätta prov och ge betyg till unga elever.

Partikongressen föreslår besluta:

F171:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet driver en skolpolitik som ger väl utbildade, engagerade lärare och rektorer möjlighet att med sin professionalitet utveckla en framgångsrik svensk skola för alla barn

Värgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F172

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Välutbildade och engagerade lärare och rektorer är avgörande för en skola av hög kvalitet

Rapporter om läget i den svenska skolan berättar om allt större skillnader mellan olika skolor och växande klyftor mellan eleverna. De som är duktiga lär ännu mera och får högre betyg. De som halkar efter får ännu svårare att komma ikapp och ännu flera lämnar idag gymnasiet utan fullständiga betyg.

Lärarna och deras organisationer ropar efter högre löner. Lärarutbildningarna har endast en sökande per plats idag. Det är oroväckande. Sverige återfinns samtidigt allt längre ner på listorna i de internationella undersökningarna när det gäller kunskap i skolan.

Hur vänder vi trenden? Ingen forskning visar att skärpt konkurrens och marknadstänkande leder till ökad kunskap för alla elever. Inte heller att mer prov leder till bättre resultat. Däremot finns forskning som visar att det mest avgörande, för att alla elever ska lära sig, är en välutbildad och engagerad lärare (ex, Lärarkompetens-vad säger forskningen, 2011-11-08).

Professionella lärare med bred och djup ämneskunskap och en social kompetens, ledda av en pedagogiskt drivande rektor, lyfter kunnandet för alla. Lärare ska arbeta med framåtsyftande återkoppling, inte en bakåtsyftande bedömning. Framgångrika skolkommuner som exempelvis Nynäshamn och Arvidsjaur lägger fokus på långsiktighet samt lärarkompetens och ledarskap. Mer på lärarnas roll och undervisningens innehåll, mindre på elevernas tillkortakommanden. Även SKL och Lärarförbundet menar, i en del av sina kriterier för en framgångsrik skola, vikten av att man har tillräckliga resurser till undervisningen, lärarkompetens, lärartäthet, friska lärare, lärarlöner samt bra pedagogiskt ledarskap.

Forskning och beprövad erfarenhet visar således att en skola med ett uthålligt och målinriktat ledarskap, kunniga och engagerade lärare och en inkluderande ställning i samhället är något som ger alla elever en möjlighet till utveckling och goda resultat. Att som individ uppnå kompetens för ett gott yrkesliv, och samtidigt ha möjligheten att läsa vidare på högskola, är en vinst både för människan och för samhället.

Partikongressen föreslår besluta:

F172:1 att Socialdemokraterna driver en skolpolitik som ger välutbildade, engagerade lärare och rektorer som med sin professionalitet utvecklar en framgångsrik svensk skola för alla barn

Lena Hartwig, Berit Ericsson och Ylva Stadell

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F173

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Yrkesförberedande gymnasieprogram

1/3 av våra ungdomar går ut gymnasiet utan godkända betyg eller hoppar av.

Den borgerliga regeringens förändring att de yrkesförberedande gymnasieprogrammen inte ger högskolebehörighet, ökar bara klassklyftorna och har fått till följd att ungefär 30% av eleverna väljer bort yrkesförberedande gymnasieprogram och många andra får aldrig chansen.

Här måste vi införa socialdemokratisk valfrihet!

Vi måste ha en utbildningspolitik som tar till vara på våra ungdomars potential, ambitioner och drömmar. Men det är inte Socialdemokratiska arbetarepartiets uppgift att drömma åt våra ungdomar, vi ska enbart tillhandahålla redskapen att möjliggöra drömmar.

Högskolebehörighet på våra yrkesförberedande gymnasieprogram är en viktig del i den socialdemokratiska skolpolitiken. Men det är nog nödvändigt med alternativa utbildningsmöjligheter för våra skoltrötta och av högskolebehörighet totalt ointresserade ungdomar. På det gamla AMU (arbetsmarknadsutbildning) kunde man utbilda sig till svetsare på ett år. En tanke vore att man delade upp de yrkesförberedande gymnasieprogrammen i ett 2-årigt yrkesprogram för dem elever som bara vill läsa nödvändig yrkesteorin, men där man har tredje året tillgodo den dag man känner sig mogen att läsa vidare, och ett treårigt program för de elever som vill läsa in högskolebehörigheten.

Vi måste ta ansvar för att våra ungdomar får en yrkesutbildning även om man inte vill läsa in högskolebehörighet. Det är nog inte så hög andel av våra ungdomar som vid 15 års ålder kan ta mogna rationella beslut angående sina yrkesval. Forskning visar att den mognadsgraden börjar visa sig först efter 20 års ålder.

Därför är det otroligt viktigt att det svenska utbildningssystemet kan utbilda och tillhandahålla yrkesvalslärare i världsklass. Vi ställer stora krav på våra lärare, därför måste vi också tillse att våra lärare kan utföra sitt arbete i en lugn, säker och utvecklande miljö. Lyckas vi med det så skulle många fler av våra ungdomar få en utbildning man kan känna sig stolt över, istället för att hoppa av eller gå ut med icke godkänt.

Partikongressen föreslås besluta:

- F173:1 att Socialdemokratiska arbetarpartiet bibehåller kravet på högskolebehörighet på de yrkesförberedande gymnasieprogrammen
- F173:2 att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för en uppdelning av de yrkesförberedande gymnasieprogrammen i ett 2-årigt yrkesförberedande gymnasieprogram för de elever som bara vill läsa nödvändig yrkesteorin, men där man har tredje året tillgodo den dag man känner sig mogen att läsa vidare, och ett treårigt yrkesförberedande gymnasieprogram för de elever som vill läsa in högskolebehörigheten
- F173:3 att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att elever i det svenska skolsystemet får tillräcklig tid med yrkesvalslärare
- F173:4 att Socialdemokratiska arbetarpartiet verkar för att lärarna i det svenska skolsystemet ska kunna utföra sin profession i en lugn och säker miljö

Jan "Janscha" Johansson

Skellefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F174

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Yrkesförberedande program på gymnasiet

Alliansen har infört klassamhället via gymnasiet. Jan Björklund pläderar för studieförberedande utbildningar och de yrkesförberedande programmen är bara dyra och de minst studiebegåvade kan lämpligen gå där.

De yrkesförberedande programmen är numera inte garanterade att få sin högskolebehörighet så att eleverna kan studera vidare. Jag har som rektor på gymnasiet yrkesförberedande program tidigare sett elever som valt att studera på högskola, vilket har betytt frihet, nya möjligheter och förverkligade drömmar. Jag anser att alliansens politik haltar betänkligt, inte minst deras så kallade ”arbetslinje”. En ”arbetslinje” som har råd att avstå från möjligheten att ge gymnasieelever en utbildning som leder direkt till arbete är ganska långt ifrån en arbetslinje.

I min moderatstyrda kommun (Haninge) planeras just nu en om/nybyggnad av lokalerna som flera av de yrkesförberedande utbildningarna huserar i. Haninge har tidigare varit ett föredöme när det gäller kontakten mellan skolans yrkesförberedande utbildningar och det lokala (i vissa fall regionala) näringslivet, inte minst har det haft stor betydelse för den arbetsplatsförlagda delen av utbildningen. Detta är något som i framtiden kan behöva utvecklas ytterligare då det kommer att vara svårt för skolan att i alla avseenden hålla sig med den senaste tekniken etcetera.

Det finns nu emellertid en stor risk att alla dagens inriktningar inte kommer att kunna få plats i den nya byggnaden, även sådana som vi vet leder direkt till arbete (vilket i sin tur genererar skatteintäkter). Enligt skolan skulle det inte innebära något stort avbräck, då det i vissa fall är ett lågt söktryck på några av dessa inriktningar. Att det låga söktrycket kan bero på både bristande marknadsföring och att högskolebehörigheten plockats bort är det ingen på den borgerliga kanten som reflekterar över, varken i Haninge eller i Sverige i övrigt.

Nej, det är dags för en utbildningspolitik som hänger ihop hela vägen. Låt alla elever ges chansen till högskolebehörighet (på gymnasiet eller på komvux). Säkerställ kvalitén i de yrkesförberedande utbildningarna och stärk incitamenten för ett väl utvecklat nätverk mellan skola och näringsliv.

Partikongressen föreslås besluta:

- F174:1 att alla elever skall beredas möjlighet att läsa in högskolebehörighet på gymnasiet alternativt på komvux
- F174:2 att vi socialdemokrater arbetar mot de av alliansen införda klasskillnaderna i skolan
- F174:3 att på olika sätt synliggöra det faktum att de yrkesförberedande programmets elever snabbt börjar arbeta och i och med det betalar skatt
- F174:4 att även yrkeskunniga medborgare i vårt land ska kunna hålla möjligheterna öppna för vidare studier

Birgitta Malm Pettersson

Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F175

ÖRNSKÖLDSVIKS ARBETAREKOMMUN

Yrkesprogrammen ska ge allmän högskolebehörighet

Jag anser att den svenska skolan ska vara jämlik och att alla elever ska ges förutsättningar för att nå målen.

För att Sverige ska kunna hävda sig på en marknad med hård konkurrens, krävs att vi på bästa sätt tar tillvara landets kompetens och resurser. En del i detta är att försäkra sig om en bred bas för högre teoretiska studier. Att som idag sortera våra ungdomar vid 16 års ålder i fack där några anses lämpliga att läsa vidare på högskola och andra inte, kommer att leda till en smalare bas vilket leder till mindre spets inom detta område. Demografiska och sociala faktorer får också mycket stort genomslag, vilket ökar ojämlikheten i samhället. OECD framhåller att skolsystem som inte sorterar elever utifrån prestationer tidigt i livet är mer likvärdiga. OECD visar också vikten av att möjligheten till högre studier ska vara öppna efter gymnasieskolan.

Efter regeringens reform där inte Yrkesprogrammen på gymnasiet med automatik ger allmän högskolebehörighet så fortsätter yrkesprogrammen att minska i de tre storstadsregionerna. Resultatet blir att många utbildningar ställs in eller genomförs med få elever, vilket även detta är negativt med hänsyn till kompetens och resurser.

En fundering som jag har är dessutom om Högerregeringen följer svensk lag?

Skollagen anger att alla barn och ungdomar skall, oberoende av kön, geografiskt hemvist samt sociala och ekonomiska förhållanden, ha lika tillgång till utbildning i det offentliga skolväsendet för barn och ungdom.

Utbildningen skall inom varje skolform vara likvärdig, varhelst den anordnas i landet. Utbildningen skall ge eleverna kunskaper och färdigheter samt, i samarbete med hemmen, främja deras harmoniska utveckling till ansvarsännande människor och samhällsmedlemmar. I utbildningen skall hänsyn tas till elever med särskilda behov. Skolan ska även erbjuda likvärdig utbildning vilket innebär att undervisningen skall utformas och skolans resurser fördelas med hänsyn till elevernas olika förutsättningar och behov.

- Skolan har ett särskilt ansvar för de elever som av olika anledningar har svårigheter. Därför kan undervisningen aldrig göras lika för alla.
- Skolan skall ge lika tillfällen till olika behandling.

Likvärdigheten är således inte bara en fråga om ”lika möjligheter” utan också om ”jämlikhet” i mer generell mening.

Partikongressen föreslår besluta:

F175:1 att yrkesprogrammen ska ge allmän högskolebehörighet

Jan-Olov Häggström

Örnsköldsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F176

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Återinför kontaktdagarna inom skolan

I skolan idag är föräldrar välkomna att besöka klassen vilken dag de vill. Detta är en i grunden positiv utveckling med en god tanke. Dock är det ett problem att många föräldrar idag antingen inte tar sig tiden att besöka sitt barn i skolan under skoldagen alternativt att känner sig osäkra på om de är välkomna vilken dag som helst. Det kan också vara så att mitt barn känner sig utpekade om det enda barnet vars föräldrar kommer till skolan en dag. Med kontaktdagarna blev det naturligt att komma och besöka barnet i skolmiljön, andra föräldrar kom samma dag så barnen behövde inte känna sig utpekade. Föräldrarna behövde inte känna sig besvärliga, osäkra eller obekväma.

Idén med att föräldrarna kan komma och besöka skolan vilken dag de vill är i grunden god och bör behållas. Att dessutom komplettera den med några organiserade kontaktdagar om året kan göra det lättare för de föräldrar som inte tar chansen att besöka sitt barn i skolan av olika anledningar.

Partikongressen föreslås besluta:

F176:1 att besluta om att organiserade kontaktdagar inom skolan återinförs

Linda Svahn och Irja Gustavsson

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F177

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Ändring av skollagen

Den nya Skollagen från 2011-07-01 innebär förändringar och tydligare regelstyrning inom ett flertal områden. Ett område med tydligare regelstyrning handlar om elevers rätt till ledighet Skollagen 7 kap. § 18. Skrivningen i Skollagen kan tolkas olika. Skolverket har därför i gett vissa anvisningar kring tolkningen. Hur som helst innebär den nya Skollagen att elevers möjlighet till ledighet är ytterst begränsad.

Min uppfattning är att det primära ska vara att eleven ge möjlighet till en god utbildning och når upp till kunskapskraven som är reglerade i läroplanen (Lgr11). Det innebär för mig att det viktiga är att eleven når kunskapskraven och inte på vilket sätt. Vid en längre semesterresa utomlands finns mycket goda

möjligheter till kunskapsinhämtning om en plan och strategi för detta upprättas innan resan. Det går också alldeles utmärkt att kommunicera med läraren för handledning under frånvaron.

Skolan måste anpassas till det samhälle och den verklighet vi lever i och inte vara en stelbent, gammalmodig institution från det förgångna. Skolan måste ta tillvara de möjligheter som finns med målsättningen att eleverna ska lyckas i sina studier.

Partikongressen föreslås besluta:

F177:1 att arbeta för att ändra Skollagen 7 kap. § 18 ang. ledighet för elever så att den anpassas till dagens samhälle och de möjligheter till lärande som finns

Per Frost

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F178

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Ökad motion

Den svenska ungdomens fysiska status är inte på topp. Allt fler ungdomar är överviktiga. Det är ett problem. Detta kan bland annat härledas till en stillasittande livsstil med det finns även en klassaspekt på problemet. Barn från arbetarklassen har ofta en sämre hälsa.

Fysisk aktivitet skall inte enbart ses som en fritidssysselsättning utan bör sättas in i ett bredare perspektiv. Ett aktivare liv ger ökad ork och ett friskare liv. Daglig motion ger positiva effekter ur både ett folkhälsoperspektiv och ett pedagogiskt perspektiv då barn som rör sig har lättare att fokusera.

Skolan spelar en viktig roll i att våra barn och ungdomar får en så positiv utveckling och start på livet som möjligt. Därför skall fysisk aktivitet vara en naturlig del av skoldagen, oavsett skolform.

Partikongressen föreslås besluta:

F178:1 att S ska verka för att alla elever i Sverige, oavsett skolform, skall ha 30 minuters schemalagd motion per skoldag

F178:2 att S ska verka för att alla elever i Sverige, oavsett skolform, skall ha minst två idrottslektioner per vecka

Kristine Andersson

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F179

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ökat psykosocialt stöd i skolan

En alldeles för hög andel av dagens skolungdomar lämnar grundskolan utan tillräckliga betyg. Vi lever i ett samhälle där ungdomar pressas hårt både i sina hemmiljöer och i skolan. Alla föräldrar räcker inte till och en del ungdomar lämnar hemmet med otillräckliga verktyg. För att möta ungdomar på "glid" och ge dem bästa möjliga förutsättningar att tillgodogöra sig utbildning krävs psykosocialt stöd i form av kuratorer och psykologer.

Idag tillbringar dessa ungdomar dagarna i skolor som kämpar med minskade resurser i form av färre kuratorer och psykologer. Klasserna är stora och lärarna känner ofta att det är svårt att rätta till. Med färre psykologer och kuratorer blir lärarrollen inte bara pedagogisk utan högre krav ställs på att läraren också ska kunna se och möta den psykosociala problematiken.

Att växa upp i dysfunktionella familjesystem kan ge svårigheter som leder till en minskad förmåga att tillgodogöra sig kunskap. Samtidigt lever vissa ungdomar i en verklighet där den enda trygga vuxna finns i skolan. För att ge lärarna bästa möjliga förutsättningar att ge eleverna verktyg för att tillgodogöra sig kunskap som rustar dem inför framtiden krävs kuratorer och psykologer som har sin vardag bland dem. Som känner personal och elever och som kan skapa relationer för att kunna identifiera problemen och finnas till hands.

Partikongressen föreslås besluta:

- F179:1 att Socialdemokraterna verkar för en ändring av skollagen så att det blir obligatoriskt med en kurator per grundskola
- F179:2 att Socialdemokraterna verkar för en ändring av skollagen så att det blir obligatoriskt med en psykolog per grundskola

Johanna Pettersson och Magnus J Johansson

Västerås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

Partistyreliens utlåtande över motionerna C62:9, C62:13, C63:9, C63:13, C64:9, C64:13, C65:9, C65:13, C66:9, C66:13, C67:9, C67:13, C68:9, C68:13, C69:9, C69:13, C70:9, C70:13, C71:9, C71:13, C72:9, C72:13, C73:9, C73:13, C74:9, C74:13, D134:6, D134:7, D297:7, D297:11, F29:13, F29:14, F88:2, F106:2, F132:6, F132:7, F132:8, F132:9, F180:1, F181:1, F182:1, F183:1, F184:1, F185:1, F186:1, F186:2, F187:1, F188:1, F189:1, F190:1, F191:1, F191:2, F191:3, F192:1, F192:2, F192:3, F192:4, F192:5, F193:1, F194:1, F194:2, F195:1, F196:1, F196:2, F197:1, F198:1, F199:1, F199:2, F200:1, F200:2, F201:1, F202:1, F202:2, F203:1, F204:1, F205:2, F205:4, F206:1, F207:1, F207:2, F208:1, F208:2, F209:1, F210:1, F211:1, F211:2, F212:1, F213:1, F213:2, F213:3, F214:1, F215:1, F216:1, F216:2, F216:3, F216:4, F217:1, F218:1, F218:2, F219:1, F219:2, F219:3, F220:1, H18:1, H31:1, H99:4, I11:2

UF3 Utlåtande högre utbildning och forskning

Sverige ska vara en ledande kunskaps- och forskningsnation. Utbildning och forskning har en central betydelse för välfärdens tillväxt och utveckling. Där ska grunden för vår konkurrenskraft ligga. Ska vi möta utmaningen som ett framtidsinriktat land måste vi prioritera investeringar i utbildning och forskning idag.

En växande andel av jobben kommer att kräva en högre utbildning. Sverige behöver tillhöra de länder i världen som har högst andel med högre utbildning. Vi har inte råd att tappa i andel välutbildade jämfört med andra länder.

Högskolor och universitet ska finnas i hela landet. De bidrar till såväl den regionala som den nationella utvecklingen. Vi ser framför oss en ökad profilering av lärosätena vad gäller både forskning och utbildning. Samgåenden mellan lärosäten ska inte ske på några andra grunder än att lärosätena och riksdagen ser att det kommer att främja såväl kvaliteten i utbildningen och forskningen och är bra för den högre utbildningen i Sverige i sin helhet.

Antalet högskoleplatser ska öka. Vårt mål är att hälften av 30–34-åringarna ska ha genomgått en minst tvåårig högre utbildning (högskola och yrkeshögskola) år 2020. Det innebär en ökning från drygt 43 procent till 50 procent år 2020. Alla som vill och är behöriga bör ha möjlighet att studera på yrkeshögskolan eller högskolan. Andelen yrkesverksamma som återkommer till högskolan för att vidareutbilda sig bör också öka. Distansutbildningen bör utvecklas så att fler ges möjlighet att studera på ett flexibelt sätt och även utan närhet till ett lärosäte.

Kvaliteten i den högre utbildningen måste lyftas. Särskilt inom de ämnesområden som i dag har en liten andel lärarledd tid. På många utbildningar, inte minst inom samhällsvetenskap och humaniora, behöver studenterna fler föreläsningar och seminarier, och uppsatsstudenter behöver mer tid med sina handledare.

Hur resurserna till den högre utbildningen ska fördelas behöver kontinuerligt ses över, särskilt behöver resurserna till humaniora och samhällsvetenskap höjas.

Rekrytering och antagning till högre utbildning

Den sociala snedrekryteringen till högre studier ska aktivt motverkas. Det är djupt orättvist att familjebakgrunden spelar en så stor roll för valet att gå vidare till högskolan. Dagens snedrekrytering innebär att personer med goda förutsättningar att klara av högskolestudier inte studerar. Samhället nyttjar därigenom inte sina begåvningsresurser, trots att efterfrågan på personer med högre utbildning ökar. Snedrekryteringen är en misshushållning med mänsklig kompetens, erfarenhet och begåvning. Partistyrelsen menar att arbetet mot snedrekrytering och en tydlig nationell strategi i dessa frågor måste prioriteras högt. Arbetet med breddad rekrytering behöver integreras i lärosätenas övriga arbete och bedrivs strategiskt. Därtill bör kravet på högskolorna att arbeta med breddad rekrytering kompletteras med ett mål som fokuserar på breddat deltagande och fullföljande av studierna. Närheten till ett lärosäte ökar chanserna för att gå vidare till högre utbildning. En väl utbyggd högre utbildning med lärosäten i hela landet är därmed också viktigt för att minska den sociala snedrekryteringen till högre utbildning.

Det är mindre vanligt med arbetarbakgrund bland yngre än bland äldre högskolenybjörjare. Ur samhällsekonomiskt perspektiv, vilket är intimt förbundet med utmaningen att klara morgondagens välfärd, är det angeläget att sänka den genomsnittliga åldern för inträde i högskolestudier. Av rättviseskäl såväl som för att klara arbetsmarknadens växande behov av akademiker är det dock angeläget att dörren inte är stängd för studier senare. Ett konkret sätt för att uppnå detta är att återinföra den så kallade 25:4-regeln. Arbetslivserfarenhet bör återigen kunna vara meriterande vid tillträde till högskola och universitet. Det leder också till fler erfarenheter och perspektiv i studentgruppen, vilket höjer utbildningens kvalitet.

Urvalsgrunderna betyg respektive högskoleprov ska av lärosätena användas till minst en tredjedel av utbildningsplatserna på grundnivå. Lärosätena har idag också möjlighet att anta upp till en tredjedel av studenterna till varje utbildning på grundnivå via av högskolan bestämda urvalsgrunder där antagningsprov kan användas. Partistyrelsen anser inte att urvalsgrundernas storleksordning i dagsläget behöver förändras, däremot kompletteras så att arbetslivserfarenhet kan vara meriterande. Urvalsgruppen för betyg bör också ändras så att studenter som kompletterat inom den kommunala vuxenutbildningen för att nå behörighet till sökt utbildning på högskolan inte missgynnas i urvalet.

Studiesociala villkor

Det är viktigt att studenter har goda ekonomiska villkor. Jämfört med många andra grupper i samhället har studenterna en svår ekonomisk situation. Många studenter upplever sin ekonomiska situation som pressad. Det finns inte utrymme för det oväntade, ett tandläkarbesök eller behov av medicin. Inte minst studenter med barn har en tuff ekonomisk situation. Ett bra studiestöd ger individer möjligheter att studera på heltid utan att vara beroende av bidrag från anhöriga eller vara tvungen att arbeta under studierna för att klara sitt uppehälle. Utgångspunkten för vår syn på studiemedelsystemet är att heltidsstuderande ska kunna klara sin försörjning från studiemedlet och andra kompletterande stöd.

Steget att påbörja en utbildning och ta studielån upplevs som olika stort för olika människor. Tyvärr spelar fortfarande samhällsklass stor roll för påbörjande av högskoleutbildning. Ett generöst och flexibelt studiestödssystem har en central roll för att bryta detta mönster. Detta leder i förlängningen till högre tillväxt för samhället.

Inte minst av hänsyn till studenternas ekonomiska situation är det viktigt att lärosätena ger studenter goda möjligheter att låna kurslitteratur på lärosätenas bibliotek.

Högskolestudier är kostnadsfria samt innebär att individens risk för arbetslöshet minskar och lönenivån ökar. Inte bara samhället utan även individen tjänar alltså ekonomiskt på studier. Det är därför rimligt att individerna är med och bekostar delar av sina levnadsomkostnader under studietiden och partistytelsen förespråkar därför inte studielön utan att studiemedelssystemet består av både studiebidrag och studielån även framgent.

Det är viktigt att studiemedlet är värdesäkrat. Studiemedlet är idag knutet till prisbasbeloppet, som i sin tur är knutet till konsumentprisindex, och på så sätt är studiemedlet idag värdesäkrat. Denna metod för värdesäkring är rimlig.

Högskolestudier är en heltidssysselsättning och det förutsätter att studenter dels har en rimlig studiemedelnivå, dels ett bra socialt skydd som fångar upp vid såväl sjukdom, föräldraskap som arbetslöshet. Med generella och förutsägbara system skapas en trygghet som väcker människors vilja att ta steget att påbörja studier och möjligheten att fullfölja dem. Nu sker inom ramen för den parlamentariska socialförsäkringsutredningen ett viktigt arbete med att förändra socialförsäkringssystemen, och studenters situation bör tydligt uppmärksammas i det arbetet. Två viktiga delar som behöver ses över är minskat antal karensdagar och möjlighet till deltidssjukskrivning för studenter.

Studenter som får barn under terminen undantas inte från poängkraven för fortsatt rätt till studiemedel. Partistytelsen anser att det behöver finnas generösa regler för studenter som får barn under terminerna och att det bör vara lätt för studenter som får barn att återuppta sina studier.

Det finns ett tak för hur gammal man får vara för att få studiemedel. Bidragsdelen kan man få till och med det år man fyller 54, men rätten att låna begränsas, antalet veckor man kan få studielån minskar successivt, redan från det år man fyller 45. Dessa åldersgränser bör ses över eftersom allt fler vill och kan arbeta allt längre.

Brister i tillämpningen hos CSN så att en student som får ut ett belopp på hemförsäkringen kan riskera att få avdrag på sitt studiemedel är naturligtvis inte bra och bör åtgärdas av CSN.

Bristen på läkare är stor och allvarlig då den hotar kvaliteten i sjukvården. En utbyggnad sker nu av antalet platser på läkarprogrammet, från 2012 till 2017 beräknas antalet helårsstudenter på läkarprogrammet öka med nära 1400. Om det är en tillräcklig utbyggnad ska noga följas.

Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot kvaliteten i yrkesutbildningarna och mot Sveriges konkurrenskraft. Partistyrelsen anser att ökade ansträngningar att rekrytera till yrkeslärareutbildningar behöver vidtas och mer flexibla sätt att utbilda sig till yrkeslärare behöver tas i bruk.

Jämställdhet och mångfald i den högre utbildningen

I högskolornas verksamhet ska jämställdhet mellan kvinnor och män alltid iakttas och främjas. Kunskap om genus ska genomsyra alla högskoleutbildningar, så också lärarutbildningen. Hur detta ska ske bör vara upp till lärosätena att själva besluta om. Kunskap om hedersproblematik bör återfinnas inom polisutbildningen, lärarutbildningen, socionomutbildningen och juristutbildningen men om detta ska införas som specialkurs eller på annat sätt bör vara upp till lärosätet att besluta. Lärare som ska undervisa i sex- och samlevnad i skolan ska ha en adekvat och kvalitetssäkrad utbildning för det.

Högskolorna ska i sin verksamhet främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö, ekonomisk och social välfärd och rättvisa. Hållbar utveckling ska därför kunna integreras i alla program och tillämpliga kurser i den högre utbildningen.

Högskolorna bör säkerställa att kunskap om hbt återfinns i utbildningsprogram för program som leder till yrken som jobbar med människor, såsom lärare, socionom och psykolog.

Det används fyra olika betygssystem på landets lärosäten, det har sina nackdelar vad gäller jämförbarhet och mobilitet. Partistyrelsen ser positivt på och anser det vara väl värt att undersöka om jämförbara utbildningar kan ha samma betygssystem för att underlätta jämförbarhet och mobilitet.

Teckenspråk och tolkning ges idag som ett kandidatprogram vid Stockholms universitet.

Det ankommer på lärosätena att i dialog med muslimska organisationer i Sverige diskutera förutsättningarna för att en imamutbildning byggs upp.

Gravt synskadade bör ha likvärdiga möjligheter som andra att skriva högskoleprovet och samma rätt till att prövas flera gånger. En översyn av vilka krav som ställs på synskadade för att få göra provet med hjälpmedel bör göras. Kraven ska vara rimliga, och rättssäkra.

Det kostar idag 350 kr att skriva högskoleprovet. Partistyrelsen anser det är rimligt med en egenavgift, men att avgiften i sig inte ska verka menligt på människors vilja att söka sig till högre utbildning via högskoleprov.

Högskoleutbildning ska vara avgiftsfri för svenska och europeiska studenter. Tredjlandsstudenter som inte ingår i utbytesprogram ska från och med 1 juli 2012 betala avgift för studier vid svenska lärosäten. Inför höstterminen 2012 har 1350 nya tredjlandsstudenter påbörjat en avgiftsbelagd högskoleutbildning. Partistyrelsen ser problemet med att studieavgifter lett till att färre tredjlandsstudenter kommer till

Sverige men ser också att antalet studenter ökar. Det är fem procent fler än år 2011 som påbörjat en avgiftsbelagd högskoleutbildning. Det finns anledning att se över avgifternas nivå och möjligheterna till stipendier så att fler begåvade unga kvinnor och män kan komma till Sverige och studera. Det är en stor tillgång för Sverige att studenter kommer även från utomeuropeiska länder för att studera och kanske stanna kvar för att forska och arbeta.

Forskning och forskarutbildning

Sverige ska vara en ledande forskningsnation. Det är helt avgörande för landets utveckling. Sverige ska välja en väg för sin forsknings- och innovationspolitik som främjar svenskt deltagande i den främsta internationella kunskapsutvecklingen, främjar ett konkurrenskraftigt svenskt näringsliv samtidigt som den möter hela bredden av utmaningar, såväl i det svenska samhället som globalt.

Den nyfikenhetsdrivna grundforskningen och den nyttofokuserade tillämpade forskningen, med dess forskares enträgna arbete, flyttar hela tiden fram de vetenskapliga positionerna och ger kunskap för förändring. Grundforskning och tillämpad forskning ska inte ställas mot varandra – båda behövs. Kvalitativt god forskning ska kunna bedrivas i hela landet och forskningsresurserna för högskolorna och de yngre universiteten bör öka. Bra villkor inom akademien krävs för att duktiga forskare ska attraheras och stanna kvar inom akademien. Alla lärare/forskare som anställs på de olika nivåerna i systemet ska ha goda villkor och ingå i en aktiv forskningsmiljö.

För att Sverige ska ha en högkvalitativ förskola, skola, vuxenutbildning och högre utbildning krävs också att undervisningen och de pedagogiska metoderna står på solid vetenskaplig grund. En starkt utbildningsvetenskaplig forskning av högsta vetenskapliga kvalitet har därför en stor strategisk betydelse. Anslag till forskning och forskarutbildning i utbildningsvetenskap ska därför utökas. Detta har också föreslagits i Socialdemokraternas forskningsmotion. Vetenskapsområden har avskaffats och ett utbildningsvetenskapligt vetenskapsområde kan därför inte inrättas.

Det finns ett antal motioner som pekar ut områden som bör beforskas mer och att centrum för denna forskning ska bildas. Partistyrelsen motsätter sig dock regeringens metod att detaljstyra inriktningen genom att peka ut till exempel vilka diagnoser som ska beforskas och vill i konsekvens med detta vara restriktiv med att peka ut exakt hur angeläget ett forskningsområde eller centrum är jämfört med andra verksamheter.

En långsiktig och sammanhållen forsknings- och innovationspolitik är en förutsättning för att lärosätena ska kunna bedriva ett strategiskt arbete och satsa på risktagande kring nya osäkra projekt som kan leda till vetenskapliga kunskapssprång. Forskningen i Sverige ska både erbjuda framstående grundforskning och framtidsinriktad tillämpad forskning i nära samverkan mellan näringsliv och akademi.

Högskolornas och universitetens samverkansuppgift, den så kallade tredje uppgiften, jämte forskning och utbildning, innebär att högskolor och universitet ska samverka med det omgivande samhället och

däribland föra ut forskningens resultat och initiera diskussion om forskningen. Ett antal utredningar har pekat på brister när det gäller incitament för, och den strategiska styrningen av, universitets och högskolors samverkan med det omgivande samhället samt arbetet med att forskningsbaserad kunskap kommer till nytta. Vi ser därför behov av att ytterligare stimulera och premiera lärosätenas samverkan med det omgivande samhället, såväl samverkan med näringsliv, offentlig sektor och samhället i dess bredaste bemärkelse, däribland också folkhögskolor. Samverkan bör därför vara en kvalitetsindikator vid tilldelning av forskningsresurser till lärosätena. I samverkan med näringslivet, akademien och de fackliga organisationerna bör strategiska samverkansprogram utvecklas som ska ta sin utgångspunkt i centrala framtidsutmaningar för vårt samhälle – både inhemska och globala. Ansatsen bygger på tanken att framtidens samhälliga möjligheter och utmaningar, rätt hanterade, i många fall kan innebära betydande möjligheter att stärka svensk konkurrenskraft och därmed skapa nya arbetstillfällen.

Det är viktigt att meritvärderingssystemet vid anställningar och karriärutveckling premierar relevanta erfarenheter utanför universitet och högskolor. Rörligheten mellan företag, institut och högskola bör stimuleras genom ökad betoning av erfarenhet från näringslivet och den offentliga sektorn vid tillsättning av tjänster inom högskolan. Det ska vara meriterande för akademiker att jobba i näringslivet eller offentlig sektor.

Samverkan mellan högre utbildning och arbetsmarknad behöver också stärkas. Inom många utbildningsområden är detta redan starkt utvecklat, medan utbildningen inom andra vetenskapsområden brister kraftigt i att förbereda sina studenter på det kommande yrkeslivet och i att ge idéer och kontakter för hur man kan använda sina kunskaper. Lärosätena ska arbeta med att erbjuda studenter praktik.

Utvecklingen mot en jämställd akademi går allt för långsamt. Om Sverige ska vara en framstående forskningsnation krävs en mer jämställd akademi där såväl mäns som kvinnors kompetens tas till vara. Uppföljningen av rekryteringsmålen avseende professorer behöver förbättras. En jämställdhetsbonus för lärosäten som når resultat avseende ökad jämställdhet bör införas. Det nuvarande systemet för fördelning av forskningsanslag håller inte tillräckligt hög kvalitet. Forskningsanslag tilldelas inte på ett jämställt sätt och kvinnor förfördelas. Forskningsråden ska få skärpta instruktioner att arbeta för jämställdhet i tilldelningen av forskningsmedel.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna C62:9, C63:9, C64:9, C65:9, C66:9, C67:9, C68:9, C69:9, C70:9, C71:9, C72:9, C73:9, C74:9, D134:6, F29:14, F88:2, F186:1, F192:1, F192:2, F192:3, F194:1, F195:1, F207:1, F209:1, F210:1, F213:1, F216:1, F216:4, H18:1

C62:9 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

C63:9 (Umeå arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

C64:9 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

C65:9 (Piteå arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

C66:9 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

C67:9 (Södertälje arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C68:9 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C69:9 (Stockholms partidistrikt) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C70:9 (Luleå arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C71:9 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C72:9 (Landskrona arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C73:9 (Hultsfreds arbetarekommun – enskild) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 C74:9 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 D134:6 (Kristianstads arbetarekommun) att arbetslivserfarenhet åter värdesätts vid antagningar till högskolestudier
 F29:14 (Kristianstads arbetarekommun) att stödja de mindre högskolornas utveckling
 F88:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att högskolan byggs ut
 F186:1 (Falun arbetarekommun) att anslaget till forskning och forskarutbildning inom området, lärarutbildning och pedagogisk verksamhet, kraftigt ökas
 F192:1 (Uppsala arbetarekommun) att det Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en fortsatt väl utbyggd och kvalitativ högskola över hela landet
 F192:2 (Uppsala arbetarekommun) att det Socialdemokratiska arbetarepartiet anser att en utbyggd högskola motverkar den sociala snedrekryteringen till högre utbildning och gynnar Sveriges utveckling
 F192:3 (Uppsala arbetarekommun) att Sverige ska ha ett tydligt och ambitiöst mål för antalet högskoleutbildade
 F194:1 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att genusvetenskap ska genomsyra hela lärarutbildningen
 F195:1 (Krokoms arbetarekommun) att Socialdemokraterna i framtidsarbetet och i framtidsdokumentet tar med att högre utbildningar skall vara spridda över landet
 F207:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet noga följer konsekvenserna av den slojade avgiftsfriheten för studenter som kommer från ett land som inte tillhör EU
 F209:1 (Perstorps arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 F210:1 (Hässleholms arbetarekommun) att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
 F213:1 (Västerås arbetarekommun) att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om lika möjlighet till avläggande av antalet högskoleprov
 F216:1 (Värmlands partidistrikt) att arbetslivserfarenhet återigen blir meriterande för att komma in på högskoleutbildning
 F216:4 (Värmlands partidistrikt) att kvalitativt god forskning ska kunna bedrivas i hela landet
 H18:1 (Mölnåls arbetarekommun) att frågan om utbildning av fler läkare blir föremål för utredning och genomlysning för skapande av fler utbildningsplatser och därmed ökad intagning

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: C62:13, C63:13, C64:13, C65:13, C66:13, C67:13, C68:13, C69:13, C70:13, C71:13, C72:13, C73:13, C74:13, D134:7, D297:7, D297:11, F29:13, F106:2, F132:6, F132:7, F132:8, F132:9, F180:1, F181:1, F184:1,

F185:1, F187:1, F190:1, F191:1, F191:3, F192:4, F192:5, F193:1, F194:2, F198:1, F201:1, F202:1, F202:2, F203:1, F205:2, F205:4, F206:1, F207:2, F208:1, F208:2, F211:1, F211:2, F212:1, F213:2, F214:1, F215:1, F216:2, F216:3, F218:1, F219:1, F219:2, F219:3, F220:1, H31:1, H99:4, I11:2

C62:13 (Hudiksvalls arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C63:13 (Umeå arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C64:13 (Smedjebackens arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C65:13 (Piteå arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C66:13 (Stenungsunds arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C67:13 (Södertälje arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C68:13 (Jönköpings arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas

C69:13 (Stockholms partidistrikt) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C70:13 (Luleå arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C71:13 (Ulricehamns arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C72:13 (Landskrona arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C73:13 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

C74:13 (Helsingborgs arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas

D134:7 (Kristianstads arbetarekommun) att betyg ifrån vuxenstudier såsom Komvux eller folkhögskola ges samma status vid antagningar

D297:7 (Stockholms partidistrikt) att besluta att verka för att sex- och samlevnadsundervisning ska ingå i lärarutbildningen

D297:11 (Stockholms partidistrikt) att besluta att verka för att specialkurser om hedersproblematik ska införas för studenter som läser på polishögskolan, lärarhögskolan, juristlinjen och socialhögskolan

F29:13 (Kristianstads arbetarekommun) att återinföra 25:4- regeln som grund för intag till högskola/universitet

F106:2 (Kalix arbetarekommun) att antagningsregler vid universitet och högskola ses över så att det blir fortsatt möjligt för vuxna att studera och göra nya yrkesval

F132:6 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Norrbottens partidistrikt) att utbildningsplatserna inom högskolevärlden utökas, inte minst i de delar av landet där utbildningsbehovet är stort, med låga övergångsfrekvenser

F132:7 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Norrbottens partidistrikt) att stimulera nya utbildningsformer, till exempel distans- och deltidsstudier, för att möjliggöra för fler att följa högre studier och för att underlätta karriärbyten och vidareutbildning senare i livet

F132:8 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Norrbottens partidistrikt) att ökade forskningsmedel tillförs de nya universiteten och högskolorna, och att profilerade satsningar genomförs inom forskning/innovationer inom svenska basnäringar

F132:9 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Norrbottens partidistrikt) att stärka universitetens/högskolornas tredje uppgift - samverkan med omvärlden – för regional utveckling, breddad rekrytering och innovationskraft

F180:1 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att utöka antalet platser på läkarutbildningarna

F181:1 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att skapa ett antagningssystem till högskola/universitet som möjliggör att arbetsår ska tillgodoräknas när någon söker in till högskola/universitet

F184:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa komvuxkvoten

F185:1 (Göteborgs partidistrikt) att jämförbara utbildningar ska ha samma betygssystem

F187:1 (Borås arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ställer sig bakom att universitet och högskolor ska kunna låna ut så många böcker som det finns studenter på respektive kurs

F190:1 (Uppsala arbetarekommun) att det Socialdemokratiska arbetarepartiet aktivt ska verka för att hållbar utveckling ska kunna integreras i alla program och tillämpliga kurser vid högskolan

F191:1 (Uppsala arbetarekommun) att högre utbildning i Sverige ska vara avgiftsfri

F191:3 (Uppsala arbetarekommun) att det Socialdemokratiska arbetarepartiet ska verka för att avskaffa det studieavgiftssystem som införts av den borgerliga regeringen

F192:4 (Uppsala arbetarekommun) att fler incitament ska skapas för samarbeten mellan högskolor, universitet och folkhögskolor

F192:5 (Uppsala arbetarekommun) att fler incitament ska skapas för samarbeten mellan högskolor, universitet och folkhögskolor om det Socialdemokratiska arbetarepartiet anser att eventuella samgåenden mellan lärosäten ska ske utifrån lärosätenas eget initiativ

F193:1 (Skellefteå arbetarekommun) att antagningstester ska ersätta betyg vid antagning till universitet och högskolor

F194:2 (Västerbottens partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att införa genusvetenskap som egen obligatorisk kurs på lärarutbildningen

F198:1 (Västerås arbetarekommun) att partikongressen ska verka för en bättre tillämpning av regler hos CSN, när det gäller ej beskattningsbara försäkringsbelopp

F201:1 (Umeå arbetarekommun) att SAP ska verka för att forskningen om kvinnans kropp påskyndas för en rättvisare bedömning vid arbetsskador

F202:1 (Kalix arbetarekommun) att partiet i berörda instanser på Europainivå verkar för riktade anslag till forskning för framtagande av nya antibiotikum

F202:2 (Kalix arbetarekommun) att partiet i statsbudgeten tar med riktade anslag för forskning för framtagande av nya antibiotikum

F203:1 (Staffanstorps arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att ta initiativ till förändringar i låne och bidragsmöjligheten från CSN enligt motionens syfte

F205:2 (Härjedalens arbetarekommun) att förtydliga och villkora det publika uppdraget i forskar- och universitetsanslag, så att även fler barn har möjlighet att få träffa spetsforskare och diskutera våra gemensamma framtida utmaningar och de kunskaper och färdigheter som behövs för att vi ska lösa dem

F205:4 (Härjedalens arbetarekommun) att säkerställa rimlig levnadsnivå i studielånens storlek

F206:1 (Göteborgs partidistrikt) att dispens från CSN:s poängkrav ska beviljas kvinnor som föder barn under terminen

F207:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att utifrån den kunskapen och våra värderingar forma ett socialdemokratiskt alternativ till den borgerliga orättvisa som deras system innebär

F208:1 (Ystads arbetarekommun) att Socialdemokraterna fortsätter att arbeta för att höja studiemedlet för studenter upp till en nivå som återspeglar heltidsstudier och som gör att studenterna kan klara sig ekonomiskt utan att behöva ta ett arbete

F208:2 (Ystads arbetarekommun) att det därefter sker kontinuerliga förändringar av studiestödet som gör att studenterna inte förlorar i förhållande till andra grupper i samhället

F211:1 (Lunds arbetarekommun) att arbeta för att de sammanlagda studiemedlen för heltidsstuderande höjs med minst 1 000 kr per månad från dagens nivå, senast efter valet 2014

F211:2 (Lunds arbetarekommun) att arbeta för att studiemedeln knyts till konsumentprisindex för att motverka att studiemedlen med tiden minskar med inflationen

F212:1 (Huddinge arbetarekommun - enskild) att inrätta en utbildning för imamer i Sverige

F213:2 (Västerås arbetarekommun) att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om att kravet på att vara inskriven hos syncentral för att räknas som synskadad vid avläggande av provet slopas till förmån för vad som anförs i motionen

F214:1 (Örebro arbetarekommun) att verka för en översyn av högskoleförordningens examensordning som leder till att bl.a. nämnda yrkesutövare erhåller adekvat kunskap inom hbt-området

F215:1 (Nyköpings arbetarekommun) att arbetarekommunen och partidistriktet verkar för att få in skrivningar om utbildning i grundläggande hbt-kunskap i högskoleförordningens examensordning, särskilt vad gäller i utbildningsprogrammen för ”människovårdande och läraryrken”

F216:2 (Värmlands partidistrikt) att den nyfikenhetsdrivna forskningen fortsatt utgör basen för universitetens inriktning

F216:3 (Värmlands partidistrikt) att samarbete mellan akademi, samhälle och näringsliv premieras och blir meriterande i forskningsutbildningen

F218:1 (Umeå arbetarekommun - enskild) att det satsas på den högre utbildningen med 15 timmars läroledd tid som lägsta riktmål

F219:1 (Örebro arbetarekommun) att teckenspråkstolkning blir ett ämne på högskolenivå

F219:2 (Örebro arbetarekommun) att det forskas om teckenspråkstolkning

F219:3 (Örebro arbetarekommun) att sådan utveckling knyts till Örebro universitet då Örebro är ett svenskt centrum för teckenspråksanvändare

F220:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att antalet karensdagar i sjukförsäkringen för studerande kraftigt sänks för att på sikt bli samma antal som på den generella arbetsmarknaden

H31:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokratiska arbetarepartiet på alla beslutsnivåer verkar för att avsätta mer resurser till forskning om bipolär sjukdom

H99:4 (Härjedalens arbetarekommun) att öka resurser till forskning för utvärdering av framgångsrika metoder och effektiva insatser för att förebygga social utslagning och minska strukturella orsaker till onödig ohälsa

I11:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att höja kvaliteten på lärarutbildningen

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna F182:1, F183:1, F186:2, F188:1, F189:1, F191:2, F196:1, F196:2, F197:1, F199:1, F199:2, F200:1, F200:2, F204:1, F213:3, F217:1, F218:2

F182:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av studieavgifter för studenter från länder utanför EES och EU

F183:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av studieavgifter för studenter från länder utanför EES och EU

F186:2 (Falun arbetarekommun) att förutsättningarna för inrättande av ett Utbildningsvetenskapligt vetenskapsområde utreds

F188:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en övergång från studielån till studielön för högre utbildning

- F189:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en övergång från studielån till studielön för högre utbildning
- F191:2 (Uppsala arbetarekommun) att anmälningsavgifter och andra verktyg ska användas före studieavgifter för att reglera antalet internationella ansökningar till högskolan
- F196:1 (Umeå arbetarekommun) att partiledning får i uppdrag att initiera ett arbete i motionens anda
- F196:2 (Umeå arbetarekommun) att målsättningen för arbetet är att resultatet presenteras till sommaren 2014
- F197:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna ställer sig bakom att studielön införs
- F199:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en reformering av resurstilldelningssystemet för högre utbildning där utgångspunkterna för resurstilldelning är a) längre anslagsperioder, b) en samlad behovskalkyl för per capitatilldelningen baserat på de innehållsmässiga kraven i kursplanen, undervisningsmomenten, undervisningsformerna, vilka lärarinsatser som behövs för att kunna förverkliga kursplanens intentioner samt vilka medelbehov som finns på central, fakultets och institutionsnivå i övrigt
- F199:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att lägsta ersättningen per capita med nuvarande resurstilldelningssystem ska vara satt till minst 50 000 kr per år och student
- F200:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en reformering av resurstilldelningssystemet för högre utbildning där utgångspunkterna för resurstilldelning är: a) längre anslagsperioder, b) en samlad behovskalkyl för per capitatilldelningen baserat på de innehållsmässiga kraven i kursplanen, undervisningsmomenten, undervisningsformerna, vilka lärarinsatser som behövs för att kunna förverkliga kursplanens intentioner samt vilka medelbehov som finns på central, fakultets och institutionsnivå i övrigt
- F200:2 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att lägstaersättningen per capita med nuvarande resurstilldelningssystem ska vara satt till minst 50 000 kr per år och student
- F204:1 (Karlstads arbetarekommun) att avgiften för utomeuropeiska studenter som väljer att studera vid svenska lärosäten slopas
- F213:3 (Västerås arbetarekommun) att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om avgift för avläggande av högskoleprov
- F217:1 (Höörs arbetarekommun) att vi omgående ska undersöka möjligheten att återinföra gratis undervisning för utomeuropeiska studenter på universitet och högskolor i Sverige
- F218:2 (Umeå arbetarekommun - enskild) att studielön införs med en rimlig levnadsnivå som mått

MOTION F180

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Angående utbyggnad av platser för läkarstuderanden

Inom svensk sjukvård har vi idag stora utmaningar ifråga om kontinuitet - främst på läkarsidan – stafettläkare är en dyr konsekvensen av detta. Det fattas utbildade läkare främst inom primärvård och psykiatri.

Vi måste ta krafttag för att på lång sikt få en hållbar läkarsituation – framför allt för patienternas rätt till god kvalitet men också för arbetsmiljöaspekterna för all sjukvårdspersonalen.

Partikongressen föreslås besluta:

F180:1 att Socialdemokraterna arbetar för att utöka antalet platser på läkarutbildningarna

Lena Bäckelin

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F181

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Arbetslivserfarenhet och högskolestudier

Socialdemokraterna har medvetet satsat på högskolan och att alla som vill och kan ska kunna studera på denna nivå. I den globala konkurrensen blir det allt viktigare att satsa på högre utbildning. I andra länder runt om i världen byggs högskolorna/universiteten ut i rask takt. Till detta ska vi lägga det livslånga lärandet och att många människor i vårt land kommer att få byta karriär ett par gånger under arbetslivet. För att kunna möjliggöra detta är det viktigt att högskolan är till för alla.

Det finns de som är i arbetslivet och vill studera till nya yrken. Nya yrken som de känner de kan utvecklas i, vara mer produktiva i, starta företag inom och på dessa sätt vara med och utveckla de lokala ekonomierna, vilket i sin tur gynnar hela Sverige. Tyvärr söker de inte in efter som ofta räcker inte deras betyg till. Om de hade kunnat tillgodoräkna sina år i arbetslivet och dessa hade omvandlats till antagningspoäng hade de kunnat studera vidare. Detta är en möjlighet som måste bejakas. Högskolan är en mycket bra möjlighet för de som i sitt arbetsliv vill byta riktning i livet, oavsett när innan pensionen. För att möjliggöra detta hade det varit bra om den som söker in till högskola/universitet kan tillgodoräkna sig sina år i arbetslivet. Ska det finnas en arbetslinje är detta ett viktigt steg att ta. Innan fanns denna möjlighet vilket gjorde att många som var aktiva i arbetslivet eller var arbetslösa tog chansen att studera vidare till nya yrken eller förbättrade sina kunskaper inom sitt yrke. Tyvärr tog högeralliansen bort detta

och därmed försämrades människors möjligheter i livet. För Sverige i sin helhet innebär det också försämringar. Det är dags för ett nytt tänkande.

Partikongressen föreslår besluta:

F181:1 att Socialdemokraterna arbetar för att skapa ett antagningssystem till högskola/universitet som möjliggör att arbetsår ska tillgodoräknas när någon söker in till högskola/universitet

Roger Jönsson

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F182

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Avgiftsfri utbildning för alla studenter

Principen om avgiftsfri utbildning bygger på att alla lika rätt till utbildning och att studentens ekonomiska situation inte ska vara avgörande för beslutet att studera vid högskola. Avgiftsfri utbildning möjliggör att fler kan genomgå högre utbildning. Detta är nödvändigt för att bibehålla och stärka Sveriges konkurrenskraft i en global kunskapsekonomi.

Sedan regeringen införde avgifter för utomeuropeiska studenter har antalet studenter i Sverige som kommer utanför EU och EES området minskat med runt 90 %. Det rör sig om en minskning med runt 15 000 studenter. Beslutet att införa studieavgifter är således inte bara ett brott mot den långa svenska tradition som säger att utbildning är en rättighet, inte ett privilegium – det har också allvarligt skadat Sveriges konkurrenskraft.

Även om vi undantar det faktum att införandet av studieavgifter för utomeuropeiska studenter i andra europeiska länder – inklusive Danmark – i samtliga fall även lett till införandet av studieavgifter för landets egna studenter så är reformen kontraproduktiv.

Sverige är som bekant ett litet land, och har därför inte råd att mista det element av internationalisering som de internationella studenterna utgör. En utomeuropeisk student som har fått sin utbildning här har ofta ett unikt kontaktnät på sin hemmaplan, vilket kan vara avgörande för svenska företags möjligheter att utvecklas på viktiga tillväxtmarknader. Internationella studenter som efter sin utbildning lämnar Sverige har visat sig vara goda ambassadörer för vårt land. De medverkar till att öppna dörrar och förmedla värdefulla kontakter inom både akademi, näringsliv och politik.

Att vi förlorar internationella studenter riskerar att leda till att den redan påtagliga kompetensbristen vid våra svenska företag blir ännu mer akut. Inte minst gäller det inom områden som teknik och naturvetenskap, där många utbildningar nu tvingas lägga ner verksamheten på grund av för få sökande.

Vårt att ha i åtanke är också att med höga studieavgifter så kommer per automatik en större social snedrekrytering att uppträda som bara delvis kan motverkas genom riktade stipendieprogram. Det är inte bara kvantiteten av internationella studenter som spelar roll – det är också bredden av perspektiv. Vi vill se

ett brett internationellt perspektiv i utbildningarna och det blir svårare att åstadkomma när universiteten tvingas till riktade insatser mot vissa länder och områden.

Regeringens retorik handlade om att Sverige ska konkurrera med kvalitet, inte gratis utbildningar, men det enkla och odiskutabla faktumet är att det inte finns ett enda svenskt universitet som kan konkurrera med de stora internationellt välkända universiteten när internationella studenter väger prislappar mot varandra. Lägg därtill att även om Lunds universitet och Karolinska institutet (som är de som ligger högst på rankingslistorna just nu) skulle kunna utvecklas till internationella toppuniversitet i en avlägsen framtid så kan de knappast göra det utan en livskraftig internationell studiemiljö.

Partikongressen föreslår besluta:

F182:1 att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av studieavgifter för studenter från länder utanför EES och EU

Sorgenfri s-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F183

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Avgiftsfri utbildning för alla studenter

Principen om avgiftsfri utbildning bygger på allas lika rätt till utbildning och att studentens ekonomiska situation inte ska vara avgörande för beslutet att studera vid högskola. Avgiftsfri utbildning möjliggör att fler kan genomgå högre utbildning. Detta är nödvändigt för att bibehålla och stärka Sveriges konkurrenskraft i en global kunskaps ekonomi.

Sedan regeringen införde avgifter för utomeuropeiska studenter har antalet studenter i Sverige som kommer utanför EU och EES området minskat med runt 90 %. Det rör sig om en minskning med runt 15 000 studenter. Beslutet att införa studieavgifter är således inte bara ett brott mot den långa svenska tradition som säger att utbildning är en rättighet, inte ett privilegium – det har också allvarligt skadat Sveriges konkurrenskraft.

Även om vi undantar det faktum att införandet av studieavgifter för utomeuropeiska studenter i andra europeiska länder – inklusive Danmark – i samtliga fall även lett till införandet av studieavgifter för landets egna studenter så är reformen kontraproduktiv.

Sverige är som bekant ett litet land, och har därför inte råd att mista det element av internationalisering som de internationella studenterna utgör. En utomeuropeisk student som har fått sin utbildning här har ofta ett unikt kontaktnät på sin hemmaplan, vilket kan vara avgörande för svenska företags möjligheter att utvecklas på viktiga tillväxtmarknader. Internationella studenter som efter sin utbildning lämnar Sverige har visat sig vara goda ambassadörer för vårt land. De medverkar till att öppna dörrar och förmedla värdefulla kontakter inom både akademi, näringsliv och politik.

Att vi förlorar internationella studenter riskerar att leda till att den redan påtagliga kompetensbristen vid våra svenska företag blir ännu mer akut. Inte minst gäller det inom områden som teknik och naturvetenskap, där många utbildningar nu tvingas lägga ner verksamheten på grund av för få sökande.

Värt att ha i åtanke är också att med höga studieavgifter så kommer per automatik en större social snedrekrytering att uppträda som bara delvis kan motverkas genom riktade stipendieprogram. Det är inte bara kvantiteten av internationella studenter som spelar roll – det är också bredden av perspektiv. Vi vill se ett brett internationellt perspektiv i utbildningarna och det blir svårare att åstadkomma när universiteten tvingas till riktade insatser mot vissa länder och områden.

Regeringens retorik handlade om att Sverige ska konkurrera med kvalitet, inte gratis utbildningar, men det enkla och odiskutabla faktumet är att det inte finns ett enda svenskt universitet som kan konkurrera med de stora internationellt välkända universiteten när internationella studenter väger prislappar mot varandra. Lägg därtill att även om Lunds universitet och Karolinska institutet (som är de som ligger högst på rankningslistorna just nu) skulle kunna utvecklas till internationella toppuniversitet i en avlägsen framtid så kan de knappast göra det utan en livskraftig internationell studiemiljö.

Partikongressen föreslår besluta:

F183:1 att Socialdemokraterna verkar för ett avskaffande av studieavgifter för studenter från länder utanför EES och EU

Lunds Socialdemokratiska studentklubb

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F184

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Avskaffa komvuxkvoten

Den borgliga regeringen har jobbat flitigt för att öka segregationen bland landets studenter. En av dessa förändringar i skolpolitiken har varit införandet av en komvux kvot för sökande till utbildningar vid högskola och universitet.

Tidigare har personer som kompletterat sina gymnasiebetyg på komvux sökt till utbildningar på samma villkor som övriga, betygen har värderats likvärdigt vid antagningen. Införandet av en komvux kvotgrupp har inneburit att folk som har kompletterat sina betyg på komvux antas genom en annan kvot med betydligt färre platser.

Som ett exempel kan nämnas juristprogrammet på Göteborgs Universitet där 171 personer blev antagna med gymnasiebetyg utan komplettering och 18 personer med kompletterade gymnasiebetyg till höstterminen 2010. Detta slår hårt mot de personer som av olika anledningar fått läsa upp sina betyg för att kunna söka till högskolan.

Jan Björklunds argument har varit att det ska löna sig att kämpa i gymnasiet, här ser vi effekterna mot andra hållet, man minskar möjligheterna för dem som haft det svårare att ta sig igenom i gymnasiet, men kanske har intresset av att studera på högskolan.

Partikongressen föreslås besluta:

F184:1 att Socialdemokraterna verkar för att avskaffa komvuxkvoten

Ashkan Ganji, GSHF

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F185

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Ett unisont betygssystem för jämförbara utbildningar på högskolor och universitet

På universitet och högskolor finns idag flera betygssystem. Det svenska relativa systemet med tre steg, Väl Godkänt (VG), Godkänt (G) och Underkänt (U) eller två steg G och U. ECTS-systemet som hör ihop med Bologna processen som har sex steg, A-F. Juristprogrammet har ett eget betygssystem med fyra steg AB, BA, B och U. Landet olika lärosäten använder något av de två första systemen och om de har juristprogrammet så finns även det betygssystemet på högskolan/universitetet. Juristprogrammet har redan ett betygssystem som är jämförbart över hela landet.

Så länge alla studenter stannar på samma lärosäte under hela sin utbildning fungerar dagens system för studenter på högskolor och universitet. Många studenter flyttar dock på sig under sin utbildning. En anledning kan vara att studenten väljer ett Masterprogram på avancerad nivå på en annan plats än där grundutbildningen genomförts. En annan anledning kan vara att den specialisering man vill genomföra finns vid ett annat lärosäte och därför sker utbildningen där under en period. Det är inte heller ovanligt att studenter läser sommarkurser på andra lärosäten än det där den huvudsakliga utbildningen sker.

När studenter för olika lärosäten med olika betygssystem söker samma utbildningar så jämförs betygen från de olika systemen. Ett betyg från ett system med två eller tre steg jämförs med betyg från ett system med sex steg. Det är här det uppstår otydligheter. Vad är de olika betygen värda jämfört med varandra? Detta skapar en bristande transparens och systemet blir väldigt svårt att förstå. För att skapa ett system där det ska vara lätt för studenter att röra sig mellan olika lärosäten så menar vi att jämförbara utbildningar har samma betygssystem - som det är på alla landets juristutbildningar.

Det är inte betygssystemets form som är det avgörande, utan möjligheten att på likvärdiga villkor välja vad man vill studera oavsett lärosäte.

Partikongressen föreslås besluta:

F185:1 att jämförbara utbildningar ska ha samma betygssystem

Socialdemokratiska Handelsstudenter i Gbg
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F186

FALU ARBETAREKOMMUN

Forskning och forskarutbildning inom skola och lärarutbildning

Skolan och lärarutbildningen är ständigt under diskussion och ofta utifrån ideologiska utgångspunkter men mer sällan utifrån forskning om inläring och skola. Tyvärr saknas det i dag en tydlig struktur i det akademiska systemet i Sverige för skola och lärarutbildning vad gäller forskning och forskarutbildning. Därmed saknas också en tydlig bas för kunskapsförsörjning till skola och lärarutbildning.

I Sverige har utbildningsreformerna för lärarutbildning med jämna mellanrum avlöst varandra sedan den infördes i det svenska högskolesystemet 1977/78. Liksom kejsaren i HC Andersens saga har dock den utlovade nya utstyrelsen aldrig motsvarat behoven vad gäller forskningsanknytning. Lärarutbildning står naken i jämförelse med andra stora utbildningar i den svenska högskolan när det gäller forskning och forskarutbildning.

All utbildning inom högskolan ska vila på vetenskaplig grund men inte förrän 2001 tillfördes särskilda medel för forskning och forskningsanknytning av skola och lärarutbildning i samband med att en ny lärarutbildning infördes efter förslag från dåvarande Lärarutbildningskommittén (LUK). LUK:s ordförande var riksdagsledamoten Jan Björkman. LUK:s förslag handlade om forskningens och forskarutbildningens inriktning, organisation och finansiering men även om relationen till grundutbildning och yrkesverksamhet. Forskning och forskarutbildning med anknytning till lärarutbildning och pedagogisk verksamhet var enligt LUK:s mening en central del av vad man benämnde det utbildningsvetenskapliga området. För att riktat kunna styra över medel till forskning och forskarutbildning föreslog LUK att ett nytt utbildningsvetenskapligt vetenskapsområde skulle inrättas. Regering och riksdag tillstyrkte inte detta förslag utan lyfte istället fram uttrycket ”forskning inom området lärarutbildning och pedagogisk verksamhet”. Medlen som då tillfördes har fördelats av Vetenskapsrådet och enbart marginellt ökats sedan dess.

Problemet är att den största utbildningen inom högskolor och universitet, lärarutbildningen, saknar ett eget vetenskapsområde och därmed saknas möjligheten att med akademisk frihet utveckla och forma forskning till stöd för skola och lärarutbildning. Ute i skolorna är lärare med skolrelevant forskarutbildning också en bristvara. Om man jämför med medicin där viktig klinisk forskning genomförs ute på sjukhusen har skolvärlden mycket att lära.

Eftersom det inte finns något särskilt vetenskapsområde för lärarutbildning och skola är det svårt för akademien att bygga upp en organisation med kunskapsförsörjning för sina utbildningar och för skolans utveckling. Lärarutbildningen är som en gökunge i det akademiska boet.

Det stora problemet med lärarutbildningen är alltså att den aldrig fått ett eget akademiskt rum. Den har behandlats styvmoderligt från berörda fakulteter vid universiteten och de pedagogiska institutionerna har i stort sett ignorerat behoven av kunskapsutveckling inom lärarutbildningen.

Vill vi långsiktigt garantera och öka kompetensen hos lärare och skolor behöver det satsas på forskning och forskarutbildning. Anslagen till detta behöver avsevärt ökas och ett Utbildningsvetenskapligt vetenskapsområde inrättas.

Partikongressen föreslår besluta:

F186:1 att anslaget till forskning och forskarutbildning inom området, lärarutbildning och pedagogisk verksamhet, kraftigt ökas

F186:2 att förutsättningarna för inrättande av ett Utbildningsvetenskapligt vetenskapsområde utreds

Peje Michaelsson

Falu arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F187

BORÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Fri kurslitteratur på universitet och högskolor

Vikten av att tillhandahålla högre utbildning har varit betydelsefull för utvecklingen i Sverige. Att många har haft möjligheten att studera vidare har gynnat offentlig sektor och näringslivet då de har fått tillgång till kunnig personal. För den enskilde innebär det en möjlighet till självförverkligande.

Givetvis finns det orättfärdiga löneskillnader mellan yrkesgrupper som har genomfört högre utbildningar och självklart ska alla yrkesgrupper oavsett högre utbildning eller inte ha en bra lön, men det är en annan diskussion.

Då man studerar på universitet och högskolor förväntas man läsa mycket litteratur på varje kurs. Litteraturen är en viktig del av kurserna och det är svårt att klara en kurs om man inte har läst den tillhörande litteraturen. Att få tag på kurslitteratur är ofta ett problem. På universitetsbibliotek finns ofta några exemplar av den litteratur som man behöver men den räcker sällan till alla som läser kursen. Istället blir man som student tvungen att köpa litteraturen eller så kopierar man litteraturen som egentligen inte är tillåtet mer än 30 % av en bok. Att köpa alla litteratur som man förväntas läsa blir dyrt, speciellt då många studenter lever knapert. Man säger ibland att man kan sälja vidare den litteratur som man har köpt, men det finns inga garantier för att det går att sälja alla litteratur som man har köpt.

Att kurslitteratur måste kunna tillhandahållas gratis till alla studenter är viktigt. Vårt förslag är att universiteten och högskolorna lånar ut så många böcker som det finns elever på respektive kurs. En viktig detalj oavsett vilket system det blir är att se till att författare kompenseras för att deras böcker används.

Partikongressen föreslås besluta:

F187:1 att Socialdemokraterna ställer sig bakom att universitet och högskolor ska kunna låna ut så många böcker som det finns studenter på respektive kurs

Borås S-studenter

Borås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F188

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Från ord till handling: En verklig satsning på kunskapssamhället

För oss socialdemokrater är det ingen ny insikt att satsning på utbildning är vägen framåt. Vi vill se en fullt utvecklad kunskapsekonomi som alla kan delta i. För att detta ska bli verklighet så måste dock retoriken knyta an till verkliga reformförslag. Eftersom vi när vi talar om en omställning till en kunskapsekonomi talar om en väldigt stor omställning för hela samhället måste dessutom dessa reformförslag vara väl tilltagna.

Ett införande av studielön i Sverige skulle på allvar bana väg för ett gott utgångsläge i den globala kunskapsekonomin. När det faller sig så väl att den fundamentalt socialdemokratiska värderingen att alla människor har rätt att söka realisera sina bästa stämningars längtan går hand i hand med det som ger oss en stor konkurrensfördel – då vet vi att vi hamnat rätt.

Ett system där man som student inte kan försörja sig på de pengar man får låna är inte hållbart om vi vill konkurrera med kunskap. Att inte behöva belåna sig för att studera är också viktigt för att åtgärda selektionsproblemen till högskolan. En studielön skulle också öka avkastningen av utbildning och höja utbildningspremien. Detta är dels önskvärt ur ett ekonomiskt perspektiv då det motiverar folk att studera men det är också önskvärt ur ett politiskt perspektiv då det slår undan benen för argumentationslinjen att utbildningspremien är för låg och att vi därmed markant måste minska progressiviteten i vårt skattesystem.

Införandet av studielön skulle kosta mindre än en fjärdedel av det den borgerliga regeringens jobbskatteavdrag kostar, och med en översyn av skattesystemet som gör sig av med dyra subventioner av lyxkonsumtion och som rättvist beskattar fastigheter så skulle det finnas gott om utrymme för en studielönreform. Den skulle heller inte stå i motsättning till andra nödvändiga satsningar som behövs för att exempelvis återställa välfärdssektorn och infrastrukturen.

Den exakta utformningen av ett studielönesystem måste givetvis utredas grundligt och detaljerna för det ska inte föregripas. Det är grunderna för reformen är det som här åsyftas, och målen för densamma som ska slås fast.

Med ett system där människor inte behöver belåna sig kraftigt för att studera så kan vi ta enorma kliv mot att komma tillrätta med den sociala snedrekryteringen och få fler – även de från studieovana hem och de som lever på små marginaler – att våga studera. Principen om att heltidsstudier också är och ska vara en heltidssyssla är dessutom viktig att slå fast. En politik som säger att studenter måste jobba extra vid

sidan av sina studier förstärker snedrekryteringen och drabbar grupper såsom exempelvis studenter med barn och andra som inte har möjligheten att arbeta extra. Dessutom ger det helt fel signaler för utformandet av utbildningarna som sådana.

I slutändan handlar detta om en klassisk socialdemokratisk jämställdhetspolitik, och förvisso är det så att vi socialdemokrater inser att jämlikhetsprincipen är absolut tvingande, och förpliktigar till långt mycket mer än vad våra politiska motståndare tror. Och till det lägger vi den trygga förvisningen om att när lika möjligheter verkligen är lika möjligheter så säkras vårt framtida välstånd.

Partikongressen föreslås besluta:

F188:1 att Socialdemokraterna verkar för en övergång från studielån till studielön för högre utbildning

Sorgenfri S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F189

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Från ord till handling: En verklig satsning på kunskapssamhället

För oss socialdemokrater är det ingen ny insikt att satsning på utbildning är vägen framåt. Vi vill se en fullt utvecklad kunskapsekonomi som alla kan delta i. För att detta ska bli verklighet så måste dock retoriken knyta an till verkliga reformförslag. Eftersom vi när vi talar om en omställning till en kunskapsekonomi talar om en väldigt stor omställning för hela samhället måste dessutom dessa reformförslag vara väl tilltagna.

Ett införande av studielön i Sverige skulle på allvar bana väg för ett gott utgångsläge i den globala kunskapsekonomin. När det faller sig så väl att den fundamentalt socialdemokratiska värderingen att alla människor har rätt att söka realisera sina bästa stämningars längtan går hand i hand med det som ger oss en stor konkurrensfördel – då vet vi att vi hamnat rätt.

Ett system där man som student inte kan försörja sig på de pengar man får låna är inte hållbart om vi vill konkurrera med kunskap. Att inte behöva belåna sig för att studera är också viktigt för att åtgärda selektionsproblemen till högskolan. En studielön skulle också öka avkastningen av utbildning och höja utbildningspremien. Detta är dels önskvärt ur ett ekonomiskt perspektiv då det motiverar folk att studera men det är också önskvärt ur ett politiskt perspektiv då det slår undan benen för argumentationslinjen att utbildningspremien är för låg och att vi därmed markant måste minska progressiviteten i vårt skattesystem.

Införandet av studielön skulle kosta mindre än en fjärdedel av det den borgerliga regeringens jobbskatteavdrag kostar, och med en översyn av skattesystemet som gör sig av med dyra subventioner av lyxkonsumtion och som rättvist beskattar fastigheter så skulle det finnas gott om utrymme för en

studielönreform. Den skulle heller inte stå i motsättning till andra nödvändiga satsningar som behövs för att exempelvis återställa välfärdssektorn och infrastrukturen.

Den exakta utformningen av ett studielönesystem måste givetvis utredas grundligt och detaljerna för det ska inte föregripas. Det är grunderna för reformen är det som här åsyftas, och målen för densamma som ska slås fast.

Med ett system där människor inte behöver belåna sig kraftigt för att studera så kan vi ta enorma kliv mot att komma tillrätta med den sociala snedrekryteringen och få fler – även de från studieovana hem och de som lever på små marginaler – att våga studera. Principen om att heltidsstudier också är och ska vara en heltidssyssla är dessutom viktig att slå fast. En politik som säger att studenter måste jobba extra vid sidan av sina studier förstärker snedrekryteringen och drabbar grupper såsom exempelvis studenter med barn och andra som inte har möjligheten att arbeta extra. Dessutom ger det helt fel signaler för utformandet av utbildningarna som sådana.

I slutändan handlar detta om en klassisk socialdemokratisk jämlikhetspolitik, och förvisso är det så att vi socialdemokrater inser att jämlikhetsprincipen är absolut tvingande, och förpliktigar till långt mycket mer än vad våra politiska motståndare tror. Och till det lägger vi den trygga förvissningen om att när lika möjligheter verkligen är lika möjligheter så säkras vårt framtida välstånd.

Partikongressen föreslås besluta:

F189:1 att Socialdemokraterna verkar för en övergång från studielån till studielön för högre utbildning

Lunds Socialdemokratiska studentklubb

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F190

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Främja hållbar utveckling inom högskoleutbildningarna

Hållbar utveckling måste vara en klart lysande ledstjärna för en modern och framåtsyftande politik. Genom hållbar utveckling skapar vi möjligheten att inse hur våra beslut och livsval påverkar världen. Det blir en ideologisk bas för att forma och nå ett samhälle där vi kan förena solidaritet, ekonomisk utveckling och välfärd med en god miljö, jämlikhet och starka demokratiska värderingar.

Satsningar på utbildning och kunskap är ett kraftigt verktyg för att skapa en hållbar utveckling både nationellt och internationellt. Utbildning ger kunskap och förståelse av vad som sker i världen och hur vårt samhälle och våra livsval påverkar den. I vår alltmer sammanlänkade värld blir det allt viktigare för människan att ha kunskap om och förståelse för hur hon påverkar sin omvärld och sina medmänniskor. Detta gäller inte bara hur t.ex. olika utsläpp påverkar skog och mark utan också hur våra värderingar, skatter och lagar gör att vi väljer att resa och konsumera på olika sätt med olika miljöpåverkan.

Satsningar på utbildning och kunskap är ett kraftigt verktyg för att skapa en hållbar utveckling både nationellt och internationellt. Utbildning kan ge kunskap och förståelse av vad som sker i världen och hur vårt samhälle och våra livsval påverkar den. I vår alltmer sammanlänkade värld blir det också allt viktigare för människan att ha kunskap om och förståelse för hur hon påverkar sin omvärld och sina medmänniskor. Hållbar utveckling som begrepp måste därför integreras i själva högskoleutbildningarna, samt främjas av våra högre lärosäten. Annars riskerar examinerade studenter att ha läst utbildningar inom exempelvis nationalekonomi, läkemedelstillverkning, sociologi eller juridik utan några diskussioner om hur utövandet av deras framtida yrkesroll kan påverka miljö, välfärd och rättvisa.

I högskolelagen finns för detta syfte sedan 2006 av Socialdemokraterna infört att lärosätena ska främja hållbar utveckling, på ett sådant sätt som innebär att ”nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö, ekonomisk och social välfärd och rättvisa.” Däremot tycks implementeringen av detta ske mycket långsamt. Inte heller är frågan något som uppmärksammas nämnvärt av utbildningsdepartementet eller regeringen. Inte heller anses den vara en relevant faktor vid Högskoleverkets bedömning av utbildningskvalitet. Därför behöver frågan lyftas.

För att en integrering ska ske måste hållbar utveckling införas som perspektiv i både mål för alla program och tillämpliga kurser. Detta främjar kritiskt tänkande och ger studenter förståelse av de olika perspektiv och värderingar som behövs för ett hållbart synsätt på sina livsval och i sitt beslutsfattande.

Valbara kurser om hållbar utveckling är ett gott komplement till en bred integrering av perspektivet i utbildningarna. Men att endast ha valbara kurser utan övergripande integrering skulle medföra att de viktiga perspektiven skulle riskera att saknas i många av de resterande utbildningarna. Om det ska vara möjligt att integrera hållbar utveckling i utbildningarna måste det också finnas motivation och möjlighet för lärare att stärka sin kompetens inom ämnet.

Om vi satsar på utbildning för hållbar utveckling är vi ett stort steg på vägen för ett långsiktigt hållbart och jämlikt samhälle.

Partikongressen föreslår besluta:

F190:1 att det Socialdemokratiska arbetarepartiet aktivt ska verka för att hållbar utveckling ska kunna integreras i alla program och tillämpliga kurser vid högskolan

Klas-Herman Lundgren, Gunnar Larsson, Rafael Waters, Per Olof Widell, Polat Akgul och Mikael Olsson Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F191

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

För en avgiftsfri och internationell högskola

Genom internationella studenter berikas den svenska högskolan med nya perspektiv och ny kompetens. Internationella kontakter skapas och vänskapsband binds. Idéutbyten leder till nya tankar och till att

fördomar bryts ned. Alla studenter gynnas och utbildningarnas kvalitet förbättras. Dessutom är internationella doktorander mycket viktiga för många av våra forskningsområden.

Allt detta försämras nu. Detta eftersom den borgerliga regeringen har infört studieavgifter för utomeuropeiska studenter (specifikt för de utanför EU/EES och Schweiz) i Sverige. Detta gjordes utifrån marknadsargumentet att Sverige inte ska konkurrera på det internationella planet med gratis utbildningar, utan med kvalitet. Kopplat till argumentet fanns också en problematik med ett stigande antal ansökningar från internationella studenter som lärosätena hade svårt att hinna bedöma. I debatten inför införandet av avgifterna oroade sig däremot både lärosäten och studentorganisationer för att reformen skulle medföra en kraftig minskning av internationella studenter.

Reformen visade sig leva upp till farhågorna. Antalet internationella studenter i Sverige har minskat mycket kraftigt sedan avgifterna infördes. Enligt Sveriges förenade studentkårer har utbildningar ställts in och internationaliseringen av utbildningen har försämrats. Det har också visat sig att stipendiesystemen inte räckt till på långa vägar. Medelnivån på avgifterna har dessutom hamnat på hela 100 000 – 150 000 svenska kronor per läsår. Självklart kommer sådana höga avgifter att påverka vilka studenter som får möjlighet att läsa här, speciellt när stipendierna är otillräckliga. Lärosätena har också till stor grad lämnats ensamma efter reformen att hantera för få stipendier, för lite marknadsföring och krångliga regler kring uppehållstillstånd, arbetstillstånd med mera. Den borgerliga regeringen valde att driva igenom sin ideologiska reform men att sedan ignorera de negativa följderna.

På längre sikt är avgifterna även en farhåga för alla studenter, även svenska. I nästan alla länder i Europa där studieavgifter införts för icke-europeiska studenter har de senare införts också för landets studenter. Den risken är också stor i Sverige. Runt om i världen protesterar nu studenter när de inser hur deras utbildningssystem marknadsanpassas genom avgifterna.

Det minskade antalet internationella studenter medför förlorade perspektiv och en sämre högskola. Ser vi internationalisering som en viktig kvalitetsaspekt är studieavgifter inte en bra lösning. Dessutom medför höga avgifter att klassbakgrund och plånboksstorlek kommer att påverka vilka internationella studenter som kan läsa vid högskolan i Sverige.

Det är värt att citera Jan Eliasson som skrev bland annat följande i en debattartikel mot studieavgifterna: ”Under de senaste två åren har jag varit gästprofessor vid Göteborgs och Uppsala universitet och då upplevt den vitaliserande inverkan på studiemiljön som de utländska studenterna haft. Verkligheten i Kina, Brasilien eller Uganda och andra delar av världen har kommit in i föreläsnings- och seminarieralarna. Vänskapsband har knutits mellan studenter med helt olika kulturell, etnisk eller religiös bakgrund.”

Vi måste återgå till principen om att högre utbildning ska vara avgiftsfri och det även för internationella studenter. För att undvika problemen med ansökningsbedömningarna som föranledde avgifternas införande bör en mycket låg anmälningsavgift finnas kvar. Om antalet internationella studenter stiger så kraftigt att systemet inte klarar av att hantera detta bör en övre gräns sättas på antalet platser hellre än att låta avgifter och plånboksstorlekar styra.

Låt vår högskola vara öppen inför omvärlden och ett bildande internationellt forum för nya idéer och tankar. Genom att inkludera internationella studenter kan den vara en sådan föregångsinstitution i vårt samhälle och de långsiktiga vinsterna av detta är väl värda att beakta.

Partikongressen föreslår besluta:

- F191:1 att högre utbildning i Sverige ska vara avgiftsfri
- F191:2 att anmälningavgifter och andra verktyg ska användas före studieavgifter för att reglera antalet internationella ansökningar till högskolan
- F191:3 att det Socialdemokratiska arbetarepartiet ska verka för att avskaffa det studieavgiftssystem som införts av den borgerliga regeringen

Klas-Herman Lundgren

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F192

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

För en öppen högskola

Genom den socialdemokratiska regeringens strategiska utbyggnad av högskolan fick många fler oavsett bakgrund och hemort möjlighet att läsa vid högskolan. Dessutom var den ett viktigt steg för att förbereda Sverige inför ett mer kunskapsintensivt samhälle. Regionala lärosäten sänkte trösklarna till att läsa på högskolan oavsett klassbakgrund och har visat sig vara det mest effektiva verktyget för att motverka den sociala snedrekryteringen till högskolan. Samtidigt ger de i regel avsevärda positiva effekter för regionen. De medför ökad tillgång till forskning, ny kunskap och kompetensförsörjning. Det lokala samhället och näringslivet kan samverka med lärosätena och lärosätena ger en ökad attraktionsgrad till regionen. Dessutom skapar utbildningsmiljöer viktiga kulturella och demokratiska värden.

Det är emellertid ingen hemlighet att det länge funnits ett borgerligt motstånd mot utbyggnaden av högskolan. Sedan Jan Björklund blev utbildningsminister har den borgerliga alliansregeringen dessutom varit ovanligt tydlig med sitt ideologiska mål. Utvecklingen ska gå mot färre lärosäten där högskolor ska slås samman med universitet, utifrån regeringens "kvalitetsfokuserade" politik och den demografiska minskningen av antalet ungdomar. Men förklaringen håller inte hela vägen. Antalet högskoleplatser minskas nämligen redan trots att antalet ungdomar fortfarande är högt och besynnerliga omfördelningar görs också mellan platserna. Vi har också en stor mångfald i studentpopulationen med många äldre studenter, det går inte bara att se till hur många unga som kommer från gymnasiet. Dessutom blir livslångt lärande och vidareutbildning allt viktigare, samtidigt som antalet unga också vänder uppåt långsiktigt. Vad säger då att våra ungdomar, vår konkurrenskraft och vårt kunskapssamhälle kommer att tjäna på att vi under kommande år sänker ambitionerna för hur många som ska ta vägen genom högskolan?

Underliggande finns också en syn på att det alltid är universiteten som håller högre kvalitet och att måttstocken är forskningsuniversitetet. Andra aspekter som grundutbildningarnas kvalitet och forskningsanknytning, demokratiaspekter, jämställdhet, samverkan med det omgivande samhället, högskolepedagogik, livslångt lärande och breddad rekrytering lyser med sin frånvaro. Alla problem tycks

lösas med att högskolorna blir filialer. Hur detta sker och vilken faktagrund som idén står på är okänt. En långsiktig effekt kan bli ett mer elitistiskt utbildningssystem med fåtal utbildningshögskolor som filialer åt forskningsfokuserade elituniversitet. En sådan klassuppdelning av lärosätena skulle vara skadlig både för utbildningskvaliteten och för samhället i stort. Sammanslagningar av lärosäten kan dock vara berättigade om de ger en effektivare användning av resurser, tätare forskarsamarbeten och ett fortsatt gott utbildningsutbud. Men sådana sammanslagningar måste komma på eget initiativ från lärosätena, inte utifrån påtvingade åtstramningar. Annars riskeras nedskärningar och kompetensurholkning samt att sammanslagningar används av politiska skäl för att minska antalet utbildningsplatser.

I den senaste budgetpropositionen ser vi också hur antalet utbildningsplatser på högskolan nu minskas och att ekonomiska morötter införs för de lärosäten som väljer att gå samman. Åtstramningen av den högre utbildningen är redan igång och på flera håll är hela utbildningsprogram i farozonen. Detta sker samtidigt som andra länder ökar investeringarna i kunskap och utbildning, och trots att söktrycket till högskolan är rekordhøgt. Nedskärningarna är inte heller begränsade till de små lärosätena. Följande skrev nyligen rektorerna för Uppsala och Lunds universitet i en debattartikel: ”Bakom en retorik som talar om efterlängtd satsning på kvalitet och nödvändig omstrukturering av ett alltför utspritt och fragmenterat högskolelandskap döljer sig en nedskärning av utbildningsvolymen, också vid våra främsta och internationellt sett mest väletablerade lärosäten.”

Inte heller finns det några ambitioner hos regeringen när det gäller mer långsiktiga satsningar på högskolan. Regeringen har istället avskaffat det socialdemokratiska målet om 50 procent högskoleutbildade. Istället har vi ramlat ner på EU:s grundmål på 40 procent. Detta rimmar illa med den borgerliga retoriken om att vi ska konkurrera med kunskap och satsa på utbildning.

Utan motstånd kommer de förändringar som regeringen genomför leda till en nedmontering av utbyggnaden av högskolan. Vi får därför inte glömma att utbyggnaden av högskolan varit nödvändig för vårt land och att behovet av kunskap och utbildning inte lär minska i framtiden. Därför måste vi arbeta för ett varierat och bra utbildningsutbud över hela landet. Det är en viktig jämlikhetsfråga och en avgörande framtidsfråga.

Partikongressen föreslår besluta:

- F192:1 att det Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en fortsatt väl utbyggd och kvalitativ högskola över hela landet
- F192:2 att det Socialdemokratiska arbetarepartiet anser att en utbyggd högskola motverkar den sociala snedrekryteringen till högre utbildning och gynnar Sveriges utveckling
- F192:3 att Sverige ska ha ett tydligt och ambitiöst mål för antalet högskoleutbildade
- F192:4 att fler incitament ska skapas för samarbeten mellan högskolor, universitet och folkhögskolor
- F192:5 att fler incitament ska skapas för samarbeten mellan högskolor, universitet och folkhögskolor om det Socialdemokratiska arbetarepartiet anser att eventuella samgåenden mellan lärosäten ska ske utifrån lärosätenas eget initiativ

Klas-Herman Lundgren

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F193

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN

Förändra antagningen till högre utbildningar

Då skolpengen infördes och skolan konkurrensutsattes, var tanken att konkurrensen skulle driva fram skolor som var bra på att förmedla kunskap och skolor som var dåliga på det skulle slås ut. Det var dock inte primärt kunskap som efterfrågades. Det blev höga betyg utan hårt arbete som efterfrågades.

Skolorna svarade på det genom att ge betyg som inte svarade mot kunskapsnivån och vi fick betygsinflation. Kunskap hamnade i andra hand.

Betygsättning är myndighetsutövning och skolan är en myndighet. Genom friskolereformen har allmänheten slutat betrakta skolan som myndighet och läraren som myndighetsperson. Det kanske är där som vi har den viktigaste förklaringen till läraryrkets förlorade status.

Att använda neoklassisk teori på skolans område har helt misslyckats. Detta beror på att det politikerna trodde skulle efterfrågas kom i andra hand.

Ett sätt att få skolsystemet att fungera och att högsta möjliga kunskap efterfrågas är att införa antagningstester. Universiteten och högskolorna får utforma tester för dem som söker till deras utbildningar. Vi har redan det här systemet då man ska ta körkort. Högskoleprovet finns redan och kan vidareutvecklas.

Den utbildningsanordnare som kan förmedla de bästa kunskaperna blir då vinnare.

Partikongressen föreslår besluta:

F193:1 att antagningstester ska ersätta betyg vid antagning till universitet och högskolor

Carl-Göran Lundmark

Skellefteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F194

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Genusvetenskap i lärarutbildningen

Det är till stor del i förskolan och skolan som många av våra könsroller cementeras. Där har våra lärare det oerhört viktiga uppdraget att motverka traditionella könsroller och att lägga grunden för framtidens jämställda samhälle. De är, precis som andra, inga supermänniskor som med lätthet kan ställa sig utanför den samhällsstruktur som de vuxit upp i. Därför behöver lärarna ordentliga verktyg att använda sig av. De behöver utbildning i genusvetenskap. Detta genustänk ska inte bara genomsyra hela lärarutbildningen utan genusvetenskap ska också ligga som en egen obligatorisk kurs för alla lärare.

Partikongressen föreslås besluta:

F194:1 att Socialdemokraterna verkar för att genusvetenskap ska genomsyra hela lärarutbildningen

F194:2 att Socialdemokraterna verkar för att införa genusvetenskap som egen obligatorisk kurs på lärarutbildningen

Umeå s-kvinnoklubb gm Birgitta Mukkavaara

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F195

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Högre utbildning

Sverige är i behov av att många fler genomgår högre utbildning. Behovet av högskole – universitet – forskarutbildningar är skriande. Nuvarande regering har dragit in studieplatser i de lärosäten som Socialdemokraterna byggde upp under 90- och 00-talet på orter som inte hade en tradition av högre studier. Denna uppbyggnad blev ett stort lyft för dessa områden samt utvecklande, näringslivet utvecklades med bland annat avknoppningar.

De studerande kunde i många fall ha betydligt närmare till studier, fler studerade. Den så kallade begåvningsreserven kom att bli bättre utnyttjad. Idag är raseringen av högre studier ett faktum!

Socialdemokratisk politik har alltid varit för studier i alla former, och för alla, vilket givit utveckling och välstånd. Låt oss återinföra högre studier som ett framgångsrecept i vår politik. Självklart skall det vara möjligt att studera på andra orter än de fyra traditionella orterna. Fler och bredare utbildningssatsningar i andra orter i landet efterlyses.

Inom högre utbildning krävs en ”återställare och en utvecklare”!

Partikongressen föreslås besluta:

F195:1 att Socialdemokraterna i framtidsarbetet och i framtidsdokumentet tar med att högre utbildningar skall vara spridda över landet

Göran Carlsson

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F196

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Högskola – forskning

Ett Sverige i förbund med framtiden satsar på kunskapsutveckling och kreativitet. Ett Sverige som bygger sin konkurrenskraft på kunskap satsar på utbildning på alla nivåer. Utbildningen ska inte bara vara av yppersta klass, utan också tillgänglig för alla. Det gäller såväl grundutbildning som högre utbildning och forskning. Den sociala snedrekryteringen är fortsatt stor till högskolan och det är inte acceptabelt.

Det är i vårt gemensamma intresse att utveckla kunskapsnationen Sverige och är därför ett samhälleligt ansvar. Utbildning och forskning är av strategisk betydelse för samhällets utveckling. Inte minst som umebor lever vi med ett näraliggande exempel på den utvecklingskraften.

Om Sverige ska kunna utvecklas som kunskaps och forskningsnation krävs inte bara fler utbildningsplatser till universitet och högskolor. Det höjer inte automatiskt kvalitén på vare sig forskning eller utbildning. Det handlar mera om:

- de studerandes ekonomiska villkor under studietiden
- resurser för att höja kvalitén i undervisning
- möjliggörande av en långsiktig satsning på utveckling av program och spetsutbildningar
- tillräckliga resurser också till grundforskning
- högskoleutbildningens tillgänglighet ur bl a geografiskt, socialt, kulturellt och etniskt perspektiv
- höja statusen för undervisande lektorer
- förutsättningar för internationellt studentutbyte måste stärkas, exempelvis utbyggda stipendieprogram eller bort med avgifterna.

Universitet och högskolor måste få tillräckliga ekonomiska resurser för såväl forskning som för studenternas utbildning. Det kan innebära att en lektorstjänst per automatik innehåller såväl undervisnings- som forskningskyldighet vilket kräver resurser som gör det möjligt. Detta skulle koppla grundutbildningen till forskningsverksamhet och skulle också höja statusen och kvaliteten för högre undervisning. Detta skulle öka den akademiska friheten, möjliggöra mer lärarledd utbildning samt ökad andel disputerade lärare.

Det kan också innebära att resursfördelningssystemet till högskoleutbildningar görs om. Nuvarande nyliberala fördelningsmodell är baserat på studenternas kursval vilket omöjliggör en långsiktig planering och utveckling av kursutbudet. En bättre modell kan vara en basresurs till institutionen avsedd för kursutveckling och säkerställande av att viktig kompetens bevaras.

Vi vill se en mer offensiv (s)-strategi och politik för att utveckla och stärka högre utbildning och forskning. Vi menar att högre utbildning har ett egenvärde för den enskilde individen att utvecklas till en aktiv samhällsmedborgare.

Vi vill se en aktionsplan/handlingsplan/ett program för en modern, hållbar och framåtsyftande högskolepolitik. Ett sådant program bör tas fram i bred samverkan i partiet, med forskare/lärare och studenter vid landets universitet och högskolor samt företrädare för arbetslivet.

Partikongressen föreslås besluta:

F196:1 att partiledning får i uppdrag att initiera ett arbete i motionens anda

F196:2 att målsättningen för arbetet är att resultatet presenteras till sommaren 2014

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F197

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Inför studielön

Socialdemokratin har genom ett antal progressiva reformer gjort det enklare för människor i Sverige med olika bakgrund att kunna vidareutbilda sig. Det är ett arbete som inkluderat reformer från skolans tidigaste år till de ekonomiska förutsättningarna för högskolestudenter.

Men det finns mer att göra. Att dagens studenter lever under fattigdomsgränsen i Sverige är inte acceptabelt. Det ogynnsamma studiemedelssystemet gör det riskfyllt att studera för studenter som inte har välbärgade föräldrar. Heltidsstudenter tvingas arbeta extra för att kunna försörja sig och kan inte lägga ner den tid (åtta timmar om dagen) som de borde kunna ägna åt sina studier. Heltidsstudier är i dag bara heltidsstudier för det fåtal som inte behöver arbeta extra. Därmed sjunker kunskapsnivån hos studenterna. Studenter från studieovana hem och studenter med barn är, som så ofta, de grupper som drabbas hårdast av de tuffa villkoren. Om vi menar allvar med det livslånga lärandet, om vi menar allvar med att utbildning ska vara klassutjämnande, då är det dags att göra de ekonomiska och sociala villkoren för högskolestudier så att de gynnar effektiva studier och så att alla studenter kan läsa reell heltid.

Det bästa sättet för detta är att införa en studielön som ligger högre än dagens urgröpta studiemedel – en studielön som gör att studenterna kan studera på heltid i verkligheten, inte bara på pappret. Självklart ska studielönen vara steget in i socialförsäkringarna under studietiden och in i a-kassan efter avslutade studier.

Genom en trygg studieekonomi minskar risken för att studieresultaten får stå tillbaka för extraknäcken som i dag är räddningen för många studenters ekonomi, men som gör att studietiden förlängs och inträdet på arbetsmarknaden, utifrån sin förvärvade kompetens, försenas. Genom en trygg studieekonomi öppnar vi ytterligare dörren för dem som kommer från studieovana hem och för dem som aldrig kan få sina studier försörjda av föräldrarnas förmögenhet.

Partikongressen föreslås besluta:

F197:1 att Socialdemokraterna ställer sig bakom att studielön införs

Borås S-studenter

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F198

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Krav på bättre tillämpning av regler hos CSN

Möjligheten till utbildning och omskolning är viktiga rättvisefrågor. De som vill utbilda sig vidare eller skola om sig ska kunna göra det med generösa och schyssta villkor. Villkoren för studenter är idag allt annat än generösa. Svårigheten att få ekonomin att fungera gör att en del tvekar att studera vidare eller ännu värre avbryter sina studier.

Många studenter jobbar samtidigt som de studerar för att få ihop tillräckligt med pengar för en dräglig tillvaro. Hos CSN finns ett fribelopp som inte påverkar studiestödet, vilket är bra. Det gör att lönen blir en extrainkomst. Ett skydds nät som vi alla har behov av är försäkringar. Försäkringar är ett skydds nät som ingen vill nyttja.

Tyvärr kan vi alla råka ut för oförutsedda händelser och när vi gör det är försäkringen en liten lättnad i sammanhanget. En del försäkringar har ingen beskattning. Det gör att skattesystemet tar hänsyn till att vissa försäkringsbelopp är en kompensation eller ersättning av en förlust.

Enligt regelverket hos CSN ska studenter visas samma hänsyn men det finns brister i tillämpningen. Det gör att en student som får ut ett belopp på hemförsäkringen (ingen beskattning) som ersättning för förlorad egendom kan få avdrag på sitt studiestöd. Att studenter kan drabbas av dubbel olycka är inte acceptabelt.

Partikongressen föreslås besluta:

F198:1 att partikongressen ska verka för en bättre tillämpning av regler hos CSN, när det gäller ej beskattningsbara försäkringsbelopp

Niklas Schedvin

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F199

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kunskapsekonomins förutsättningar: Resurser för den högre utbildningen

För socialdemokratin är det en självklarhet att utbildning är en rättighet – inte ett privilegium. Att vi lägger så stort politiskt fokus på utbildning är för att vi ser utbildning som både ett av de viktigaste verktygen för att säkra jobb och utveckling, men också för att socialdemokratin ser utbildning som en rättighet för alla.

I Europa idag så står striden mellan en stark höger som ser utbildning som ett privilegium och vill begränsa dess omfattning. Det tar sig uttryck i nedskärningar och införandet av studieavgifter i allt fler

länder. Denna utveckling har redan börjat påverka Sverige, och socialdemokraternas utbyggnad av högskolesektorn håller på att undermineras. Studieavgifter har införts för utländska studenter, och utbildningsminister Jan Björlund satsar nu på att lägga ner mindre högskolor runt om i landet – direkt eller med hjälp av dolda nedskärningar.

Utbyggnaden av högskolan är en av de viktigaste och största reformerna socialdemokratin genomfört de senaste 30 åren, och som verktyg för jobbskapande och regional utveckling står den i särklass. Att denna utbyggnad rullas tillbaka är givetvis en stor tragedi. Men ännu större är tragedin att studieavgiftsfrågan nu dyker upp allt oftare i debatten, och så smått börjar ses som ett seriöst alternativ.

Anledningen till att borgerliga debattörer och tankesmedjor kan föra fram idén om införandet av studieavgifter som ett seriöst alternativ är att högskolan faktiskt har allvarliga problem, och att dessa problem inte hanterats. Problemet är det sätt på vilket den högre utbildningen finansieras, vilket fastslogs i högskolereformen 1993. Systemet som nu finns på plats gör det närmast omöjligt att arbeta för att utveckla utbildningarna efter studenternas behov och förutsättningar, utan har istället en incitamentsstruktur inbakad som leder till kortsiktighet och i värsta fall godkännande av undermåliga resultat.

Varje utbildning får en viss mängd pengar beroende på hur många studenter som registrerar sig på utbildningen, och sedan en viss mängd pengar beroende på hur många som klarar utbildningen. Storleken på pengapåsarna som lärosätena får för en viss utbildning fastslogs i samband med högskolereformen 1993, och var redan då schabloner. Idag får en utbildning inom humaniora, juridik, ekonomi och samhällsvetenskap runt en tredjedel så mycket pengar som en utbildning i medicin – oavsett utbildningarnas faktiska innehåll och behov.

Det största problemet med ersättningsnivåerna är att de inte är uppdaterade och att de inte beaktar exempelvis teknikutveckling och undervisningsmetoder. Lägg därtill att även om ersättningen från början kunde anses skälig så har en systematisk urholkning skett sedan 1994/1995, eftersom det så kallade effektiviseringskravet (på pris- och löneuppräknings) för alla myndigheter fungerat som en osthyvel under flera år, och anslagen har inte höjts i den takt som skulle behövas för att kompensera för detta.

Kvaliteten i högskolorna blir lidande när utrymme inte finns för att utforska nya undervisningsmetoder inom många ämnen. Ett moment 22 uppstår när ersättningsnivån är anpassad till s.k. katederundervisning och utveckling av undervisningsmetoderna omöjliggörs på grund av ersättningsnivåerna i sig. Och givetvis är det så att de lärosäten som klarar sig bäst när resurserna inte räcker till för god utbildningskvalitet, det är de som har bäst studentunderlag.

Den borgerliga alliansens svar på problematiken vi ser idag är att straffa de högskolor som har det svårt genom att lägga ner deras utbildningar och ge pengarna till de universitet som det redan går bra för. Samtidigt framförs studieavgifter allt oftare som en lösning på problematiken.

Socialdemokraternas lösning kan aldrig vara att skära ner på högskolesektorn, för att satsa på utbildning är en av de få saker vi alltid varit säkra på som en god och nödvändig framtidsinvestering. Men om finansieringssystemet för högre utbildning inte reformeras så kommer vi tvingas att skära ner på högre utbildning vare sig vi vill det eller ej. Då detta inte är ett alternativ så ska vi reformera systemet. Den reformeringen bör ske mot bakgrund av de behov sektorn redan framfört att man har – och som den nuvarande regeringen i vanlig ordning ignorerat.

Mot bakgrund av SOU 2007:81, Resurser för kvalitet, där lärosäten, högskoleverk och Sveriges Förenade Studentkårer (SFS) hörs kan socialdemokraterna konstruera huvudlinjerna för ett reformförslag som ger möjlighet till långsiktig planering och utveckling utifrån de förutsättningar som varje utbildning och högskola har.

Förslag:

Ansatsen ska vara ett förändrat system där dagens modell med ämnesområdesspecifika ersättningar ersätts med en enhetlig ersättning per helårsstudent på grund- och avancerad nivå. Därtill bör extra tilläggsersättning utgå beroende på vilken undervisningsmetod som tillämpas. Utöver detta skulle det vara en välkommen förändring att slopa den årliga avräkningen mot takbelopp och möjlighet att spara överproduktion – istället kan en fyraårig anslagsperiod instiftas.

I anslutning till en reform av det här slaget bör en per capita-ersättning för helårsdoktorander införas. Detta skulle vara mycket välkommet eftersom transparensen vad gäller finansieringen av doktorandutbildningarna idag är undermålig. Ett system där samtliga tre utbildningsnivåer ryms inom ramen för resurstilldelningsmodellen är då att föredra. Om så skedde skulle statsmakterna kunna få en överblick av doktorandutbildningarnas faktiska kostnad och dimensionera anslaget därefter.

Utöver detta finns även åtgärder som kan genomföras inom det nuvarande systemet för att råda bot på den akuta urholkningen, innan dess att ett helt nytt resurstilldelningssystem kan komma på plats. Högskoleverket har menat att "Höjningen av den lägst betalda per capitaersättningen till 50 000 är särskilt viktig. Det är en förutsättning för att lärosätena även fortsättningsvis ska kunna bedriva utbildning av god kvalitet och öka antalet undervisningstimmar."

Högskolesektorn förefaller ha tappat hoppet om att politiken ska vilja ta sig an finansieringsfrågorna för högre utbildning, och det är därför studieavgiftsfrågan nu finns uppe i debatten. Det är upp till socialdemokratin att visa på handlingskraft och långsiktigt tänkande från politikens sida.

Partikongressen föreslås besluta:

- F199:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en reformering av resurstilldelningssystemet för högre utbildning där utgångspunkterna för resurstilldelning är a) längre anslagsperioder, b) en samlad behovskalkyl för per capitatilldelningen baserat på de innehållsmässiga kraven i kursplanen, undervisningsmomenten, undervisningsformerna, vilka lärarinsatser som behövs för att kunna förverkliga kursplanens intentioner samt vilka medelbehov som finns på central, fakultets och institutionsnivå i övrigt
- F199:2 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att lägsta ersättningen per capita med nuvarande resurstilldelningssystem ska vara satt till minst 50 000 kr per år och student

Sorgenfri S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F200

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Kunskapsekonomins förutsättningar: Resurser för den högre utbildningen

För socialdemokratin är det en självklarhet att utbildning är en rättighet – inte ett privilegium. Att vi lägger så stort politiskt fokus på utbildning är för att vi ser utbildning som både ett av de viktigaste verktygen för att säkra jobb och utveckling, men också för att socialdemokratin ser utbildning som en rättighet för alla.

I Europa idag så står striden mellan en stark höger som ser utbildning som ett privilegium och vill begränsa dess omfattning. Det tar sig uttryck i nedskärningar och införandet av studieavgifter i allt fler länder. Denna utveckling har redan börjat påverka Sverige, och socialdemokraternas utbyggnad av högskolesektorn håller på att undermineras. Studieavgifter har införts för utländska studenter, och utbildningsminister Jan Björlund satsar nu på att lägga ner mindre högskolor runt om i landet – direkt eller med hjälp av dolda nedskärningar.

Utbyggnaden av högskolan är en av de viktigaste och största reformerna socialdemokratin genomfört de senaste 30 åren, och som verktyg för jobbskapande och regional utveckling står den i särklass. Att denna utbyggnad rullas tillbaka är givetvis en stor tragedi. Men ännu större är tragedin att studieavgiftsfrågan nu dyker upp allt oftare i debatten, och så smått börjar ses som ett seriöst alternativ.

Anledningen till att borgerliga debattörer och tankesmedjor kan föra fram idén om införandet av studieavgifter som ett seriöst alternativ är att högskolan faktiskt har allvarliga problem, och att dessa problem inte hanterats. Problemet är det sätt på vilket den högre utbildningen finansieras, vilket fastslogs i högskolereformen 1993. Systemet som nu finns på plats gör det närmast omöjligt att arbeta för att utveckla utbildningarna efter studenternas behov och förutsättningar, utan har istället en incitamentsstruktur inbakad som leder till kortsiktighet och i värsta fall godkännande av undermåliga resultat.

Varje utbildning får en viss mängd pengar beroende på hur många studenter som registrerar sig på utbildningen, och sedan en viss mängd pengar beroende på hur många som klarar utbildningen. Storleken på pengapåsarna som lärosätena får för en viss utbildning fastslogs i samband med högskolereformen 1993, och var redan då schabloner. Idag får en utbildning inom humaniora, juridik, ekonomi och samhällsvetenskap runt en tredjedel så mycket pengar som en utbildning i medicin – oavsett utbildningarnas faktiska innehåll och behov.

Det största problemet med ersättningsnivåerna är att de inte är uppdaterade och att de inte beaktar exempelvis teknikutveckling och undervisningsmetoder. Lägg därtill att även om ersättningen från början kunde anses skälig så har en systematisk urholkning skett sedan 1994/1995, eftersom det så kallade effektiviseringskravet (på pris- och löneuppräknings) för alla myndigheter fungerat som en osthyvel under flera år, och anslagen har inte höjts i den takt som skulle behövas för att kompensera för detta.

Kvaliteten i högskolorna blir lidande när utrymme inte finns för att utforska nya undervisningsmetoder inom många ämnen. Ett moment 22 uppstår när ersättningsnivån är anpassad till s.k. katederundervisning och utveckling av undervisningsmetoderna omöjliggörs på grund av ersättningsnivåerna i sig. Och givetvis

är det så att de lärosäten som klarar sig bäst när resurserna inte räcker till för god utbildningskvalitet, det är de som har bäst studentunderlag.

Den borgerliga alliansens svar på problematiken vi ser idag är att straffa de högskolor som har det svårt genom att lägga ner deras utbildningar och ge pengarna till de universitet som det redan går bra för.

Samtidigt framförs studieavgifter allt oftare som en lösning på problematiken.

Socialdemokraternas lösning kan aldrig vara att skära ner på högskolesektorn, för att satsa på utbildning är en av de få saker vi alltid varit säkra på som en god och nödvändig framtidsinvestering. Men om finansieringssystemet för högre utbildning inte reformeras så kommer vi tvingas att skära ner på högre utbildning vare sig vi vill det eller ej. Då detta inte är ett alternativ så ska vi reformera systemet. Den reformeringen bör ske mot bakgrund av de behov sektorn redan framfört att man har – och som den nuvarande regeringen i vanlig ordning ignorerat.

Mot bakgrund av SOU 2007:81, Resurser för kvalitet, där lärosäten, högskoleverk och Sveriges Förenade Studentkårer (SFS) hörs kan socialdemokraterna konstruera huvudlinjerna för ett reformförslag som ger möjlighet till långsiktig planering och utveckling utifrån de förutsättningar som varje utbildning och högskola har.

Förslag:

Ansatsen ska vara ett förändrat system där dagens modell med ämnesområdesspecifika ersättningar ersätts med en enhetlig ersättning per helårsstudent på grund- och avancerad nivå. Därtill bör extra tilläggsersättning utgå beroende på vilken undervisningsmetod som tillämpas. Utöver detta skulle det vara en välkommen förändring att slopa den årliga avräkningen mot takbelopp och möjlighet att spara överproduktion – istället kan en fyraårig anslagsperiod instiftas.

I anslutning till en reform av det här slaget bör en per capita-ersättning för helårsdoktorander införas. Detta skulle vara mycket välkommet eftersom transparensen vad gäller finansieringen av doktorandutbildningarna idag är undermålig. Ett system där samtliga tre utbildningsnivåer ryms inom ramen för resurstilldelningsmodellen är då att föredra. Om så skedde skulle statsmakterna kunna få en överblick av doktorandutbildningarnas faktiska kostnad och dimensionera anslaget därefter.

Utöver detta finns även åtgärder som kan genomföras inom det nuvarande systemet för att råda bot på den akuta urholkningen, innan dess att ett helt nytt resurstilldelningssystem kan komma på plats. Högskoleverket har menat att "Höjningen av den lägst betalda per capitaersättningen till 50 000 är särskilt viktig. Det är en förutsättning för att lärosätena även fortsättningsvis ska kunna bedriva utbildning av god kvalitet och öka antalet undervisningstimmar."

Högskolesektorn förefaller ha tappat hoppet om att politiken ska vilja ta sig an finansieringsfrågorna för högre utbildning, och det är därför studieavgiftsfrågan nu finns uppe i debatten. Det är upp till socialdemokratin att visa på handlingskraft och långsiktigt tänkande från politikens sida.

Partikongressen föreslås besluta:

F200:1 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för en reformering av resurstilldelningssystemet för högre utbildning där utgångspunkterna för resurstilldelning är: a) längre anslagsperioder, b) en samlad behovskalkyl för per capitatilldelningen baserat på de innehållsmässiga kraven i kursplanen, undervisningsmomenten, undervisningsformerna,

vilka lärarinsatser som behövs för att kunna förverkliga kursplanens intentioner samt vilka medelbehov som finns på central, fakultets och institutionsnivå i övrigt

F200:2 att Socialdemokratiska arbetarepartiet verkar för att lägstaersättningen per capita med nuvarande resurstilldelningssystem ska vara satt till minst 50 000 kr per år och student

Christoffer Ivarsson

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F201

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Kvinnors belastningsskador

Kvinnors arbetsskador är svåra att få igenom just som arbetsskador. Mycket beror på att kvinnors skador inte bedöms utifrån en frisk kvinnokropp, utan ifrån en frisk manskropp, cirka 20–25 år.

Detta borde ändras på för att få en rättvisare bedömning av kvinnors arbetsskador.

Partikongressen föreslås besluta:

F201:1 att SAP ska verka för att forskningen om kvinnans kropp påskyndas för en rättvisare bedömning vid arbetsskador

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F202

KALIX ARBETAREKOMMUN

Riktade anslag till forskning för framtagande av nya antibiotika

Under årtionden har det pågått en kapplöpning mellan bakterier och antibiotika. Under senare år har sjukvården bedrivit en aktiv kampanj för att minska antibiotikaanvändningen, eftersom en överdriven användning leder till resistens.

Den minskade användningen av antibiotika har fått till följd att läkemedelsföretagen inte längre anser det vara lönsamt med forskning för att ta fram nya läkemedel på området. Bakterierna har nu övertag och framstående forskare menar att det inte är pengar som kommer att stänga sjukhusen utan de resistenta bakterierna.

Det är inte rimligt att ekonomisk lönsamhet skall styra forskning som är av avgörande betydelse för mänskligheten. Normalt skall inte politiken styra forskningen i detalj men denna fråga är av så stor vikt för vårt samhälle att undantag från denna regel bör göras.

Partikongressen föreslås besluta:

F202:1 att partiet i berörda instanser på Europainivå verkar för riktade anslag till forskning för framtagande av nya antibiotikum

F202:2 att partiet i statsbudgeten tar med riktade anslag för forskning för framtagande av nya antibiotikum

Maud Lundbäck

Kalix arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F203

STAFFANSTORP ARBETAREKOMMUN

Omprövning av Centrala studiestödsnämndens åldersgränser

För närvarande är det låne- och bidragsstopp från Centrala studiestödsnämnden (CSN) när man fyller 55år. Från och med det året man fyller 45 börjar möjligheten att låna begränsas. Det är då max 220 veckor som gäller, sedan minskar möjligheten med 20 veckor om året, är man 47 år t.ex och vill börja studera är det 180 veckor som gäller.

Har någon påbörjat en utbildning t.ex till undersköterska vid 54 för att bli mer attraktiv på arbetsmarknaden, upphör bidrag och lånemöjligheter vid 55 års ålder. Har den studerande då inte sparade pengar att ta till resten av utbildningstiden är det till att avbryta studierna eller ta banklån.

Anledningen till att lånemöjligheterna åldersbegränsas är bl.a att den studerande inte ska betungas med alltför stora återbetalningskostnader under de år man har kvar att arbeta.

I riksdagen finns en bred enighet om att arbetslivet måste förlängas. Pensionsåldersberedningen som skall lägga fram sitt förslag våren 2013, har i ett delbetänkande pekat på att det svenska arbetslivet är socialt skiktat och att de sociala klyftorna ökat på arbetsmarknaden.

Tesen satsa på livslångt lärande måste göras genomförbar. En utbildning i högre ålder kan bidra till bättre arbetsvillkor och också öka arbetsgivarnas intresse att anställa äldre personer. Enligt en nyligen genomförd undersökning anser många arbetsgivare att äldre är teknikfientliga och ointresserade av att lära något nytt.

Så är det naturligtvis inte, möjligheter måste bara ges till utveckling i arbetet och utbildning. Kunskap skall omvandlas till värde sa Löfvén i sitt sommartal.

Jag anser att skall intresset för att arbeta längre och skjuta på pensionsuttaget gå att genomföra, måste möjligheterna öppnas för att utbilda sig även med stöd från Centrala studiestödsnämnden och åldersgränsen omprövas.

Partikongressen föreslås besluta:

F203:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att ta initiativ till förändringar i låne och bidragsmöjligheten från CSN enligt motionens syfte

Ulla Fredriksson

Staffanstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F204

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Slopa avgiften till högskolor och universitet för utomeuropeiska studenter

Höstterminen 2011 infördes avgifter på svenska högskolor och universitet för utomeuropeiska studenter. Som en direkt konsekvens har andelen studenter som väljer att söka till de svenska högskolorna och universiteten från länder utanför EU/ESS minskat drastiskt. Detta trots de stipendier som det finns möjlighet för dessa studenter att söka.

Utbildning är ett mycket konkret sätt att hjälpa utvecklingsländer till att själva lyfta sig och förbättra sina levnadsförhållanden. Samtidigt kan de utbytesstudenter som väljer att studera i Sverige mycket väl bli de personer som kommer att sitta på nyckeln till vår export i framtiden. Detta eftersom att de åker hem med både ny kunskap, nya kontakter och förhoppningsvis också goda minnen av Sverige. En ytterligare aspekt är att Sverige även har brist på kompetens inom en rad områden och behovet av ingenjörer, vårdpersonal och flera andra kompetenser kommer att öka ännu mer inom en snar framtid. Vissa av studenterna som är här och utbildar sig inom exempelvis dessa områden kan vara just de som svenska företag och offentlig sektor kommer att anställa för att klara av denna kompetensbrist. Detta genom att vissa av dem väljer att bo kvar och söka arbete i Sverige efter studierna.

Sverige har inte råd att gå miste om dessa studenter och vi Socialdemokrater bör tydligt ta ställning för att slopa avgifterna för utomeuropeiska studenter.

Partikongressen föreslås besluta:

F204:1 att slopa avgiften för utomeuropeiska studenter som väljer att studera vid svenska lärosäten slopas

Otto Keyser

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F205

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Socialdemokratisk utbildnings- och bostadspolitik som motkraft mot alliansens elitfixering

Alliansens politik ökar klyftorna i samhället, vilket orsakar allt större skillnader i inkomster och hälsa. Vilka chanser och stöd har barn till funktionshindrade, sjukskrivna utan sjukersättning och arbetslösa utan A-kassa att få stöd och möjlighet att lyckas i sin skolgång?

Ungdomar som inte når bra utbildningsresultat ger upp om sina framtidsmöjligheter. När dörren till högre studier och ett fast jobb slås igen drabbas allt fler ungdomar av psykiska besvär. Gruppen med ungdomar som varken arbetar eller studerar ökar.

Alliansens satsar på elitskolor och drar ner budgetposten till gymnasiet med 5 miljarder. Allt färre studenter kan fullfölja sina studier då det inte går att uppbringa bostäder på studieorten. Nu ska Alliansen även minska antalet studieplatser på universitet. Vart ska den största generationen på 50 år 90-talisterna ta vägen?

I glesbygdsmråden fortsätter färre till högre studier än i städer. Detta kan dels bero på den socioekonomiska familjesituationen då studielån inte räcker till bostad och andra ökade omkostnader. Dels på att man inte har samma möjlighet att få inspirerande och intresseväckande stimulans kring spännande studier och yrkesval genom forskarkontakter och universitetsbesök.

För att vårt något sänkt jämlika välfärdssystem ska kunna upprätthållas krävs att fler kan gå genom utbildningar som leder till arbeten med allt större kunskapsinnehåll för att våra produkter och tjänster ska kunna konkurrera globalt.

Med målet att nå ett socialt, ekologiskt och ekonomiskt hållbart samhälle med hållbar frihet till alla föreslår jag att socialdemokraternas partikongress tar ställning i denna fråga.

Partikongressen föreslås besluta:

- F205:1 att partistyrelsen får i uppdrag utveckla utbildningspolitik för att öka förutsättningar för att studierna ger lika möjligheter i utbildningsresultat oavsett socioekonomisk bakgrund
- F205:2 att förtydliga och villkora det publika uppdraget i forskar- och universitetsanslag, så att även fler barn har möjlighet att få träffa spetsforskare och diskutera våra gemensamma framtida utmaningar och de kunskaper och färdigheter som behövs för att vi ska lösa dem
- F205:3 att yrkesvägledning byggs ut för bättre rådgivning kring möjliga studier och yrkesval. För att hinna stödja och inspirera fler elever att våga satsa på sina framtidsfunderingar
- F205:4 att säkerställa rimlig levnadsnivå i studielånens storlek
- F205:5 att säkerställa studentboende till rimlig kostnad

Jonny Springe

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F206

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Stoppa diskrimineringen av gravida studenter

I dag får många kvinnliga studenter som föder barn en smärre chock när de ska återuppta sina studier och får nej från CSN när de söker studiemedel. Så här fungerar det:

Om en student börjar sin termin i januari äger tentan ofta rum i juni. Hela kursen examineras då. Om man däremot får barn i mars och går på sin föräldraledighet så kommer man inte att kunna skriva tentan i juni. Därmed tar man inte de poäng som krävs för att man ska få studiemedel för nästkommande termin.

Vid sjukdom kan CSN bevilja dispens för nedsatt arbetsförmåga som man inte kan planera och det fick CSN göra tidigare för graviditet också. Det ändrades av regeringen 2009, man kan planera en graviditet och därmed kan man också planera sin nedsatta arbetsförmåga. Summa summarum, en student som blir gravid och inte kan skriva sin tenta får inget studiemedel när hon ska återuppta sina studier.

I dag finns lagar som förbjuder den typen av diskriminering av gravida kvinnor på den ordinarie arbetsmarknaden men det är fortfarande fritt fram att diskriminera gravida studenter. Det är en ohållbar situation om vi vill att studenter som skaffar barn ska slutföra sina studier. Varje person som påbörjar en kostsam universitetsutbildning utan att slutföra den kostar samhället stora resurser. Att underlätta för kvinnor som föder barn att slutföra sina studier är en ren investering för samhället.

Partikongressen föreslår besluta:

F206:1 att dispens från CSN:s poängkrav ska beviljas kvinnor som föder barn under terminen

Avantgarde

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F207

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Studieavgifter för utländska studenter

Sveriges högskole- och forskningsminister tycker inte att svenska skattebetalare ska sponsra utbildning för utländska studenter. Så har också den borgerliga regeringen beslutat och förändringen har trätt i kraft.

Ministern förtiger det positiva med att den högre utbildningen i Sverige är avgiftsfri för alla. Han bryr sig inte om att utländska studenter är en kvalitetsfaktor för den högre utbildningen som stärker mångfalden och ökar förståelsen för andra. Inte heller bryr han sig om att avgiftsfriheten är en konkurrensfördel för Sverige.

Men det är enbart studenter från länder utanför EES-området (alltså länder som inte ingår i EU) som nu tvingas betala för sina studier vid svenska högskolor/ universitet. Konsekvenserna av den slopade avgiftsfriheten för studenter som kommer från länder utanför EU, har inte uteblivit. Högskolan på Gotland har t.ex. tappat 90 % av sina utländska studenter. Även om effekterna inte är lika dramatiska på andra högskolor/universitet är de mycket negativa.

Den borgerliga regeringen talar om internationell solidaritet, men visar i handling att de enbart bryr sig om människor i EU-länder.

Vi delar Sveriges Förenade Studenters (SFS) uppfattning, att det istället för att göra som regeringen gjort, vore angeläget att öka antalet internationella studenter i den svenska högskolan. Inte minst därför att internationellt utbyte är helt centralt för att den högre utbildningen ska kunna leva upp till målet om kritiskt tänkande och oberoende. Den främlingsfientlighet som breder ut sig både i Sverige och runt om i världen ger ytterligare motiv för möjligheter till ökat – inte minskat utbyte!

Konsekvenserna av den slopade avgiftsfriheten blir att;

- Sverige tar ett stort steg från internationellt samarbete och kontakter med världen utanför Europa,
- Sverige tappar framtida arbetskraft eftersom högskolor och universitet är en viktig rekryteringsbas för många företag,
- Sveriges rykte som ett land präglat av solidaritet minskar.

För oss får den internationella solidariteten inte ha några geografiska eller tillhörighetsgränser.

Den internationella solidariteten ska bygga på alla människors lika värde och vi måste förstå att det bara är genom ökat utbyte och kunskap om varandras villkor som en tryggare och fredligare värld kan byggas.

Partikongressen föreslår besluta:

F207:1 att partiet noga följer konsekvenserna av den slopade avgiftsfriheten för studenter som kommer från ett land som inte tillhör EU

F207:2 att utifrån den kunskapen och våra värderingar forma ett socialdemokratiskt alternativ till den borgerliga orättvisa som deras system innebär

Gunnel Hedström och Siv Palmgren

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F208

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Studiemedel för studenter

I Sverige har socialdemokraterna kämpat för att så många som möjligt ska få möjlighet att via utbildning skapa en bättre framtid. Utbildning anses också vara en grund för att arbetsmarknaden ska kunna få tillgång till utbildad personal samt personer som vill och kan starta företag. I den globala konkurrensen är

utbildning en väg som många länder satsar allt mer på. För Sveriges framtid gäller det att bygga vidare på utbildningen och dess möjligheter, speciellt studier vid högskola.

Här är det viktigt att satsa på högskolestudenterna. Dessa har fått lite förbättringar rörande studiemedlet men mer behöver göras. Socialdemokraterna behöver gå i bräschen för att förbättra studenternas studiefinansiering. Även om studenterna kan tjäna extra pengar genom att arbeta är det viktigt att slå fast att studier vid högskola är ett heltidsarbete. Studenter ska inte behöva arbeta extra för att få ekonomin att gå ihop, vilket många tvingas göra. En del tvingas tacka nej till att studera vidare på grund av detta.

I framtiden riskerar vi att få ett samhälle där de med pengar och andra resurser hemifrån är de som studerar vidare. Det är en utveckling som försvagar landet och begränsar människors möjligheter i livet. För socialdemokratin har det varit mycket viktigt att bygga ut högskolan så att ännu fler i Sverige kan utbilda sig. Det är därmed viktigt att förändra studiemedlet.

Partikongressen föreslås besluta:

- F208:1 att Socialdemokraterna fortsätter att arbeta för att höja studiemedlet för studenter upp till en nivå som återspeglar heltidsstudier och som gör att studenterna kan klara sig ekonomiskt utan att behöva ta ett arbete
- F208:2 att det därefter sker kontinuerliga förändringar av studiestödet som gör att studenterna inte förlorar i förhållande till andra grupper i samhället

Roger Jönsson, Mike Enocksson och Adrian Magnusson
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F209

PERSTORPS ARBETAREKOMMUN

Stärk rekryteringen till yrkeslärarutbildning

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Partikongressen föreslås besluta:

- F209:1 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

Ronny Nilsson
Perstorps arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F210

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften.

Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Partikongressen föreslås besluta:

F210:1 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare

Joachim Fors

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F211

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Stärk studiemedlen

Det svenska studiemedelssystemet har utformats för att möjliggöra för alla oavsett bakgrund att kunna studera. Tyvärr är det mycket tveksamt om studiemedelssystemet lever upp till den målsättningen längre. Studiemedlen har undergrävts av ökade kostnader och studenternas ekonomiska situation har under ett långt antal år försämrats. Från början av 1980-talet till 2003 hade studenternas genom studiemedlets utveckling förlorat över 20 % i köpkraft i förhållande till den allmänna prisutvecklingen (KPI).

De begränsade ekonomiska förutsättningarna som dagens studiemedelnivå innebär ger upphov till flera negativa effekter. Det är givetvis rimligt att studenter arbetar under ferier, men många tvingas arbeta även vid de tillfällen då studierna kräver som mest tid och engagemang. Omfattande arbete vid sidan av studierna kan innebära att studieresultatet blir lidande och riskerar att sänka de svenska högskolestudenternas resultat. Studiemedlets begränsade förutsättningar medför också att många studenter klarar situationen endast i de fall de får ekonomiskt bidrag från föräldrar. För ytterligare en del medför de ekonomiska villkoren att de väljer bort högre studier pga. Osäkerheten det innebär att leva på studiemedel.

För att generellt förbättra förutsättningarna för alla att kunna studera bör bidragets andel av studiemedlen höjas. Men viktigast i nuläget är trots allt att höja den sammanlagda studiemedelnivån så att

alla studenter får en rimlig ekonomisk situation. Som socialdemokrater måste vi stärka studiemedelssystemet, inte minst för att motverka den sociala snedrekryteringen. Vi måste förhindra att det blir en klassfråga vem som har råd att studera, eller att valet av studieort utgår från om man har råd att flytta hemifrån eller inte. Det är dessutom viktigt för uppslutningen kring den generella välfärden att dagens och morgondagens studenter känner att de får det stöd som under studietiden. Detta stöd behövs för att hålla en balans mellan akademikers och övrigas löneutveckling och därmed hindra ökade löneklyftor, samt för att vidmakthålla den solidaritet som är grundläggande i en välfärdsstat.

Det krävs en uttalad ambition att stärka och säkra studiemedlen, vilket inte får stanna vid att studenterna får någon hundralapp extra i studiemedel under nästa mandatperiod. Vi socialdemokrater måste verka för att studiemedlet både höjs väsentligt, senast efter valet 2014, samt att studiemedlen för framtiden inflationssäkras genom att bindas till konsumentprisindex.

Partikongressen föreslås besluta:

- F211:1 att arbeta för att de sammanlagda studiemedlen för heltidsstuderande höjs med minst 1 000 kr per månad från dagens nivå, senast efter valet 2014
- F211:2 att arbeta för att studiemedelnivån knyts till konsumentprisindex för att motverka att studiemedlen med tiden minskar med inflationen

Björn Abelson, Anders Almgren och Gunnar Jönsson
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F212

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Svensk imamutbildning

I Sverige bor idag ca en halv miljon invånare som har en muslimsk kulturell bakgrund och identitet. För drygt sextio år sedan bildades den första muslimska församlingen i Sverige. Behovet av imamutbildning i Sverige har diskuterats vid flera tillfällen. Dåvarande statsrådet Lars Lejonborg beställde en utredning 2008 för att kartlägga och analysera behov av utbildning för imamer i Sverige. Utredningen leddes av Erik Amnå och blev klar 2009, SOU 2009:52 Staten och Imamerna.

I inledningen beskrivs imamernas uppgift: ”En imam är vanligtvis församlingarnas religiösa ledare. Han förrättar fredagsbönen och arbetar som själasörjare. Han är inte sällan också församlingens och enskilda medlemmars ombud och rådgivare i kontakt med myndigheter. Han kan vägleda enskilda i frågor om hur han anser att de kan leva sina liv som muslimer i Sverige.

I princip är alla imamer män. Endast manliga imamer kan förrätta fredagsbönen, medan kvinnliga imamer kan leda kvinnor i bön. De flesta imamer har en religiös utbildning från universitet i länder dominerade av islamiska seder och bruk, företrädesvis från Balkan, Turkiet och Mellanöstern. Bland de

250–300 imamer som arbetar i Sverige uppstår den stora majoriteten lön från annan sysselsättning och arbetar på sin fritid som imamer. Flertalet svenska imamer har varit här i tio år eller mer.”

Utredaren anförde flera problem med att initiera en statlig utbildning av imamer i Sverige men föreslog ändå att imamers vidareutbildningsbehov, för att kunna verka i Sverige, bör tillgodoses inom det befintliga utbildningssystemet, omfattande såväl SFI-utbildning som utbildning i språk och samhällskunskap vid landets folkbildningsinstitutioner, högskolor och universitet. Ännu har inga steg tagits för att genomföra detta förslag.

För att bli präst i Svenska Kyrkan krävs 300 högskolepoäng som erbjuds vid statliga universitet. I rättvisans namn borde även imamer erbjudas utbildning. Jag anser därför att det finns behov av utbildning i svenska lagar och svensk kultur för praktiserande imamer i Sverige.

För min del ser jag det som problem idag, att våra muslimska församlingar måste lita till imamer som utbildats i andra länder med helt annan syn på jämställdhet och andra lagar vad gäller våld i hemmet t.ex. Inte minst visade programmet Uppdrag granskning i sitt program våren 2012 på detta. Mahmoud Khalfi, imam i Stockholmsmoskén och talesperson för Islamiska förbundet i Sverige, Ifis, uttalande efter programmet Uppdrag granskning att problemet bottnar i att tolkningarna av islam skiljer sig åt mellan länderna, samtidigt som de flesta svenska imamer har utbildats utanför Europa. Jag delar den uppfattningen och anser därför det nu dags att starta en utbildning för imamer i Sverige.

Partikongressen föreslår besluta:

F212:1 att inrätta en utbildning för imamer i Sverige

Bilal Dogan

Huddinge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F213

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Tillgänglighet till högskoleprovet

Högskoleprovet i allmänhetens ögon - otaliga tillfällen

Att få skriva ett högskoleprov kan ses som en möjlighet för den enskilde men också för samhället. För den enskilde därför att han eller hon får möjlighet att växa och förverkliga sina drömmar genom högre utbildning. För samhället genom att den enskildes kompetens och lust att lära tas tillvara.

Grunden för svensk handikappolitik är alla människors lika och okränkbara värde. För att tillmötesgå enskildas behov (och för att uppfylla andemensingen i den politiska intentionen) anpassas många delar av samhället. Detta gäller även högskoleprovet.

Utgångspunkten är naturligtvis att alla som vill ska få göra provet utan ett tak på hur många prov som får avläggas från den enskilde. Detta är också den generella uppfattningen, att provet är fritt tillgängligt. Så är det dock inte i dag.

Högskoleprovet i vissa ”ögon”- Fyra

Det finns två kategorier som synskadade placeras i då dessa skall skriva provet. Dessa är synskadad och gravt synskadad. Som synskadad skriver man samma prov som de utan nedsättning. Samtliga ordinarie delar ingår och någon begränsning i antalet skrivtillfällen finns inte. Stödet ligger i att den som tillhör denna kategori kan få:

- Förlängd tid vid avläggandet.
- Medta syntekniska hjälpmedel.
- Uppgiftsblanketten förstorat till A3.

Som gravt synskadad skriver man ett annat anpassat prov som endast kan skrivas fyra gånger under den enskildes livstid. Provet kan läggas i punktskrift eller DAISY-format. Möjlighet till ledsagarservice i lokalerna finns, anteckningshjälp erbjuds, och förlängd tid tillhandahålls.

Skälet till att antalet provtillfällen begränsas till fyra tillfällen är att delprovet DTK inte ingår. Anledningen till detta är att det är svårt att inlägga detta delprov i blindskrift eller DAISY-format. För att kompensera bortfallet från DTK utökas antalet övriga uppgifter som återfinns i de kvarvarande delarna.

Denna begränsning i antalet provtillfällen är inte rättvis. Jag har förståelse för att det kan vara tidsödande och krävande för myndigheterna att anpassa proven. Men jag anser ändå att det är krav man kan ställa för att dessa grupper skall ha likvärda möjligheter att påbörja sin utbildning. Om man därtill beaktar att provet av vissa görs av det enkla skälet för att de önskar ”utmana sig själva” så blir sprickan än mer djup. Denna grupp har också rätt till stimulans! Därför anser jag denna begränsning skall tas bort.

Ingen syncentral? Inget stöd!

För att överhuvudtaget få något som helst stöd vid provtillfället fodras att den funktionshindrade (synskadade) är inskriven vid en syncentral. Syncentralen är skild från den ”vanliga” Ögonmottagningen. Meningen är att man hos syncentralen skall få hjälp med att anpassa vardagen så man kan klara livsföringen på ett ändamålsenligt sätt trots sin nedsättning. Man skulle kunna säga att syncentralen har ansvar för att behandla de komplikationer nedsättningen medför i det dagliga livet och att ögonmottagningen har ansvar de rent medicinska bitarna.

Problemet är bara att alla som har en synnedsättning inte är inskrivna vid en syncentral. Detta för att landstingen ofta har en undre gräns för hur omfattande nedsättningen måste vara för att man skall anses tillhöra syncentralen. Ofta fodras även remiss från överläkare eller specialistläkare.

Enligt min mening skall kravet på att man skall vara inskriven vid syncentralen för att få stöd vid provet slopas. Det bör istället räcka med att intyg från ögonläkare på ögonmottagningen eller motsvarande uppvisas för att styrka nedsättningen samt att den synskadade kan antas vara i behov av anpassningar vid själva provtillfället.

Klassresor med penna och papper till VHS i Strömsund ska inte kosta något. I dagsläget kostar det ett par hundra kronor att avlägga provet. Jag anser att denna avgift på sikt skall slopas.

Partikongressen föreslås besluta:

F213:1 att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om lika möjlighet till avläggande av antalet högskoleprov

- F213:2 att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om att kravet på att vara inskriven hos syncentral för att räknas som synskadad vid avläggande av provet slopas till förmån för vad som anförs i motionen
- F213:3 att partikongressen beslutar att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti skall verka för det som anförs i motionen om avgift för avläggande av högskoleprov

Vahan Balci

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F214

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Universitetens/högskolornas utbildningsprogram måste tillföras kunskaper om hbt-frågor

Det övergripande målet med att förbättra samhället för hbt-personer bör vara en ständig process, då attitydförändringar tar lång tid.

I flera vetenskapliga rapporter framkommer det att de flesta hbt-personer har en god hälsa, men att hbt-gruppen generellt har betydligt sämre psykisk hälsa än övriga. ”En statistiskt säkerställd större andel i gruppen unga homo- och bisexuella samt i gruppen unga som är osäkra på sin sexuella läggning har försökt ta sitt liv än unga heterosexuella. Det är 17% av de unga männen som är osäkra på sin sexuella läggning och 11% av de unga homo eller bisexuella männen som rapporterar att de någon gång försökt ta sitt liv. Detta kan jämföras med 3% av de unga heterosexuella männen. Bland de unga kvinnorna har så många som var fjärde homo- eller bisexuell kvinna och var femte kvinna som är osäker på sin sexuella läggning försökt ta sitt eget liv. För unga heterosexuella kvinnor var motsvarande siffra 8% (ref. HON HEN HAN, sid 38, Ungdomsstyrelsens skrifter, 2010:2)

Det behövs en kraftig förbättring vad gäller saklig kunskap om hbt-frågor i samhället för att öka förståelsen för de medborgare som inte passar in i heteronormen.

Utbildning i hbt-frågor till yrkesgrupper som utbildar eller arbetar med människor i olika situationer vore en god början. Att utbilda alla redan yrkesverksamma inom området är inte genomförbart. Det är därför av största vikt att samtliga som genomgår utbildning för att på olika nivåer arbeta med människor, erhåller grundläggande utbildning i hbt-frågor inom sitt utbildningsprogram. Idag saknas sådana grundläggande utbildningsinsatser i de flesta yrkesutbildningar till t. ex, lärare, socionom, psykolog, jurist, läkare, sjuksköterska samt övriga vårdutbildningar.

Partikongressen föreslås besluta:

- F214:1 att verka för en översyn av högskoleförordningens examensordning som leder till att bl.a. nämnda yrkesutövare erhåller adekvat kunskap inom hbt-området

Fredrik Bernhardtz

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F215

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Universitetens/högskolors utbildningsprogram för människovårdande yrken måste tillföras kunskaper om HBT-frågor

Det övergripande målet med att förbättra samhället för hbtq-personer bör vara en ständig process. Attitydförändringar tar lång tid. I flera vetenskapliga rapporter framkommer att de flesta hbtq-personer har en god hälsa, men om man lyfter fram grupper och gör jämförelser med gruppen heteronormativa personer, så visar det sig att personer som tillhör gruppen hbtq har en betydligt sämre fysisk hälsa. Det behövs en kraftig förbättring vad gäller saklig kunskap om hbtq-frågor bland samhällets medborgare för att öka förståelsen för de medborgare som tillhör hbtq-gruppen. Utbildning i hbtq-frågor till alla medborgare, särskilt till de yrkesgrupper som arbetar med ”människovård” i samhället, vore en god början. Att kunna utbilda alla redan yrkesverksamma inom området är inte genomförbart. Det är därför av största vikt att samtliga som genomgår utbildning för att på olika nivåer arbeta med människor, erhåller grundläggande utbildning i hbtq-frågor inom sitt utbildningsprogram.

Vid de flesta av våra lärosäten saknas utbildning inom utbildningsprogrammen för människovårdande yrkesutbildningar.

I alla utbildningsprogram skall utbildning om hbtq-frågor ingå. Idag saknas sådana grundläggande utbildningsinsatser i de flesta yrkesutbildningar t.ex. lärare, polis, socionom, psykolog, jurist och olika medicinska samt vårdutbildningar som sjuksköterskeutbildning.

Partikongressen föreslås besluta:

F215:1 att arbetarekommunen och partidistriktet verkar för att få in skrivningar om utbildning i grundläggande hbt-kunskap i högskoleförordningens examensordning, särskilt vad gäller i utbildningsprogrammen för ”människovårdande och läraryrken”

Jan-Olof Rosenberg och Richard Mellberg, HBT-socialdemokrater i Sörmland
Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F216

VÄRMLANDS PARTIDISTRIKT

Utbildning vid landets högskolor och universitet

Utbildning är en avgörande förutsättning för att utjämna olikheter i fördelningen av välfärd, inflytande och möjligheter till att aktivt delta i samhället. Att alla människor faktiskt har rätt till kunskap och utveckling måste vara vår absoluta utgångspunkt. Kunskap blir inte mindre för att den delas av fler – tvärtom. Tillväxt och välfärd förutsätter en hög utbildningsnivå i hela befolkningen. Utbildningspolitiken är därför central för en framgångsrik fördelningspolitik. Det har varit framgångsrik socialdemokratisk politik som har möjliggjort att högskolesektorn har växt och att lärosäten nu finns på många håll i landet, nära människor. Att många utbildningar finns på distans har också gjort att fler människor, inte minst från studieovana miljöer, har fått möjlighet att läsa vid högskolor och universitet. Att arbetslivserfarenhet tidigare var meriterande för att komma in på utbildningar har också bidragit till en breddad rekrytering och det bör återinföras igen. Många studenter, inte minst de äldre, känner stor rädsla för att skuldsätta sig och vill inte behöva läsa mer än nödvändigt.

Universitetets bas vilar på den nyfikenhetsdrivna grundforskningen där enträgna forskare hela tiden flyttar fram de vetenskapliga positionerna. Utan förändring händer ingenting i vårt samhälle. Men det är viktigt att behålla perspektivet att all forskning vare sig kan eller ska kommersialiseras eller säljas. Forskning som vidgar tanken och bidrar till förändringar är och kommer alltid att vara oerhört värdefull.

Ett modernt samhälles utveckling förutsätter en ökad kontakt mellan akademien å ena sidan och näringsliv och samhälle å den andra sidan. För oss socialdemokrater har det alltid varit en självklarhet att forskningen angår hela samhället, inte bara de som är närmast verksamma i den. Detta perspektiv har stärkt förutsättningarna för forskarna och legitimiteten för deras arbete och resultat. En förbättrad arbetslivskoppling gynnar inte bara studenterna utan är även viktigt för utvecklingen av näringsliv och samhälle. Vid t ex Karlstads universitet ser vi mycket lyckade exempel på klusterbildningar där näringsliv, offentlig verksamhet och akademi bedriver lyckad forskning och samarbete.

Att bedriva forskning vid alla lärosäten har flera fördelar. Det stärker en forskningsbaserad grundutbildning och är en förutsättning för undervisning på solid vetenskaplig grund. Den socialdemokratiska forskningspolitiken möjliggör spets och bredd i hela Sverige. Den underlättar för högskolor att rekrytera goda forskare och höja andelen disputerade lärare. Den forskning som bedrivs vid högskolorna har ofta ett gott samarbete med det lokala och regionala näringslivet, inte minst basnäringarna, och har ofta nära till tillämpning och kommersialisering. Att forskning ska kunna bedrivas i hela landet bidrar till tillväxt i alla Sveriges regioner.

Vi motsätter oss starkt ett tudelat system för forskningen där universitet och högskolor delas upp i någon form av A- och B-lag. Om forskningen bedrivs i mindre eller större skala, eller vid ett universitet eller en högskola, ska inte stå i förgrunden. Avgörande är att kvaliteten är hög. Arbetsmarknadskopplingen måste också bli tydligare i forskarutbildningen. De som söker forskarutbildning ska få en god bild av hur kunskaperna kan användas inom andra delar av samhället, och en form av yrkesvägledning för

doktorander bör inrättas på lärosätena. Rörligheten mellan företag, institut och högskola kan också stimuleras genom ökad betoning av erfarenhet från näringslivet och den offentliga sektorn vid tillsättning av tjänster inom högskolan. Det ska vara meriterande för akademiker att jobba i näringslivet eller offentlig sektor. Delade tjänster, industripostdoc, industridoktorander med mera bör användas.

Partikongressen föreslår besluta:

- F216:1 att arbetslivserfarenhet återigen blir meriterande för att komma in på högskoleutbildning
- F216:2 att den nyfikenhetsdrivna forskningen fortsatt utgör basen för universitetens inriktning
- F216:3 att samarbete mellan akademi, samhälle och näringsliv premieras och blir meriterande i forskningsutbildningen
- F216:4 att kvalitativt god forskning ska kunna bedrivas i hela landet

Värmlands partidistrikt

MOTION F217

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Utländska studenter

Under 2011 avskaffade den nuvarande borgliga regeringen rätten för utomeuropeiska studenter att läsa fritt på våra universitet och högskolor. Detta har medfört att antalet drastiskt har minskat. För Sverige innebär det en stor förlust i våra kontakter med omvärlden. De studenter som kommer utanför EU kommer inte bara hit med sin kultur och hemlandets syn på hur saker fungerar och förhåller sig till varandra de får också vår influens på dessa och kan med dessa kunskaper påverka sitt hemlands utveckling in i framtiden.

För oss svenskar är det en marginell kostnad att ta emot dessa studenter och ge dem den klassresa vi själva vill ge så många av våra barn och ungdomar redan boende i Sverige.

Partikongressen föreslår besluta:

- F217:1 att vi omgående ska undersöka möjligheten att återinföra gratis undervisning för utomeuropeiska studenter på universitet och högskolor i Sverige

Stefan Lissmark

Höörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F218

UMEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utveckla den högre utbildningen

Att läsa på en högre utbildning är något som blir allt mer viktigt i dagens samhälle. Tyvärr brister kvalitén på högskoleutbildningarna när det gäller exempelvis antal timmar lärarledd tid och handledning. Även om statistiken pekar på att universiteten får en allt bättre representation när det gäller samhällsklasser kvarstår dock faktum att större delen av studenter kommer ifrån en bakgrund med en eller två högutbildade föräldrar. Undersökningar pekar också på att fler skulle kunna tänka sig att studera på högre utbildning om de inte behövde skuldsätta sig så mycket.

Att få fler att läsa på högre utbildning och fler från olika samhällsklasser är oerhört viktigt för både för samhällets utveckling samt mångfalden. Det livslånga lärandet är också viktigt för den personliga utvecklingen vilket är ovärderligt. Den högre utbildningens kvalité måste dock höjas med mer resurser till utbildningar som är eftersatta och införandet av ett mer generöst studiemedel. Minimum för lärarledda timmar bör ligga på 15 timmar, i linje med Sveriges förenade studentkårers krav, samt studiemedlet borde omvandlas till en studielön som beräknas enligt vad som anses som en rimlig levnadsnivå och de utgifter en student har med litteratur o.s.v.

Partikongressen föreslås besluta:

F218:1 att det satsas på den högre utbildningen med 15 timmars lärarledd tid som lägsta riktmål

F218:2 att studielön införs med en rimlig levnadsnivå som mått

Oskar Vesterberg

Umeå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION F219

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Utveckla och forska om teckenspråkstolkning

Personer med teckenspråk som modersmål behöver i många situationer använda tolk. I vårt samhälle i dag finns dessa personer på alla områden i samhället; olika yrken, i politiken, föreningslivet med mera. Språket förändras och utvecklas hela tiden och allt fortare som det verkar. Detta ställer stora krav på den som skall tolka. Vi har i dag en bra grundutbildning av teckenspråkstolkare, men det behövs också en mer analytisk och avancerad utbildning och forskning kring själva tolkningen.

Partikongressen föreslås besluta:

- F219:1 att teckenspråkstolkning blir ett ämne på högskolenivå
F219:2 att det forskas om teckenspråkstolkning
F219:3 att sådan utveckling knyts till Örebro universitet då Örebro är ett svenskt centrum för teckenspråksanvändare

St Mellösa s-förening

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION F220

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Vad ska vi göra med studenter som blir sjuka

När man studerar på högskolan i Sverige så har man möjlighet att försörja sig med studiemedel. Men när man studerar på heltid och inte kan fullfölja sina studier på grund av sjukdom så uppstår det problem som inte är värdiga socialdemokraternas Sverige. En student som blir sjuk måste vänta i 30 karensdagar för att kunna få ut sjukersättning från välfärdssamhället. När en student på detta sätt lever på studiemedel och inte kan fullfölja sina studier så undergräver man sina möjligheter att i framtiden få studiemedel. Detta eftersom man under sjukdomen inte kunde fullfölja sina studier i den utsträckning CSN kräver för att godkänna framtida studiemedelsutbetalningar.

En person som lever på studiemedel har så små materiella marginaler i sitt liv så att man inte har möjlighet att lägga undan pengar eller betala eventuella privata försäkringar för att täcka sin överlevnad vid framtida sjukdom. 30 karensdagar för en person som lever på ca 8100 kr i månaden är ovärdigt ett samhälle som gör anspråk på att ha en välfärd för de svagaste grupperna.

Det är dags att socialdemokraterna inser att även unga personer som studerar vid högskolan kan bli sjuka över en längre period och att dessa personer gagnar samhället bäst om de ges möjlighet att avsluta sina studier genom samhällets stöd.

Partikongressen föreslås besluta:

- F220:1 att Socialdemokraterna verkar för att antalet karensdagar i sjukförsäkringen för studerande kraftigt sänks för att på sikt bli samma antal som på den generella arbetsmarknaden

Olof Nyman

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.